BIBLIOTECA
DEL
Colegio Mayor de Nuestra Señora
del Rosario
E27 N061 Ej.1

# REPERTORIVM
IN LECTVRAS PAVLI DE CASTRO.

004275

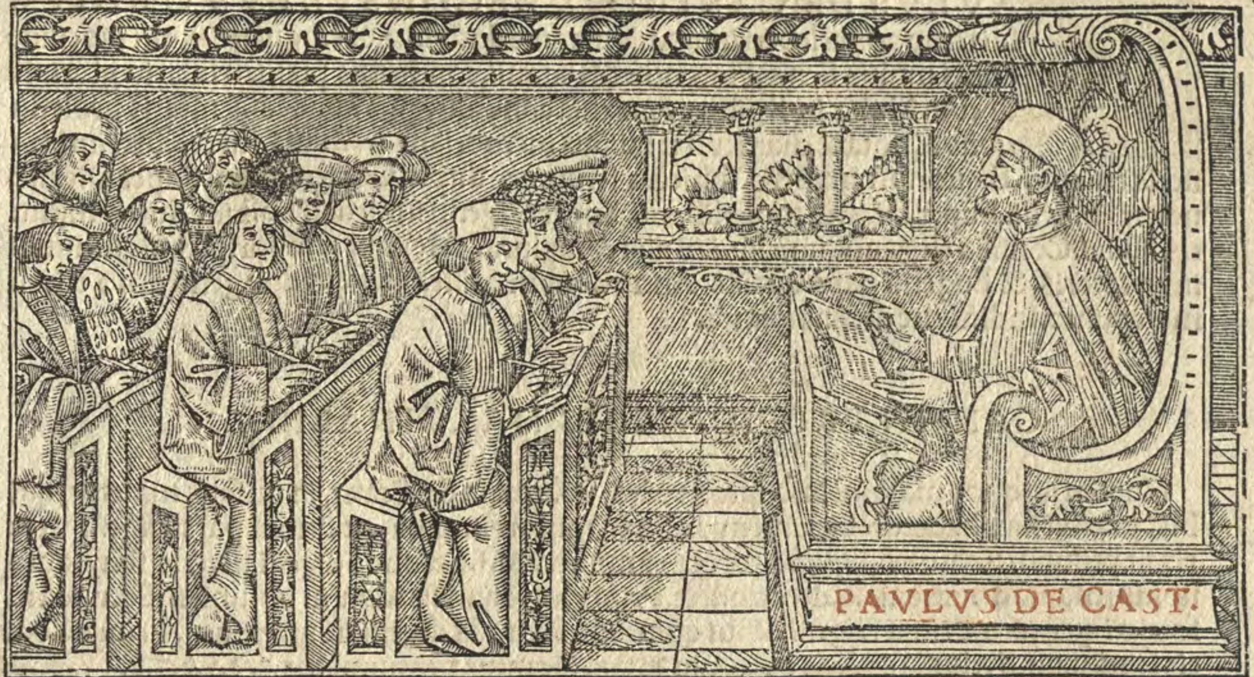
PAVLVS DE CAST.

Repertorium admodum ſolenne ac elegans ſuper commentarijs in ius ciuile Pauli de Caſtro iuriſconſulti ſui temporis celeberrimi: ſummo labore ac diligentia recognitum: examuſſimqꝫ caſtigatum: reſectis ſuperfluis: ⁊ ijs que nõ ſuo loco poſita erant in ordinem redactis: ita vt materias ſcitu dignas: per totum opus dictorum commentariorũ ſparſas: hic Index ordine alphabetico compactus: ampliſſime demonſtret.

DEL COLEGIO DE NRA. SRA. DEL ROSARIO

M·D·XXVII·

Vitam Pauli Caſtrenſis, ex Ioannis Trittenhemii de ſcriptoribus eccleſiaſticis libro excerptam: Canonem item, quid numeri iſti marginales ſignificent, declarantem, pagina ſequenti inuenies.

Colegio Mayor del Rosario.

~~carrasco~~ ~~Hidalgo~~

# PAVLI DE CASTRO
## VITA EX IOANNIS TRITTENHEMII DE Scriptoribus eccleſiaſticis libro excerpta.

PAVLVS DE CASTRO IVRECONSVLTVS OMNIVM ſui temporis celeberrimus, uir magnæ doctrinæ & eloquentiæ, qui ius ciuile annis multis Senæ, Florentiæ & Patauii, conductus publico ſalario glorioſe docuit. Multa in legibus opuſcula condidit, quæ huiuſce facultatis profeſſoribus & nota & chara ſunt: quibus memoriam nominis ſui celeberrimi poſteris reliquit. E quorum numero ſubiecta feruntur. Super Codice lib. ix. Super Digeſto ueteri lib. xxiii. Super Digeſto nouo lib. xii. Super Digeſto infortiati lib. xiii. Super Inſtitutis lib. iiii. Conſilia elegantiſſima lib. i. & alia complura. Moritur temporibus Sigiſmundi imperatoris, & Eugenii papæ quarti. Anno domini Milleſimo quadringenteſimo triceſimoſeptimo. Indictione decimaquinta.

### CANON PRO NVMERIS MARGINALIBVS.

Numeri illi quos margini inſcriptos uides, uolumina ſigificant, in quibus materiæ, quibus præfixi ſunt habētur. Sic autem ordinauimus uolumina, ut Prima pars Digeſti Veteris ſit primum uolumen, ſignificeturq́ per numerum. 1. Secunda digeſti ueteris ſecundum uolumen, quod numerus. 2. demonſtret. Prima Infortiati ſit tertium uolumen, Secunda infortiati quartum, Prima Digeſti Noui quintum, Secunda digeſti noui ſextum, Prima Codicis ſeptimum, Secunda codicis octauum & ſignificantur per numeros. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

---

## ¶ Repertorium admodum ſolēne ac elegans ſuper Commentarijs domini Pauli de Caſtro iuriſcōſultorum facile principis: in ius ciuile: ſerie alphabetica quicquid bonarum materiarū in dictis cōmentarijs habetur continens.

### ¶ De litera. A.

2 Abbas vel alius prelatus ſi recipit penſionem ab aliquo tanq̄ emphyteota rei eccleſiaſtice cum non ſit: non prohibetur poſtea dicere ꝙ non ſit emphyteota. ⁊ quid ſi res erat conſueta dari in emphyteoſim. in. l. cum teſtamentum. nu. 3. C. de iure ⁊ fac. ignoran. folio. 31.

8 Abbas an poſſit repudiare legatum factū monacho. in. l. ex repudiatione. nu. 2. C. de fideicō. folio. 94.

2 Abbas ſi recepit pecuniam pro induendis monachis poſtea non induit ſed ſibi imburſauit an eo mortuo teneatur eccleſia. in. l. j. §. nō aūt. nu. 7. ff. de exerci. act. fo. 88.

8 **Ablatiui** abſoluti reſoluuntur in vim conditionis. in. l. vna. nu. 3. C. qñ non peten. par. fo. 20.

1 Ablatiui abſoluti qñ inducant diſpoſitionem ⁊ qñ conditionē. in. l. ab emptione. nu. 13. ff. de pac. fo. 77. ⁊ in. l. ſi ſeruus. §. qui marga. nu. 4. ff. de leg. j. fo. 44. in. l. in ratione. §. tametſi. nu. 2. ff. ad le. fal. fo. 106.

7 **Abſens** cum reſtituatur propter impedimētū perueniens ex abſentia qualiter ⁊ quantū illud idē impedimentuꝫ duret poſtq̄ reuerſus eſt in. l. j. nu. 9. C. ſi aduer. rem indi. fol. 88.

8 Abeſſe non videntur illa que conſueuerūt eſſe in loco ſi abſunt ad tempus ⁊ comprehendūtur appellatione reruꝫ que in loco ſunt. in. l. j. nu. 3. C. de verbo. ſigni. fo. 87.

8 Abſens ſi habuit notitiā ꝙ lata erat ſentētia in cauſa ſua tamen ignorabat an erat lata pro ſe vel cōtra ſe an ſibi currat tempus appellandi. in. l. ab eo iudicato. nu. 5. C. qūo ⁊ qñ ind. fo. 129.

1 Abſens in capitalibus qualiter admittatur quis ad allegādum ꝙ abſens ⁊ citatus non poteſt comparere ⁊ ſic excuſator: ⁊ quando non capitali admittatur ad plenam defenſionē. in. l. ſeruuꝫ. §. publice. nu. 3. 4. 5. ⁊. 8. ff. de procu. folio. 95.

7 Abſens ſi fuit citatus etiā facta relatione per nuntium non poteſt dici contumax niſi per alterā partem preſentem ſua contumacia fuerit accuſata. ⁊ qualiter hoc fiat. ⁊ tunc volens comparere non audit̃ niſi refuſis expenſis. in. l. properādum. §. ⁊ ſi quidem. nu. 3. C. de iudi. fo. 118.

1 Abſentia neceſſaria ſicut excuſat quem ita ⁊ mere voluntaria qñ fit cā religionis. in. l. filiuſfamilias. §. procuratorē. nu. 11. ff. de procu. fo. 91.

4 Abſens cauſa reipublice qui in abſentia moritur hereditate nō adita an tranſmittat. in. l. qui duos. nu. 3. ff. de re. dub. fo. 74.

7 Cum contra abſentem non poſſit perueniri ad ſecundū decretū qualiter prouideatur creditori ſi nō vult tantum expectare ꝙ abſens redeat ⁊ pro quo nullus venit ad defenſionem. in. l. ignorare. nu. 3. ⁊. 4. de reſt. mi. fo. 101.

8 Abſens condēnatur in expenſis etiam ſi pro eo feratur ſententia in penam contumacie. ⁊ quid ſi fuit preſens. in aut. ei qui. nu. 5. C. de tempo. appella. folio. 146.

1 Abſens poteſt conueniri ⁊ trahi ad locū domicilij. in. l. ij. §. legatis. nu. 9. ff. de iudi. fo. 127.

7 Caſus tres in quibus abſentes ſunt vocādi. ⁊ quādo maior pars duarum partiū que ſunt preſentes ſufficit ꝙ cōſentiat. in aut. hoc ius. nu. 3. C. de ſacroſan. eccle. fo. 10.

7 Abſens cauſa reipub. ſi petat reſtitutionem aduerſus preſcriptionē: an debeāt fieri duo iudicia: ſcilicet vnū per quod reſcinditur vſucapio vel preſcriptio ⁊ aliud per quod vendicentur res. in. l. quod tempore. nu. 2. 3. 4. ⁊. 5. C. de reſti. mili. fo. 100.

7 Abſens ex cauſa probabili ⁊ neceſſaria: an ⁊ quando reſtituatur ad totam cauſam ⁊ ad proceſſum agitatuꝫ eo abſente. in. l. quia abſente. nu. 1. C. de procura. fo. 70.

1 Abſens citatus licet in banno poſitus ſi poſtea comparet allegando et probando ſe non ſubditum iuriſditioni illius iudicis quādo poſſit reuocare quicquid factum eſt. in. l. ij. nume. 9. ff. ſi quis in ius voca. non ierit. fo. 31.

3 Abſens quis ex iuſta cauſa ⁊ eſt impeditus comparere nō imputatur ſibi ſi non mittit procuratorem ad conteſtationem litis vel ſententiam audiendam ideo ad tales actus nō debet procedi. in. l. ſi quis. §. ⁊ ideo. nu. 10. ff. de heredi. inſti. fo. 74.

7 Abſentare ſe volens ſi dubitat ne poſtea contra euꝫ abſentem moueatur litigium an poſſit compellere alium ad agenduꝫ. in. l. vna. nu. 4. C. vt ne inuitus. fo. 125.

1 Abſentis priuati ſicut ad eius defenſionem admittitur quilibet dūmodo caueat de iudicato ſoluendo: ita ⁊ ad defenſionem vniuerſitatis licet non ſit proprie abſens ſi non eſt qui eam defendat conſtitutus ab ea. in l. j. §. quibus. nu. 7. ff. qđ cuiuſqꝫ vniuer. fo. 108.

1 Abſens ⁊ non comparens non dicitur conſentire in eo quod fit contra ipſum. in. l. j. §. ſed ſi nu. 4. ff. de fer. fo. 48.

7 Abſens cauſa reipublice etiaꝫ ſi potuit mittere procuratorē ⁊ nō miſit ei non imputatur. in. l. j. nu. 5. C. de reſti. mili. fo. 101.

Abſens cauſa reipublice ſi leditur in lapſu temporis habet beneficiuꝫ reſtitutionis vt ſubducatur tempus abſentie ⁊ illud ad heredes ſuos tranſmittit. ibidem nu. 6.

7 Abſentauit ſe aliquis a patria ⁊ ignorat̃ an viuat quouſqꝫ aliqua indicia ſint de morte preſumitur viuere vſqꝫ ad centum annos niſi cōtrariū probetur. in. l. vt inter. nu. 5. C. de ſacroſan. eccle. fo. 12.

7 Abſenti quādo aſſignatur aliquis terminꝰ debet ſibi notificari alias ipſum non arctat. in. l. ij. nu. 8. C. vbi in rem act. fo. 136.

Abſens requiſitus ſi poſtea compareat tamen non habeat niſi ciuilem poſſeſſionē an poterit conueniri rei vendicatione. ibi nu. 13.

5 Abſens retinet poſſeſſionem ciuilem quouſqꝫ ignorat naturalē occupatā: ⁊ quid poſtq̄ ſcit. in. l. clam poſſidere. §. qui ad nūdinas. nu. 3. ⁊. 4. ff. de acqui. poſſeſ. fo. 48.

Quid ſi nō accedit nō timore illius qui fuit ingreſſus ſed timore latronum in itinere. ibi. nu. 5.

Quod remediū detur abſenti poſtq̄ perdit ciuilem pro ipſa recuperanda. ibidem nu. 6.

1 Contra abſentem citatum non comparentem nec allegantem declinationem fori ad quos actus poſſit procedi. in. l. nō videtur. nu. 2. ff. de iudicijs. folio. 128.

7 **Abſolutio** facta quia actor non probauit an transferat in abſolutū dominiū vel vſucapiendi cōditionē. in. l. ij. nu. 3. C. de proba. fo. 180.

Abſolutio an debeat ſequi ſi aliquis fuit accuſatꝰ vel inquiſitꝰ de percuſſione cum ſanguinis effuſione ⁊ probetur percuſſio ⁊ nō ſanguinis effuſio. ibidem nu. 5.

5 Abſolutio ſi nō cōſtat ex qua cauſa ſit facta preſumit̃ facta ex illa cauſa ex qua debeat fieri ⁊ que colligitur ex actis. in. l. ſi rem. nu. 2. ff. de excep. rei indi. fo. 90.

7 Abſolutoria interlocutoria ab obſeruatione iudicij quādo fertur que expenſe veniant ſoluende illi abſoluto. in. l. properanduꝫ. §. ſiue autem alterutra. nu. 2. C. de iudi. fo. 119.

3 Abſolutum quem fuiſſe ſi probatur nō tamen per hoc probatur ipſuꝫ fuiſſe excommunicatū. in. l. illud. nu. 2. ff. de acqui. here. fo. 111.

5 Abſolutoria lata quia actor non probauit an pariat rei iudicate ita vt actor non poſſit iterum agere ſi probationes ad eum peruenerint. in. l. ſi mater. §. deniqꝫ. nu. 2. ff. de excep. rei indi. fo. 88.

2 Abſoluēdus vel rebanniēdus ab exulatione habetur pro rebānito vel abſoluto vt ſic non poſſit impune offendi ex forma ſtatuti vel ciuitatis. in. l. ſi non ſortem. §. adeo aūt. nu. 2. ff. de condi. inde. fo. 49.

5 Abſolutus qr nō poſſidebat ſi poſtea incipiat poſſidere ⁊ de hoc interrogetur an teneatur rñdere. in. l. ſi a te. nu. 2. ff. de exce. rei iudi. fo. 87.

7 Abſolutio facta in cauſa ciuili per mortem ſerui an proſit ne amodo poſſit quis criminaliter accuſari. in. l. ex morte. nume. 3. C. de leg. aqui. folio. 168.

2 Abſolutio quia actor non probauit eſt diffinitiua ⁊ cuius effectꝰ ſit. in l. iulianus. nu. 7. ff. de condi. inde. fo. 58.

Abſolutio ab obſeruatiōe iudicij eſt interlocutoria ⁊ quādo impediat iterum agi. ibidem nu. 8. ⁊. 19.

5 **Acceſſio** fit poſſidenti de preſenti poſſeſſione quā alius olim habuit. in. l. pomponius. §. ſi is qui. nu. 2. ff. de acq. poſ. fo. 50.

Acceſſio an fiat poſſeſſioni vitioſe. ibi. in. §. in dotem. nu. 2.

5 Acceſſione non poteſt quis vti ex perſona illius a quo cauſam non hꝫ in. l. pōponius. §. preterea. nu. 2. ff. de acqui. poſ. fo. 50.

4 Acceſſiones ciuiles vt ſunt vſure pertinēt ad fideicōmiſſariū niſi ꝑ heredem fuerint exacte. in. l. deducta. §. qui poſt. nu. 2. ad treb. fo. 132.

2 Acceſſiones naturales vel quaſi non veniūt in obligationibus ſtricti iuris in quibus agitur ad dandū niſi tempore litis cōteſt. in. l. cum fundus. nu. 1. ff. ſi cer. peta. fo. 16.

2 Acceſſiones naturales ⁊ ciuiles veniunt in iudicijs bonefidei vt vſure a tempore more. in. l. cum fundus. nu. 3. ff. ſi cer. peta. fo. 16.

2 Acceſſiones naturales ſoluti indebite poſſunt cōdici recta via licet nō fuerint ſolute etiam iure actionis ⁊ veniant a tēpore obligationis contractu etiam ante morā. in. l. indebiti. nu. 2. ff. de cōdi. indebi. fo. 47.

7 Quod iuris eſt de principali debet eſſe de acceſſo. in. l. cuꝫ per nu. 4. C. per quas perſo. fo. 202.

5 Caſus quinqꝫ in quibus non datur acceſſio. in. l. pōponius. §. acceſſiones. nu. 2. ff. de acqui. poſſeſ. fo. 50.

1 Acceſſorium non debet plus importare q̄ principale ſi res eſt dubia ⁊ quid ſi eſt clara. in. l. qui duo. nu. 2. ff. de ſerui. ruſti. predio. 181.

6 Acceſſorium an extinguatur extincto principali. in. l. cum filius. nu. 2. ff. de verbo. obli. fo. 19.

2 Acceſſus de publico ſi eſt etiam in cenaculum iunctum domini nō cenſetur cenaculum ita poſſideri per dñm domus ſicut nō eſſet acceſſus. in

l.ſi mercedem.§.ſi eum fundum.nu.4.ff.de actio.empt.⁊ vendi.fo.127.

Statuitur aliquid in acceſſorijs ꝙ non ſtatuitur in principali.in.l.dāni infecti.§.ſi is cui nu.3.ff.de dam.infe.fo.21.

2 **Acceptilatio** facta vni ex duobꝰ reis debēdi efficaciter obligatio nō prodeſt alteri licet aľs ſecꝰ et ſi agatur contra alterū non poteſt opponere actionē cedendarum.in.l.quāuis.§.marcellus.nu.3.ff.ad le.velleia.fo.107.

6 Acceptilatio nō poteſt fieri ei qui eſt obligatꝰ ſub cōditione licet nulla ſit adhuc nota obligatio.in.l.ſub cōditione.nu.2.ff.de ſolu.fo.74.

1 **Accidens** mutat naturaʒ ⁊ potius inſpici debet accidēs ꝗ natura in occurrētibus poſt accidēs ⁊ quid in occurrentibus ante.in.l.ſi eadem.nu.5.ff.de offi.aſſeſ.fo.16.

2 Accidens non pōt ſtare ſine ſubiecto.in.l.j.nu.5.ff.de pig.actio.fo.80.

4 **Accurſius** accurrit ⁊ ſuccurrit cōtra tenebras iuris ciuilis.in.l.factam.§.ſi ſub conditione.nu.4.ff.ad trebel.folio.135.

7 **Accuſans** aliquē puta Titiū tanꝗ bannitū in perſona ſeu capite cum non eſſet ille Titius ⁊ accuſator hoc ſciebat debet puniri ſimilitudine ſupplicij.in.l.⁊ ſi legibꝰ.nu.2.C.ſi con.ius vel vtili.publi.fo.26.

6 Accuſatus qui inquiſitꝰ qui dedit fideiuſſores de p̄ſentando ſe ad mandatū poteſtatis ⁊ de ſoluēdo omnē cōdemnationē ſi poſtea fuit condēnatus ⁊ eius bona cōfiſcata an fideiuſſores ſint liberati.in.l.ſi debitori.nu.2.ff.de fideiuſſo.fo.62.

4 Accuſatoris intentio an ſit fundata ſi Titius accuſat̃ de adulterio qꝛ cognouit Bertā vxorē Sempronij ⁊ ipſe reſpondendo inquiſitioni cōfiteatur ſe cognouiſſe dictam Bertā.in.l.ſi cui ſerui.§.ſi a filio.nu.4.ff.de leg.j.fo.26.

2 Accuſatus deferens iuramentū accuſatori ⁊ iuret preiudicat ſibi in pecuniaria non in corporali pena.in.l.ait pretor.nu.10.ff.de iureiu.fo.22.

1 Accuſator accipiēs pecuniā vt deſiſtat ab accuſatione calūnioſa crimine nō probato qualiter puniat̃.in.l.ſi ab.nu.2.ff.de calū.fo.124.

1 Accuſare vel accuſari poſſunt plures in cauſa criminali eadē cauſa et eodē libello.in.l.ſi quis.§.vnius.nu.2.ff.de procu.fo.94.

3 Accuſat̃ vel inquiritur aliquis ꝙ occidit romipetā cuius nomē ignoratur ⁊ etiam vnde eſſet ⁊ quis eſſet ꝙ procedat inquiſitio vel accuſatio.in.l.quoties.§.ſi quis.nu.3.ff.de here.inſti.fo.70.

7 Accuſari poteſt quis in eadē accuſatione de diuerſis crimibꝰ orientibꝰ ex diuerſis factis.in.l.edita actio.nu.12.C.de eden.fo.40.

1 Accuſatio prodita ſuper pena pecuniaria applicāda fiſco ꝙ poſſit per quēlibet de populo intētari etiam in priuatis criminibus:actio vero pro multa non pōt intentari niſi per ꝓcuratorē fiſcalē.in.l.vna.§.hoc iudiciū.nu.7.ff.ſi quis ius dicēti non obtēp.fo.27.

1 Accuſatio vel inquiſitio ſi ſit de crimine tanꝗ cōmiſſo tali tempore vel loco:⁊ probetur de alio tēpore vel loco dʒ ſequi abſolutio ⁊ dʒ de nouo accuſari vel inquiri.in.l.ſi cōmunē.§.ſi is qui.nu.3.ff.quēadmodū ſeruitus amittatur.folio.188.

5 Accuſator ſicut tenetur apponere tēpus id eſt menſem ⁊ locū delicti cōmiſſi ita ⁊ qui excipit de crimine.in.l.j.nu.3.ff.de excep.fo.85.

3 Accuſatus vel inquiſitꝰ pendēte proceſſu debet retineri in carceribꝰ qn̄ venit imponēda pena corporalis ⁊ an etiā ipſe accuſator vna cū eo.i.l.ſi quis.nu.2.ff.de teſta.fo.39.

Si pena eſt pecuniaria ſimpliciter dʒ relaxari cū fideiuſſoribꝰ et ſi non poſſet fideiuſſores dare an detineatur perſonaliter.ibidem.

2 Accuſatus vel inquiſitꝰ de percuſſione cū ſanguinis effuſione vel alia qualitate que augeat penā delicti ſi probata eſt percuſſio ⁊ nō qualitas an debeat abſolui ⁊ an poterit poſtea iterū accuſari vel inquiri de ſimplici percuſſione.in.l.duobꝰ reis.§.exceptio.nu.3.ff.de iureiurā.fo.29.

1 Accuſans aliquē ſi maleficiuʒ non probat preſumitur calūniator:et ꝙ crimen non ſit verū ſed falſum:⁊ ꝙ ipſe ſe ſciuerit eſſe falſum:⁊ quādo excuſet̃ a preſumpta calumnia.in.l.athletas.§.calumniator.nu.4.ff.de infa.folio.85.

3 Accuſatio vel inquiſitio qn̄ poſt mortē alicuius poſſit fieri ad damnādam memoriā defuncti.in.l.qui a latronibus.§.ſi quis.nu.6.ff.de teſtamentis.folio.40.

1 Accuſatus eſt melioris conditionis ꝗ accuſator in cauſis criminalibꝰ in medijs cauſis:fortius in fine:in principijs vero videt̃ fauendū accuſatori.in.l.ſi.nu.2.ff.de fer.fo.50.

5 Accuſator non poteſt tranſigere ſuper pena applicando fiſco.in.l.j.§.⁊ poſt operis.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.3.

3 Accuſator quis dicat̃ ſi aliquis accuſat te ⁊ dicat ſe hoc facere de volūtate mea an ego vel ipſe.in.l.poſt dotē.nu.2.ff.ſolu.ma.fo.27.

Accuſare non potes quis per procuratorē.ibidem.

1 Accuſandi modus aliquē de aliquo delicto.in.l.mutus.§.in popularibus.nu.2.ff.de procu.fo.101.

8 Accuſatio occiſorum defuncti debet fieri anteꝗ adeatur hereditas:et quid ſi ignorantur homicide.in.l.minoribus.nu.6.C.de his quibus vt indignis.folio.79.

8 Malefactor qui tenetur ex neceſſitate debet omnes participes accuſare.in.l.minoribus.nu.5.C.de his qui.vt indig.fo.79.

8 Accuſatio vel inquiſitio facta contra tres de homicidio ꝙ tamē vnus ſolus fecerat ſed tres interfuerunt appoſita clauſula ⁊ alter alteri preſtitit auxiliū ⁊ fauorem an debeat admitti.in.l.ancille.numero.5.C.de fur.folio.9.

7 Accuſator de cōſuetudine tēpore quo porrigit accuſationē iurat vera contēta in ea etiā parte abſente nec aliud iuramentū poſtea exigitur et reſpōdetur per accuſatū per verba affirmatiua vel negatiua ⁊ non per verbū credit vel nō credit.in.l.j.nu.9.C.de iura.calū.fo.108.

Quid in cauſa ciuili.ibidem.

Quid in cauſis ſpiritualibus.ibidem.

8 **Acquiſita** per filium an intelligātur acquiſita ex re patris an ex induſtria ſua.in.l.cum oportet.nu.8.C.de bo.que libe.fo.117.

3 Acquiſitio momētanea non attenditur niſi afferat aliquam vtilitatē.in.l.ſi filius.nu.10.ff.de condi.inſti.fo.92.

3 Acquiſitiones que fiunt per ſeruū recta via fiunt ipſi domino non antē per prius ſeruo ⁊ poſtea dn̄o.⁊ quid in teſtamento.in.l.placet.nu.2.ff.de acqui.here.fo.111.

Acquiſitiones que etiā de iure digeſtorū remanebant penes filium nec querebantur patri vel dn̄o que ſint.ibidem.nu.3.

5 Conſtare dʒ ꝙ ille qui vtitur re aliena vel iure alieno fuerit vſus tanꝗ iure proprio vel ſibi debito vt ſibi acquiratur alias videtur vſus iure familiaritatis.in.l.qui iure nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.56.

Et quid de illo qui pranderet per magnum tempus in domo alterius.ibidem.nu.3.

4 Acquiſitiones iniuſte q̄ conſiſtunt in facto non in iure vt per furtuʒ vel rapinā facte per filiū vel ſeruū non queruntur patri vel dn̄o.in.l.q her.nu.3.ff.de cōdi.⁊ demō.fo.86.

1 Acquiſitū qō nobis eſt perdi nō poteſt.in.l.itinere.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.predio.fo.181.

7 **Acta** alicuius cauſe an ſtabitur ſententie continēti tenorē actorū.in.l.emancipatione.nu.2.C.de fide inſtru.fo.192.

8 Acta que debent redigi in ſcriptis ſi culpa notarij nō fuerunt redacta an poterint probari per teſtes.in.l.ambiguitates.numero.3.C.de teſtamentis.folio.1.

3 Acta ꝙ ſint perdita poteſt fieri probatio per teſtes.in.l.j.§.ſed cōſulto.nu.2.ff.de his que in teſta.delen.fo.66.

7 Acta q̄ dicantur ⁊ quare dicant̃ publica.in.l.ij.nu.13.C.de eden.fo.39.

Actorum copia quibus ſit fienda ibidē nu.6.9.10.11.⁊.12.

2 Acta valent ſi aliquis proceſſit in aliqua cauſa tanꝗ iudex delegatus cū non ſit ſi tamen habebat in illa cauſa iuriſditionē ordinariā.in.l.habebat.nu.6.ff.de inſti.act.fo.92.

1 Acta iudicij vel cauſe cū ſit cōmunia fienda eſt copia cuicūqȝ parti petenti quoties voluerit dūmodo notario ſatiſfiat de mercede.i.l.veluti.§.hec vox.nu.3.ff.de eden.fo.53.

1 Acta faciens ex cauſa neceſſaria magis excuſatur ꝗ qui ex volūtaria.in.l.ſi fideiuſſor.§.ſi neceſſaria.nu.2.ff.qui ſatiſd.cog.fo.36.

1 Acta valebunt ſi partes errauerunt a principio poſtea inceperunt ſcire iudicē incompetentē ⁊ tamen cōtinuarunt litigare coram eo.in.l.ij.nu.3.ff.de iudi.fo.126.

Si nō apparet an ſciuerint vel ignorauerint inſpicitur ſi ſit ruſticꝰ vel idiota vt preſumatur ignoraſſe vel ſciuiſſe.ibidē.nu.4.

1 Acta quare eduntur cum die ⁊ conſule in.l.j.§.editiones.nume.6.ff.de edendo.fo.51.

1 Acta ⁊ atteſtationes ſi aliqs habuit penes ſe:ſi dicat ſe non legiſſe vel legiſſe niſi per vnā virgulam preſumitur tamen totū legiſſe ⁊ ſic tanꝗ ſint didicita teſtificata nō poterit teſtes producere.⁊ an poſſit probare ꝙ non legit.in.l.non eſt nu.2.ff.de tranſact.fo.83.

7 Acta cōficiūtur de manumiſſionibus ⁊ emancipationibꝰ coram iudice ⁊ de adoptione ⁊ de cunctis alijs pertinentibꝰ ad legitimationē perſonarum ⁊ debent remanere in publico loco.in.l.actus omnes.nu.3.C.de ferijs.fo.130.

Quid in interpoſitione decreti ſuper alienationibꝰ rerū minorū.ibidē.

Actorum inſpectione probatur ꝙ quis non comparuit.in.l.ſi per aliū.§.docere.nu.5.ff.ſi quis in ius voc.fo.34.

1 **Actiones** penales qn̄ tranſmittunt̃ ad heredes lite nō cōteſtata vt actio furti an tunc poſſit iurari in litē.in.l.ſi per aliū.§.heredibꝰ.nu.2.ff.ne quis eū qui.fo.33.

2 Actio ſicut dicit̃ arbitraria qn̄ ꝓmittis mihi dare in certo loco ita qn̄ promittis ſimpliciter ⁊ ego promiſi nō petere niſi certo loco.in.l.in bonefidei.§.ſi tamē.nu.4.ff.de eo qō certo loco.fo.68.

2 Actio vbicūqȝ datur ex ſola naturali:ꝙ illa ſit datiua ⁊ non natiua.in l.j.§.impuberes.nu.7.ff.commo.fo.74.

In actione bone fidei reddens rem deterioratā ſi actor ignorauit deteriorationē nō liberat̃ ab actione primitiua:⁊ agitur ad reſtitutionē rei nō vt actor eam cōſequatur poſtꝗ habet ſed intereſſe deteriorationis.in.l.ſed mihi videtur.§.ſi reddita.nu.2.⁊.6.ff.eo.

In actione ſtricti iuris ſi redditur res deteriorata ꝙ liberetur ſoluens ab actione primitiua licet teneatur actione de dolo ſi deteriorauit per dolum ⁊ quando non liberetur ſoluens rem cum diminutione iuris.

In actione

ibidem nu.3.⁊.6.

In actione bonefidei qui tenetur ad duo ſoluēdo vnū liberatur ab illo ⁊ remanet obligatꝰ in altero tantū ⁊ ſi tenetur ad vnum ſoluendo partē liberatur ab illa remanet obligatus in alia.ibidem.nu.4.

1 Actio tutele non oritur occaſione adminiſtrationis niſi finita tutela tn̄ actio mandati oritur cōtra procuratorē ad negotia etiā durante adminiſtratione.in.l.qui proprio.§.ſi duobꝰ.nu.6.ff.de ꝓcu.fo.103.

2 Actio preſcriptis verbis quare ita dicatur:⁊ quando competat.in rubri.nu.1.ff.de re.permu.fo.139.

Actio in factū ꝙ ſit magis generalis ꝗ p̄ſcriptis verbis.ibidem.nu.2.

Qualiter cognoſcatur que iſtarum actionum generaliuʒ competat an actio in factū preſcriptis verbis an actio in factū ſubſidiaria an actio in factum ex lege ibidem.nu.3.

3 Ad actionē conſequendā ſufficit aliquid fieri de facto ſi non poſſit fieri de iure.in.l.ſi quis.nu.4.ff.de condi.inſti.fo.91.

An idē ſit ad penā euitandā:⁊ quid ad penā committendā.ibidē.

2 Actiones plures penales ſi ſunt ⁊ in vna venit plus ꝗ in altera qn̄ vna per alterā tollatur:⁊ qn̄ non quatenus concurrūt.in.l.duobus reis.§.exceptio.nu.4.ff.de iureiur.fo.29.

Actio peti.heredi.quare non datur contra titulo poſſidentem.in.l.regulariter.nu.12.ff.de peti.here.fo.159.

2 Si dubitatur de actione ſup aliquo negotio inter partes geſto:qn̄ cōpetat actio p̄ſcrip.verbis:⁊ qn̄ actio in factuʒ ſubſidiaria.in.l.quoties.nu.2.⁊.3.ff.de p̄ſcrip.verb.fo.144.

Actio in factum ſubſidiaria in quo differat ab actione preſcriptis verbis.ibidem nu.4.

In delictis quādo dubitatur de actione an recurratur ad actionem de dolo.ibidem nu.5.

1 Actiones plures competentes ex diuerſis cauſis ad diuerſa an et qn̄ poſſint per eundem eodem tempore cumulari in.l.ſi ideʒ.nu.2.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.20.

2 Actiones reales competunt pro rebus corporalibus.in rubr.nu.1.ff.ſi cer.peta.fo.2.

Item actio confeſſoria ⁊ negatoria competūt pro iuribus incorporalibus.ibidem nu.2.

Actiones mixte proponuntur ad ſimilitudinem realium.ibidem nu.2.

Et que dicātur mixte.ibidem.nu.3.

Actiones in rem ſcripte perſonales ſunt:vt actio qō metus cauſa.ibidem.numero.4.

Actiones noxales proponuntur ad ſimilitudinem realiuʒ.ibidē.nu.5.

Actiones reales ſunt digniores ꝗ perſonales.ibidem.nu.6.

2 Actio de conſtituta que dicatur.in.l.j.nu.3.ff.de conſti.fo.70.

7 Actio mandati ad hoc vt oriatur inter dominū ⁊ procuratorē q̄ requirant̃.in.l.litem te.nu.2.C.de procuratoribꝰ.fo.73.

6 Actio requiritur nobis facilius per numerationem noſtro nomine factam ꝗ per ſtipulationem.in.l.ſi ita ſtipula.§.chryſogonus.nu.7.ff.de verb.obli.fo.41.

2 Actio preſcriptis verbis poteſt competere ad reſtitutionē eiꝰ qō datuʒ eſt qn̄ fuit expreſſe actum de reſtituēdo alias nō ſed cōditio ob cauſam.in.l.ſi autem.nu.2.ff.de preſcrip.ver.fo.142.

Actio illa cenſet̃ in libello q̄ ex verbis ⁊ materia in illo deducta colligi poteſt ſeu concipi.in.l.gallus.§.quidam.nu.3.ff.de libe.⁊ poſth.fo.55.

7 Actio negotiorū geſtorū directa qualiter ſumatur duobꝰ modis ⁊ cui cōpetat contraria in curatoria.nu.3.⁊.6.C.de nego.geſt.fo.79.

Actio que dicat̃ directa et q̄ vtilis.ibidē.nu.4.5.⁊.6.Et an locū habeāt ex reconuenti.ibidē.nu.6.

Actio vtilis reperitur dupliciter.ibidem.nu.7.

1 Actio negotiorū geſtorum directa que ſit:⁊ que vtilis:⁊ an ſit differentia inter eas in effectu.in.l.actio.nu.2.ff.de nego.geſt.fo.123.

Actio vtilis vel vtile interdictū qn̄ detur.ibidē.nu.3.

Actionem ſi acquiſiui pro te ꝙ tibi cedā potes me compellere vt liberē debitorem vel ꝙ eam alteri cedam ⁊ an ante ceſſioneʒ poſſis debitorē liberare.in.l.ignorante.nu.2.ff.eo.

5 Actio non acquiritur domino ſine ceſſione ex contractu procuratoris in.l.poſſeſſio.§.⁊ ſi.nu.2.⁊.4.ff.de acqui.here.fo.57.

Quid in actione reali an illa per procuratorē queratur dn̄o ſine ceſſione dic ꝙ non.ibidem.nu.3.

7 Actio depoſiti an ſit de iure communi ſummaria.in.l.ſi quis.nu.2.C.depoſi.folio.220.

2 Actio furti non datur ei qui non eſt dn̄s nec habet poſſeſſionē niſi ſua interſit ratione cuſtodie.⁊ quid ſi aliquis eſt dn̄s ſed nunꝗ fuit poſſeſſor.in.l.ſi rem.§.ſi quis.nu.5.ff.de preſcrip.ver.fo.143.

Actio preſcriptis verbis ꝙ poſſit dari pro re propria.in.l.rogaſti me.nu.2.ff.eo.ti.

2 Actio vtilis non tranſfertur in emptorē ſine ceſſione per iſta verba.vt accedant penſiones emptori niſi locator vendidiſſet cum omni iure et actione ſibi competenti illius domus.in.l.inſulam.nu.2.ff.loca.fo.137.

Ex aſſidua contrectatione ꝙ naſcatur noua actio furti quando a principio non fuit nata quia non poterat.ibidem.nu.3.

6 Actionem ſi quis ceſſit vni an poterit eandeʒ actionē cedere alteri ante factam exactionem.in.l.delegare eſt nu.6.ff.de noua.fo.70.

6 Actio an tollatur per ſolam propoſitionem exceptionis peremptorie.in.l.ſi plures.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.59.

8 Actiones reales que ſunt iura incorporalia poſſunt moueri etiam in loco vbi res non eſt ſita ratione tamē domicilij.in.l.ſi.nu.2.C.de p̄ſcri.lon.tempo.x.vel.xx.an.fo.128.

Actiones ſui natura perpetue vt ſunt ille que fuerunt in eſſe producte ſine meta tēporis tollunt̃ ⁊ preſcribūtur contra ignorantē ⁊ ſic tempus preſcriptionis eſt continuū.⁊ quid ſi non ſunt ſui natura perpetue.ibidem numero.4.

1 Actio peti.here.quando dicatur directa ⁊ quādo vtilis.in.l.etiā.§.qō ſi quis.nu.7.ff.de peti.here.fo.160.

7 Actio pignoratitia non ſolum cōpetit pro recuperanda re pignorata ſed etiā ad alia que eſt equū venire cuʒ ſit actio bone fidei in.l.creditor.nu.2.C.de pigno.act.fo.200.

1 Actio negotiorū geſtorū eſt perpetua ⁊ tranſitoria ad heredes etiā lite non cōteſtata.in.l.ſi pupilli.§.videamus.nu.5.ff.de neg.geſt.fo.115.

Sine actione nemo experitur.ibidē.nu.6.

5 Actio per confeſſoriā vel negatoriā nō ſolum obtinet quis declarationem iuris ſui ſed etiā obtinet deſtructionē eius qō factum eſt.in.l.ſtipulatio.§.habet autem.nu.3.ff.de ope.no.nun.fo.10.

3 Actio de dote eſt cōmunis inter patrē ⁊ filiū eo modo quo inter plures legatarios coniunctos re tantum eſt cōmunis actio ex teſtamento pro eadem re.in.l.non ſolum.nu.6.ff.ſol.ma.fo.6.

Actio directa non tranſit in ſingularem ſucceſſorem licet poſſit trāſire vtilis per ceſſionem.ibidem.

7 Actio in factum an detur ex interlocutoria.in.l.cum antea.nu.7.C.de recep.arbi.fo.107.

7 Actio vtilis vel directa an tollatur per actionē in factū.in.l.vna.nu.8.C.de alie.iudi.mutan.cau.fac.fo.106.

1 Actio ꝙ detur ad intereſſe vel ad id quanti ea res eſt qualiter differat.in.l.vna.§.hoc iudiciū.nu.3.ff.ſi quis ius di.non obtem.fo.26.

2 Actio ſtricti iuris ſi ſubrogat̃ loco actionis bone fidei aſſumit eius naturam vt poſt moram debeātur fructus ⁊ vſure.in.l.certi conditio.nu.15.ff.ſi cer.peta.fo.7.

2 Actio ex cōtractu ſtricti iuris non competit niſi ad ea que deuenerūt in contractu.in.l.ſi.nu.2.ff.de condi.ob tur.cau.fo.46.

Actio ex teſtamento eſt ſtricti iuris ſicut actio ex ſtipulatu:quo ad quedam tamen habet inſtar bone fidei.ibidem.nu.4.

2 Actio preſcriptis verbis ⁊ non de dolo quādo detur in contractu facio vt des.in.l.ſolent qui.nu.5.ff.de preſcrip.ver.fo.143.

6 Actio vbicūqȝ poteſt habere locum ex contractu nominato non datur conditio incerti.in.l.permiſiſti.nu.2.ff.de preſcrip.ver.

2 Actio de dolo ad hoc vt detur in contractu facio vt des tria ſunt neceſſaria.in.in.l.naturalis.§.quod ſi faciā.nu.3.ff.de preſcri.ver.fo.141.

Actio preſcriptis verbis quare non datur in cōtractu facio vt des ſed de dolo tantum.ibidē.nu.5.6.7.⁊.8.

5 Actio de aqua pluuia arcenda decem neceſſaria requiruntur ad hoc vt competat.in.l.j.nu.2.ff.de aqua plu.arcen.fo.25.

2 Actio in factū ꝙ etiā habeat naturā realis vt detur contra ſingularem ſucceſſorē.in.l.nam ⁊ poſtea.§.ſi petitor.nu.5.ff.de iureiur.fo.25.

7 Actio qō metus cauſa cum detur intra annum ad quadruplū a quo tēpore incipiet iſte annus ⁊ duplex eſt modus agendi ⁊ ꝙ iſte annus ſit vtilis.in.l.ſi per vim.nu.2.C.quod me.cau.fo.81.

Quod iſtud quadruplū non ſit pena violentie vel metus illati ſed pena contumacie ⁊ more commiſſe in non reſtituendo.ibidem.nu.3.

2 Actio de peculio licet incipiat eſſe annalis filio vel ſeruo exeūte poteſtatem ꝙ non ſic in actione de in rem verſo.in.l.j.numero.2.ff.de in rē verſo.folio.104.

2 Actio perſonalis competens locatori contra conductorem non tranſit in ſingularem ſucceſſorem niſi fuerit legata vel ceſſa.in.l.qui fundū.nu.2.ff.loca.fo.134.

2 Actionē ineptam vel incōpetentem proponens non prohibetur redire ad competentem ⁊ aptam:⁊ quando prohibeatur.in.l.ſed ⁊ ſi.§.ſi inſtitoria.nu.2.ff.de inſti.act.fo.92.

2 Actio preſcriptis verbis dicitur etiam actio incerti quādo datur ad factum.in.l.ob eam cauſam.nu.2.ff.de preſcri.ver.fo.142.

Et ꝙ etiam non fiat condēnatio ad ipſum factū niſi offeratur intereſſe.ibidem.nu.3.

1 Actionē ſi habeo contra te tamen non poſſim probare debituʒ niſi per vnū teſtem qꝛ alius eſt mortuus ⁊ ſic actio eſt inutilis an ſi illam cedam Titio poterit poſtea Titius inducere illum ⁊ etiam me in teſtem.in.l.⁊ heredi patris.§.nos autem.nu.2.ff.de pac.fo.65.

7 Actio perſonalis cōpetens ꝓ vſufructu cōſtituendo an tollatur ſpatio longi tēporis.in.l.corruptionē.nu.3.C.de vſufru.fo.165.

7 Actionem in genere an ſit reperire.in.l.ſiue pro fratre.nu.4.C.de neg.geſtis.fo.77.

Actio ex delicto quando oritur ad intereſſe licet ſit cōmiſſum delictum tamen anteꝗ interſit non oritur ſicut qn̄ deſcendit ex cōtractu.in.l.ſi finita.§.ſi quis.nu.4.ff.de dam.infec.fo.19.

2 Actio preſcriptis verbis que eſt ciuilis vera naſcitur ex cōtractu innominato puta do vt facias non autem conditio que datur ad repetēduꝫ ⁊ naſcitur extra id quod agitur.in.l.naturalis.§.at cum do.nu.4.ff.de preſcrip.ver.fo.140.

Actio preſcriptis verbis ad intereſſe datur demū poſt morā.ibi.nu.6.

Actio de dolo in contractu do vt facias datur illi qui fecit contra illuꝫ qui non perfecte dedit.ibidem.nu.7.

Actio de dolo ꝙ tunc detur quando aduerſarius fuit in dolo al's nō:⁊ ſi non eſt in dolo an detur ſaltem actio ꝑſcriptis verbis an vtraqꝫ ſi fuit in dolo.ibidem.nu.8.⁊.10.

Ad qd eſt vtile an detur potius de dolo ꝙ̄ preſcriptis verbis.ibi.nu.9.

5 Actio vbi non eſt:non eſt proprie exceptio.in.l.ij.nu.2.ff.de exceptionibus.folio.85.

Actionē vbi non eſt dare:non eſt dare replicationē.ibidem.nu.3.

Actio ſine ceſſione in caſibus in quibus poteſt mihi acquiri per verum procuratorem ſimiliter poteſt acquiri per geſtorem ſi ratuꝫ habeo.in.l.ſi quis.§.ſtipulationem.nu.2.ff.iudi.ſol.fo.95.

1 Actio nulla oriens ex delicto famoſo vel ex cauſa famoſa infamat niſi hoc reperiatur expreſſum in iure.in.l.j.nu.13.ff.de infa.fo.85.

1 Actio ſubrogata loco alterius ſapit illius naturā:vt eodē modo extinguatur ſicut illa qñ acceſſorie ſubrorogatur.in.l.ſi euꝫ.§.qui iniuriarū.nu.2.ff.ſi quis can.fo.47.

Et quando dicatur acceſſorie ſubrogari vel eque principaliter.ibidem.

Actio iniuriarum ante litem cōteſtatam non tranſmittitur ad heredē nec contra heredem.ibidem.nu.3.

2 Actio quando oriatur ex mutuo:ex numeratione:⁊ quando ex ſtipulatione.in.l.ij.§.verbis.nu.8.ff.ſi cer.peta.fo.5.

7 Actio de dolo tantum vna que datur in contractu innominato facio vt des ⁊ an etiam competat vbi datur actio preſcrip.ver.⁊ an ſubrogetur loco eius quādo illa deficit.in.l.cum proponas.nu.5.C.de dolo.fol.83.

4 Actionē ſi tibi ceſſi cōtra Titium ⁊ tu agens contra eū fueris repulſus exceptione cōpenſationis ex perſona mea ꝙ habes regreſſum contra me.in.l.qui duos.nu.3.ff.de leg.ij.fo.51.

Actionem quam ceſſi vni an poſſim poſtea alteri cedere contra eundē.ibidem.numero.4.

2 Actionem licet habeā contra te ad aliquam rem ſi illam nō intento ſed aliā non cōpetentē debes abſolui licet cōſtet iudici me iterū poſſe agere ad eandem rem alia actione.in.l.depoſui apud.nume.3.ff.de pecu.folio.102.

7 Actio de dote profectitia licet ſit communis inter patrem ⁊ exercitiuꝫ tamen eſt ipſius patris ⁊ ſoluto matrimonio poteſt pater dotem recuperare ⁊ cōfunditur in alio patrimonio.in.l.ſi.nu.2.C.commu.vtriuſqꝫ iudicij.fo.175.

7 Actiones omnes que dantur in rem ⁊ contra quēlibet poſſeſſorē poſſunt dici vendicationes in.l.ſancimus nemini.nu.2.C.de ſa.ſan.ec.f.12.

5 Actio cōi diuidundo ꝙ etiam habeat locuꝫ in re corporali.in.l.in prouinciali.§.ſi in loco.nu.6.ff.de ope.no.nun.fo.4.

7 Actio quando non deſinat competere licet deſinat intereſſe.in.l.ex cōuentione.nu.2.C.de pac.fo.45.

4 Actiones competentes actiue ipſi teſtatori trāſeunt vtiles in legatariū abſqꝫ aliqua ceſſione ſed paſſiue non tranſeunt ſicut nec in emptoreꝫ ſi legata eſt vniuerſitas iuris:⁊ quis conueniatur.in.l.cum filiꝰ.§.lucio.nu.2.ff.de lega.ij.fo.64.

8 Actio furti cui competit an dño cui commodauit an cōmodatario.in l.manifeſtiſſimi.nu.2.⁊.3.C.de fur.fo.13.

5 Actio nō acquiritur extra iudiciū per procuratorē ſine ceſſione regulariter:⁊ quid in iudicio.in.l.certū confeſſus.§.ſi quis abſente.nu.2.ff.de confeſ.fo.84.

7 Actio que eſt cedenda quando habeatur pro ceſſa.in.l.cum per.nu.7.C.per quas perſo.fo.202.

1 Actione famoſa cōuentus nō compareat ipſe ſed mittat procuratoreꝫ:quia ſecuta cōdēnatione:nec ipſe nec procurator erit infamis.in.l.furti.§.ſi quis alieno.nu.2.ff.de infa.fo.86.

2 Actio de cōſtituta non ſortitur naturam actionis prime.in.l.ad quod.§.ſi pater.nu.4.ff.de conſti.pecu.fo.73.

1 Actio perſonalis vbi competit pro ſeruitute cuſtodienda nō tranſit in emptorē ſine ceſſione.in.l.ſi partem.§.ſi per fundum.nu.3.ff.quēadmo.ſerui.amit.fo.189.

5 Actio ſi nō fuit ceſſa:an habeat ille qui ſoluit:vtilem rei vendicationē per quam poſſit recuperare.in.l.j.nu.5.⁊.6.ff.pro emp.fo.69.

7 Actio inſtitoria quare ſit introducta:⁊ quis dicatur īſtitor.in rub.nu.2.C.de exerci.act.fo.200.

7 Actione familie herciſcunde ad diuidendū non poteſt agi anteꝙ̄ iudicium petitione hereditatis expediatur.in.l.in familie.nu.3.C.fami.herciſcun.folio.171.

2 Actio de paſtu pecoris habetur niſi.in.l.ſi ſeruum.§.ſi glans.ff.de preſcrip.ver.nec habet tractatum ſicut alie actiones.ibidem.nu.2.fo.142.

5 Actio furti an detur pro intereſſe ei qui nō poſſidebat:tēpore furti facti in.l.ſi homo.nu.5.ff.de vſuca.fo.66.

8 Actione ex teſtamēto petūtur legata ⁊ fideicommiſſa qñ inſtitutio eſt nulla ratione preteritionis vel exheredationis aut fuit annullata.in aut.ex cauſa.nu.12.C.de libe.preteri.fo.61.

1 Actionem perſonalem ſi plures habēt ad petēdā ſeruitutē nō tñ vnus eorū pōt eā regulariter acquirere fundo cōi niſi in acquiſitione oēs cōſentiāt.in.l.itinere.nu.3.ff.de ſerui.ruſti.pred.fo.181.

7 Actio quanto minoris fuiſſet quis empturus eſt ciuilis.in.l.ſi minor.nu.2.C.de act.emp.⁊ ven.fo.132.

Actio quanto minoris res valet eſt pretoria.ibidem.

1 Actio ſi eſt ſingularis ⁊ verba ſint generalia tunc quietatio ⁊ trāſactio reſtringitur ad illam.in.l.tres fratres.nu.4.ff.de pac.fo.71.

5 Actio de aqua pluuia arcēda vt competat ſufficit opus poſſe nocere licet adhuc non nocuerit.in.l.vicinus loci.nu.2.ff.de aqua pluuia arcēda.folio.28.

2 Actio legis aquilie nō datur niſi contra illum qui proprie fecit et quid ſi fecit de mandato alterius.in.l.qui inſulam.§.qui mulas.nume.2.ff.locati.folio.133.

7 Actio ſi non erat adhuc nata tēpore venditionis ⁊ ceſſionis ſed poſtea naſcitur an cōpetat emptori ſeu ceſſionario.in.l.emptor.nu.4.C.de heredi.vel act.vendi.fo.226.

4 Actio ſemel extincta nō reuiuiſcit ⁊ vbi reperitur cōtrarium eſt ſpeciale propter aliquam rationem.in.l.meuius.§.duobus.numero.5.ff.de lega.ij.fo.60.

4 Actio qñ ſemel eſt nata ꝓ legato ampliꝰ nō naſceť etiā cōtra diuerſam perſonā.in.l.ſi fundū.§.ſi paterfamilias.nu.2.ff.de leg.j.fo.35.

5 Actionis perpetuatio qualiter fiat.in.l.naturaliter.nu.5.ff.de vſucapionibus.fo.61.

7 Actio de dolo nō datur vbi datur alia actio.in.l.actione.nume.4.C.de tranſact.fo.53.

8 Actio mixta quo caſu tolleť ſpatio longi tēporis.in.l.vnus indiuiduū nu.2.C.in qui.cau.ceſſat.lon.temp.preſcri.fo.128.

7 Actio cōtraria an reperitur directa ⁊ vtilis.in.l.ſi quis nolēte.nu.2.C.de nego.geſt.fo.

1 Actionē ſibi competentē intentās ⁊ ad cōmodū ſuū licet oriētem ex facto alterius nō cauet de rato:⁊ quid ſi hꝫ eam cōmunem cū alio.in.l.nō ſolum.§.qui alieno.nu.2.ff.de procu.fo.98.

7 Actio vtilis quibus caſibus poteſt nobis acquiri per liberā perſonaꝫ licet verba cōtractus vel ſtipulationis concipiātur in ſuam perſonaꝫ.in.l.j.nu.6.⁊.7.per quas perſo.fo.202.

8 Actiones tres an competant pro quolibet legato.in.l.j.nu.2.C.cōmu.de lega.folio.95.

6 Actio dicitur mobilis vel immobilis ſm naturam rei pro qua cōpetit.in.l.ſtipulationes nō.nu.2.ff.de ver.obli.fo.34.

4 Actio de qua in.l.ſi heres.ff.de leg.ij.eſt ſubſidiaria:⁊ dať vbi eſt equuꝫ dari actionē.in.l.ſi heres.nu.2.fo.58.

Quod detur loco venditionis directe que daretur ſi res extaret ⁊ poſſit proponi ad quantitatem nec tamen minus detur ex teſtamento perſonalis ad rem.ibidem.nu.3.

8 Actiones due qñ ſunt que nō cōtradicunt ſibi in origine ſed in exercitio dꝫ quis alteram eligere.in.l.j.nu.2.C.de fur.fo.6.

Actio acquiritur domino etiam ignoranti et inuito ex contractu ſerui qualitercūqꝫ celebrato ſiue domini ſiue nomine ſuo ſiue ſimpliciter.ibidem.numero.3.

2 Actiones etiā penales trāſeunt in ſucceſſorē vniuerſalem qñ cōpetunt pro defenſione familiaris ſecus ſi ad vindictā.in.l.ſiue manifeſtus.§.tādiu.nu.12.ff.de condic.furti.fo.63.

5 Actiones perſonales qualiter cognoſcātur a meris perſonalibꝰ.in.l.ſi tertius.§.ſi quis prius.nu.2.ff.de aqua plu.ar.fo.26.

5 Actio ex empto ad intereſſe cōpetit etiā pro rebus nō vēditis ꝗ̄ tamen ſunt acceſſorie rei vēdite lꝫ nō ſint pars quota ipſius ſed actio ex ſtipulatu ad duplū nō cōpetit niſi pro re vēdita vel parte quota ſeu integrali ipſius euicta.in.l.cū qui edes.nu.3.ff.de vſuca.fo.63.

1 Actionē cedere nobili ſi per ſtatutū prohibetur popularis ⁊ facit ſe nobilis cōſtituti per procuratorē cū pacto ꝙ cōſtituēs nō petat ab eo rationē reddi de eo qđ exigeret ⁊ poſtea agat tanꝙ̄ ceſſionarius pōt reus obijcere ⁊ repellere ipſum ſi poteſt ꝓbare de tali pacto.in.l.iuriſgētiū.§.pretor.ait nu.4.ff.de pac.fo.60.

7 Actio de peculio an ſit realis vel perſonalis:⁊ an natiua vel datiua:⁊ ſic an preſupponat obligationem ex qua oriatur vel nō:⁊ que ſit illa obligatio an ciuilis vel naturalis.in.l.dominum numero.2.C.quod cum eo.folio.202.

5 Actio que detur cōtra iudicem facientem iniuſtitiā.in.l.dies cautioni.§.in eum.nu.2.ff.de dam.infe.fo.12.

3 Actio cōtraria commodati vel depoſiti datur cōmodatario vel depoſitario ſeu creditori pro impenſa in re facta.in.l.diuortio.§.impēdia.nu.5.ff.ſolu.ma.fo.11.

1 Actio nulla qualiter ⁊ quare naſcitur ex ꝯtu mutui nec contra ipſum procuratorē cū factū eſt nec cōtra te dominum cui non eſt factū ſed ſola actio negotiorum geſtorum contra dominū ⁊ qualiter ⁊ quādo vterqꝫ teneatur:vel alter eorūꝫ teneatur.in.l.ſi pupilli.§.item ſi.nu.2.ff.de nego.geſt.fo.112.

2 Actio queritur alteri in quatuor caſibus tantum in traditione rei mee que non durat mea.in.l.publia.nu.2.ff.depoſi.fo.116.

2 Actio commodati directa dicitur prīcipalis ⁊ cōtraria acceſſoria.in.l.in commodato.nu.2.ff.commo.fo.78.

Actio directa ⁊ cōtraria vel due directe vna vni altera alteri qualiter ⁊ qñ naſcitur ex cōtractu.remiſſiue.ibidem.nu.3.

3 Etiam ſi filia efficiatur ſui iuris poſt matrimoniū ſolutum ante dotem exactam conſolidatur in ipſam actio ſicut ſi eo conſtante.in.l.ſi ſocer.§.lucius.nu.4.ff.ſolu.ma.fo.30.

Actio conſolidatur in filiam non ſolum in dote iam ſoluta marito ſed etiam in ea que nunꝙ̄ fuit ſoluta.ibidem.nu.5.

4 Actio.qui tenetur ex cauſa lucratiua nō tenetur redhibitoria propter morbum vel vitium rei in.l.ſi a ſubſtituto.§.heres.numero.3.ff.de legatis.j.folio.23.

8 In actionibus cōtrarijs an:vna electa ſi quis in ea ſuccūbat poſſit ad alteram redire.in.l.ſi.nu.8.C.de codi.fo.82.

8 Atio directa ex teſtamento qñ detur pro legatis ⁊ qñ vtilis.in.l.omne verbum.nu.4.C.commu.de le.fo.96.

3 Actionis de dote cōmunio profectitia qualiter fiat inter patrē ⁊ filiaꝫ.in.l.ij.§.qđ ſi in.nu.2.3.⁊.6.ff.ſolu.ma.fo.4.

2 Actio cōmodati eſt ciuilis.in.l.in commodato.§.ſicut.nume.3.ff.commoda.folio.78.

3 Filia quando eſt emancipata nullo caſu actio de dote poteſt redire ad patrem.in.l.ſi ab hoſtibus.nu.2.ff.ſolu.ma.fo.12.

1 Actio que non fuit a principio nata non naſcitur ex poſtfacto qñ contractus vel quaſi cōtractus eſt purus.in.l.cum actum.nume.3.ff.de neg.geſt.fo.117.

1 Actio negotiorū geſtorū pro vna ⁊ eadē geſtione nō poteſt cōcurrere cū alia actione cōtra eandē perſonā.in.l.ait pretor.§.apud marcellū.nu.2.ff.de nego.geſt.fo.112.

1 Actionē ſibi cōpetentē qñ quis intentat licet ex facto alterius ſi agit ad ſuā propriā vtilitatē diciť agere ꝓprio nomine ⁊ nō cauet de rato.in.l.nō ſolū.§.ſi pater.nu.1.ff.de procu.fo.98.

Actione ceſſa contra reum principalem nō cenſetur ceſſa cōtra fideiuſſorem ſed actione principali bene videtur ceſſa hypothecaria.in.l.dotalem.nu.5.ff.ſolu.ma.fo.34.

1 Actio negotiorū geſtorū in quibꝰ caſibꝰ duret poſtꝙ̄ dñs negotiorum ratificauit male geſta.in.l.pōponius.nu.2.⁊.3.ff.de nego.geſt.fo.115.Et qūo ⁊ qñ poſſit eſſe in pēdēti.ibidē.nu.4.⁊.5.

1 Actio que datur domino negotiorū geſtorum dicitur actio directa ſed illa que datur geſtori dicitur contraria actio.in.l.j.nume.4.ff.de negō.geſt.folio.111.

7 Actionis nomē largo modo ſumptuꝫ cōprehendit tam perſonalem ꝙ̄ realem.in.l.ſi.nu.3.C.de here.vel act.vendi.fo.226.

6 Actio ſi erat perpetua de ſui natura ⁊ per preſcriptionē triginta annoruꝫ fuit ſublata iure codicis an ſoluēs poterit repetere.in.l.pater dotē.§.procurator.nu.2.ff.rem ra.ha.fo.103.

2 Actio exercitoria licet ſit pretoria eſt tamē perpetua tam reſpectu temporis ꝙ̄ etiam tranſmiſſionis ad heredes.in.l.ſi tamen plures.§.ſi ſeruus.nu.2.ff.de exerci.fo.89.

Exercitoria an ſit propriū nomen actionis an adiectio.ibidem.nu.3.

Actio que datur contra exercitorē ⁊ illa que datur cōtra magiſtrum ꝙ nō ſit eadem.ibidem.nu.4.

1 Actiones plures qñ mouētur ad diuerſa debita lꝫ ꝯtra eandē perſonā poſſunt ex parte cōuenti cōſtitui plures defenſores:id eſt ſinguli in ſingulis cauſis.in.l.omniū aūt.nu.3.ff.de procu.fo.97.

Et qñ poſſint intentari vno libello.ibidē.nu.4.

2 Actionē iniuriarum ſi remitto tibi pro decem ſoluendis in tali termino ⁊ nō ſoluens nō poſſum ad illam actionem redire ſed poſſum agere vt ſoluas ſecus ſi remiſſio eſſet conditionalis.in.l.quero an.§.inter.nu.2.ff.loca.fo.135.

7 Actio prima ſi erat ſublata ipſo iure ⁊ actor reſtituerat pecuniā ⁊ vult agere cōtra reū qūo ſubueniť ſibi poſtꝙ̄ receſſum eſt a tranſactione de cōi cōſenſu.in.l.ſi diuerſa.nu.3.C.de trāſac.fo.56.

1 Actiones vtiles licet tranſeant in fideicōmiſſariū nō tamen trāſit priuilegiū qđ habebat heres reſtituēs hereditatē ſup eis directis nō tamen tanꝙ̄ heres ſed alio reſpectu cōcernēte perſonā ſuam tantum.in.l.non alias.nu.5.ff.de iudi.fo.133.

1 Actio directa datur ex ſententia cōtra procuratorem ⁊ vtilis cōtra dominum que prefertur directo ⁊ quid econtra.in.l.plautius.nu.4.ff.de procura.fo.105.

2 Actio vtilis acquiritur dño indiſtincte ex cōtractu celebrato per procuratorem.in.l.iulianus.§.ſi procurator.nu.2.ff.de act.empt.⁊ vendi.folio.122.

2 Actio quod iuſſu oritur quando pater vel dominus cōſenſit in aliquo cōtractu ſpeciali qui ſit a filio vel ſeruo.in.l.j.§.ſi is qui.nu.2.ff.de exerci.act.fo.89.

2 Actio que eſt cedenda nō cōpetit mihi anteꝙ̄ cedatur niſi in ſubſidiuꝫ.in.l.j.nu.4.ff.de inſti.act.fo.91.

3 Actiones cōditionales paſſiue an trāſeāt in fiſcuꝫ in.l.ſi marito.nu.4.ff.ſolu.matri.fo.23.

7 Actio directa quod metus cauſa ad hoc vt cōpetat qualis metꝰ requiratur.in.l.interpoſitas.nu.2.C.de tranſact.fo.55.

Quid ad hoc vt competat officium iudicis ad reſcindendū.ibidem.

2 Actiones directe ſunt inſeparabiles a perſona creditoris ⁊ per ceſſionē nō tranſferūtur directe ſed vtiles.in.l.ſi noxali.§.nō ſolum.nu.4.ff.de pecu.folio.100.

3 Actio cōpetēs marito pro dote danda eſt bonefidei ſicut illa que cōpetit mulieri pro reſtituēda ⁊ ſic facit venire fructꝰ a tempore more.in.l.de diuiſione.nu.8.ff.ſolu.ma.fo.6.

Quid ſi competat contra extraneum vel competat extraneo qui dedit dotem.ibidem.nu.9.

2 Actio vtilis quibꝰ caſibꝰ cōpetat ſine ceſſione.remiſſiue.in.l.cū fundus.§.ſeruum tuum.nu.6.7.8.⁊.9.ff.ſi cer.pet.fo.17.

1 Actio petitione hereditatis cōtra quē detur.in.l.et iam.§.item a debitore.nu.2.⁊.3.ff.de peti.heredi.fo.161.

2 Actio acquiſita alicui ignoranti ex facto alterius ſi poſtea repudiatur fingitur nunꝙ̄ fuiſſe acquiſita.in.l.omnia que nume.6.⁊.7.ff.ſi certum petatur.folio.7.

2 Actio in factū nō ſolum oritur ſi in ſentētia cōdemnetur aliquis cauſa expreſſa ſed etiā vtilis ex illo cōtractu vel cauſa ſi vero cauſa nō exꝑſſa tunc actio in factum tantum ⁊ quid in ſtatutis.in.l.ſi duo.§.ſi quis.nu.3.ff.de iureiu.fo.26.

4 Actio ex teſtamēto quo caſu detur contra emptorē qui nō fuit grauatꝰ a teſtatore ⁊ qui nō habuit a teſtatore ⁊ hoc in ſubſidiuꝫ.in.l.plane ſi filium.§.qui rogatus.nu.3.ff.de leg.1.fo.41.

2 Actio preſcriptis verbis poteſt concurrere cum actione cōmodati.in.l.petenti.nu.4.ff.de pigno.act.fo.85.

5 Actionē habens ad aliquid an poſſit adhuc petere ꝙ fiat inſtrumētū.in.l.ſi finita.§.eleganter.nu 2.ff.de dam.infe.fo.18.

1 Actio datur in factum ex edicto de in ius vo.ad penam ipſi vocato in ius ſine venia ⁊ an tranſeat in heredes.in.l.in eum.nume.2.ff.de in ius vo.folio.30.

5 Actio pignoratitia licet re cōtrahatur interueniente traditione aliqñ tamē etiā ſi nulla traditio interueniat cōtrahitur.in.l.inquilino.nu.4.ff.de dam.infe.fo.23.

1 Actio negotiorū geſtorū cōcurrit cū vtili inſtitoria lꝫ nō cōcurrat cum actiōe mādati ꝯ eandē perſonā.in.l.liberto.nu.2.ff.de neg.geſt.fo.120.

2 Actio ex ſtipulatu nō oritur ex ſtipulatione continente certum ſed certi condictio ſi vero cōtinet incertum oritur actio ex ſtipulatu.in.l.ſi quis certum.nu.1.ff.ſi cer.peta.fo.15.

1 Actio hec ⁊ ſic petitio hered.non datur contra titulo poſſidentem.in.l.regulariter.nu.10.⁊.12.ff.de peti.here.fo.159.

4 Actio perſonalis quando iungitur cum vendicatione trahit hanc naturā ab ea vt cōtra vnum heredum detur inſolidum.in.l.ſi tibi homo.§.ſi fundus.nu.3.ff.de leg.j.fo.39.

5 In actione reali nō habeo neceſſe exprimere in libello cauſam remotā ex qua res mea ſit ſed bene ꝓximā vt ꝙ mea ſit ⁊ quid in ꝓſecutione.in l.⁊ an eadem.nu.2.ff.de excep.rei iudi.fo.89.

Quid in actione perſonali.ibidem.

4 Acceſſoria non tranſit cōtra fideiuſſores vel pignora per ceſſionē principalis actionis cōtra principalem.in.l.ſi heres.nu.2.ff.ad treb.fo.137.

1 Actio negotiorū geſtorū datur non ſolum voluntario geſtori ſed etiaꝫ neceſſario vt curatori:intellige de vtili nō de directa.in.l.debitor.nu.2.ff.de neg.geſt.fo.117.

7 Actio realis ſi ſit generaliter propoſita nulla expreſſa cauſa tantū exprimatur ⁊ ſecuta ſit ſententia abſolutoria an obſtet exceptio etiam in alijs nō proſecutis:⁊ quid in actione perſonali.in.l.ij.nu.2.3.⁊.4.C.de iudi.folio.113.

Quid ſi generalitas fuit circa cauſas rei petite.ibidem.nu.3.

1 Actio ex edicto in ius voc.eſt penalis.in.l.j.nu.2.ff.in ius voc.vt eant.folio.32.

7 Actio an ceſſet cōpetere ꝗ̄ ſemel cōpetijt ſi ſemel interfuit mea ⁊ hodie ceſſat intereſſe.in.l.ad cōparandas.nu.2.C.mādati.fo.222.

8 Actio perſecutoria ⁊ penalis quādo competunt cōtra diuerſos electa vna tollitur altera ſecus ſi cōtra eundē.in.l.manifeſtiſſimi.§.ſed querebatur.nu.3.C.de fur.fo.13.

2 Actio principalis vbi acquiritur alteri an etiā acquiratur ei acceſſoria.in.l.ſi pecuniam.nu.6.ff.ſi cer.peta.fo.15.

8 Cum actione furti ⁊ condictione furtiua an poſſint etiam cōpetere alie conditiones.in.l.falſus.nu.7.C.de fur.fo.11.

7 Actio que datur reuerſo de quo in.l.ſi ab hoſtibꝰ.ff.quibus ex cau.maiores.an ſit illa vtilis reſciſſoria que ſolet dari ad reſtitutionem in integrum de qua.in.l.in onerarijs.§.ſed cum reſciſſa.ff.de act.⁊ obli.in.d.l.ſi ab hoſtibus.nu.4.⁊.5.

An hodie duret quadriennio.ibi.nu.5.fo.104.

2 Actio exercitoria contra preponentem eſt datiua ſed contra magiſtruꝫ eſt natiua.in.l.j.§.hec actio.nu.2.3.⁊.7.ff.de exerci.act.fo.89.

8 Non eſt extranea expoſitio actio.i.officium iudicis.in.l.liberti nō.nu.2.C.de libe.⁊ eo.libe.fo.16.

5 Actio nondum nata preſcriptione non tollitur.in.l.pignori.nu.3.ff.de vſuca.fo.61.

8 Ad actiones reuocatorias peruenit demũ bonis principalis excuſſis.in.l.j.nu.2.C.de reuoc.his que per frau.cre.fo.153.

5 Actio tam ciuilis q̃ naturalis poſſeſſio rei pignorate vel obligate fit apud creditorẽ ſi fuit ſibi res tradita ⁊ non apud debitorem: ⁊ quando in.l.ſerui nomine.nu.2.ff.de vſuca.fo.63.

Actio ad exhibendum ⁊ rei vendicatio cõtra quẽ ſint dãde:ibidẽ.nu.3.

8 Actio ex teſtamento nõ competit ad cogendum heredem adire virtute ſenatuſcõ.trebelliani ſed officiũ iudicis:⁊ quid ſi adiuit.in.l.ſi per fideicommiſſum.nu.3.C.ad trebel.fo.101.

4 Actionem qui ceſſit vni nõ poteſt alteri cedere.in.l.non quocũq̃.§.qui caium.nu.2.ff.de leg.j.fo.36.

5 Actio oriẽs ex ſentẽtia dicitur actio iudicati:⁊ nõ in factum.in.l.miles qui.§.qui iudicat.nu.2.ff.de re iudi.fo.75.

Quid in illa que oritur ex ſententia arbitri vel ex inſtrumento.ibidem.

3 Actio de dote profectitia quouſq̃ ſit communis.in.l.ſi ab hoſtibꝰ.nũ.j.ff.ſol.ma.fo.12.

1 Actio licet detur nulla tamẽ cõpetit officiũ iudicis etiam nullo poſtulante vt voluntas pia executioni mandetur.in.l.hereditas.§.ſi defuncta.nu.4.ff.de peti.here.fo.168.

7 Actio de dolo ⁊ actio quod metus cauſa in quibus differant a reſtitutione in integrũ.in rub.nu.1.C.de dolo.fo.84.

2 Actiones populares cõpetunt pro iniuria facta toti populo ⁊ quilibet de populo cẽſetur eſſe ꝓcurator habẽs legitimã adminiſtrationẽ.in.l.eũ qui.§.in popularibus.nu.2.ff.de iureiur.fo.30.

1 Actiõe ſublata ad rem puta per ꝑſcriptionẽ an etiã ſit ſublata actio ad fructꝰ.in.l.itẽ veniunt.§.item nõ ſolum.nu.6.ff.de peti.here.fo.162.

Actio particularis ſi eſt penalis a principio deuoluitur in hãc actionẽ cũ illa natura ſeu pena.in l.item veniũt.§.cũ prediximus.nu.2.ff.eodẽ.

2 Actio acquiritur ex cõtractu illiꝰ cuius noĩe cõtrahitur:nõ illius cuiꝰ eſt res ſuper qua contrahitur:debet tamẽ ſibi actio cedi.in.l.j.§.ſi te rogauero.nu.3.ff.depoſi.fo.113.

2 Actionẽ habens contra plures eque principal'r pro recuperatione rei ſue vel debiti ſi ad vnũ peruenit emolumẽtũ ⁊ cõueniatur alter locum habet beneficiũ ordinis ⁊ excuſſionis vt primo agatur cõtra filiuꝫ qui ſenſit lucrũ expenſis tamen alterius qui nõ ſenſit.in.l.cũ in plures.§.veſtimenta.nu.2.ff.loca.fo.137.

2 Actio tributoria qñ detur contra patrẽ vel dominũ ⁊ inquãtũ detur:⁊ in quibus differat ab actione de peculio:⁊ ab actione qđ iuſſu.in.l.j.numero.1.2.3.⁊.4.ff.de tribu.act.fo.93.

7 Actio ad exhibendũ datur etiã ad reſtitutionem non ſolum ad oſtendẽdum.in.l.j.nu.2.C.de noxa.fo.177.

7 Actio nõ acquiritur nobis per liberã perſonã noſtro iuri ſubiectam ⁊ hoc fallit in aliquibus caſibus de equitate.in.l.ſi res ſuas.nu.1.2.C.ad exhiben.fo.178.

8 Actio de dote poteſt cedi per mulierem conſtante matrimonio:⁊ ſic eſt nata licet exerceri nõ poſſet regulariter.in aut.quod locum.nu.9.C.de colla.fo.28.

1 Actio ad quid ſit vtilior q̃ officium iudicis.in.l.vna.§.hoc iudiciũ.nu.5.ff.ſi quis ius di.non obtempe.fo.27.

8 Actiones q̃ dentur cõtra furem ⁊ an penalis tollatur per perſecutoriã.in.l.ancille.nu.3.⁊.4.C.de furtis.fo.9.

Actio vna perſecutoria an tollatur per alterã perſecutoriã ipſo iure vel ope exceptionis.ibidem.nu.8.

Actio penalis an poſſit concurrere cum alia penali.ibidem.nu.9.

7 Actio arbitraria tam ratione loci q̃ alia ratione quot modis ſumatur in.l.vna.nu.2.C.vbi conue.qui cer.lo.promi.fo.135.

7 Bona gerẽtis ſunt tacite obligata in actione tutele pro mala adminiſtratione ſicut bona veri tutoris:ſed in actione negotiorum geſtorũ ſecus ſed competit perſonalis contra gerentem.in.l.qui pupille.nu.2.C.de nego.geſt.fo.77.

5 Actiones plures rei perſecutorie ſi ſunt ⁊ fuit actum vna:⁊ actor ſuccubuit an tollatur altera.in.l.j.§.dixerit.nu.8.ff.de publi.⁊ vecti.fo.29.

Quid ſi vna eſt penalis altera perſecutoria.ibidem.

7 Actione reali cum ago contra illum a quo habeo cauſam vel cõtra aliquem qui habeat cauſam ab eo nõ poteſt mihi referre queſtionẽ dñi.in l.cũ res.nu.11.C.de proba.fo.182.

Quid econtra ſi ille a quo cauſam habeo tanq̃ a dño agat contra me tanq̃ dñs.ibidem.

8 Actio directa an ⁊ in quo differat ab vtili.in.l.ex legato.nume.2.C.de lega.fo.85.

Sex caſus in quibus datur vtilis ſine ceſſione.ibidem.nu.3.

8 Actio in factũ que oritur ex ſentẽtia coram quo ⁊ qualiter poſſit intentari.in rub.nu.2.C.de execu.rei iudi.fo.138.

7 Actio ad exhibendũ eſt perſonalis tamẽ in rem ſcripta cũ ſequat̃ rem quocunq̃ vadat.in.l.exhibitionis.nu.2.C.ad exhiben.fo.178.

Actio prima in quibus caſibus durat quando res ſoluitur vel reſtituit̃ cum aliquo defectu.ibidem.nu.3.

7 Actio vbi prima fuit ipſo iure ſublata ſi tamen reus opponit exceptionem intentionis deducit potius ad notitiã iudicis carẽtiam actionis vt illum ex officio ſuo repellat quam ipſemet repellat.in.l.vbi pactum.nu.2.C.de tranſac.fo.62.

Actio prima ſi fuit ipſo iure ſublata quare actor veniens contra tranſactionem ſi ſoluat penã teneatur etiam reſtituere data.ibidem.nu.3.

An quis aliquid faciẽdo de facto conſequi poſſit actionem:vel incidat in penam.ibidem.nu.11.

1 Actio que poſſit conuerti in actionẽ negotiorũ geſtorũ.in.l.diuortio.§.illum autem.nu.1.ff.de nego.geſt.fo.122.

Actio redhibitoria durat ſex menſibus:⁊ ad quid detur.ibidem.nu.2.

Actiones temporales que ſint:⁊ que perpetue.ibidem.nu.3.

Actio particularis in aliam particularem nõ tranſfundit̃.ibidẽ.nu.5.

7 Actio datur parti leſe contra falſum teſtem in factum ad intereſſe.in.l.presbyteri.nu.3.C.de epiſ.⁊ cleri.fo.14.

7 Actioni perſonali quãto tempore preſcribatur.in.l.hereditatis.nu.4.C.de peti.here.fo.156.

Quid in reali.ibidem.nu.2.⁊.3.

8 Actio prima nõ tollitur licet res detur in ſolutum ⁊ euicta re data agitur actione prima:an autem tunc requiratur ꝙ recipiens dicat ꝙ non intẽdit derogare iuri ſuo.in.l.libera quidẽ.nu.3.C.de ſenten.⁊ interloc.om.iudi.fo.132.

2 Actio que dicatur arbitraria.in.l.ij.nu.2.ff.de eo quod cer.loc.fo.66.

Actiones bonefidei quare nõ ſint arbitrarie:⁊ quando actiones ſtricti iuris ſint arbitrarie.ibidem.nu.3.

3 Actio.l.aquilie datur marito contra dantem damnuꝫ in re dotali.in.l.diuortio.§.ſi fundum.nu.6.ff.ſolu.ma.fo.10.

7 Actiones quas habet vẽditor heres cõtra debitores hereditarios ſaltem vtiles actiones licet in emptores tranſeant:tamẽ paſſiue quas habent creditores contra heredem nõ tranſeunt ⁊ quare.in.l.poſt venditionem.nu.2.C.de pac.fo.43.

7 Actio ad exhibendum cui ⁊ contra quem ⁊ ad quid ⁊ qualiter detur.in rubrica.nu.1.C.ad exhiben.fo.177.

7 Actio familie herciſcunde cui competat.in.l.ij.nu.3.5.⁊.6.C.de inoffic.dona.fo.153.

7 Actio in factum quando cõpetat.⁊ ꝙ ſit triplex:vna ſpecialis:alia generalis:⁊ alia generaliſſima.in.l.ſancimus nemini.nume.4.C.de ſacroſan.eccle.fo.12.

2 Actio vtilis vt cõpetat ſine ceſſione in caſibus in quibꝰ ceſſio requireret̃ que requirãtur.in.l.dñs.teſtamẽto.nu.6.ff.de condi.indebi.fo.56.

2 Actio pignoratitia licet fuerit inuẽta principaliter ad recuperationem rei pignorate ꝙ nihilominus detur ad reſtitutionẽ pretij ꝙ nunq̃ fuit traditũ.in.l.q̃uis.§.ſi creditor.nu.4.ff.de pig.actio.fo.80.

2 Actionis dande deficiente cauſa ad ipſam rem recuperandã vt dominiũ deficit etiam actio cõpetere quando facto illius cui cõpetebat deficit ⁊ quid ſi detur ad penam ſeu ad intereſſe.in.l.ſiue manifeſtus.§.tamdiu.nu.3.ff.de condi.furtiua.fo.63.

2 Actiones ex delicto ꝙ non dentur contra heredem niſi quatenus ad eum peruenit vel niſi ſit lis conteſtata.in.l.ſi pro iure.§.cõditio rei.nu.2.ff.de condic.fur.fo.62.

1 Actionem oriri facit ad rem diuerſam veſtimẽtũ rei interuẽtu vt in cõtractibꝰ innominatis.⁊ quid in veſtimẽto rei.⁊ quid ſi res nondũ interuenerit.in.l.iuriſgentiũ.§.quinimo.nu.14.ff.de pac.fo.59.

2 Actio vtilis ⁊ directa poſſunt dari cõtra eundem ad idem diuerſis reſpectibus.in.l.quãuis.§.ſi mulieri.nu.2.ff.ad velleia.fo.108.

2 Actionẽ habens ad mei vtilitatẽ tenetur de illa facere quod mihi placet.in.l.ſi cũ venderet.nu.3.ff.de pigno.act.fo.82.

3 Actio de dote aduẽtitia de iure digeſtorũ erat ſolius filij non patris.in l.caius.nu.2.ff.ſol.nu.fo.30.

2 Actione in perſonali non attenditur prerogatiua tẽporis:⁊ qñ attenditur.in.l.in operis.nu.6.ff.loca.fo.133.

2 Actio acquiritur mihi ex pacto alterius appoſito in traditione rei mee etiam que nõ duret mea ſi apponitur in mei fauorem.in.l.ſi cum venderet.nu.7.ff.de pigno.act.fo.82.

2 Actio directa vbi cõpetit nõ eſt neceſſe recurrere ad vtilem ſubſidiariã.in.l.quãuis.§.ſi conuenerit.nu.2.ff.ad velleia.fo.107.

2 Actiones que ⁊ quot modis dicantur arbitrarie.in.l.in actionibꝰ.nu.3.ff.de in lit.iur.fo.36.

4 Actio perſonalis ſicut preſupponit obligationem ciuilem ⁊ naturaleꝫ an ita etiã realis.in.l.debitor.nu.4.ff.ad treb.fo.133.

2 Actio quomodo ſit vtilior q̃ exceptio.in.l.in rebus.§.quod autem.nu.2.ff.cõmo.fo.79.

7 Actio quelibet etiã realis poteſt deduci in aquilianam ſtipulationem ⁊ que ſit eius forma.in.l.vt reſponſum nu.4.C.de tranſac.fo.56.

2 Actione tẽporali ſi quis tenet̃ ⁊ illa actio per cõſtitutũ interrũpit̃ ⁊ preſcribẽs poſtea in actione prima non liberat̃ ab actione de cõſtituta.i.l.item illa.§.qđ adijcere nu.2.⁊.3.ff.de cõſti.pecu.fo.72.

1 Actio ad hoc vt oriatur requirit irregulariter ciuilem ⁊ naturalẽ obligationẽ ⁊ tamẽ poſtq̃ eſt orta altera ſublata poteſt in altera ſola remanere.in.l.ſi cõuenerit.nu.4.ff.de pact.fo.76.

2 Actio acquiſita per poſſeſſorem hereditatis ꝙ non tranſeat in verum heredẽ quare differat a caſu.l.ſi poſt.ff.de cõſti.pecu.ibidem.nu.7.fo.72.

2 Actio preſcriptis verbis nõ datur ad repetendum quod datum eſt niſi fuerit de hoc expreſſe actum.in.l.naturalis.§.et ſi quidem.nu.4.ff.de preſcrip.ver.fo.140.

Actio ꝑſcriptis verbis datur ad intereſſe quatenus intereſt implẽtis contractum ſibi fuiſſe impletum etiam in contractu do vt des ibidem numero.5.

1 Actio ſicut diuiditur inter heredes ita et inſtantia inchoata ſuper ea que ita tranſit ad heredem ſicut actio et etiam in alium vniuerſalẽ ſucceſſoreꝫ.ſed fallit in fiſco qui habet proprios iudices.in.l.ſi petitur.numero.2.ff.de iudi.fo.134.

1 Actio reſciſſoria non durat vltra annum.in.l.fi.nu.3.ff.de eo per queꝫ fac.eſt.fo.42.

Actio ꝙ per litis conteſtationem perpetuetur.in.gl.annos licet prius non haberet tantum durare.ibidem.nu.5.

Actio non perpetuatur per citationẽ:ſed bene interrumpitur preſcriptio et debet denuo incipere et que preſcriptio interrumpatur ſolum per conteſtationem.ibidem.

2 Actiones duas ad idem orientes ex diuerſis cauſis ⁊ ex perſona mea principium habẽtes ſi cõtra te habeo ſi ago vna et exigo debeo alterã remittere quatenus cum illa concurrat.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.numero.23.ff.cõmo.fo.77.

Actiones plures orientes ex delicto quando habeo ſi plus eſt in vna q̃ in altera et egi ex illa in qua minus erat et exegi non prohibeor agere altera quatenus plus eſt in ea.et quid ſi altera eſſet ex contractu.ibidem.numero.26.

1 Actio in factum datur in ſubſidium ad edendum cõtra ſingulareꝫ ſucceſſorem de equitate quando contra heredem vniuerſalem non poteſt dari.in.l.quedam ſunt.§.nihil intereſt.nu.8.ff.de eden.fo.54.

1 Actio ſicut poteſt dari noxaliter ex facto ſerui ita ⁊ exceptio.in.l.ſi actoris.nu.2.ff.de eo per quem fac.eſt.fo.42.

Actio ſicut datur alternatiue ita et exceptio.ibidem.

1 Actio de peculio quando ſit perpetua et quando rationalis ⁊ inq̃tum detur.in l.ſe a domino.nu.2.ff.de peti.here.fo.166.

1 Actione iniuriarum ſi ago contra ſeruum petẽdo ipſum puniri corporaliter:⁊ dicit̃ potius accuſatio ꝙ poſſum petere mihi caueri de ſiſtendo ipſum vſq̃ ad ſententiam incluſiue in eodem ſtatu ꝙ mea intereſt.in l.ſi ſeruum.nu.2.ff.ſi ex noxa.cau.aga.fo.40.

2 Actio pignoratitia directa poteſt pro damnis ⁊ intereſſe competere ante ſolutionem ſortis.in.l.ſi rẽ alienam.§.omnis pecunia.nu.2.ff.de pigno.actio.fo.81.

2 Actio de peculio eſt perſonalis nõ realis.in.l.ſumma cum.nume.7.ff.de pecu.fo.101.

2 Actio de peculio licet ſit perſonalis datur tamen contra ſingularẽ ſucceſſorem ſerui vel peculij:⁊ habet ſimilitudinem cum reali.in.l.⁊ ancillarum.§.ſi ſeruus.nu.3.ff.de pecu.fo.101.

Actio non confunditur ſi debitor hereditarius occupat bona hereditaria tanq̃ heres cum non ſit:⁊ an committatur pena.in.l.ſi quid poſſeſſor.§.ſed ſi ipſe.nu.2.ff.de peti.heredi.fo.168.

2 Actio preſcriptis verbis cũ ſit perſonalis poteſt dici cõditio:⁊ quid ſi interuenit ſtipulatio.in.l.dedi tibi.§.ſed ⁊ ſi.numero.8.ff.de conditio.cau.da.fo.38.

2 Actio quanto minoris inq̃tum detur et an ſit niſi vna.in.l.iulianus.nu.4.ff.de act.empt.et vendi.fo.120.

2 Actio talis quando quis reſtituitur ad curſum preſcriptionis:⁊ ſic ad actionem primam reſtituitur ſibi qualis erat prima.in.l.debitrix.§.ſi pro eo.nu.2.ff.ad velleia.fo.109.

2 Actio de in rem verſo non competit niſi ei qui principaliter cõtraxit:⁊ cuius pecunia verſa eſt in vtilitatem domini:nõ ei qui ſecũdario.in.l.quãuis.nu.2.ff.de in rem verſo.fo.105.

4 Actio quãdo oriatur ex pollicitatione facta ciuitati.in.l.verbis legati.nu.2.ff.ad leg.falci.fo.199.

2 Actio de in rem verſo competẽs pro eo quod verſum eſt in vtilitatem pupilli nõ deſinit competere.licet tutor ſe obligauerit creditori.in.l.pater pro.nu.2.ff.de in rem ver.fo.106.

4 Actio vt conſequatur nõ ſufficit aliquid facere fato:ſed debet facere ex propoſito.in.l.ij.nu.5.ff.de condi.et demon.fo.79.

2 Actiones quando ſunt plures que electione tolluntur ſi ambo intentãtur et non apponatur exceptio nõ redditur iudicium nullum.in.l.j.§.queſitum eſt.nu.2.ff.quando de pecu.anna.eſt act.fo.104.

1 Actio quando datur ad intereſſe ſi deſinit intereſſe deſinit etiam actio competere.in.l.j.§.ſi plures.nu.2.ff.de eo per quem fac.fo.41.

In actione perſecutoria licet poſtea ex parte eorum qui conueniuntur ſit penalis vel efficiatur mere penalis ex poſtfacto:tunc vno ſoluente alij liberantur.ibidem.nu.3.

4 Actiones penales ex delicto vel quaſi tranſmittũtur ad heredem eius cui competunt etiam ante litem conteſtatam quando competunt pro delicto cõmiſſo circa rem familiarem:et quid in actione populari et penali.in.l.penales.nu.3.ff.ad leg.falci.fo.106.

Actiones omnes penales morte eius contra quem competunt etiam que perſequuntur rem familiarem extinguuntur ſi deceſſerit ante litem conteſtatam ⁊ nihil peruenit ad heredem:ſecus ſi poſt.ibidem.nu.4.

1 Actione reali ſi agitur contra eum qui dolo deſijt poſſidere et compareat poſſeſſor:an poterit actor excipiẽdo dicere ꝙ vult litigare cuꝫ primo poſſeſſore:quia eſt legalior.i.l.ſi actor.nu.4.ff.de procur.fo.93.

Ago contra vnum et comparet alius quando tenear ipſum redimere.ibidem.nu.5.

2 Actio de peculio licet non detur ex delicto contra patrem vel dominũ quando dolus purgatur per actionem ex delicto tamen quando purgatur per actionem deſcendentem ex contractu bene datur.in.l.depoſiti.nu.2.ff.de pecu.fo.99.

1 Actio depoſiti vel commodati que re trahitur non poteſt competere ad id quod deuenit in pacto ſi eſt penitus diuerſum ab illa re.in.l.iuriſgentium.§.quinimo.nu.10.ff.de pac.fo.58.

Actio ex contractu informata a pacto ꝙ non ſuccedat loco preſcriptis verbis oriẽtis ex pacto ſed vtraq̃ actio ſeruet ſuam naturam niſi quãdo competit ad ſucceſſorium.ibidem.nu.12.

Actio de dote non oritur conſtante matriminio ſed ꝙ ſit nata obligatio:et ꝙ oriatur ſtatim ſoluto matrimonio licet executio nõ anteq̃ labatur annus hodie et olim triennium.ibidem.nu.18.et.20.

2 Actio ex empto ad quid cõpetat et competit emptori remiſſiue.⁊ que ſint de natura contractus emptionis.in.l.ex empto.nume.2.et.4.ff.de actio.emp.et ven.fo.119.

Actio ex empto competens ad traditionem rei an ſit vna et eadem cuꝫ illa que competit re euicta ad intereſſe.ibidem.nu.6.

1 Actio vtilis in quibus caſibus acquiratur ſine ceſſione ex ſtipulatione interpoſita cum eius procuratore.in.l.ſi procurator.nu.ff.de procuratoribus.fo.93.

Actio vtilis competens domino quando preferatur directe que competit procuratori.ibidem.nu.4.

2 Actione iniuriaruꝫ agitur pro violentia turbatiua.in.l.qui pendente.nu.6.ff.de actio.emp.et vendi.fo.123.

2 Actio ad exhibendum datur domino vel ei qui ſe dominum aſſerit.in l.cum ſeruus.nu.5.ff.de condi.cau.da.fo.44.

2 Actio vtilis poteſt nobis acquiri in iudicio per procuratorem ſine ceſſione.in.l.nam ⁊ poſtea.§.iuſiurandum.nu.2.ff.de iureiur.fo.24.

2 Actio preſcrip.verbis datur etiam ad intereſſe quando non impletur in.l.j.§.ſi paſcendi.nu.6.ff.de condi.cau.da.fo.37.

2 Actio depoſiti que datur in ſimplum ꝙ ſit duplex.in.l.j.§.pretor ait nu.2.ff.depoſiti.fo.113.

Actio depoſiti eſt perpetua contra ipſum depoſitariũ ibi.nu.3.

2 Actio ex contractu bonefidei datur non ſolum de eo quod deuenit in contractu ſed etiam ad illud quod partes nunq̃ cogitauerũt tamẽ eſt equum venire.in.l.ij.nu.3.ff.de condi.ſine cauſa.fo.61.

2 Actio oneris aduerſi quod ſit proprium nomen actionis ⁊ ꝙ non concurrat cum alia actione.in.l.in naue.nu.3.ff.loca.fo.133.

Actio oneris aduerſi contra quẽ competat.ibidem.nu.4.⁊.6.

3 Actiones plures ſi poſſunt colligi ex materia deducta in libello vel ignoretur quã voluerat actor intentare procedet libellus abſq̃ eo qđ al's declaretur niſi ex hoc reus reddatur incertus an velit cedere vel cõtendere.in.l.gallus.§.ſi eius.nu.3.ff.de libe.et poſthu.fo.58.

1 Actio vtilis ſi ex contractu procuratoris non ſit domino acquiſita ante ceſſionẽ ꝙ dominus poſſit illud debitum remittere inuito procuratore cum poſſet illum compellere ad remittendum.in.l.ſi cum emptore.§.ſed et ſi.nu.2.ff.de pact.fo.63.

2 Actio de qua in.l.quod ſi ephesi.§.interdum.ff.de eo quod cer.lo.ꝙ ſit arbitraria licet iudex non condemnet in plus vel minus q̃ ſit obligatio cõtracta ſed in totum abſoluat.in.l.quod ſi ephesi.§.interdum.nu.2.ff.de eo.quod cer.lo.fo.68.

1 Actio debet taliter edi vt reus reddatur certus an velit cedere vel contẽdere:et que ſint illa que requirãtur ad hoc:et qualiter debeat exprimi res vel cauſa.in l.j.nu.2.ff.de eden.fo.50.

Actio quot modis edatur.ibidem nu.5.

1 Actiones nõ proprie poſſidentur nec quaſi poſſidẽtur niſi improprie vel improprijſſime et ꝙ ideo pro eis non dentur interdicta poſ.in.l.regulariter.nu.9.ff.de peti.here.fo.159.

1 Actio que cõpetit pro intereſſe ꝙ ſit certi cõdictio.in.l.fi.nu.3.ff.ſi quis in ius vo.non ierit.fo.32.

1 Actio directa licet in cõuentionibꝰ obligatorijs vbi adeſt rigor oritur ſed vbi deficit rigor et adeſt equitas oritur vel datur talis actio ex illo contractu vel a pretore.in.l.reſcriptum.§.plerũq̃.numero.3.ff.de pactis.folio.62.

2 Actiones omnes poſſunt dici arbitrarie vt deferatur iuramentũ in litem affectionis quando committitur contumcia ſeu dolus in nõ reſtituendo ad mãdatum iudicis niſi ille eſſet condemnatus officio iudicis in.l.in actionibus.nu.8.ff.de in lit.iur.fo.37.

3 Actio quo caſu ambulet de vna perſona in alteraꝫ licet regulariter ſecus.in.l.ſi marito.§.ſi voluntate.nu.2.ff.ſol.ma.fo.24.

7 Actiones nõ tranſitorie ad heredem fiunt trãſitorie per litis conteſtationem niſi a litis conteſtatione fuerit per conſenſum partium receſſuꝫ

in.l.cum mota.nu.4.C.de tranſac.fo.54.
3 Actio vtilis ex teſtamento habet etiam locuꝫ pro relictis in codicillis quando nullum fuit factum teſtamentum.in.l.j.nu.9.ff.de teſta.fo.37.
7 Actio tributoria quando habeat locum:et quare ita dicatur.in.l.qui ſecutus.nu.2.C.de exerci.act.fo.201.
6 Actio non poteſt alteri acquiri ex ſtipulatione alterius publici officialis ꝗ notarij niſi ſit actio interpoſita ſuper eo ꝙ pertinet ad eius officium.in.l.ſi pupillus.nu.3.ff.rem pupil.ſal.fore.fo.93.
2 Actio penalis ꝙ nõ tollatur per perſecutoriam.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.24.ff.cõmo.fo.77.
1 Actio pet.here.quãdo detur cõtra debitores hereditarios licet hic nõ detur vt ſi non allegant iuſtam cauſam cõtradicendi.in.l.ſi debitor.numero.2.ff.de peti.here.fo.167.
4 Actio quando competit ipſo iure poteſt iudex ex ſuo officio etiã ſi non petatur per partem actorem repellere.in.l.j.nu.6.ff.ad treb.fo.113.
4 Actiones tres ſcꝫ perſonalis ex teſtamento et rei vendicatio ſi res erat teſtatoris et hypothecaria pro alijs rebus non legatis competunt pro legatis et fideicõmiſſis.in.l.j.nu.4.5.15.16.et.17.ff.de leg.j.fo.2.
Actio ex teſtamẽto pro legatis ⁊ fideicõmiſſis qñ competat.ibi.nu.15.
2 Actionem non habens aliquando agendo continet ſi reus non poteſt excipere.in.l.lecta.no.22.ff.ſi cer.peta.fo.19.
2 Actio prima etiam ſi pena ſit exacta in quibus caſibus nõ tollatur.in l.predia.nu.10.ff.de act.emp.et vendi..fo.124.
2 Actio ſubrogata loco alterius quando nõ debeat ſapere naturã illius.in.l.eum qui.nu.2.ff.de iureiu.fo.29.
2 Actio quare alteri per alterũ nõ acquiritur in cõtractibus qui cõſenſu vel verbis contrahuntur ſicut in contractibus qui re cõtrahũtur.in.l.certi conditio.§.ſi numos.nu.7.ff.ſi cer.pet.fo.9.
1 Actio directa in quibus caſibus preferatur vtili.in.l.procuratorẽ.nu.3.ff.de procura.fo.104.
1 Actiones ſunt de iure gentium.in.l.ex hoc iure.nume.14.ff.de iuſtitia et iure.folio.6.
6 **Actor** an debeat renuntiare inſtantie inchoate contra defunctũ et inchoare nouam.in.l.ij.§.ſed ſi.nu.5.ff.de pretoria ſtipulatione.fo.92.
7 Actor in ſuo libello quando facit mentionẽ de aliquo inſtrumẽto ſufficit ꝙ dicat ſubſtantiam ⁊ referat ſe ad inſtrumentum.et idem in appellante qui habet neceſſe in appellatione facere mentionem de ſententia lata contra ſe.in.l.ſi.nu.2.C.de preci.impera.offeren.fo.33.
7 Actoris intentionem qui ſemel negauit; conuictus de mẽdacio poteſt recurrere ad aliam defenſionem.in aut.contra.nu.5.et.6.C.de non numerata pecu.fo.208.
Quid ſi primo negauit debitum et poſtꝗ fuit probatum allegat ſolutionem.ibidem.nu.6.
2 Actor ſi nihil probauit plene vel ſemiplene non compellitur reus iurare niſi actor ſibi iuramentum deferat. in.l.admonendi.nu.32.ff. de iure iurando.fo.32.
Actor quando dicatur nihil probaſſe.ibidem.nu.33.
Actor ſi plene probauit non cogitur iurare:ſed debet reus condemnari.ibidem.nu.36.
8 Actor quo caſu compellatur agere ſed regulariter contra.in aut.qui ſemel.nu.7.C.quomodo et qñ iudex.fo.131.
Actor ſi erat mortuus poſt citationeꝫ an heres eius teneatur proſequi an vero nouam inſtantiam inchoare.ibidem.
7 Actori ſi opponatur ꝙ eſt excõmunicatus et ipſe replicat ꝙ excommunicatio non valuit:vel negat ꝙ facta fuerat:ꝙ debeat fieri remiſſio ad iudicem eccleſiaſticum.in.l.quoties.nu.7.C.de iudi.fo.114.
5 Actor debet in ſuo libello concludere non ſolum narrare.i.petere reum condemnari vel de iure ſuo declarari:ſed reus nõ habet neceſſe concludere nec petere ſe abſolui ſed ſufficet ꝙ narret factũ ex quo reſultet exceptio.in.l.j.nu.4.ff.de excep.fo.85.
6 Actor ſi vult admittere tertium qui comparet non animo nouandi ſed vt procurator in rem ſuam ⁊ debitor contradicit an ſit admittendus:ꝙ non.in.l.ſolutionem.nu.2.ff.de ſolu.fo.76.
6 Actor ſi cadat ab actione ex eo ꝙ recuſat ſubire iuramentũ calũnie vel reus habeatur pro confeſſo et propter hoc feratur contra eum ſententia:an poterunt appellare.in.l.ſi.§.quod ſi actor.nu.6.C.de iuramento calumnie.fo.112.
4 Actor ſi habet actionem licet poſſit exceptione repelli poteſt agere:nec dicitur nulliter agere ⁊ obtinebit niſi reus excipiat.in.l.ſi fundũ.§.qui fundum.nu.5.ff.de lega.j.fo.35.
8 Actor poteſt reconueniri etiam ex diuerſa cauſa:nec poteſt actor declinare iuriſditionẽ ſi non erat ſuus iudex actoris.in.l.cum papinianus.nu.2.C.de ſenten. et interlo.om.iudi.fo.133.
7 Actor quando poſſit ad actionem primam redire contra reum non ſeruantem tranſactionem.in.l.cum mota.nu.7.C.de tranſac.fo.54.
7 Actor qui traxit reũ corã iudice incõpetẽti an poſſit per penitentiã euitare penã.l.in criminali.C.de iuriſditione omniũ iudi.ibi.nu.4.fo.132.
7 Actor poteſt in ſuo libello facere mentionem de exceptione quam pretendit ſe reus habere ⁊ eam nõ obſtare tamen fatue facit.in.l.ſi cum pater.nu.2.C.ſi aduer.rem iudica.fo.88.
7 Actor ſi eſt abſens an ſufficiat generalis citatio ꝙ veniat ad proſequẽdum litem vt virtute ipſius poſſit etiam ad ſententiam perueniri ſine alia citatione.in.l.properandum.§.ſin autem.nu.2.C.de iudi.118.
1 Actor vniuerſitatis non ſemper habet legitimã adminiſtrationẽ.in.l.item eorum.§.actor.nu.2.ff.quod cuiuſcꝫ vniuer.fo.110.
Actor agens tenetur defendere vniuerſitatem pro qua agit nec cauet de rato ſi cõſtat de decreto:ſecus ſi dubitatur nec ei datur actio iudicati:et poteſt ante litem conteſt.et etiã poſt ſubſiſtente cauſa etiã reuocari et ꝙ filiuſfa.poſſit conſtitui actor ibi.nu.3.
Actor et procurator in quibus diſconueniant ibi.nu.4.
Nõ poſſit iurari de calumnia nec regulariter teneatur ſatiſdare de iudi.ſol.ibi.nu.5.
7 Actor ſi debet ſumere arma de domo rei et ipſum reum cũ ſuis armis offendere.in.l.qui accuſare.nu.2.C.de eden.fo.40.
1 Actor proprie loquẽdo conſtituitur ad preſentem litem tantum:ſyndicus vero et procurator ad preſentes et futuras.in.l.item eoruꝫ.§.ſed ſi.nu.5.ff.quod cuiuſcꝫ vniuer.fo.109.
Actor quãdo cõſtituitur a decurionibus non requiritur autoritas magiſtratus ſi cõmunitas non recognoſcebat ſuperiorẽ:⁊ quid ſi cõſtituatur ab adminiſtratore ciuitatis.ibi.nu.6.
1 Actori vbi non poteſt conſuli contra contumacem per miſſionem ex primo decreto interponitur decretuꝫ iudicis.in.l.qui ſe dicit.nume.4.ff.de iudi.fo.145.
1 Actor quare nunꝗ excuſatur ab expẽſis.in.l.deſtitiſſe. numero.5.ff.de iudicijs.fo.
Actor vel accuſator non poteſt renuntiare liti inuito aduerſario ſi aduerſarius pretendit intereſſe.ibi.nu.6.
7 Actor qui tranſegit et obtulit ſe reſtituturũ pecuniam quam receperat et nunc non vult reſtituere tamen mouit litem de nouo et reus ſponte litigat et vult rehabere pecuniam qua actione eam recuperabit.in.l.ſi diuerſa.nu.2.3.⁊.5.C.de tranſac.fo.56.
3 Actoris ius quãdo deſinit lite pendente dolo rei cõdemnatur reus ac ſi non deſiſſet:et quid ſi deſinit pro parte.in.l.ſi ſeruus.nu.5.ff.de condi.furtiua.fo.64.
7 Actor abſens ſi nõ fuit inuentus an poſſit perueniri ad ſententiam abſolutoriam ab obſeruatione iudicij.in.l.properandi.§.et ſi quidem.numero.8.C.de iudi.fo.118.
6 Actor ſi fuit immiſſus realiter ex primo decreto et poſtea negligit proſequi per quantuꝫ tempus perdat beneficiũ pretoris.in.l.ſi finita.§.cũ tamen.nu.7.ff.de dam.infec.fo.19.
5 Actor ſi agit ex aliqua cauſa que adhuc locum non habebat ſed incepit habere locum lite pendente:an poſſit obtinere ſententiam ex illa.in.l.et an eadem.nu.4.ff.de excep.rei iudi.fo.89.
7 Actoris ius nec actio non perijt per abſolutoriam ab obſeruatione iudicij vel peremptionẽ inſtantie.in.l.properandum.§.hec auteꝫ omnia.nu.3.C.de iudi.fo.120.
7 Actoris intentio quando eſt fundata tunc probandi onus incũbit reo in.l.fruſtra.nu.2.C.de proba.fo.181.
7 Actor habet eligere coram quo ipſum conueniat quando quis ſubeſt pluribus iudicibus.in.l ſi.nu.6.C.de iuriſ.om.iudi.fo.133.
8 Actor in ſuis poſitionibus et articulis non debet ponere vel articulare de iure rei ſed de iure ipſius actoris al's reus non tenetur reſpondere.in.l.cogi.nu.6.C.de peti.here.fo.157.
7 Actor an agere poſſit contra reum non ſeruantem tranſactioneꝫ ⁊ qua actione.in.l.ſiue apud.nu.7.C.de tranſac.fo.59.
1 Actor ſi vellet redarguere inſtrumentũ de falſo non debet ſibi edi cum die et conſule.in.l.j.§.editiones.nu.5.ff.de eden.fo.51.
2 Actor quando recuſat iuramentum a reo ſibi delatum amplius nõ auditur nec tunc cogit reus iurare de calumnia.in.l.iuriſiurãdi.§.ait pretor.nu.2.et.4.ff.de iureiur.fo.34.
Actor ſi nihil probauit de intentione ſua an reus cui defertur iuramẽtum cogatur vel iurare vel referre vel ſoluere.ibi.nu.3.
2 Actor ſi iurauit an poterit probare per teſtes ne condemnatio minuatur.in.l.eum qui.nu.5.⁊.6.ff.de iureiur.fo.29.
7 Actor metitur ius agendi ex perſona ſua ⁊ ex iure ſuo et nõ ex iure rei in.l.ſi.nu.4.C.de rei vẽdi.fo.163.
8 Actor qui nullo modo probauit ſemiplene vel preſumptiue an poſſit compellere reum ad iurandum.in.l.queſtionem.numero.2.C.de fideicommiſſis.fo.94.
Reus cui tale iuramentum eſt delatuꝫ an poſſit illud deferre ibi.nu.2.
1 Actor ſi fuit reſtitutus aduerſus ſententiam et demũ reaſſumatur prima cauſa ꝙ teneat defendere in hac cauſa reaſſumpta.in.l.qui proprio §.item queritur.nume.7.ff.de procur.fo.102.
2 Actor deferente reo non poteſt iurare ſuper actione reali vel mixta niſi vno modo vt ſibi proficiat rem ſuam eſſe et ſi non ſit ſecuta traditio cõpetunt ei tria remedia et contra quos et que ſint.in.l.non et poſtea.§.ſi petitur.nu.3.4.ff.de iureiu.fo.24.
8 Actor quando preſumatur non fouere iuſtã cauſam.in.l.non ignoret.numero.7.C.de fruct.et lit.expen.fo.136.

Actoris partes

5 Actoris partes quicumcꝫ ſuſtinet hoc incommodum habet ꝙ cogitur probare intentionem ſuam.in.l.ſi prius.nu.2.ff.de ope.no.nũti.fo.9.
1 Actori fauetur in preparatorijs iudiciorum in proſecutione pariter vtricꝫ in fine vero fauetur reo vt in dubio abſoluatur.in.l.de die.nu.2.ff.qui ſatiſ.cog.fo.36.
5 Actor ſicut debet intentionem ſuam aperte proponere al's ſuccumberet ita et reus ſuam exceptionem.in.l.j.nu.2.ff.de excep.fo.85.
Actor tenetur ſuam actionem ſeu intentionem dare in ſcriptis.et quid in reo excipiente.ibi.nu.3.
9 Actor an poſſit purgare moram ad actionem conſequendam.in.l.ſi inſulam.nu.4.ff.de ver.obli.fo.26.
8 Actor qui corrupit iudicem vel procuratorem rei per gratiam vel amicitiam an perdat actionem.⁊ quid hodie ſi per pecuniam corrupit.in l.j.nu.2.6.C.de pe.iudi. qui male.iudi.fo.134.
1 Actorem conſtituendi modus duplex.in.l.qui aliena.§.quãꝗ.nu.7.ff.de neg.geſt.fo.121.
8 Actor ſi impetrauit iudicem delegatum ſuper vna cauſa reconueniatur coram eo an tunc ipſe actor poterit iterum reconuenire reuꝫ ex alia cauſa ꝗ primo et ſic agere reconuenire ex diuerſis cauſis coram eodeꝫ delegato.in aut.conſequenter.nume.4.C.de ſenten.⁊ interlo.omnium iudicum.folio.133.
7 Actor in quibus caſibus trahit reum ad forum ſuum.in.l.ij.nu.2.C.de iuriſ.om.iudi.fo.131.
7 Actor ſi fundat intentionem ſuam in negatiua et ſic eaꝫ aſſeuerat ꝙ teneatur eam probare et qualiter probabit non autem reus tenetur probare contrarium.in.l.actor ꝙ nu.2.C.de proba.fo.186.
7 Ad excludendum actorem qui ſuam intentionem fundauit an reus et poſſeſſor cogantur dicere titulum ſue poſſeſſionis.in.l.ſiue poſſidetis.nu.10.C.de proba.fo.183.
1 Actori vbi non poteſt prouideri per miſſionem ex primo decreto contra reum contumacem poteſt perueniri ad diffinitiuam ſententiam lite non conteſtata.in.l.qui repudiantis.§.cum contra.nu.5.ff.de inoffi.teſtamen.folio.151.
1 Actor poteſt petere maiorem quantitatem ad finem vt habeat preſidẽ in iudicem ſed non erit impunis.in.l.cum quedã in.§.quoties.nu.3.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.22.
Quid econtra ſi petijt minorem vt poſſet agere coram magiſtratu.ibi.
3 Actori debet prius aſſignari terminus ad probandum intentionem ſuam quando exceptio preſupponit intentionem actoris procedere.et quid ſi exceptio concernat habilitatem perſonaruꝫ.in.l.ſi queramus.nu.2.ff.de teſta.fo.37.
2 Actor ſi recepit partem et petat totum debet conuentus reliquã partẽ confeſſam offerre quam actor recuſat recipere ſi vult abſolui ab obſeruatione iudicij ſed ad moram euitandam ꝙ tunc ſi ſit neceſſaria oblatio.in.l.ſi ſeruus.§.bone.nu.8.ff.de condi.furtiua.fo.64.
Actor poteſt ſuper parte quam probare non poteſt iuramentum deferre.ibidem.nu.10.
7 Actor quando poſſit dicere reo ꝙ accipiat copiam a iudice vel a notario ſuis expenſis:et tunc non diceretur offerri libellus ſed edi.nu.3.C.de lit.conteſt.fo.127.
1 Actor non poteſt plus conſequi ꝗ debet natura actionis propoſite.in l.non poſſumus.nu.2.ff.ſi pars here.pet.fo.171.
1 Actor in actione penali licet tractet de lucro captando tamen illud lucrum appellatione intereſſe continetur ⁊ dicetur pati damnum ſi illud perderet poſtꝗ ſemel eſt ius queſitum ad ipſum.in.l.fideiuſſor.§.in fideiuſſorem.nu.3.ff.qui ſatiſ.cog.fo.34.
1 Actor quando cogatur admittere venditorem ad defendendum cauſam.in.l.venditor.nu.6.ff.de iudi.fo.139.
6 Actor dicitur non ſolum conſtitutus a tutore vel curatore ſed etiam conſtitutus ab vniuerſitate:⁊ a quo conſtituatur procurator.in.l.actor a tutore.nu.3.ff.rem ra.habe.fo.99.
Actor vniuerſitatis in quo differat a ſyndico.ibi.nu.4.
1 Actor quando venit contra tranſactionem poteſt etiã reus inuito actore tranſactionem reſcindere et repetere data:et quid ecõuerſo.in.l.qui fidem.nu.7.ff.de tranſac.fo.82.
2 Actoris ius ſi lite pendente deficiat reus abſoluitur et an ab obſeruatione iudicij an vero diffinitiue.in.l.ſi ſeruus.numero.3.⁊.6.ff.de condi.furt.fo.64.
7 Actore non probante poteſt reus ſponte probare vt abſoluatur diffinitiue.in.l.j.nu.2.C.de teſti.fo.187.
7 Actor ſi non poteſt habere inſtrumentum a notario:quia mortuus eſt et non reperiuntur protocolla eius ex qua cauſa poſſit compellere aduerſarium ad edendũ illud inſtrumentũ.in.l.j.nu.4.C.de eden.fo.38.
7 Reus ſi vteretur datiuo inſtrumento in aliqua particula tenetur facere copiam actori de toto.in.l.j.nu.4.C.de eden.fo.38.
7 Actor cum teneatur ſequi forum rei ſi obtineat ſententiam an victus debeat condemnari in expenſis factis per actorem in hoſpitio in loco vbi reus ſortiebatur forum.in.l.ſancimus.nu.11.C.de iudi.fo.121.
1 Actoris conditio ꝙ ſit deterior in pari cauſa.in.l.j.nu.5.ff.ne quis euꝫ qui.folio.32.
1 Actor ſi fecit quicquid potuit vt conteſtaretur lis et propter rei cauillationes remanſit an tunc actio perpetuetur.in.l.ſi eum.§.qui iniuriarũ nume.3.ff.ſi quis cautio.fo.48.
1 Actor ſi negligit poteſt ille qui paſſus fuit ſequeſtrum facere illi terminum aſſignari ad agendum.in.l.ſi fideiuſſor.§.ſi ſatiſdatũ.nu.5.ff.qui ſatiſda.cog.fo.36.
2 Actor ſi narrat veritatem videbitur intẽtata illa actio que cõgruit mere libello nec cogit nomẽ actionis exprimere.in.l.et ideo.§.neratius.nu.3.ff.de condi.fur.fo.63.
1 Actor que debeat probare contra eximentem.in.l.ſi per alium.§.docere.nu.2.ff.ne quis eum qui.fo.33.
2 Actor dicitur eſſe in mora qñ recuſat oblationeꝫ ſine iuſta cauſa.⁊ que dicat iuſta cauſa in.l.ſi duo.§.ait pretor.nu.9.ff.de cõſtitu.pecu.fo.72.
7 Actor ſi renuntiauit liti mote an talis renuntiatio valeat quominus poſſit reus petere ꝙ ꝓcedat in cã.in.l.poſtꝗ liti.nu.6.C.de pac.fo.44.
1 Actor et reꝰ in ciuilibꝰ ſunt pares in dilationibꝰ dandis.i.l.in his.nu.4.ff.de iudi.fo.129.
4 Actor vniuerſitatis ciuitatis qualiter ligatur.in.l.omnibus.nu.2.ff.ad treb.fo.124.
1 Actor poteſt etiam ipſe vti beneficio feriarum.in.l.j.§.ſed excipiuntur nu.2.ff.de ferijs fo.48.
1 Actor non cogitur admittere plures defenſores eiuſdem rei ſine mandato ſed poteſt dicere ꝙ veniat vnus tantum.in.l.licet.in.§.reo latitante.nu.2.ff.de procur.fo.100.
7 Actor ſi renuntiauit allegationibus et probationibus et reus poſtea petat dilationẽ ad probandũ ⁊ fuit ſibi data an actor qui renuntiauit poſſit probare infra illam.in.l.petende.nu.9.C.de tempo.mili.fo.103.
7 Actor ſi fuit dolo inductus ad tranſigendum an tranſactio ſit nulla.in l.actione.nu.3.C.de tranſac.fo.53.
8 **Actus** nullus ſi fuerit per ſuperiorem confirmatus an recõualeſcat.in.l.nominationes.nu.3.C.de appella.fo.144.
4 Actus factus contra prohibitionem iuris non valet.in.l.codicillis.§.inſtitutio.nu.3.ff.de lega.ij.fo.70.
2 Actus perfectus nõ vitiatur licet peruenerit ad caſum a quo incipere non poteſt.in.l.item illa.§.quod adijcere.nu.4.ff.de conſti.pecu.fo.72.
6 Actum cenſetur quis in dubio facere ſuo nomine potius ꝗ alieno.in l.j.nu.5.ff.de ſolu.fo.73.
8 Actus qui celebrantur cum alio vt eſt contractus ad hoc vt reddãtur nulli per proteſtationem debet fieri proteſtatio preſente parte.in.l.nec emere.nume.3.C.de iure deli.fo.65.
1 Actus licet non valeat qualiter quis puniatur ſi fecit actum prohibitũ in.l.quid ergo.§.ſi quis.nu.7.ff.de infa.fo.90.
2 Actus quando poſſit dici iudiciarius licet non fiat in preſentia iudicis in.l.iuſiurandum.§.pupillus.nu.7.ff.de iureiur.fo.26.
7 Actũ facere qui potuit per ſe an teneatur mittere ꝓcuratorẽ.in.l.a me.nu.5.C.de reſti.mili.fo.99.
8 Actus impertinens ad teſtamentum an habeat vitiare.in.l.cum antiquitas.nu.3.C.de teſta.fo.46.
7 Reperitur in actis ꝙ talis fuit citatus et ꝙ ita retulit nuntius ille vero dicit quod nũꝗ fuit citatus quid iuris.in aut.ſi quis nume.8.C.de eden.fo.41.
8 Actus redditur nullus ſi propter imperitiam notarij omittatur aliquid de ſubſtantialibus.in.l.ambiguitates.nu.2.C.de teſta.fo.45.
5 Actus quando geritur per procuratorem meum me preſente videtur geri per me et non acquiro tunc mediãte procuratore ſed per meipſuꝫ in.l.j.§.ſi iuſſerim.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.44.
3 Actus ad hoc vt poſſit haberi ratus requiritur ꝙ omnia ſint in integro ſtatu in quo erãt quando actus fuit geſtus.in.l.pantonius.nu.10.ff.de acqui.here.fo.114.
3 Actus trahitur ad tempus quo ratus habetur.in.l.pantonius.nu.12.ff.de acqui.here.fo.114.
8 Actum faciendi forma coram ſuperiore qui de ſui natura fieri non poteſt.in.l.bonorũ quidem.nu.4.C.qui admit.fo.19.
5 Actus nullus non dicitur actus.in.l.ſi ſe non obtulit.§.condemnatuꝫ.nu.2.ff.de re iudi.fo.75.
7 Actuꝫ per me reprobatũ an poſſim ex interuallo approbare.in.l.quo enim tutore.§.iulianus ait.nu.2.ff.rem ra.habe.fo.100.
2 Actus alicuius continuatio quando venit ab alio qualibet die dicitur actus renouari.in.l.eum qui.§.in popularibus.numero.7.ff.de iureiurando.fo.30.
4 Actus continuus alicuius qualiter probetur vt continua poſſeſſio vel manſio in ciuitate.in.l.ſi quis ita.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.80.
7 Actus cõtentioſe vel voluntarie iuriſditionis quis dicatur.in.l.actus omnes.nu.2.C.de ferijs.fo.130.
8 Actum nihil eſt quouſcꝫ aliquid ſupereſt agendũ.in.l.cuꝫ ſyllanianũ.nu.4.C.de his quib.vt indig.fo.80.
1 Per actum quem quis facit per electionem iuris incompetẽtis quod quis putabat eſſe competens non cenſetur renuntiaſſe iuri ſuo competenti.⁊ quid ſi per errorem iuris elegit incompetentem.in.l.mater decedens.nu.4.ff.de inoffi.teſta.154.

4 Actum facere non compellitur quis ad vtilitateꝫ alterius de quo ipſe poſſet periculum ſuſcipere etiam ſi non aſſignat cauſam propter quaꝫ recuſat facere niſi ille petat fieri ſuo periculo.in.l.quia poterat.nu.3.ff. ad trebel.fo.116.

2 Actus nullus poteſt incboari in pſona defuncti vel fundari.in.l.eius qui.nu.15.ff.ſi cer.peta.fo.20.

1 Actus in quibus appoſitio cōditionis vel temporis vitiat vel ne.⁊ qui actus poſſint conſtitui ex tempore ⁊ vſqꝫ ad tēpus.in.l.ſeruitutes ipſo. nu.9.ff.de ſeruitu.fo.172.

8 Actus quando deficit ratione forme ſi non valet vt ago non valet vt valere poteſt:ſecus ſi ex defectu materie.in.l.non codicilluꝫ.nu.2.C.de teſtamentis.fo.42.

3 Actus ſi durauit per plures horas continuatas debebit notarius cū dicit actum ⁊c.ponere horam in qua eſt cōſummatus ſi vult etiā ponere horam.in.l.ſi quis eum.§.ſi ſuo.nu.4.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.79.

4 Actum videtur quis regulariter facere ex cauſa ex qua tenetur.in.l.ij. nu.5.ff.de condi.⁊ demon.fo.97.

3 Actum aliquem ſi mecum feciſti tanꝙ̄ ꝓcurator titij:an tenearis mihi edere inſtrumentum procurationis.in.l.ariſto.nu.2.ff.de acquiren.hereditate.fo.102.

Quid ſi feciſti aliquam proteſtationem:an tenearis edere inſtrumentū proteſtationis.ibidem.

1 Actus celebrati per procuratorem cum libera dicuntur continere alienationem.in.l.procurator cui.nu.7.ff.de procu.fo.105.

3 Actus factus ad aliquid conſeruandū quando non inducat de nouo. in.l.is qui putat.nu.2.ff.de acqui.heredi.fo.98.

1 Actus ſi poſſit valere iure ordinario nō tamen ita plene ſicut ſi valeat ex plenitudine poteſtatis in dubio niſi conſtet de intentione principis ꝙ voluerit vti ſuprema poteſtate non cenſetur vnluiſſe ea vti:nec tollere iura illum actum limitantia ⁊ regulantia.in.l.princeps.nume.2.ff. de lega.j.fo.12.

Quid in actibus celebratis per alios erga principem.ibidem.nu.3.

1 Actus debet accipi et iudiciū fundari in procuratoris perſonam litem conteſtando:ſed reſpectu nuntij debent verba concipi in perſonā dn̄i. in.l.j.nu.9.⁊.10.ff.de procu.fo.90.

6 Actum aliquem expedire habens cum iudice ꝙ non habeat neceſſe requirere niſi in loco publico vbi conſueuit officiū exercere et quid ſi ibi non reperiatur.in.l.j.§.biduum.nu.14.ff.quando appel.ſit.fo.108.

2 Actus tendens ad obligandum ſi peccat in forma ⁊ ſic non valet vt agitur non valet vt valere poteſt.ſecus ſi tendat ad liberandum vel non peccat in forma.in.l.j.nu.7.ff.de conſti.pecu.fo.70.

1 Actus quot requirātur vt aliquid dicatur fuiſſe obſeruatum.in.l.iura conſtitui.nu.4.ff.de leg.fo.9.

2 Actus agentium non operantur vltra eorum intentionem.in.l.nō omnis.nu.2.ff.ſi cer.pet.fo.12.

3 Actus an reddatur nullus per proteſtationem vel metum.in.l.qui in aliena.§.celſus.nu.5.ff.de acquiren.here.fo.96.

2 Actus continuatus cenſetur vnus a principio vſqꝫ ad finem.in.l.eum qui.§.in popularibus.nu.5.ff.de iureiuran.fo.30.

2 Actus quando eſt nullus non impeditur quis reiterare quouſqꝫ valeat ſi ei competit ius faciendi illum actum iure proprio et per ſe:ſecus ſi in re alieno.in.l.qui per ſalutem.nu.5.ff.de iureiuran.fo.33.

Quando plura ſunt neceſſaria ad actum vno deficiente vitiatur actus in.l.ſi vnus.nu.2.C.de teſta.fo.42.

7 Actus vbicumqꝫ eſt nullus vel poteſt infringi de iure ciuili:an validetur per iuramentum.in.l.ij.nu.6.C.quod met.cau.fo.81.

3 Actum vnum quando duo faciunt ſimul cenſetur vnus alteri conſentire.in.l.is qui.§.neqꝫ filius.nu.2.ff.de acqui.heredi.fo.97.

3 **Ademptio** que ſit poſt completum teſtamentum non ſit ipſo iure ſed ope exceptionis etiam ꝙ̄tum ad legata.in.l.j.§.ſed conſulto.nu.3.ff.de his que in teſtamen.delen.fo.66.

8 Ademptio eſt duplex.in.l.datum legatum.nu.2.C.de lega.fo.85.

8 **Aditio** hereditatis confirmat omnia in teſtamento diſpoſita. in.l.omni teſtamento.nu.8.C.de teſta.fo.43.

8 In aditione hereditatis an ſit neceſſarius actus ad probationem voluntatis ⁊ quid in declaratione voluntatis.in.l.potuit.nu.8.C.de iure deliberan.fo.63.

Si confitetur ſe voluiſſe in mente ſua agnoſcere hereditatem tamen nō peruenit ad aliquem actum extrinſecum:an hoc ſufficiat vt videatur adiuiſſe.ibidem.

3 Aditio hereditatis quo caſu habeat vim ſolutionis.in.l.que dotis.nu. 2.ff.ſolu.matri.fo.24.

3 Adire qui poteſt repudiare et quando.in.l.is qui.nu.2.ff.de acquiren. hereditate.fo.97.

Adire an et quando quis non poſſit.ibidem.

Adire qui non poteſt repudiare non poteſt.ibidem nu.3.

3 Adire eſt extraneorum:ſed ſuorum eſt immiſcere.in.l.et econuerſo.nu. 2.ff.de acqui.heredi.fo.98.

3 Adiens hereditatem qualiter obligetur creditoribus ⁊ legatarijs:et quando etiam vltra vires hereditarias.in.l.more.nu.3.ff.de acquiren.hereditate.fo.96.

3 Aditio quid ſit.in.l.gerit.nu.8.et.10.ff.de acqui.heredi.fo.115.

3 Ut quis videatur hereditatem adire que requirantur.in.l.pro herede §.papinianus.nu.3.ff.de acqui.heredi.fo.99.

3 Aditio hereditatis requiritur ad confirmationem exheredationis:⁊ ſi facta ſit ſub conditione quiſquis mihi heres erit an valeat.in.l.et ſi pepercerit.§.filius.nu.3.ff.de libe.et poſthu.fo.46.

3 Aditio hereditatis per quos actus inducatur:et quando requiratur proteſtatio ꝙ quis non facit aliquid tanꝙ̄ heres.in.l.pro herede.nu.2. ff.de acqui.heredi.fo.98.

3 Aditio nō poteſt fieri ſub conditione nec per procuratorem:ſed iuſſus ſic ⁊ per nuntium vel epiſtolam.in.l.ſi quis mihi.§.iuſſum.nu.3.ff.de acquirenda heredi.fo.24.

8 Adire ſolus qui poteſt ſi mādat alteri ꝙ adeat inducitur ſtatim aditio ⁊ nihil reſtat fiendū per mādatariū.in.l.filiofa.nu.3.C.de iu.deli.fo.63.

8 Aditio nō valet ſi ille cui delata eſt ſucceſſio ab inteſtato eā adijt tanꝙ̄ delatam ex teſtamento:⁊ an cōuertatur in aditionē ab inteſtato.in.l.ſi. nu.2.C.de ſucceſ.edic.fo.25.

4 Aditio non requiritur in relictis ad pias cauſas.in.l.cum quidam.nu. 10.ff.de leg.ij.fo.53.

5 Adiui hereditatem de facto ſi aliquis deceſſit et ego putans me eſſe heredem illius cum non eſſem et apprehēdi poſſeſſionē rerū hereditariarum licet ſteterim in poſſeſſione per longum tempus non efficior heres.et an preſumar verus heres vt agere et conueniri poſſim vt heres. in.l.j.nu me.3.ff.pro here.fo.71.

2 Aditio heredis facta a minore ſi reſcindatur per reſtitutionem in integrum reſcinduntur etiam legata que per talem aditionem fuerunt confirmata ⁊ ꝙ minor remaneat etiam heres nomine.in.l.ij.§.ſi quid.nu. 6.ff.de condi.indebi.fo.46.

Qō per talem reſtitutionem non reſcindantur tabule pupillares ⁊ tutele.ibi.nu.7.

Adita hereditate et ſolutis legatis ſi poſt multuꝫ tempus emerſerit es alienum quod abſorbeat hereditatem ꝙ hodie legata repetantur per creditores et non per heredem ſi confecit inuētarium.ibi.nu.8.

3 Aditio hereditatis licet conſiſtat in ſola voluntate intelligit̄ tamen ꝙ iſta voluntas ſit declarata per aliquod factum vel per aliqua alia ⁊ per que alia.in.l.mutum nec.nu.2.ff.de acqui.here.fo.94.

3 Adire hereditatem volens de iure pretorio cenſetur etiam eam velle de iure ciuili.in.l.ſi quis mihi.§.ſed quid.nu.2.ff.de acqui.here.fo.101.

Quid in petente bonorum poſſeſ.ibidem.

2 Aditio hereditatis facta per pupillum ſine tutoris autoritate non valet licet ſit opulēta.in.l.certi cōdictio.§.quoniā.nu.18.ff.ſi cer.pet.fo.8.

3 Aditio hereditatis retrotrahitur ad tempus mortis et hoc per fictionem.in.l.heres quandoqꝫ.nu.2.ff.de acqui.here.fo.107.

8 Aditio quā facit pater pro filio infante obligat ipſum infantem etiam ignorantē poſito ꝙ hereditas ſit damnoſa.in.l.fin.§.vbi autem.nu.2. C.de bo.que libe.fo.121.

Quid in tutore.ibidem.

Quid in curatore furioſi.ibi.

Qō filius poſſit venire contra illam aditionem ⁊ petere aduerſus eam reſtitutionem in integrum:⁊ an ipſo iure poſſit repudiare.ibi.nu.3.

Et quando aut qua etate poſſit venire contra ibidem.nu.4.

3 Aditio partis ꝙ trahatur ad totuꝫ:⁊ quid in repudiatione partis.in l.j.nu.4.ff.de acqui.here.fo.94.

Et quid in contractibus.ibidem nu.5.

7 Addi non poteſt in particularibus iudicijs ad rem petitam ꝙ̄tum ad principalē:ſed ꝙ̄tum ad actiones orientes poſt litem conteſtatā poteſt addi:⁊ quid in vniuerſalibus.in.l.edita actio.nu.6.C.de eden.fo.39.

3 Adiuiſſe hereditatē videtur qui in libello ſe appellauit heredeꝫ.in.l.ſi quis.nu.4.ff.de condi.inſti.fo.90.

4 Aditio coacta dicitur aditio ꝙ̄tum ad omnia preterꝙ̄ quo ad commodum heredis.in.l.qui ita.nu.2.ff.ad trebel.fo.136.

4 Adire an cogant̄ inſtituti ⁊ ſubſtituti in paterno.in.l.apud iulianū.§. idem iulianus.nu.5.ff.ad trebel.fo.117.

1 Ad adeundū hereditatem que ſint neceſſaria.et ꝙ tria ſint neceſſaria vt proximus poſthumo ſuccedat.in.l.illud ſciendum.nu.2.ff.ſi pars hereditatis petatur.fo.171.

4 Adita hereditate etiam per vnum de heredibus ſtatim dominium rerum hereditariarum ſi ſunt hereditarie tranſit inſolidum ⁊ actio ex teſtamento perſonalis inſolidum acquiritur pro ipſa repetēda.in.l.qui fundum.nu.4.ff.ad legem falci.fo.111.

1 Aditio non cadit in ſuis ſed immixto.in.l.poſthumus.§.ſi quis.nu.8. ff.de inoffi.teſtamen.fo.147.

8 Aditio hereditatis an poſſit induci etiam ex non facto.in.l.cum antiquioribus.nu.5.C.de iu.deli.fo.67.

3 Aditio dicitur actus legitimus qui non poteſt ſtare in pendenti.in.l. qui in aliena.nu.2.ff.de acqui.here.fo.95.

Aditio facta per filiumfamilias non precedente iuſſu patris ꝙ hodie valeat ⁊ obliget filium ⁊ non patrem.ibibem.nu.3.

4 Aditio coacta aditio eſt ⁊ facit deficere legatis facti conditionem ſi heres non erit ⁊ confirmat tabulas pupillares ⁊ alia in teſtō relicta ſicut ſi facta eſſet ſpōte.in.l.apud iuli.nu.4.ff.ad treb.fo.117.

8 Aditio hereditatis ⁊ cōtratabul.ꝙ poſſint ſimul ꝯcurrere.in.l.ij.nu. 10.C.de cōtratabu.fo.22.

8 An ille q̄ adiuit poſſit ad portionē repudiatā admitti vt ſubſtitutus. in.l.teſtamēto.nu.5.C.de impu.fo.55.

8 **Adiunctus** alteri iudici maiorem iuriſditionē vel dignitateꝫ habēti ꝯſequitur priuilegiū ex pſona illius vt ad eundē debeat appellari ad quē appellatur ab illo.in.l.precipimus.nu.7.C.de appel.145.

6 Adiectus dicit̄ habere mādatū tacitū a ſtipulatore.in.l.cū q̄ certarum §.cū pure.nu.4.ff.de ver.ob.fo.47.

3 Adiectio facta ꝯ naturā actus illum vitiat niſi militet fauor teſtamenti.in.l.coheredi.§.non videri.nu.2.ff.de vul.⁊ pu.fo.85.

6 Adiectus an dicatur quis vt poſſit illi ſolui alio inuito.in.l.liber homo.§.decē.nu.3.ff.de ver.ob.fo.37.

6 Adiectus non eſt proprie ꝓcurator.in.l.vero procuratori.num.3.ff.de ſolu.fo.74.

6 **Adminiſtrator** alicuius an videat̄ acq̄rere ei cuius eſt adminiſtrator.in.l.ſi ita ſtipul.§. chryſogonus.nu.6.ff.de ver.ob.fo.41.

2 Expreſſio ſpālis req̄rit̄ in ꝯceſſione libere adminiſtrationis ⁊ nō venit in gn̄ali ⁊ q̄ verba importēt liberā adminiſtrationē ⁊ q̄ dicant̄ eā habere.in.l.quā tuberonis.§.ſunt q̄dē.nu.7.ff.de pecu.fo.99.

7 Adminiſtratores legitimi ꝯſtituunt actorē in cā pupilli ante etiam cōteſtatā cū decreto iudicis.⁊ qualiter cōſtituat̄.in.l.neqꝫ tutores.nu.4. C.de ꝓcur.fo.71.

7 Adminiſtratores legitimi iurāt in aīam ſuā ꝓpriā cū iurāt de calūnia ⁊ an eoꝝ reſponſiones faciāt preiudiciū pupillo vel adulto.in.l.ſi.§.ꝙ obſeruari.nu.2.⁊.3.C.de iura.calū.fo.109.

1 Adminiſtratoꝝ publicoꝝ q̄libet autoritate ⁊ vtilitate tenet̄ inſolidum ⁊ alter ꝓ altero.⁊ ꝙ vnus ſoluit ꝓpter culpā alterius repetit ab illo ꝑ actionē neg.geſt.in.l.cū alicui.nu.4.⁊.5.ff.de neg.ge.fo.119.

1 Admininiſtratores publici qn̄ ſunt plures quoꝝ q̄libet tenet̄ inſolidū ⁊ ſic ꝑ culpā vnius alter poteſt exigi ſi exigat̄ repetit ab altero per hāc actionē ꝙ eius culpa ⁊ defectu ſoluit etiā ſi ſunt inequalis poteſtatis. in.l.ex facto.nu.2.⁊.3.ff.de neg.ge.fo.120.

2 Adminiſtratores non habentes legitimam adminiſtrationem:vel liberam licet habeāt mādatum de contrahendo ceſſante ꝯſuetudine pn̄t obligare perſonā dn̄i nō aūt bona.ī.l.ciuitas mutui.nu.4.ff.ſi certū pe. folio.15.

1 Adminiſtratio libera qn̄ dicat̄ ꝯcedi procuratori.in.l.procuratori cui. nu.2.ff.de procur.fo.104.

2 Adminiſtrationem liberam habens poteſt alienare pecuniam domini ipſam mutuando non autem donare.in.l.rogaſti.§.ſi fugitiuus.nu.2. ff.ſi cer.pet.fo.10.

7 Adminiſtrator legitimus an poſſit remittere vſuras.in.l.preſes.nu. 6.C.de tranſac.fo.55.

7 Adminiſtratores alij ab epiſcopo ſi poſt adminiſtrationem aliqua acquiſiuerunt an preſumantur acquiſita de bonis adminiſtratis.in aut̄. licentiam nu.3.C.de epi.⁊ cle.fo.19.

1 In adminiſtratione generali cum libera non venit vt quis poſſit donare nec vt ille poſſit fideiubere pro alio nec etiam venit dolus ⁊ an talis poſſit compromittere de iure ⁊ de facto.in.l.contra iuris.§.ſi filiuſfa. nume.2.ff.de pact.fo.70.

4 Adminiſtratores reipu.vel pupilli debent agnoſcere bonam fidem et ſoluere id quod debetur non aūt ſuperuacaneam litem inſtituere.in.l. qui ſolidum.§.etiam reſpu.nu.2.ff.de leg.ij.fo.51.

1 Adminiſtratione in libera intelligitur exceptus dolus.in.l.procurator cui.nu.8.ff.de procur.fo.105.

2 Adminiſtratores neceſſarij non tenentur ex propria perſona finito officio ſed voluntarij ſic.in.l.ciuitas mutui.nu.13.ff.ſi cer.pet.fo.15.

7 Adminiſtrator an poſſit vendere rem prohibitam alienari puta a minore ⁊ ſe obligare ⁊ fideiuſſorem dare.in.l.j.nu.4.C.de fideiuſ.fo.86

1 Adminiſtratores omnes legitimi dicuntur habere liberam adminiſtrationem:⁊ poſſunt tales actus facere:⁊ quando poſſint donare.in.l. procurator cui.nume.8.ff.de procur.fo.105.

3 **Adoptio** vel emācipatio pōt fieri ꝑ ꝓcuratoreꝫ.⁊ an aliqua vniuerſitas ſeu cōitas poſſit conſtituere ſyndicuꝫ ad talem actum.in.l.gallus.§.forſitan.nu.3.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.59.

6 Adoptatū filium ſi quis expulit de domo.vel nihil ſibi reliquit an dicatur eum tractare vt filium.in.l.quidam cum.nume.5.ff.de verborum obli.fo.43.

1 **Aduena** ſi emit mercantias vel equum non ad credentiam videtur actum ꝙ ſtatim ſoluat:⁊ ſi non ſoluit poteſt capi et detineri:quia ſuſpectus ⁊ fugitiuus.in.l.heres.§.ſi quis.nume.13. ff.de iudi.fo.131.

1 Aduena ⁊ viator ſi contrahatur in iudicio fideiubendo de aliquo preſentando coraꝫ iudice an ſortiatur ibi forum:⁊ quid extra iudiciū.in.l. j.nu.7.ff.ſi quis in ius vo.non ierit.fo.30.

1 Aduena ⁊ viator qui ſtatim ſunt receſſuri contrahendo in loco non ſortiunt̄ ibi forū rōne cōtractus ēt ſi ſunt ibi ex cā volūtaria niſi tacite fuerit actū vt ibi debeat ſtatī ſolui.ī.l.ij.§.legatis.nu.5.ff.de iudi.fo.129.

1 Aduena quando ſortiatur forum in loco contractus vel quaſi quando non et qualiter:⁊ quando poſſit contra eū procedi.in.l.heres.§.ſi quis numero.5.ff.de iudi.fo.131.

Quod contra eum non poſſit perueniri ad primum decretum ſine citatione.ibi.nu.6.

4 **Aduerſarij** in voluntatem qui ſe libere ponunt de offenſa quaꝫ fecerunt non poſſunt conqueri ſi ille aſſumat vindictam vltra ꝙ̄ debeat ſecut ſi in eius diſcretionem.in.l.cum quidam nu.3.ff.de leg.ij.fo.52.

3 Aduerſatiua ſi vero vel ſi autem cum ſimilibus ſignificat contrarium eius quod dictum erat in caſu precedenti.in.l.ſi ita.nume.2.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.50.

6 Aduerſario an ſit licitum dare vt deſiſtat a lite.in.l.j.nu.3.C.de pe.iudi.qui ma.iudi.fo.135.

1 Aduerſarium meum ſi reperio coraꝫ iudice ex alia cauſa ⁊ velim ei dare libellum an poſſit cogi illum recipere ſine alia citatione.in.l.j.nu.3. ff.de in ius voc.fo.27.

7 **Aduocatus** ſi dicat coraꝫ iudice dereliquēdo cām ꝙ hoc facit quia cogniſcit ꝙ cliētulus ſuus non fouet iuſtitiam quod preiudiciuꝫ ei facit.in.l.rē nō.nu.5.C.de iudi.fo.121.

7 Aduocatos oēs meliores ſi vna pars aſſumpſit pro ſe ⁊ iudex compellat aliquos ex illis dimittere illam partē ⁊ aſſumere aduocatos pro altera ⁊ hoc recuſant ſine iuſta cauſa poſſunt perpetuo priuari officio aduocationis.in.l.prouidendum.nu.2.C.de poſtu.fo.66.

1 Aduocatus aliquis ſi patrocinatus eſt in cauſa alterius aduocati deinde alter aduocatus patrocinetur in ſua qualiter fiat compenſatio. in repe.l.ex hoc iure.nu.37.ff.de iuſti.⁊ iu.fo.8.

7 Aduocatus an poſſit paciſci cum clientulo de certa quantitate ſolita ⁊ moderata ſiue vincat ſiue perdat.in.l.ſi qui aduocatorū.nu.3.C.de poſtu.folio.65.

1 Aduocatus qui vidit iura vnius partis quando poſſit aduocare pro altera in.l.ſi.nu.2.3.et.4.ff.de poſtu.fo.84.

3 Aduocatus curie romane qui tanto tempore vel vltra ſtetit ꝙ non iuit ad curiam nec exercuit an deſinat eſſe de collegio aduocatorum niſi denuo reaſſumatur.in.l.filio quem.nu.5.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.57.

Quod lꝫ reaſſumat̄ non teneatur iterū ſoluere poſtꝙ̄ ſemel ſoluit.ibi.

7 Aduocatus qui ſemel ſumpſit cām non poteſt eam derelinquere ſine iuſta cauſa:poteſt compelli officio iudicis ad proſequendum.in.l.properandum.§.illo.nu.3.ff.de iudi.fo.120.

Aduocato ſi de labore ſuo lite pendente clientulus non ſoluit pōt aduocatus officium iudicis implorare ⁊ ipſum cōpellere ad ſoluendum ⁊ poteſt clientulus eum mutare ⁊ alium loco eius accipere.in.l.properandum.§.illo nu.4.C.de iudi.fo.120.

2 Aduocatus ſi locauit operas ſuas duobus ſeparatim ad certā penſionem omni anno ⁊ cōtingat eos inter ſe litigare ꝙ debeat adiuuare illum cui primo promiſit.in.l.in operis.nu.2.ff.loca.fo.132.

Idem in vaſallo ⁊ dominis in operis perſonalibus.ibi.nu.3.

6 Aduocatus aliquis ſi agitauit cām propriam ⁊ pro ſeipſo allegauit et obtinuit an poſſit in condemnatione expenſarū petere ſalariū aduocati.in.l.ſi ſtipulatus.2.ff.de fideiuſſo.fo.61.

7 Aduocatus ſi facit vnā interrogationē aduerſario ⁊ ille reſpōdeat pro ſuo clientulo preſente proderit illi.in.l.j.nu.2.§.de erro.aduo.fo.66.

Aduocatus parte ſua preſente ſi reſpondet libello confitendo vel negādo ſit litis cōteſtatio nec ipſe aduocatus efficitur dominus litis.et quid in procuratore.ibi.nu.3.

2 Aduocato debet̄ integra merces lꝫ caſus in eius perſonam cōtingat ⁊ non poſſit operas exhibere:⁊ idem in quocumqꝫ officiali publico.in.l. ſi vno anno.§.item.nu.7.ff.loca.fo.129.

1 Aduocationis officium exercere dicitur qui coram iudice vadit ⁊ que verba vult exponit.in.l.j.nu.6.ff.de poſtu.fo.83.

Aduocati non pn̄t eſſe illiterati ſed in aliquibus partibus vt venetijs dicuntur certi iuuenes aduocati licet ignorent iura ibi.nu.11.

7 Aduocatus qui colludit cū aduerſario vel patitur ipſum vincere dicitur preuaricator improprie.⁊ quis dicatur preuaricator ⁊ qō ſit crimen publicum.in.l.j.nu.2.C.de aduo.diuer.iudicū.fo.66.

Quid in procuratore.ibi.nu.3.

1 Aduocare prohibitus ex cauſis irrogantibus infamiam ꝙ repellitur etiam extra territorium communitatis.in.l.ex ea cauſa.numero.2.ff. de poſtu.fo.84.

7 Aduocati quando poſſint aſtringi ad iurandum de calumnia.in.l.reꝫ non.nu.4.C.de iudi.fo.120.

1 Aduocatus aduerſarij mei ſi quis fuit poteſt a me recuſari vt ſuſpectꝰ. in.l.pretor ſicut nu.3.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.22.

7 **Adulatio** eſt ſpecies proditionis.ī.l.j.nume.3.C.de ſtatuis et imagi.fo.38.

6 Adultus contrahens ſine curatore an obligetur ciuiliter et naturaliter.in.l.j.nu.8.ff.de noua.fo.68.

7 Adultus non poteſt conſtituere procuratorem ad iudicia niſi cũ autoritate curatoris: ⁊ quid in negotijs extraiudicialibus ſi nõ habeat curatorem.l.neqꝫ tutores.nu.6.C.de procur.fo.72.

4 Adultus habens curatorem quibus caſibus non equiparetur pupillo habenti tutorẽ.in.l.j.§.fuit queſitum.nu.4.ff.ad treb.fo.114.

4 Adultus rogatus hereditatem reſtituere extraneo ſi non habet curatorem poteſt ſine ipſo reſtitutionem facere ⁊ poteſt etiaꝫ ipſi curatori reſtituere ſi eum habet.in.l.i.§.fuit queſitum.nu.2.ff.ad treb.fo.113.

2 Adultus habens curatorem equiparatur pupillo in his que tendunt in eorum preiudicium ⁊ quid in his que tendunt in fauorem eorum.in l.videamus.nu.5.ff.de in lit.iur.fo.36.

6 Adultus curatorem habẽs an poſſit ſolus interpellari vt conſtituatur in mora.l.ſi ex legati.nu.6.ff.de ver.obli.fo.12.

7 Adultus debet ſubire iuramentuꝫ veritatis licet curator iurauerit de calumnia.in.l.ſi.§.quod obſeruari.nu.7.C.de iura.cal.fo.109.

3 **Adulterij** accuſatio criminaliter intentata per viruꝫ ad publicam vindictam non tollitur ab vxore per replicationem lenocinij.in.l.viro.nu.3.ff.ſol.ma.fo.27.

Quod tunc faciet virum de lenocinio puniri etiam ſi probetur incidenter per modum replicationis.ibi.nu.4.

3 Adulterij crimen an poſſit obijci heredi mulieris ſi maritus adhuc viuit.in.l.rei iudicate.§.heredi.nu.4.ff.ſol.ma.fo.14.

8 **Affectus** an puniatur licet nõ ſubſequatur effectus.in.l.ſi fugitiui.nu.5.C.de ſer.fugi.fo.3.

1 Affectus ſolus quando puniatur ac ſi delictum eſſet conſummatum.in.l.j.§.hec autem.nu.2.ff.quod quiſqꝫ iur.fo.24.

1 **Affinitas** diſſoluitur per morteꝫ quo ad effectus ciuiles nõ de iure canonico quo ad effectus canonicos.in.l.j.§.ait pretor.nu.6.ff.de poſtu.fo.84.

2 Affinitas proprie contrahitur inter conſanguineos mariti ⁊ vxorem ⁊ econuerſo inter conſanguineos vxoris ⁊ maritum.in.l.quod ſeruus.nu.6.ff.de condi.cauſa da.fo.42.

3 Affinitas in quibus diſſoluatur per mortem vxoris ⁊ in quibus non in.l.rei iudicate.§.ſocero.nu.9.ff.ſol.ma.fo.14.

8 Affinitas an diſſoluatur per diſſolutionem matrimonij.in.l.ſi.nu.4.C.de verb.ſigni.fo.87.

5 Affinitas an diſſoluatur per mortem vxoris vel viri.in.l.non tantum nu.2.ff.de re iudi.fo.78.

1 **Agens** non hꝫ in petitione hereditatis neceſſe probare dñium ſuũ vel defuncti ſed ſufficit probare ꝙ defunctus tẽpore mortis ſue tenebat ⁊ poſſidebat vel ꝙ res que petuntur fuerũt in hereditate reperte.in.l.etiam qui.nu.2.ff.de peti.here.fo.160.

2 Ago vt contra alium agas.in.l.cum in plures.§.meſſem.nume.2.ff.loca.folio.138.

7 Ago contra te ad aliquã rem quam dico eſſe penes te ⁊ tu negas eſſe penes te licet probem ꝙ aliquando fuit penes te nõ tamen ſequitur ꝙ hodie ſit vbi fallit.in.l.minorem.nu.4.C.de in inte.re.mino.fo.85.

7 Agens ante diem vel conditionem ⁊ non opponatur ⁊ tempore finis inſtantie dies vel conditio euenerit an fingatur bene fuiſſe actum ⁊ condẽnabitur reus ⁊ quid ſi dies vel conditio non euenit.in.l.exceptionẽ.nu.5.C.de proba.fo.184.

1 Agi ſicut non poteſt qñ expreſſe reprobatꝛ ita qñ expreſſe approbatꝛ ſufficit ad agendũ.in.l.ſi aũt is.§.ſi quocumqꝫ.nu.6.ff.de neg.geſt.fo.115.

Actio negotiorũ geſt.datur geſtori contra dñm negotiorũ ignorãtem vel etiã ſcientem ſed non prohibentem.in.l.ſi ex duobus.nume.2.eo.ti.

2 Agens tanꝙ procurator meus me ſciente ⁊ patiente an videatur habere mandatum a me vt ſententia lata contra eum mihi preiudicet.in.l.j.§.magiſtrum.nu.ff.de exerci.act.fo.88.

2 Agens ad reſtitutionem quando non poſſit excludi per exceptionem proprij dominij.in.l.ſi rem alienam.nu.5.ff.de pigno.act.fo.85.

4 Agere quo caſu quis cogatur ad inſtantiam alterius ⁊ illi tradere.in.l.cum pater.§.mater.nu.2.ff.de leg.ij.fo.64.

5 Agi an poſſit preciſe ad factum.in.l.ſtipulatio.§.opus.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.10.

2 Agens ex chirographo faciendo de ipſo mentionẽ in libello ſi poſtea probaret de vera numeratione debet ſuccumbere:in.l.certi condictio.§.quoniam.nu.23.ff.ſi cer.pet.fo.8.

3 Agi licet nõ poſſit cõtra hereditatem iacentẽ tñ põt incipi obligatio ⁊ actio contra eam.in.l.ſi conſtante.§.ſi exheredato.nu.3.ff.ſol.ma.fo.20.

2 Agens contra maioreꝫ pupillo vt in adulto in electione actoris eſt an agat contra curatorem vel adultum ⁊ ſi contra adultum ⁊ ledatur poteſt adultus reſtitui ⁊ ſi adultus ſimpliciter citatus ſine curatore compareat poteſt ab actore repelli.in.l.ij.nu.5.ff.de condi.furt.fo.62.

2 Agendo illud in quo quis ſemel ſuccubuit quãdo non poſſit in alio iudicio refricare excipiendo:⁊ quid econuerſo.in.l.iulianus.nu.17.⁊.22.de condi.indeb.fo.59.

1 Agẽs ſi fundat ſe in negatiua tenetur illam probare.in.l.ſi per aliũ.§.docere.nu.5.ff.ne quis eum qui.fo.33.

4 Agens habet neceſſe probare teſtatorem de ſe ſenſiſſe.in.l.ſi fuerit legatum nu.2.ff.de reb.dub.fo.74.

2 Agenti pro ſpecie conſiſtente in materia qñ ſufficiat iurare ſe ignorare pondus vt admittatur libellus ſine ſpecificatione ponderis.in.l.j.§.ſi quis nu.2.⁊.4.ff.depoſi.fo.114.

1 Agens ad remotionem impugnationis ſibi facte licet alium prouocet ad iudiciuꝫ tamen dicitur reus et dicitur ſe defendere potius ꝙ agere.in.l.non cogendum.§.ſi procuratori.nu.3.ff.de procur.fo.101.

1 Agens pro iniuria illata ſibi vel furto non poteſt reconueniri.in.l.ij.§.ſed ſi agant.nu.3.ff.de iudi.fo.127.

2 Agens ante diem male agit:non nulliter:ſed ante conditionis euentũ nulliter.in.l.verum eſt.nu.3.ff.de compenſa.fo.111.

1 Agi poteſt ex teſtõ in loco vbi eſt maior pars hereditatis non autem aliquod remedium contra teſtamentum intentari.in.l.ſi ſuſpecta.§.in ea.nu.2.ff.de inoffi.teſta.fo.156.

1 Ago nomine alieno cum non habeam poteſtatem agendi ⁊ lite conteſtata ſuperuenit:hoc ſufficit ad victoriam obtinendam.in.l.non poteſt nu.6.ff.de iudi.fo.133.

Ago nomine proprio tunc ſi tẽpore litis conteſtate deficiat mihi ius in acceſſorijs ⁊ ſuperueniat poſt litem conteſt.poterit ferri ſnĩa diffinitiua pro me etiam in libello non petij.⁊ vide duas limitationes ibidem nume.7.

2 Agi quando poteſt ad ipſam rem dandam non agitur vt fiat promiſſio de dando ſed poteſt agi vt fiat inſtrumentũ de obligatione:⁊ ad hoc iudicis officium implorari.in.l.ſi mulier.nu.2.ff.de condi.cau.da.fo.43.

5 Egi contra te rei vendi.vel pe.here.pro re vel rebus quas poſſidebas ⁊ non probaui me dominum vel heredem an poteris non ſolum obtinere ſententiam abſolutoriam ſed etiam declarationeꝫ.in.l.ſi inter.nu.2.ff.de excep.rei iudi.fo.90.

1 Agens contra debitorem in diem vel ſub conditione et repellentem actorem exceptione abſoluitur reus ab inſtantia iudicij ⁊ actor condẽnatur in expenſis ⁊ ſi non opponit quando debeat reus condemnari vt ſoluat et quando vt caueat.in.l.etiam.§.item a debitore.nume.4.ff.de peti.here.fo.161.

1 Agens alieno nomine quando non conſtat de mandato non admittitur etiam cum cautione de rato niſi ſit perſona coniuncta.⁊ quomodo dicatur conſtare ꝙ non habeat mandatum.in.l.non ſolum.§.qui alieno.nu.7.ff.de procura.fo.98.

7 Agens propter hereditatem contra illum qui habet cauſam a defuncto ⁊ aſſerit ſe cauſam habere non habet neceſſe probare ꝙ res quã petit erat in bonis defuncti vel in eius hereditate tempore mortis ſue in.l.ſiue poſſidetis.nume.3.C.de proba.fo.183.

7 Ago contra illum qui a me habuit cauſam puta commodatarium vel depoſitarium vel creditoreꝫ cui pignoraui:tales preſumũtur hodie habere ex quo ſemel habuerunt:⁊ ſi dicant contrarium ꝙ perdiderunt ſine ipſorum culpa vel dolo debent hoc ipſi probare.in.l.non ignorabit nu.3.C.ad exhiben.fo.177.

2 Agentibus pluribus ex eadem cauſa melior eſt conditio occupantis in.l.peculium.§.item deducitur nu.3.ff.de pecu.fo.100.

3 Agẽti quãdo non eſt reſtituturus ei ꝯ quẽ agit licet alteri ſic qñ poſſit obijci exceptio dolo facis ⁊c.in.l.ſi ſocer.§.lucius.nu.6.ff.ſol.ma.fo.36.

7 Agentis intentio quando fundatur in tempore vel loco cui incumbat onus probandi.remiſ.in.l.matrem.nu.4.C.de proba.fo.184.

1 Agi nullo modo poteſt ante conditionis euentum.in.l.item.nu.5.ff.de pact.fo.56.

2 Agentis intentio non eſt fundata contra filium alicuius defuncti probando ꝙ ſit filius niſi probet ꝙ ſe immiſcuerit vt teneatur tanꝙ heres patris.in.l.ij.nu.2.ff.de condictio.furt.fo.62.

Agere volens contra furioſum vel infantem debet dictare libellũ contra curatorem vel tutorem ⁊ illos facere citari.ibi.nu.3.⁊.4.

1 Agens omne in agendo repatitur.in repe.l.ex hoc iure.nu.8.ff.de iuſti.et iure.fo.8.

1 Agere prohibitus non prohibetur ſe defendere ſi eſt reus neceſſarius: et quis dicatur reus volũtarius.in.l.libertus.nu.2.de in ius vo.fo.29.

7 Licet non poſſis me compellere vt agam contra te potes tamẽ me cõpellere vt agam contra alium ⁊ exigã ⁊ tibi ſoluam.in.l.vna.nu.3.C.vt nemo inuitus.fo.125.

Quando aſtringatur quis ad agendum.ibi.nu.4.

1 Agens actione inepta fruſtra agit cum iſta exceptio impedit litis conteſtationem nec tenetur reus reſpondere libello.in.l.fideiuſſor.nu.2.ff.de nego.geſt.fo.121.

7 Agentis intentio poſſet probari in ciuili per preſumptionem iuris ſꝫ in criminali non.in.l.ſi.nu.3.C.de proba.fo.186.

2 Ago contra te vt titium agas ſeu vires eius retineas in ſubſidium vero agere potero contra titium caſu quo poſſem ⁊ aliquando non in ſubſidium.in.l.j.nu.3.ff.ad leg.rho.de iac.fo.90

3 Agi non poteſt contra hereditatem iacentem nec etiã ipſa dicitur poſſe agere.in.l.ſi conſtante.§.ſi exheredato.nu.2.ff.ſol.mat.fo.20.

Quid ſi creditor facit dari curatorem hereditati.ibi.⁊ nu.3.

2 Agendi modus vt certificetur quis de iure ſibi cõpetenti.in.l.iulianus §.ſi quis.nu.2.ff.de act.empt.⁊ vendi.fo.122.

2 Agere poteſt quis ad declarationem iuris ſui contra negantem et ſic

dominus

dñs ſe cõtra ſubditos pretendentes libertatem.in.l.ſi duo patroni.nu.3.ff.de iureiur.fo.25.

4 Agẽdi ſi quis effectũ habeat an id ſit potentius ꝙ excipiendi.in.l.plane.§.ſi duobus.nu.3.ff.de leg.j.fo.16.

2 Agens ante conditionis euentum qualiter puniatꝛ.in.l.pecuniaꝫ.nu.5.ff.ſi cer.peta.fo.17.

1 Agenti qñ non currat tempus ꝓpter reſiſtentiã aduerſarij.in.l.ſicuti §.ſed ſi.nu.6.ff.ſi ſerui.vendi.fo.186.

2 Agi põt ex empto ⁊ vẽdito ſi vno pretio res plures empte ſint de ſingulis.in.l.⁊ ſi vno.nu.1.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.125.

1 Agere non valenti de iure non põt currere preſcriptio.ſꝫ non valenti agere de facto currit ſed reſtituitꝛ in integrũ.in.l.ij.§.ſi quis in iudicio.nu.4.ff.ſi quis cautio.fo.43.

3 **Agnoſci** quis dicatꝛ.in.l.poſthumoꝝ.nu.2.ff.de iniu.rup.et irrito teſta.fo.64.

8 **Agnatio** non tollitur per emãcipationẽ.in autꝛ.in ſucceſſione.nu.2.C.de ſuis ⁊ legi.fo.110.

1 **Allegans** aliquẽ ſuſpectũ qñ debeat cã ſuſpicionis allegare ⁊ probare.in.l.ante litem.nu.12.ff.de ꝑcu.f.92.

8 Allegans cõtraria ꝙ non audiatꝛ an ſit veruꝫ ſimpliciter.⁊ qd in reo.⁊ quid in actore.in.l.j.nu.8.C.de fur.fo.6.

7 De allegantibus impertinentia.in.l.interpoſitas nu.5.C.de trãſact.folio.55.

Qñ plura allegantꝛ quoꝝ quodlibet per ſe ſufficit ſi eſt verũ lꝫ vnũ nõ ꝓbetꝛ ſufficit ꝙ probetꝛ aliud.ibi.nu.6.

Allegare qñ põt qs turpitudinẽ ſuam.in.l.j.§.ob rem igitur.nu.11.ff.de condi.ob turpẽ cau.fo.45.

1 Allegans contraria cõtra diuerſas perſonas auditꝛ.in.l.cõtrouerſia.nu.4.ff.de tranſac.fo.81.

7 Allegationũ ⁊ probationũ renũtiatio qd operetꝛ:⁊ an valeat:⁊ quõ intelligatꝛ iſta renũtiatio ⁊ quid de allegationibus facti fiendis ꝑ ptẽ.in autꝛ.iubemus.nu.3.C.de iudi.fo.116.

Allegationes an tranſeant in acta.ibi.nu.4.

4 **Alienationi** vni conſentiẽs nõ ꝓhibetꝛ retractare alias quibus non conſenſit.in.l.cũ pater.§.libertis.nu.7.ff.de leg.ij.fo.66.

Si res eſt ꝓhibita alienari ſpecialꝛ in talem extraneũ tũc etiã iure ſucceſſionis inteſtati non poſſet ad illũ deuenire.in.l.predicta.§.cum inter.nu.2.ff.de leg.ij.

5 Si alienaui rem pro qua fui ſtipulatus de dãno infecto.⁊ poſtea damnũ contingat an ille cui alienaui poſſit agere ex ſtipulatione mea.in.l.ſi quis miſſum.§.iudex qui.nu.3.ff.de dam.infe.fo.20.

7 Alienari res in forenſem ſi prohibetꝛ per ſtatutũ an cenſeatꝛ ꝓhibita ꝯſtitutio vſuſfructus:⁊ an etiã pignoratio rei.in.l.ſi.nu.3.C.de rebus ali.nõ alie.fo.234.

Quid in ꝓhibitione alienationis facta a teſtatore ne heres poſſit alienare aliquã rem in aliquem de conſortibus.ibi.

Alienare prohibitus an poſſit locare ad longũ tp̃s.ibi.nu.4.

5 Alienatione alicuius rei prohibita an in conſequẽtiã videatꝛ ꝓhibita etiã vſucapio vel preſcriptio.in.l.vbi lex.nu.2.ff.de vſuca.fo.63.

4 Alienata ꝑ heredẽ alienatũ reſtituere qñ imputentꝛ ſibi in quartaꝫ.in l.marcellus aũt.§.res q̃.nu.1.⁊.3.ff.ad treb.fo.116.

Alienari an poſſint res ſubiecte reſtitutioni ꝑ heredem.ibi.nu.2.

Alienatio rei eccleſie vel minoris nõ ſeruata ſolẽnitate vꝉ etiã facta ex cã a iure non permiſſa non vꝫ etiã ſi conditio eccleſie vel minoris efficiatur melior.in.l.cũ hi.nu.12.ff.de tranſac.fo.82.

1 Alienatio ꝓprie loquendo non dꝛ niſi qñ tranſfertur dñium.in.l.ſcire leges.nu.8.ff.de legi.fo.11.

7 Solẽnitas que requiritꝛ in alienatione rei eccleſie vel locoꝝ pioꝝ ⁊ in quatuor caſibus tm̃ pñt tales res alienari ſꝫ in alijs caſibus ſi fuit ſeruata ſolennitas requiſita.vꝫ ꝯtractus ſed eccleſia leſa põt petere reſtitutionẽ in integ.in autꝛ.hoc ius.nu.3.C.de ſcroſanc.eccl.fo.10.

6 Alienationis prohibitio facta a contrahentibus qñ impediat eã fieri in.l.ſi ita qs.ꝯ.ea lege.nu.3.ff.de ver.ob.fo.45.

Alienatio qñ prohibetꝛ in certã perſonã an etiã ꝓhibeatꝛ illius inſtitutio.ibi.nu.4.5.6.⁊.7.

Alienare prohibitus an poſſit alienare in eccleſiam.ibi.nu.7.

1 Alienatio facta ꝓdigo cui bonis eſt interdictũ nõ firmatꝛ iuramento.in.l.⁊ heredi.§.filiuſfa.nu.5.ff.de pact.fo.64.

4 Alienationis prohibitio qñ ſit perſonalis ⁊ qñ realis.in.l.cũ pater.§.libertis.nu.2.ff.de leg.ij.fo.66.

4 Alienare aliud eſt aliud alienanti conſentire.in.l.cũ pater.§.libertis.nu.2.ff.de legat.ij.fo.66.

4 Alienare in preiudicium fideicõmiſſarij lꝫ rogati de reſtituendo non poſſint bene pñt diuidere in preiudiciũ illius.in.l.cũ pater.§.hereditatem.nu.2.ff.eo.fo.eodem.

1 Alienatio rei ſi eſt ꝓhibita ſine certa ſolennitate cenſetꝛ ⁊ ꝓhibitus contractus.in.l.ſi vnꝰ.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.predi.fo.181.

6 Alienata per debitorẽ nõ pñt reuocari ꝑ debitores acqſitos poſt alienationẽ ⁊ qd ſi incõtinẽti eos acqſiuit.in.l.ſub ꝯdi.nu.4.ff.de ſo.f.74.

3 Alienare q nõ põt an poſſit rem in iudiciũ deducere.in.l.ait pretor.nu.1.ff.de iure delib.fo.93.

1 Alienari pñt res litigioſe ex iuſta cã interueniẽte autoritate pretoris vel iudicis ⁊ etiã cautione de reſtituendo qꝺ ſupererit.in.l.diuus pius nu.4.ff.de peti.here.fo.157.

8 Alienare ꝓhibiti plures pñt inter ſe diuidere lꝫ in diuiſione cõtigat alienatio.in.l.voluntas.nu.6.C.de fideicõ.fo.91.

Alienare ꝓhibitꝰ extra familiã cũ nõ ꝓhibeatꝛ donare ſorori an iſta ſoror poterit iſtã rem donatam alienare extra familiã.ibi.nu.7.

6 Alienare bona non põt q non põt ſe obligare.in.l.is cui bonis.nu.3.ff.de ver.oblig.

5 Dñiũ ⁊ poſſeſſionẽ rei ſi trãſfero in te cũ pacto ꝙ nõ alienes hoc pactũ nõ põt impedire te quominꝰ poſſis alienare dñiũ.⁊ qd operetꝛ tale pactũ.in.l.q abſenti.§.ſi qs.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.55.

An ſit reperire aliquẽ modũ ꝙ alienare non poſſis.ibi.nu.3.

2 Alienare prohibitus ſi prouocatus eſt ad iudiciũ nõ ꝓhibetꝛ bona fide trãſigere ſup re alienari ꝓhibita ⁊ quõ capiatꝛ bona fides.in.l.ſiue manifeſtus.§.tã diu.nu.10.ff.de condi.fur.fur.fo.63.

7 Alienare q nõ põt in quibus caſibus poſſit diuidere.in.l.iubemꝰ.nu.3.C.de ſacroſan.eccl.fo.9.

De alienãtibus res prohibitas alienare.in.l.filiuſfa.§.diui.nu.9.10.⁊ 11.ff.de leg.j.fo.47.Et in.l.quoties.nu.2.3.⁊.4.C.de fideicõ.fo.81.

4 Alienata bona fide lꝫ nõ veniẽt in reſtitutionẽ cõputantꝛ in q̃rtã quã heres vellet retinere de eo qꝺ ſupereſt.⁊ qd de eo qꝺ habebatꝛ heredi a defuncto.in.l.titiꝰ.nu.3.⁊.4.ff.ad treb.fo.130.

Res que ſubiacẽt reſtitutioni vel ꝓhibite alienari pñt alienari ꝑ grauatũ ſi conſentiant illi ad quos eſſent bona ꝑuẽtura facta alienatione in autꝛ.res q̃.nu.3.C.cõia de leg.fo.97.

8 Alienatio nõ vꝫ ſiue res ſit ſubiecta reſtitutioni pure ſiue in diẽ.⁊ qd ſi fiat per ignorãtẽ vel ignorati:⁊ qd ſi erat ſubiecta ſub cõditione.in.l.ſi duobus.§.ſed qꝛ.nu.2.4.⁊.7.C.cõia de lega.fo.96.

Alienatio rei ſubiecte reſtitutioni ſi ſit ex neceſſitate ꝓ ſoluẽdo es alienum ſi erat debitũ teſtatoris vꝫ ⁊ nõ retractatꝛ.ibi.nu.4.

4 Tria ſunt q̃ faciunt videri preceptũ de nõ alienãdo nõ eſſe nudũ.in.l.filiuſfa.§.diui ſeuerus.nu.2.3.⁊.4.ff.de legat.j.fo.46.

1 Alienare q nõ põt:nõ põt etiã rẽ in iudiciũ deducere nec ſolutiões recipere a debitoribꝰ.in.l.q aliena.§.ꝙꝙ.nu.4.ff.de neg.geſt.fo.121.

1 Alienare ſimplꝛ ꝓhibiti nõ pñt etiã inter ſe alienare.in.l.cũ hi.§.ſi vni nu.3.ff.de tranſac.fo.80.

4 Illud qꝺ dicitꝛ ꝙ preceptũ de non alienãdo concernens fauorem ꝓhibiti tm̃ eſt nudũ nec debet ſeruari quõ intelligi debeat.in.l.titio centũ.nu.2.ff.de ꝯdi.⁊ demõ.fo.89.

7 Alienans an teneatur ad intereſſe ꝑ alienationem factam in potentiorem.⁊ an inſpiciatur an ſit lis conteſtata.in.l.j.nume.7.C.cõmu.diui.folio.173.

7 Bona ſubiecta reſtitutioni ſub ꝯditione ſi alienẽtur preſente illo cui debent reſtitui ⁊ nõ cõtradicente ꝙ valeat alienatio ⁊ qñ poſſit reſcindi.in.l.cũ ꝓponas.nu.2.C.de pact.fo.46.

7 Alienare ſi aliqui ꝓhibentꝛ an poterit alter alteri alienare ptẽ ſuã.in.l.j.nu.2.C.cõmu.vtriuſqꝫ iud.fo.174.

2 Alienatio facta ꝑ illũ qui ſuſpicatꝛ litem ſibi moueri preſumitꝛ facta in fraudem illius qui preſumitur litem velle mouere.in.l.ſumma.nu.4.ff.de pecu.fo.101.

7 **Alimentauit** qs aliquẽ tanꝙ filiũ ſuum cũ nõ eſſet an poſſit repetere ab eo cuius eſt ab ipſo alimentato.in.l.alimenta.nu.4.C.de neg.geſt.fo.78.

8 Alimẽta debita ex vltima voluntate ſunt fauorabiliora ꝙ debita inter viuos ⁊ quare.in.l.ſi.§.licẽtia.nu.5.C.de iure deli.fo.70.

1 Alimẽtoꝝ noĩe in legato q̃ veniant.in.l.cum hi.§.q tranſigit.nu.2.ff.de tranſac.fo.80.

8 Alimenta ſi qs legauit alicui quouſqꝫ habitabit cũ herede ⁊ legatarꝰ cũ eo nõ habitaret an debeat habere legatũ.in.l.j.nu.3.C.de leg.f.82.

Alimẽtis legatis an heres ea preſtare poſſit in domo ſua.an cogatꝛ extra domum preſtare.ibi.nu.4.

2 Ad alimenta ſi tibi teneor nõ teneor ad medicinas ſeu expenſas infirmitatis q̃ tibi eueniſſet tui culpa ſecus ſi ſine tui culpa.in.l.peculiũ.§.ſed ſi ipſe.nu.2.ff.de pecu.fo.100.

4 Alimenta ſunt preſtanda ex redditibus ⁊ acceſſionibus eoruꝫ.⁊ qd ſi aliquo anno nõ colligerentꝛ an eſſent vendende ꝓprietates.in.l.imperator.nu.8.ff.ad treb.fo.130.

1 Sicut de iure naturali eſt ꝙ pater alat filiũ an ita ecõuerſo ꝙ filiꝰ alat patrẽ ſenẽ ⁊ impotẽtẽ ſi filius eſt diues.in.l.j.§.ius naturale.nu.12.ff.de iuſti.⁊ iu.fo.3.

1 Illud iuris eſt in his q̃ pertinent ad alimẽta ⁊ ſunt pars alimentoruꝫ qꝺ eſt in ipſis alimẽtis vt eſt habitatio ⁊ veſtiariũ.in.l.cũ hi.nu.5.ff.ꝺ tranſac.fo.80.

3 Alimenta p̃ſtare qui tenetꝛ ex diſpõne legali tenetꝛ ad medicinas ⁊ qd ſi ex diſpoſitione teſtatoris.in.l.ſi cũ dotem.§.ſin aũt.nu.2.ff.ſo.mat.f.18.

Quid in iudicibus qbus magiſtratus tenentꝛ preſtare alimẽta ſi infirmantur.ibi.nu.3.

Alimēta cū ſint preſtāda ex dote ⁊ ſm eius q̄titatē ꝙ ſicut bona mariti ſunt obligata ꝓ reſtitutione dotis ita ⁊ ꝓ alimētis nō preſtitis.ibi.
4 **Alternatiua** poſita inter pſonas inter quas cadit affectio ordinata intelligiṫ ordine ſucceſſiuo.⁊ idē in copulatiua.in.l.heredes.§.peto.nu.2.ff.ad treb.fo.132.
4 Alternatiua ſi poniṫ inter plus ⁊ minꝰ in q̄titatibus illud qđ eſt minꝰ eſt ſolum in obligatione.in.l.plane.§.ſi ita titio.numero.2.ff.de leg.j.folio.16.
4 Alternatiua quando ponatur pro coniuncta:⁊ quando ſufficiat vnū fieri ne cōmittatur ſtipulatio penalis.in.l.ſi is qui.§.vtruꝫ.nu.4.ff.de reb.dub.fo.75.
2 In alternatiua rerum vna perempta altera remanet in obligatione⁊ qd ſi debitor rei perempte ſoluere eſtimationē.in.l.nō vtiqꝫ.nu.3.ff.de eo qđ certo loco.fo.67.
In alternatiua locoꝝ an electio ſit debitoris ī quo loco ſoluat ⁊ qñ habeatur ratio ſui intereſſe.ibi.nu.7.
In alternatiua locoꝝ ⁊ rerū ꝙ electio loci ſit creditoris vbi petat ſed quo ad ſolutionem ꝙ ante litem conteſtatam ſit electio debitoris.ibidem.nu.8.
4 Alternatiua poſita inter perſonas oneratas reſoluitur in coniunctaꝫ in.l.ſi ſeruus.§.huiuſmodi.nu.2.ff.de leg.j.fo.43.
4 Alternatiua poſita inter totū ⁊ partē an reſoluaṫ in coniunctam ſicut quando ponitur inter genus ⁊ ſpeciem.in.l.j.numero.4.ff.de reb.dubijs.fo.73.
4 Si vna ex rebus alternatiue debitis deſinit poſſe preſtari ante electionē factā vel poſt ſi licitū eſt variare remanet obligatio in alia.in.l.huiuſmodi.§.ſtichum.nu.2.ff.de leg.j.fo.37.
3 **Ambaſiatoribus** dona facta ſunt propria ipſoꝝ nec ſunt reſtituenda ei ꝗ eos miſit.in.l.dotalem.nu.9.ff.ſolu.ma.fo.34.
6 **Amicus** alicuius magni luſoris vt ipſum refrenet a ludendo an poſſit ſtipulari ab eo penā ſi luſerit.in.l.ex ea parte.§.mulier.nu.2.ff.de ver.ob.fo.37.
4 **Ancilla** ſi erat pregnās anteq̄ eā emerē ꝙ tūc valeat legatuꝫ factū mihi de eo qđ naſcereṫ ex ea.in.l.nō quocūqꝫ.§.iulianus.nu.2.ff.de leg.j.fo.36.
1 **Annus** luctus poſt mortē mariti currit etiā ignorāti.in.l.genero.nu.2.ff.de infa.fo.87.
Ex eo anno elapſo ignorāti ſi poſtea perueniat ad notitiam de morte viri pōt mulier vno ⁊ eodem die induere lugubria ⁊ ea poſtea tollere:⁊ alteri nubere.ibi.nu.3.
1 Annus luctus quare fuit introductus poſt mortē viri.in.l.liberoruꝫ.nu.4.ff.de infa.fo.87.
4 Annus qui datur executori vt exequatur ⁊ ſi nō fuit executus executio deuoluiṫ ad epiſcopū ſi erāt legata ad pias cauſas.⁊ in legatis cōditionalibus vel in diem non incipit annus currere.in.l.quidā teſta.§.ſi ſcriptus.nu.3.ff.de leg.j.fo.42.
7 Annus dñi ⁊ indictio ſunt de ſubſtantialibus inſtrumenti ⁊ poſſet inſtrumentū reprobari de falſo ſi probareṫ illo tpe nō fuiſſe factuꝫ.in rubri.num̄.4.C.de no.C.compo.fo.2.
4 Annus ceptus in quibus habeatur ꝓ cōpleto.in.l.qui filiū.§.ſabinꝰ nu.2.ff.ad trebel.fo.138.
3 Annus qui datur ad bonoꝝ poſ.petendā eſt vtilis ⁊ ſic nō currit ignoranti nec aliter impedito petere ſed tp̄s.xxx.annoꝝ datū ad dicēdum nullum eſt continuum ⁊ currit ignoranti ⁊ impedito.in.l.ſi filius.nu.7.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.47.
1 Annus datus executoribus vltime voluntatis non currit ignoranti.in.l.genero.nu.7.ff.de infa.fo.87.
2 Annus ad reſtituendam dotem ſoluto matrimonio ꝯceditur miſerationis cauſa.in.l.ſi donaturus.§.ſi quis.numero.6.ff.de condi.cauſa da.fo.43.
1 **Annalia** que ſunt ad agendū ſunt perpetua ad excipiendū: qualr̃ hoc procedat.in.l.papinian.§.ſi filius.nu.3.ff.de inoffi.teſt.fo.150.
5 **Animalia** an videanṫ per nos apprehenſa eoipſo ꝙ in noſtrum laqueū inciderūt: vel a nobis vulnerata ſunt.in.l.j.nu.18.ff.de acqui.poſ.fo.42.
4 Animalia vnius parrochie ſi ꝓpter guerrā fugiant ad aliā.⁊ ibi pariunt ꝙ decima illoꝝ ſit ſoluenda parrochie vnde fugerunt.in.l.hmōi §.legatum.nu.3.de leg.j.fo.38.
7 **Anime** hominū ſeu vita hoīm debent preferri quibuſcumqꝫ rebus in.l.ſancimus nemini.nu.5.C.de ſacro ſan.eccl.folio.12.
4 Animo malo ꝙ fit ꝓ facto nō habeṫ adꝰ ꝓficuum facientis.in.l.q̄uis.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.82.
5 Animus retinēdi poſſeſſionē operaṫ acquiſitionē de nouo.in.l.de pupillo.§.ſi quis ipſi.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.5.
5 Animus ⁊ intentio inſpicitur in dependentibus ab aīo principalr̃.in l.pro herede.nu.9.ff.de acq.here.fo.99.
3 Animi ſola deſtinatione an ⁊ qñ quis obligetur deo.in.l.gerit.nu.4.ff.de acqui.here.fo.115.
2 **Antiphona** idem eſt ꝙ preparatio.in.l.ſi pecuniā.nu.2.ff.de pig.act.fo.86.
3 **Antecedentis** poſitio ſequitur ad poſitionē cōſequentis in.l.illud.numero.2.ff.de acqui.here.folio.111.
Quid in his que non pēdent ex mera voluntate.ibi.
7 **Appellatio** ⁊ ſupplicatio quō differāt.in aut̃.q̄ ſupplicatio.nu.3.⁊.5.C.de preci.impe.offe.fo.32.
Appellatio an poſſit porrigi notario iudicis appellationis abſqꝫ p̄ſentia ipſius iudicis.⁊ quid de inſtrumētis cauſe.⁊ quid in productione teſtium.ibi.nu.4.
1 Appellatio ſi extinguit iudicatum pōt reuiuiſcere ficte: ſi appellatio deſeratur ⁊ ſi ꝓnuntietur male appellatum ⁊ bene iudicatum vr̃ tunc iudicatum ſuſpendi ficte cū transfundatur in ſecūda ſnīa.in.l.furti.nu.7.ff.de infa.fo.86.
2 Appellari nō pōt ab eo ꝙ iudex facit in his que cōmiſſa ſunt eius arbitrio. in.l.videamꝰ.§.deferre.nu.5.ff.de in lit.iu.fo.36.
7 Appellatio iuris ſcripti ita cōcludit ius cōſuetudinariū ſicut ius cōe ſcriptum.in.l.ij.nu.10.C.ſi con.ius vel vti.pub.fo.35.
7 Cum appellatur a diffinitiua nō reqriṫ exp̄ſſio cauſe grauaminis.ſed ſufficit ſimpliciter dicere appello ⁊ ſi exprimatur an debeat neceſſario probari.in.l.cum te.nu.2.C.de ꝓba.fo.181.
7 Appellatur a ſnīa arbitroꝝ iuris ſicut a ſnīa iudicis:⁊ nō appellatur ad iudicē recuſatum.in.l.ſi.nu.4.C.de iudi.fo.122.
1 Appellari nō pōt a ſnīa lata ꝯſilio ciuitatis ad populū ſeu ad adunātiam generalē de iure cōi.in.l.nō ambigiṫ.nu.3.ff.de leg.fo.10.
4 Appellanti ſufficit ſemel requirere iudicē ꝙ expediat cauſam vt ſic per eum nō videatur ſtetiſſe ſꝫ per iudicē.⁊ ſic inſtātia non finiatur ⁊ qualiter requirere debeat iudicem.in.l.titia ſeio.§.vſuras.nu.5.ff.de lega.ij.fo.69.
Quid in inſtantia cauſe principalis.ibi.nu.6.
1 Appellari pōt a ſnīa competentie iuriſditionis ⁊ cū ſit interlocutoria pōt reuocari.in.l.ij.nu.11.ff.ſi quis in ius vo.non ie.fo.31.
Quid ſi iudex pronūtiauit ſe non eſſe cōpetentem an poſſit iſta interlocutoria reuocari.ibi.nu.12.
8 Appellationis proſequēde tēpus qñ incipiat.in aut̃.ſi tn̄.nu.1.⁊.2.C.de temp.app.fo.146.
An poſſit de conſenſu partium prorogari.⁊ quid de tpe inſtantie cauſe principalis.ibi.nu.3.
6 Appellatio nō deuoluit niſi articulū qui vertebatur corā iudice a quo in.l.ab executore.nu.3.ff.de app.fo.104.
Appellari an debeat ab executore.an ab eo qui ſibi commiſit.ibidem.numero.5.
7 Appellās nō pōt exercere appellationem abſente appellatore niſi circa finem biennij.in aut̃.ei qui.nu.4.C.de temp.app.fol.146.
Appellans dꝫ citari ſi procediṫ ad inſtantiā appellati cōtra appellātē abſentem.ibi.nu.6.⁊.8.
Si in ſecundo anno interueniat impedimētū appellanti tp̄s impedimenti computetur in tpe.ibi.nu.7.
1 Licet qs non appellet a ſnīa iniuſta vel ſi appellat ⁊ appellationē deſerat vel etiā in ea ſuccūbat pōt tn̄ cōuenire iudicē in ſyndicatu.in.l.j.§.qui.nu.14.ff.qđ quiſqꝫ iuris.fo.24.
8 Appellari qñ poſſit ab interlocutoria:⁊ qd in ſingulis actibus iudiciarijs tam ante litem conteſta.q̄ poſt.in.l.ante ſententie.nu.2.C.quo.appel.recip.fo.149.
8 Appellatio pōt interponi etiā iudice nō ſedente ꝓ tribunali: etiā die feriata ⁊ an tempus appellationis interponende: vel etiā interpoſite poſſit p iudicē vel litigantes ꝓrogari vel abbreuiari.in.l.j.§.biduum.nu.15.ff.qñ appel.ſit.fo.108.
8 Appellatio an valeat ſi qs dicat dico ſnīam nullaꝫ ⁊ ſi qua eſt appello in.l.j.nu.5.C.qñ prouo.non eſt neceſſe.fo.147.
7 Appellatur a ſnīa arbitri de iure canonico:ꝙ ꝙ nō ſit ꝓprie appellatio:⁊ an fatalia cōſtituta in vera appellatiōe habeāt locū in tali appellatione.in.l.j.nu.2.C.de arbi.fo.105.
Appellari an poſſit a ſnīa arbitratoria.ibi.nu.6.
3 Appellatio ab īterlocutoria lꝫ nō poſſit fieri niſi in ſcriptis poterit tn̄ ex poſtfacto aliqd declarari circa ipſam ſolo verbo:⁊ ſic ſine ſcriptura in.l.heredes.§.ſi qd.nu.4.ff.de teſta.fo.42.
7 Appellatio ab interlocutoria ⁊ recuſatio iudicis quō equipareṫ. in l.apertiſſimi.nu.3.C.de iudi.fo.121.
7 Appellatio ſemp dꝫ interponi ad ſuperiorē nō ad eundē ꝗ ſnīam tulit.in.l.aduerſus.nu.2.C.ſi aduer.rem iudi.fo.88.
6 In appellatione ab interlocutoria an debeat exprimi cā ⁊ qualr̃ hoc intelligaṫ.in.l.eius ꝗ.nu.2.⁊.3.ff.de app.reci.vel.nō.fo.109.
Appellatio talis an debeat fieri in ſcriptis.ibi.nu.3.
Appellatio qñ preſentatur coram iudice ad quem ſi vult ꝙ ille iudex admittat dꝫ oſtendere ꝙ iudex a quo eā recipit vel recipere recuſauit.in.l.is cuius.nu.2.ff.de appel.reci.vel non.
6 Appellatio īdiſticte eſt nulla ſi ille ad quē nō eſſet maior eo ꝗ tulit ſententiam:⁊ quid ſi eſſet equalis.in.l.j.§.ſi quis.nu.2.ff.de appel.fo.103.
Nomen iudicis ad quem appellatur an ſit neceſſario inſerendū in appellatione.ibi.nu.3.
Appellās ſimpliciter ſi dicit appello nō exprimēdo ad quē an valeat appellatio:⁊ quid ſi dixi appello ad iudicē cōpetentē.ibi.nume.5.
Appellatio ſi interponitur alternatiue ad talem vel ad talem an valeat attenta incertitudine.ibi.nu.6.
1 Appellans ſi non fuit appellationē proſequutus prima ſentētia mittitur executioni per iudicem primum.in.l.tale pactum.§.qui prouocauit.nu.4.ff.de pact.fo.73.
7 Appellans ſi petat vt appellatus producat ſententiam latam pro ſe ⁊ a qua fuit appellatum:⁊ ille ad mandatum iudicis non producit nulla ſubſiſtente rationabili cauſa:poteſt iudex ꝓnuntiare ſi vnq̄ illa ſententia producatur non habeat vigorem.in.l.ſi.C.de fide inſtru.ibidem nume.8.fo.198.
6 Appellare ab interlocutoria ſi pars potuit ⁊ nō appellauit an trāſeat in rem iudicatam.in.l.ante ſententiam.nu.7.ff.de appel.fo.109.
6 In appellatione a diffinitiua ſi interponitur per tertium debet exprimi cauſa ſui intereſſe:⁊ an prius debeat fieri fides de tali ītereſſe: ⁊ qd ſi vult appellare nomine illius contra quē eſt lata.in.l.j.nu.2.ff.de appel.reci.vel non.fo.109.
Quid in cauſa criminali.ibi.nu.3.
8 Appellare an ſufficiat viua voce iudice adhuc ſedente ꝓ tribunali qñ appellatur incontinenti:⁊ quid ſi proceſſerit ad alios actus extraneos l.eos qui.§.ſin autem.nu.2.C.de appel.fo.143.
1 Quid ſi ſciuit ſententiam latam ſed ignorat an contra vel pro ſe.in.l.⁊ poſt.§.ſciendum.nu.4.ff.de iudi.fo.144.
Et quid ſi litigauit per procuratorem qui fuit verus contumax.ibidē.
8 Appellādi tp̄s an ⁊ qñ currat abſenti vel ignorāti ⁊ an negligētia procuratoris in nō appellādo noceat dño.in aut̃.hodie.nu.2.C.de appel.
Sicut appellaṫ a ſnīa diffinitiua ita ⁊ ab electione facta de ipſo ad officia publica autoritate ⁊ vtilitate.in.l.hi qui.nu.2.C.de appel.
Qui nō appellat cēſetur cōſentire in actu facto cōtra eum.ibi.nu.3.
In cauſa appellationis tenetur appellans probare ſe iuſte appellaſſe et per conſequens infra.x.dies:⁊ ꝙ a grauamine vel iniuſta ſentētia:⁊ quid ſuper negotio principali.ibi.nu.4.
6 Appellatio an debeat fieri in ſcripturis. in.l.j.§.libelli qui.nu.2.ff.de appel.fo.104.
Qđ debeat cōtinere perſonā appellātis:quid ſi eſt ꝓcurator.ibi.nu.3.
Appellatio cēſeṫ interponi ⁊ aduerſus iudicē qui ſnīam tulit:⁊ an ille iudex ſit citādus in ꝓſecutiōe appellatiōis ⁊ ſufficit ꝙ exprimaṫ nomē appellatiuū puta officij vt ꝯtra ſnīam latā ꝑ vos dñm ꝑtātē.ibi.nu.4.
Appellatiōe facta viua voce ſi poſtea infra tp̄s appellādi quis appellet iterum in ſcriptis quā appellationē debeat proſequi.ibi.nu.6.
In appellatione an debeat exprimi cauſa propter quā appellatur.ibidem numero.7.
An expreſſa vna cauſa in appellatione poſſit appellans ab ea recedere ⁊ aliam proſequi.ibi.nu.8.
8 Appellari poteſt a ſentētia lata ſuper crimine capitali.in.l.ſi.nu.2.C.ſi a non compe.iudi.fo.134.
6 Appellauit qs meo noīe infra.x.dies a ſnīa lata ꝯtra me an poſſim ratificare poſt lapſum.x.dierū.in.l.bonoꝝ.nu.2.ff.rem ratā habe.fo.103.
7 Appellādi tempus an hodie etiam currat minori ſed reſtituatur.in.l.ſi.nu.5.C.in qui.cau.in integ.reſti.fo.95.
8 Appellationis cauſa an poſſit delegari.in.l.eos qui.nume.5.C.de appel.fo.142.
Appellatio ſi eſt deſerta iudex appellationis nō pōt ꝓnūtiare ſup negotio principali qꝛ deſijt eſſe iudex etiā ſi vtraqꝫ pars fuit appellationē ꝓſecuta ō facto ſꝫ pōt ꝓnūtiare appellationē fore deſertā.ibi.nu.8.
6 Appellatio ad iudicem competentē valet licet eius nomen nō exprimatur.in.l.qui rome.§.ſeia.nu.2.ff.de verb.oblig.fo.39.
Appellandi forma in cauſa appellationis quando appellatio eſt iniuſta.ibi.nume.3.
8 Appellationi fiende etiā anteq̄ feratur ſentētia poſſunt partes renūtiare per pactum.in.l.ſi.nu.2.C.de temp.appel.fo.147.
Appellator pōt inchoare litē appellato abſente nec tūc requiritur litis conteſt.⁊ quid ſi ambo ſint preſentes an requiratur.ibi.nu.3.
Quid in cauſa nullitatis.ibi.
Appellationis proſequēde tēpus qñ incipiat currere.ibi.nu.4.
6 Appellans quid debeat in cauſa appellationis probare vel producere.in.l.j.nu.2.ff.ſi tu.vel cura.vel ma.cre.appel.fo.112.
7 Appellatio nō eſt de appēditijs prime inſtātie ſeu cauſe:⁊ quid de ꝓſecutione appellationis.in.l.inuitus.nu.4.⁊.5.C.de procu.fo.73.
8 Appellās pōt proſequi appellationē partis aduerſe ⁊ petere reformari ſnīam licet nō appellauerit.in.l.ſi.nu.2.C.de appel.fo.146.
In cauſa appellationis ſi ꝓceditur parte abſente an iudex poſſit ſupplere de facto.ibi.
8 In cauſa appellationis ſi pronuntiatur bene vel male appellatū cenſetur etiam condēnatus vel abſolutus prout continebat ſnīa.in.l.preſes.nu.2.C.de ſenten.⁊ interlo.om.iudi.fo.132.
8 Sicut procurator cōſtitutus ad litem licet eius officiū finiatur p ſententiam nihilominus appellat:ita ⁊ actor poteſt ⁊ debet appellare lꝫ eius officium finiatur.in.l.ſi actor.nu.4.C.de appel.fo.144.
8 Appellationem deſertam quis iudex habeat neceſſe pronūtiare.in.l.ſi preſes.nu.3.C.quomodo ⁊ quando iudex.fo.130.
An ſit neceſſe ꝙ ita pronuntietur.ibi.
8 Appellatio an eodē modo quo denegatur a ſentētia lata in cauſa poſſeſſorij denegetur etiā reſtitutio in integrū ſi ille cōtra quē lata eſt erat minor.in.l.vna.nume.2.C.ſi de momen.poſſeſ.fo.150.
7 A delegato appellatur ad delegantem:⁊ quid ſi appellatur a ſubdelegato.in.l.ij.nu.2.C.de peda.iudi.fo.122.
7 Appellatione pendente a diffinitiua nihil debet innouari in preiudicium ſententie:⁊ quid pendente cauſa reſtitutionis vel ſupplicatiōis.in.l.vna.nu.2.C.in integ.reſti.poſtu.fo.99.
6 Appellatio cenſetur de appēditijs ⁊ proſecutione prime inſtātie.in.l.ab executore.§.ſi procurator.nu.2.ff.de appel.fo.105.
8 Appellare non expedit a ſentētia nulla:⁊ ſi ad iudicem appellationis deuoluatur cauſa nullitatis pronuntiaṫ ſuperflue appellatum.in.l.j.nu.2.C.de ſen.ex peri.reci.fo.131.
6 Appellari an poſſit a decreto decurionū ſeu deliberatione conſilij ad poteſtatē illius terre.in.l.j.§.ſolent.nu.2.ff.quādo appel.ſit.fo.107.
8 Cū appellaṫ a diffinitiua nō expedit in appellatione inſerere cauſam grauaminis iniuſtitie:⁊ ſi exprimat vnā cauſam ꝙ etiā poſſit ꝓſequi alias.in.l.minoribus.nu.7.C.de his qui.vt indig.fo.79.
Quid in interlocutoria.ibi.
6 Appellandi tēpus ꝙ hodie ſit decem dierū.in.l.j.§.biduū.nu.2.ff.qñ appel.ſit.fo.107.Et qñ incipiat currere.ibi.nu.3.
Appellatū ſi fuit poſt.x.dies.tn̄ ambe partes ſcienter litigauerūt corā iudice appellationis ac ſi appellatio fuiſſet legitimo iure interpoſita ⁊ iudex appel infirmet ſnīam an valebit infirmatio.ibi.nu.6.
Licet diuerſa ſint grauamina tēpus tamē appellandi eſt vniforme ad omnia.ibi.nume.9.
Appellatio iudicialis corā quo iudice interponi debeat.nu.10.⁊.11.
Appellandi tempus an ſit vtile vel continuum.ibi.nume.12.
1 A ſentētia iudicis delegati ſuper articulo incidēti per quā fiet legitimatio perſonarū cū ſit talis interlocutoria cuius grauamen nō poteſt reparari per appellationē a diffinitiua pōt appellari ad iudicē cauſe delegantem ⁊ ſi nō appellatur tranſit in rem iudicatam.in.l.arbitrio.nume.3.ff.qui ſatiſ.cogan.fo.37.
7 Appellās a ſentētia lata cōtra falſum ꝓcuratorē an videaṫ approbare eā vt latam:an autē faciat falſum procuratorē haberi perinde ac ſi a principio dediſſet ſibi mandatū.in.l.ij.nu.6.C.de contrata.fo.21.
5 Appellatio quare non admittatur in materia damni infecti.in.l.j.nume.2.ff.de dam.infec.fo.11.
6 Appellari an poſſit ab actu extraiudiciali.in.l.ſi.nu.2.ff.de appel.recipi.vel non.fo.109.
8 Appellare pōt qui cōfeſſus eſt per procuratorē cui dedit ſpeciale mādatū ad confitendū.in.l.ij.nu.2.C.quo.appel.non recipi.fo.148.
Appellari non poteſt vbi quis eſt condēnatus ex preſumptione iuris et de iure.ibidem.
6 Appellare an poſſit dñs pro ſuo vaſallo vel epiſcopus pro ſuo clerico vel capitulo.in.l.ſerui appella.nu.3.ff.de appel.fo.106.
Appellationes plures an requirantur ſi plura ſint capitula ⁊ plures ſententie ⁊ vnicum iudicium.in.l.cum in vna.nu.2.ff.eo.
Si ille plures ſententie proferuntur vnico contextu an ſufficiat dicere appello.ibi.nu.3.
6 Appellatione pendente quid ⁊ quando poſſit innouari vel fieri.in.l.vna.nume.26.ff.nil noua.appel.interpo.fo.110.
Quid in pendentia ſupplicationis.ibi.nu.3.
Lapſo tempore appellationis proſequende an debeat citari appellās ad dicendum cauſam quare ſententia non debeat executioni mandari cum lapſa ſint fatalia.ibi.nu.6.
7 Appellatio cum ſit de iure cōmuni facilius conceditur q̄ reſtitutio in integ.que eſt de iure ſpeciali.in.l.j.numero.2.C.ſi ſepi.in integ.poſtu.reſti.folio.95.
1 Appellationis interponende tempus an poſſit conſenſu partium prorogari.in.l.ij.§.ſed ſi.nu.9.ff.de iudi.fo.126.
8 Appellans ꝙ fuerit impeditus infra annū ad hoc vt deṫ ſecūdus quātū tempus requiratur.in aut̃.ei qui.nu.2.C.de temp.appel.fo.146.
7 Appellari poteſt a captura perſone.facta per iudicem poſt decē dies.in.l.vis eius.nu.4.C.de proba.fo.183.
8 Appellans non poteſt renuntiare appellationi in preiudicium appellati quādo pars appellata fuit citata ⁊ comparuit.in.l.ſi quis.nu.2.C.de appel.fo.145.
7 Appellatio vel petitio reſtitutionis in integum ꝙ ſuſpendat ſententiam:⁊ an eam extinguat:⁊ hoc ex futuro euentu apparebit.in.l.ſi cauſa.nu.2.C.de tranſac.fo.60.
8 Appellari pōt de iure ciuili ab interlocutoria que fertur poſt ſentētiā diffinitiuā.in.l.ab executione.nu.2.C.quo.appel.reci.fo.149.
Appellans fruſtratorie a diffinitiua ſicut punitur ita et qui ab interlo

cutoꝛia:ſed hodie ſufficit ꝙ ſi appellans ſuccumbat condemnetur expenſis.ibidem numero.6.
Si aliquis eſt cõdemnatus de duobus criminibꝰ ad diuerſas penas et appellat ab vna an ſuperſedebitur in altera.ibi.nu.7.
5 Si aliquis appellauit ab aliqua ſentẽtia interlocutoꝛia vel diffinitiua:⁊ poſtea iterũ appellat durãte tpe appellãdi:an valeat iſta ſcḋa appellatio:⁊ videat̃ receſſum a pꝛima:⁊ a qua incipiat tẽpus appellationis pſequẽde.in.l.cũ pcuratoꝛ.§.ſi dñs.nu.1.ff.de oper.no.nun.fo.8.
Appellatio facta viua voce ſaluo iure appellandi in ſcriptis eſt vnica tãtum ſi poſtea reducatur in ſcriptis ⁊ tẽpus incipiet currere ab interpoſitione ſecũde q̃ facta fuit in ſcriptis ⁊ pꝛima tũc fuit potius quedam pꝛoteſtatio de appellando in ſcriptis.ibi.nu.4.
8 Qui infra terminũ appellandi a grauamine recepit aliquẽ terminũ a iudice ad aliquid aliud faciendũ an videatur acquieuiſſe.in.l.ad ſolutionem.nu.3.C.de re iudi.fo.137.
3 Appellari põt de iure canonico a pnũtiatione facta in caſu.l.viro.ff.ſolu.matri.q̃ eſt interlocutoꝛia.ibi.nu.2.⁊ vide nume.9.fo.27.
Si non appellatur an iſtud grauamen poſſit tolli per appellationem interpoſitam a diffinitiua.ibi.nume.3.
7 Appellatio reponit partes in eo ſtatu in quo erant ante ſnĩam et poſt litem conteſtatam non in eo in quo erant ante litis conteſtationem.in l.ita demum.nu.2.C.de pꝛocu.fo.73.
Quid in cauſa reſtitutionis in integrum.ibi.
8 Appellari nõ poteſt ab interlocutoꝛia etiam in cauſa criminali vel capitali de iure ciuili ſed ſolũ a diffinitiua.in.l.eos qui.§.ſuper his.nume.2.C.de appel.fo.143.
5 Appellationem fruſtratoꝛiam cũ pꝛonuntiatur retro fingitur fuiſſe inutilis appellatio.in.l.ſi.nu.2.ff.de re iudi.fo.84.
1 Appellari licet poſſit ab ep̃o tñ ſi laici pꝛoꝛogant eius iuriſditionem ꝙ tũc non poſſit appellari.in.l.j.nu.5.ff.de iudi.fo.125.
8 Quando appellatur a vicario puta poteſtatis vel epiſcopi non appellatur ad ipſum poteſtatem vel ep̃m ſed ad ſuperioꝛez poteſtatis vel ep̃i ad quem appellaretur ſi lata eſſet ſnĩa a poteſtate vel ep̃o.in.l.pꝛecipimus.nu.3.C.de appel.fo.145.
Si aliquis cõſtitutus in maioꝛi dignitate puta dux efficiat̃ pꝛeſes pꝛouincie tũc appellabit̃ ab eo tanꝙ̃ a pꝛeſide nõ tanꝙ̃ a duce.ibi.nu.4.
8 Appellationum plura ſunt tempoꝛa ⁊ que ſint.in aut̃.ſi tamen.nu.4.§.de temp.appel.fo.146.
8 Appellatione pendente quid poſſit innouari in.l.appellatione.nu.2.C.de appel.fo.142.
7 **Apodiſſam** ſi quis habet de aliquibus rebus que poꝛtãtur ad gabellarios ⁊ aliqs poꝛtat aliquã rẽ que non ſit in apodiſſa ⁊ ſic fraudat gabellã ꝙ pꝛopter illã tota ſalma perdatur.in.l.cum pꝛoponas.nu.3.C.de nau.feno.fo.220.
7 **Apocha** quid ſit:⁊ quid antipocha.in.l.plures.nu.2.⁊.5.C.de fi.inſtru.fo.195.
2 **Apothecam** queſtuariã habens vel fullo volens ſe abſentare ſi dimiſit diſcipulos ad cuſtodiam apothece qui aufugerunt cum veſtimentis alicuius an teneatur.in.l.inſtitoꝛ.nu.2.ff.de inſti.act.fo.91.
2 **Apoſtolos** quare ſufficiat petere ſepe ſepius ⁊ inſtanter.in.l.ſi conuenerit.nu.10.ff.de pigno.fo.80.
6 Apoſtoli ſeu litere dimiſſoꝛie quare inuentum eſt vt dentur.in.l.is cuius.nu.3.ff.de appel.recip.vel non.fo.109.
8 Apoſtoli ſunt petendi al's appellans videatur appellationi renuntiare.in.l.qm̃.nu.2.C.de appel.fo.144.
6 Apoſtolos ſi iudex nõ tradidit cũ debeat nõ nocet appellatoꝛi ⁊ an ꝑceſſus poſtea factꝰ nihil valeat.in.l.vna.nu.5.⁊.6.de libel.diuiſ.fo.110.
6 Apoſtoloꝛum ſeu literarum diuiſoꝛiarum foꝛma. in rubꝛi. nu.2.ff.de libel.diuiſo.fo.109.
Quando tales litere non ſint neceſſarie.ibi.nu.3.
5 **Aquam** vt quis faciat ſuam quid requiratur.in.l.ſi.nu.4.ff.de vſuc.fo.68.
Aque vſus quanto tempoꝛe perdatur.ibi.⁊ nu.3.
2 Aqua que oꝛitur in alieno poſtꝙ̃ ingreſſa eſt fundum tuum non poſſem eam inde extrahere ſine voluntate tua:⁊ de ea potes facere quicquid vis.in.l.aquam.nu.2.3.⁊.4.C.de ſerui.⁊ aqua.fo.167.
1 Aqua fluminis publici quilibet vti poteſt iure facultatis ad vſum publicum non deſtinata ſi flumen non eſt nauigabile.in.l.de aqua.nu.2.ff.cõmu.pꝛedio.fo.183.
Quid in aqua ex caſtello.ibi.
1 Aquariolum ſi habes in domo tua ex quo deſcendit aqua in cloacam et hoc noceat vicino poteſt agere negatoꝛia. in.l.fiſtulas.nu.2.ff.ſi ſerui.vendi.fo.187.
1 Aquam ſi quis pꝛius occupaſſet in flumine pub.faciendo ibi molendinũ non poteſt alius aquam extrahere cum illius iniuria.in.l.imperato.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.pꝛedio.fo.180.
1 Aque hauſtus cõceſſio cõtinet in ſe ſeruitutẽ ſeu cõceſſionẽ itineris ⁊ ꝙ nõ valeat conceſſio aqueductus ex flumine publico cũ pertineat ad pꝛincipẽ.in.l.itẽ ſic.§.qui habet.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.p̄dio.fo.179.
5 Aqua lacus lꝫ creſcat ⁊ decreſcat lacus tñ non dicitur creſcere nec decreſcere.in.l.vicinus loci.§.lacus.nu.1.ff.de aqua plu.ar.fo.28.
5 Aquam recipere an teneatur vicinus inferioꝛ a ſuperioꝛe ⁊ quando.in.l.apud trebatiũ.nu.1.ff.de aqua plu.ar.fo.26.
1 Aqua ſi caderet in curte tua ⁊ per ſe flueret ad curtem meam licitum eſt mihi in curte mea aliquid facere per quod impediatur curſus ⁊ fluxus remaneat in tua dũmodo nihil tãgam de tuo.in.l.quoties. nu.4.ff.de ſerui.fo.175.
1 Aqueductus in ſeruitute ſi fieret aliquid per quod locus publi.occuparetur non poteſt fieri ſine licentia pꝛincipis.in.l.ſeruitutes pꝛedioꝝ.§.publico.nu.3.ff.de ſerui.fo.175.
1 Aquã habens in fundo ſuo poteſt cõcedere aqueductũ vel hauſtũ diuerſis perſonis eodẽ tẽpoꝛe vel diuerſis ſi aqua ſufficit.in.l.ruſticoꝛũ pꝛedioꝛũ.nume.2.ff.de ſeruitu.ruſtico.pꝛedio.fo.179.
7 **Arrhas** ſi quis dedit an eas perdat ſi ſtat per eũ quominꝰ cõtractus ꝑficiatur ⁊ ſi recepit an reſtituat eas duplicatas.in.l.contractus.nu.10.⁊.11.C.de fide inſtru.fo.194.
1 Arrharũ ſolutio nõ facit deſinere rem eſſe integram.in.l.ab emptione.nu.4.ff.de pact.fo.77.
7 Arrharũ datio an pꝛobetur per cõfeſſionem recipientis.in.l.ſi.nu.6.C.de epi.⁊ cle.fo.22.
7 **Arbitri** qui eliguntur de neceſſitate impoſita a lege cẽſentur potius iudices ꝙ̃ arbitri : et ſic ꝙ ab eoꝛũ ſententijs poſſit appellari in.l.apertiſſimi.nu.5.C.de iudi.fo.122.
7 Arbitri qui eligũtur ex foꝛma.l.apertiſſimi.C.de iud.an habeant cognoſcere de negotio pꝛincipali in.d.l.apertiſſimi.nu.8.fo.122.
4 Arbiter vel iudex ſi cõdemnet aliquẽ ad reſtitutionẽ rei ⁊ reſtituit ſed incõtinenti aufert nõ intelligitur reſtituiſſe.⁊ ſic intelligitur reſtituat et reſtitutã dimittat.in.l.titio.centũ.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demõ.fo.89.
Quid ſi recuperat ex interuallo.ibi.nu.4.
3 Arbiter ſi cõdemnat ad dandum certa die cum videantur duo pꝛecepta vnum de dando alterum de dando certa die licet hoc ſecũdum nõ potuerit adimpleri ex iuſta cauſa remanet tamen pꝛimum firmũ.in.l.circa.nu.3.ff.de here.inſti.fo.67.
7 Arbitri ſententia an pꝛoducat actionẽ:⁊ an ab ea appelletur in.l.j.nume.2.⁊ nu.4.C.de arbi.fo.105.
6 Arbiter ſi condemnauit pꝛincipalem ad dandum qui poſtea deceſſit pluribus heredibus relictis anteꝙ̃ ſoluerit ⁊ vnus ſoluat alter nõ an pena in compꝛomiſſo contenta committitur contra omnes ⁊ an compꝛomiſſum trãſeat ad heredes.in.l.ſtipulationum.§.ſi ſoꝛtem.nu.3.ff.de verbo.oblig.fo.8.
6 Arbiter cum condemnauerit partem ad vendendum vel locandũ alteri ⁊ illa vendidit vel locauit poſtea non ſeruat contractum ſed venit cõtra an poterit ab ea peti pena compꝛomiſſi.in.l.in numerationibꝰ.nu.2.ff.de ſolu.fo.80.
4 Arbiter vel arbitratoꝛ ſi cõdemnat te mihi.in.c.ex vna cauſa.⁊ me tibi in quinquaginta ex alia ad ſoluendum infra certũ tempus ſub pena in compꝛomiſſo contenta quod ego euitabo penam offerendo me liberare te in quinquaginta vel compenſare.in.l.iulianus.nume.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.86.
1 Arbiter per imperitiam vel dolũ male iudicãs ita facit litem ſuam ſicut iudex arbitratoꝛ vero nõ niſi ſit ĩ dolo vel lata culpa ad inſtar agrimenſoꝛis.in.l.ſi filiuſfa.nu.4.ff.de iudi.fo.130.
4 Partes an poſſint facere ꝙ a ſentẽtia arbitri poſſit appellari.in.l.nemo poteſt.nu.12.ff.de leg.j.fo.27.
7 Arbitri ſententia debet ferri in ſcriptis.in.l.cum antea.nume.4.C.de recep.arbi.fo.107.
4 Arbiter ſicut non põt partes cõpellere ad pꝛoꝛogandũ cõpꝛomiſſum vel ad tranſeundũ in aliũ nec valeret ſnĩa hoc cõtinẽs ita nõ tenet cõdẽnatio facta de pecunia ſub cõditione ſi nõ ꝓꝛogauerit:licet ſine alia cõditione poſſet valere.in.l.ſecus.nu.3.ff.ad leg.falci.fo.105.
2 Arbitri ſententie ſtandũ eſt etiam ſi ſit iniqua:nec inde poterit appellari nec reduci ad arbitriũ boni viri.⁊ quid de iure canonico.in.l.nã ⁊ poſtea.§.ſi minoꝛ.nu.9.ff.de iureiur.fo.24.
2 Arbiter vel arbitratoꝛ ꝙ poſſit reum ex toto abſoluere vel condẽnare.in.l.quod ſi ephesi.nu.3.ff.de eo.quod cer.lo.fo.68.
Arbitramentum qḋ ſit quedam tranſactio.ibi.nu.4.
7 Arbiter debet pꝛocedere ⁊ etiam pꝛonũtiare de iure tãtum ⁊ quid de arbitratoꝛe.in.l.cum apud.nu.2.C.de teſti.fo.190.
8 Arbiter ſi condemnauit quem ad dimittendum tenutam alicuius rei et ille dimiſit vt non incideret in penã cõpꝛomiſſi ⁊ poſtea pꝛopꝛia autoꝛitate reoccupauit an incidat in penã ac ſi laudo non paruiſſet.in.l.ſi quis heredem.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſti.fo.52.
Arbiter ſi ex foꝛma compꝛomiſſi poſſit ferre ſententiã pꝛeſentibus vel etiam abſentibus partibus an poterit ferre etiã abſente non citato.in l.ij.nu.5.C.qui.ex cau.maio.fo.103.
4 Arbitrãdi officiũ cui eſt cõmiſſum nõ dicitur executoꝛ ſed declaratoꝛ et an poſſit compelli arbitrari.in.l.j.nu.5.ff.de leg.ij.fo.49.
Arbitratus ſi quis ſit male an poſſit recurri ad ſuperioꝛem.ibi.nu.6.
Quãdo recurritur ad arbitriũ boni viri vt coꝛrigat arbitriũ male latum ſi ille
tũ ſi ille fert ſnĩam coꝛrigẽdo an ab illa poſſit appellari.ibi.nu.84.
7 Arbitri ſententia lata per ſoꝛdes vel gratiam an faciat penam cõmitti ipſo iure.in.l.arbitroꝛum.nu.1.C.de arbi.fo.105.
7 Arbiter vt poſſit compelli ad acceptandum cõmiſſionem ſeu ad arbitrandum.in.l.ſi.nu.5.C.de contra.emp.vel vendi.fo.225.
Quid in vltimis voluntatibus.ibi.
Arbitri ſi condemnauerũt te in.cc.cũ hoc ſaluo ꝙ ſi ſolueris centũ infra menſem ſis liberatus ab alijs.c.⁊ non ſoluiſti an remanebis cõdẽnatus in.cc.in.l.ſi quis.nu.4.C.ad leg.falci.fo.104.
7 Coꝛam arbitris fiunt acta in ſcriptis ⁊ talia acta nõ poſſunt pꝛobari niſi per ſcripturam niſi teſtes deponerent ſcripturam ſemel fuiſſe factã ⁊ nũc nõ reperiri tñ in ea ſic cõtineri.in.l.ne in arbitris.nu.2.C.eo.
Que actiones oꝛiantur ex ſententia arbitri.ibi.nu.3.
Nõ ſtatur dicto iudicis vel arbitri de geſtis vel actis coꝛam eis.ibi.numero.4.
Quid ſi in compꝛomiſſo dictum fuit ꝙ arbiter poſſit pꝛocedere cũ ſcriptura ⁊ ſine ſcriptura.ibi.
Arbiter ſi iurauit equã ferre ſnĩam licet faciẽdo cõtrariũ ſit periurus an etiã faciat litẽ ſuã.in aut̃.decernimus.nu.2.C.de recep.arbi.
Arbitri ſenteutia emologata quando pꝛoducat actionem.in.l.ne ĩ arbitris.nu.2.C.eo.
Qd̃ talis emologatio debeat fieri poſt latam ſnĩam ⁊ ſi partes ĩ cõpꝛomiſſo emologauerant omne laudum ferendum an valeat.ibi.nu.3.
7 Arbitri dolus tantũ an noceat parti pꝛo qua tulit ſententiam.in.l.arbitroꝛum.nu.2.C.de arbi.fo.105.
Arbitroꝛum dolus quando videatur adeſſe.ibi.nu.5.
3 Arbiter ſi cõdẽnauit partẽ ĩ centũ ſaluo ꝙ ſi pꝛoꝛogauerit cõpꝛomiſſum condẽnatio habeatur pꝛo non facta ꝙ condenatio ſit nulla etiã ſi cõpꝛomiſſum nõ pꝛoꝛogetur.in.l.ſi quis.nu.3.ff.de cõdi.inſti.fo.88.
5 Arbiter qui cõdẽnauit ad ſoluendũ infra tẽpus legale puta quatuoꝛ menſiũ an illud tẽpus cenſeatur habere ab arbitro vel a lege.in.l.ſi ſe non obtulit.§.ſi quis condemnatus.nu.3.ff.de re iud.fo.74.
8 Si fuit compꝛomiſſum in aliquem tanꝙ̃ in arbitrum ⁊ arbitratoꝛem qui pꝛonuntiauit contra vnam partem ꝙ debeat inſpici an pꝛoceſſerit tanꝙ̃ arbitratoꝛ vt poſſit peti reduci ad arbitriũ boni viri.in.l.non codicillum.nu.3.C.de teſta.fo.42.
5 Arbitro ſi eſt data poteſtas ꝙ poſſit auferre de iure vnius ⁊ dare alteri intelligitur.ſ.moderate et in parua quantitate ⁊ ſi fuit dictum ꝙ in parua ⁊ magna quantitate intelligitur niſi ſit nimis magna.in.l.ij.§.illud etiã.nu.2.ff.de aqua plu.arcen.fo.26.
6 Arbitri ſententie ſi partes ſtare pꝛomittunt ⁊ contra eã nõ venire nõ per hoc perdit minoꝛ beneficium reſtitutionis aduerſus eam.⁊ an per iſta verba videantur partes renuntiaſſe reductioni ad arbitrium boni viri.in.l.cum minoꝛ.nu.4.ff.rem ra.habe.fo.98.
Et an poſſit renuntiari reductioni ad arbitrium boni viri.ibi.
4 Arbiter ſi condemnauit te ad vendendum mihi ⁊ tu vendidiſti poſtea nõ vis tradere an incidas in penam cõpꝛomiſſi.in.l.ſi fideiuſſoꝛ.§.meminiſſe.nu.2.ff.de lega.1.fo.25.
8 Arbitroꝛum ſententie que feruntur ſtatim facto cõpꝛomiſſo an valeãt.in.l.j.nu.4.C.de ſenten.ex pericu.reci.fo.131.
5 Arbiter vel arbitratoꝛ non dicitur habere iuriſditionem ſed notionẽ in.l.ait pꝛetoꝛ.nu.1.ff.de re iudi.fo.75.
8 Arbitrandi poteſtas quanto tempoꝛe duret.in.l.ſi duobus.§.ſed ⁊ ſi.nu.3.C.cõmu.de lega.fo.96.
2 **Arbitratoꝛ** non tenetur niſi de dolo ⁊ lata culpa ſi inique arbitratus eſt:et quando.in.l.cum in plures.§.mandaui.nu.6.ff.loca.fo.138.
6 Arbitratoꝛ requiſitus ſi noluit arbitrari an ſit finita poteſtas arbitrãdi ⁊ qñ finiatur.in.l.ſi quis arbitratu.nu.5.ff.de ver.obli.fo.17.
Arbitratoꝛ ſi fuit aſſumptus ſuper cõtractu perficiendo an poſſit ab eius perſona recedi ⁊ quid in accidentalibus contractus ſi talis arbitratoꝛ non arbitretur.ibi.nu.6.
Quid ſi fuit arbitratus ſed inique ⁊ an teneat contractus.ibi.nu.7.
Quid in vltimis voluntatibus.ibi.nu.8.
7 Arbitratoꝛis ſententia lata per ſoꝛdes vel gratiam an faciat penã cõmitti.in.l.arbitroꝛum.nu.4.C.de arbi.fo.105.
1 Arbitratoꝛ vel arbiter quantũcunꝙ̃ habeat pleniſſimum arbitrium non poteſt iubere alteri parti ꝙ faciat alteri generalem quietationem de omni eo in quo poſſet ſibi teneri ex quacũꝙ̃ cauſa niſi aliter appareat de intentione partium.in.l.aquiliana.nu.4.ff.de tranſac.fo.79.
Arbitratoꝛ ſi lis erat de fundo nõ poteſt arbitrari ꝙ des mihi alium fundum ſed bene quod des mihi pecuniam.ibi.nu.6.
8 **Arbitrium** generale ſi eſt datũ aliquibus ſuper bono ſtatu reip.ꝙ virtute talis arbitri non poſſint aliquem officialem liberare a ſyndicatu.in.l.mancipia.nume.3.C.de ſeruis fugi.fo.5.
4 Arbitrium ſi concedatur alicui ſuper bono ſtatu ciuitatis non poteſt huius virtute aliquid ſtatuere in fauoꝛem rebellium vel al's expulſoꝝ de ciuitate.in.l.lucius.§.lucius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.70.
7 Arbitramentum ſecundum an valeat contra pꝛimum ⁊ an valebit cõtra ſententiam iudicis.in.l.ſi diuerſa.nu.4.C.de tranſ.fo.56.
7 Arbitramentum arbitratoꝛis dicitur potius conuẽtio ſeu tranſactio ꝙ̃ ſententia.in aut̃.ſi vero.nu.5.C.de iudi.fo.122.
1 Arbitrium ſi fuit datum pꝛioꝛibus quadraginta adiunctis ꝙ in numero quadraginta non debent computari ipſi pꝛioꝛes.in.l.manumiſſiones.nu.9.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.4.
1 Arbitrium ſi eſt datum aliquibus ſuper bono ſtatu ciuitatis poſſunt de virtute talis arbitrij aliquid oꝛdinare ſuper terris ſubditis illi ciuitati.in.l.j.§.huius.nu.6.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.2.
Arbitrium datũ aliquibus ſup bono publico debet intelligi generaliter ad ea que pꝛincipaliter ad vtilitatem pub.pertinent.ibi.nu.9.
2 Arbitriũ dolo partis latũ nõ valet qñ pars ꝑ dolũ induxit arbitratorẽ ad arbitramẽtũ certo modo idẽ ſi arbitratoꝛ nõ fuit inductus dolo partis ſi tñ ipſo dolo arbitratus eſt.in.l.ſi in lege.nu.6.ff.loca.fo.131.
7 Arbitrium ſi fuerit datum ſuper bono publico ciuitatis ꝙ virtute talis arbitrij poterunt facere ſtatutũ ꝙ litigatoꝛes teneantur cõpꝛomittere ⁊ an tũc poſſit peti cõpꝛomiſſum ſuper aliquo incidenti an ſuper negotio pꝛincipali tm̃.in.j.conſti.C.nu.4.fo.2.
7 Arbitrium ſi eſt datum poteſtati ſuper maleficijs puniẽdis an poſſit pꝛoꝛogare tempus ſtatutum per ſtatuta ad accuſationem poꝛrigẽdam vel ad foꝛmandam inquiſitionẽ.in aut̃.que ſupplicatio.nu.2.C.de pꝛeci.impe.offeren.fo.32.
3 **Arboꝛ** emphyteota vel feudatarius nõ põt excidere arboꝛes de fundo emphyteotico ſi non ſunt cedue vel germinales.in.l.diuoꝛtio.§.ſi fundum.nu.2.ff.ſol.ma.fo.10.
Quid in colono.ibi.
Quid ſi al's loco illarum ſubſtituat.ibi.
Quod pꝛedicti poſſint de talibus arboꝛibꝰ aſſumere ramos ſine leſione ⁊ deterioꝛatione in vſum vinee pꝛo palis ⁊ ſimilibus.ibi.nu.3.
1 **Archidiaconi** iuriſditio non poteſt ab epiſcopo reuocari licet poſſit ſibi inhibere ne ꝓcedat in cauſa.in.l.iudicium.nu.7.ff.de iudi.fo.142.
8 **Argumentum** a cõtrario ſenſu legis vel ſtatuti eſt ex coniectura non ex pꝛopꝛio ſignificato: et ꝙ in legibus iuris cõmunis ſit bonum:⁊ quid in ſtatutis.in.l.apud antiquos.nu.5.C.de furtis.fo.12.
1 Arguere ex rubꝛicis an ſit licitum.in.l.non idcirco.numero.3.ff.de iudi.fo.138.
3 Argumentũ a contrario ſenſu interdũ eſt pꝛobabile ⁊ neceſſarium:et quando.in.l.q teſtõ.§.mulier.nu.2.ff.de teſta.fo.41.
Interdum eſt pꝛobabile ſed non neceſſarium.ibi.nu.3.
Aliquando nec eſt neceſſarium nec pꝛobabile.ibi.nu.4.
Argumentum a contrario ſenſu non debet ſumi in ſtatutis vbi inducitur legum coꝛrectio.ibi.nu.5.
2 Argumentũ ab etymologia vocabuli ꝙ nõ ſit bonũ ſed a diffinitione ſic.remiſ.in.l.ij.§.appellata.nu.5.ff.ſi cer.pet.fo.2.
2 Argumentatio eſt bona ab autoꝛitatibus.ſ.eius qui habet autoꝛitatẽ legis condende.ibi.nu.9.
Quid de autoꝛitatibus poetarũ vel philoſophoꝛum vel euangelij ſeu aliarum ſcripturarum ſanctoꝛum doctoꝛum.ibi.nu.10.
4 Argumentũ valet de contractibus ad vltimas volũtates qñ eſt eadẽ ratio.in.l.ſeruum filij.§.eum qui mu.nu.2.ff.de leg.j.fo.21.
2 Argumentum de iudice ad teſtatoꝛem ꝙ valeat.in.l.non eſt mirũ.nume.6.ff.de pigno.act.fo.85.
2 Argumẽtum ꝙ fiat de iudicio ad ſtipulationem.in.l.licet pꝛetoꝛis.§.ſi filiuſfa.nu.7.ff.de pecu.fo.98.
7 Argumentatio a caſu ſimili eſt multũ debilis.in.l.ſi.nu.2.C.de inoffi.dona.fo.154.
7 Argumentum a contrario ſenſu non ſemper eſt validũ in iure noſtro quando.ſ.reſultaret abſonus intellectus.in.l.conuenticulam.nu.2.C.de epi.⁊ cleri.fo.15.
Arguendi modi multi in iure noſtro.remiſ.ibi.nu.3.
1 Argumentum a ſufficienti partium enumeratione licet videatur bonum tamẽ eſt multum fallax ⁊ ſic eſt debile.in.l.cum hi.§.ſi pꝛetoꝛ.nume.5.ff.de tranſac.fo.80.
3 Argumentum eſt bonum de tempoꝛe ad quantitatem.in.l.ſi pꝛioꝛ.nume.4.ff.ſol.matri.fo.24.
2 Argumẽtum a cõmuniter accidentibus eſt bonũ.in.l.certi condictio.§.ſi nummos.nu.3.ff.ſi cer.pet.fo.9.
2 Argumentum ꝙ ſit bonum ſi obligatio diuiditur inter heredes ergo et inter depoſitarios.⁊ vide diffinitionem.in.l.ſi duo here. nume.2.ff.depoſi.fo.116.
6 Argumentatio de impoſſibili ad difficile an ſit bona.in.l.continuus.§.illud inſpiciendum.nu.2.ff.de ver.obli.fo.46.
3 Argumentum bonum eſt de tempoꝛe ad locum ⁊ de rebus ad tempus in.l.qui plures.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.83.
4 Argumẽtum bonum eſt de verbis teſtatoꝛis ad verba legis.in.l.ſi qs legauerit.nu.2.ff.de leg.j.fo.48.
7 **Arma** imperatoꝛis vel nomen pꝛincipis qui facit depingi ſup domo vel poſſeſſione alicuius qualiter puniatur.ĩ rub.

nume.2.C.vt nemo.pꝛiua.fo.fo.76.

1 **Arrogatoꝛ** nõ põt ſubſtituere impuberi arrogato in bonis que ad impuberem peruenerũt ab alio q̃ ab ipſo ⁊ non cõtẽplatione ipſius lʒ talis ſubſtitutio ſit fauoꝛabilis.in l.ſed ſi plures.§.ad ſubſtitutos.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.78.

In quarta debita arrogato bene poteſt ſubſtituere pupillariter ſed ꝑ fideicõmiſſum poſt pupillarem etatem non poteſt.ibi.nu.3.

In alijs bonis que perueniunt ab arrogatoꝛe ex mera voluntate poteſt fieri ſubſtitutio fideicom.ibi.

8 **Articulus** nouus an admittat̃ in cauſa appellatiõis.in.l.eos qui.§.ſi quid.nu.3.C.de appel.fo.143.

7 Articulus cauſe quilibet dꝛ habere ꝓpriã inſtantiã qñ expectat̃ ꝓnũtiatio iudicis lʒ nõ diffinitiua ⁊ in ea ꝑſtet̃ de calũnia:⁊ q̃liter ĩ ea ſit da re ꝯteſtationẽ vł q̃ſi.in.l.ſi.§.qđ obſeruari.nu.10.C.de iura.cal.fo.109.

8 Articulus qualiter dicatur omnino nouus q nõ debeat admitti ĩ cauſa appellationis.in.l.per hãc.nu.3.C.de temp.appel.fo.146.

7 Articulus impertinẽs nõ debet admitti ⁊ dicitur impertinẽs qñ pꝛobatus nõ releuat intẽtionẽ articulãtis ⁊ ꝙ per ſtatuta locoꝛũ oẽs articuli ⁊ capitula locoꝛũ admittãtur ſaluo iure pertinentiũ ⁊ nõ admittẽdoꝛũ.in.l.neq̧ natales.nu.3.C.de pꝛoba.fo.181.

1 Articulus aliquis pꝛeiudicialis ⁊ ſpiritualis qui remitti debet ad eccleſiaſticã in curia ſeculari incidit põt eccleſiaſticꝰ iudex inhibere ſeculari vt interim in cauſa non pꝛocedat:⁊ quid operatur talis inhibitio.in.l.iudiciũ.nu.8.ff.de iudi.fo.142.

4 Articulus qũo ſit foꝛmãdus:⁊ qualiter pꝛobetur qñ agit̃ de pꝛobãdo pꝛetiũ alicuius rei.in.l.in lege falc.§.coꝛpoꝛa.nu.3.ff.ad leg.fal.fo.108.

8 Articulis qbꝰ quis ſemel rñdit amplius rñdere non tenet̃:⁊ ſic nõ hr̃ ꝑ ꝯfeſſo lʒ nõ rñdeat.in.l.ſi.§.in refutatoꝛijs.nu.2.C.de appel.fo.145.

7 Articulus litis quilibet dꝛ habere pꝛopꝛiam inſtãtiam ⁊ que dicatur pꝛopꝛie inſtantia.in.l.j.nu.5.C.de iur.calum.fo.108.

1 Articuli ſi ſunt inepti ⁊ teſtes apte deponant an pꝛoſint dicta ipſoꝛũ.in.l.j.nu.3.ff.de offi.aſſeſ.fo.16.

1 Articulos ſi quis dat quoꝛũ vnus videt̃ alteri contrariari qualiter intelligantur ad tollendũ cõtrarietatẽ.in.l.j.nu.5.ff.ne quis eũ qui.fo.31.

7 Articulos fidei laici non tenent̃ ſcire explicite ſed ſufficit ꝙ implicite credãt illud qđ credit ſctã mater eccleſia.in rub.nu.3.C.de ſum.tri.fo.3.

7 Epi ⁊ pꝛelati tenentur etiam ſcire ⁊ reddere rationẽ de ſingulis lʒ non ex impꝛouiſo ſed cũ pꝛemeditatione ⁊ cõſilio.in rubꝛ.nu.4.fo.3.

**Aſcendens** per lineã maternam in caſibꝰ in quibus ſi pꝛeſtitit alimenta deſcendenti vel aliquã impenſam fecit poſſit eam repetere vel non.in.l.neſenniꝰ.nu.2.3.⁊.4.ff.de nego.geſt.fo.121.

3 Aſcendens per lineam maternam non poteſt regulariter ſtipulari deſcendenti vt aliquam obligationem ſibi acquirat directam vel vtilẽ.in l.caius.nu.9.ff.ſol.fo.30.

Quid in aſcendente per lineam paternam ꝙ poſſit ſtipulari deſcendẽti etiam ſi non ſit in eius poteſtate.ibi.

1 **Aſſaſſini** appellantur qui dicantur:⁊ que ſit eoꝛum pena.in l.j.§.ſi plures nu.5.ff.de eo per quem fac.fo.41.

1 Aſſeſſoꝛes hodie per ſtatuta terrarũ habent iuriſditionẽ ⁊ ſic efficiunt̃ oꝛdinarij.in rub.nu.2.ff.de offi.aſſeſ.fo.16.

1 Aſſeſſoꝛ vel artifex pꝛeſumitur aſſerere ſe peritum in arte ſua ⁊ ꝙ magiſtratus pꝛopter imperitiã aſſeſſoꝛis faciat litem ſuam.in.l.ij.nu.1.5.ff.quod quiſq̧ iur.fo.24.

1 Aſſeſſoꝛ quando pꝛopter culpam remouetur perdit ſalarium pꝛo futuro tempoꝛe remotionis nõ pꝛeterito.in.l.diem functo.nume.2.ff.de offi.aſſeſ.fo.17.

Aſſeſſoꝛibꝰ debetur ſalarium ꝑpter laboꝛẽ ſolum ⁊ dꝛ merces ſed rectoꝛi ꝑpter dignitatem ⁊ honoꝛem ⁊ dicitur pꝛemium.ibi.nu.4.

**Aſſertio** temeraria facit quem teneri ac ſi eſſet in dolo.in.l.ij.nu.6.ff.quod quiſq̧ iur.fo.24.

7 Aſſerens ſe eſſe talem quãdo debeat pꝛobare ſe eſſe talem.in.l.cum te.nu.45.C.de pꝛoba.fo.181.

2 Aſſeueratio quando dicatur temeraria.in.l.iulianus.ff.de act.empt.⁊ vendi.fo.120.

Et quando imputetur ei qui aſſeuerauit.ibi.

1 Aſſenſus non eſt denegandus iuſte depꝛecantibus ſed iniuſte depꝛecãtibus ſic.in.l.vnus ex ſocijs.§.ſi fons.nume.6.ff.de ſerui.ruſti.pꝛedio.folio.192.

6 **Attentata** pendente cauſa nullitatis non debent reuocari quando nullitas opponeretur incidenter.in.l.vna.§.ſi quis.nu.2.ff.nil noua.appel.interpo.fo.110.

6 Attentata reuocare quis iudex:⁊ quãdo debeat pendente appellatione.in.l.vna.nu.4.ff.nil noua.appel.interpo.fo.110.

Attentata pendente cauſa nullitatis an veniant retractãda anteq̃ ſuper nullitate ſit pꝛonuntiatum.ibi.nu.5.

7 **Atteſtationes** ſolẽniter recepte an ſint alicuius efficacie.in.l.ſolam.nu.4.C.de teſti.fo.187.

Atteſtationes ſeu dicta teſtium qualiter publicentur.ibi.

1 Atteſtationes teſtiũ ſi ſunt perdite vel ſi teſtes nõ fuerũt plene examinati poſſunt iterum examinari.in.l.ſi quis.§.nam ⁊ ipſi.nume.3.ff.de eden.fo.54.

7 Atteſtationes recepte pꝛo me contra vnũ in vno iudicio an pꝛoſint mihi contra alium in alio iudicio.in.l.ij.nu.13.C.de eden.fo.39.

Atteſtationes recepte cõtra te in vna inſtãtia ⁊ pꝛo me ſi foꝛte perempta ſit inſtãtia ⁊ ego reincipio nouã inſtãtiã an ille atteſtationes fidem faciãt in noua inſtãtia abſq̧ eo ꝙ teſtes rerũ examinẽtur.ibi.nu.14.

7 Atteſtationes nulle an poſſint cõſenſu partium validari.in.l.vna.numero.8.C.qui pꝛo ſua iuriſ.dare dari ve.poſ.fo.123.

7 Atteſtatiões etiã inualide vt ſine iuramẽto ꝑpter aliũ defectũ poſſint validari de cõſenſu partiũ.in.l.ſi.nu.3.C.de teſti.fo.190.

Quid in alijs actibus iudiciarijs.ibi.

An ſine atteſtatione poſſit valere iudicium ⁊ ſententia.ibi.

Atteſtationes licet ſint publicate non tollitur ius opponentis contra perſonas ⁊ dicta.ibi.nu.6.

7 Contra auaros ⁊ tenaces nihil poteſt extoꝛqueri etiam iuſto iudicio.in.l.ſi quis.nu.7.C.de inoffi.teſta.fo.149.

3 **Autoꝛitas** qualiter ⁊ quibus verbis interponi poſſit.in l.ſi quis mihi.§.iuſſum.nu.4.6.7.⁊.8.ff.de acquiren.here.fo.101.

8 Autoꝛitas tutoꝛis eſt maioꝛ in acquirendo hereditatem q̃ curatoꝛis.in.l.infantis nomine.nu.2.C.qui admit.fo.19.

1 Autoꝛ ſingularis poteſt venire ad defenſam illius qui habet cauſam ab eo ⁊ ſuſcipere in ſe iudiciũ etiã inuito actoꝛe:⁊ reus habet exceptionem ex ſua perſona ne conueniatur ipſe poſtq̃ autoꝛ ſuus iudicium in ſe ſuſcepit:⁊ qualiter intelligatur.in.l.ſed ⁊ ſi.§.item ſi.nu.3.ff.de peti.here.fo.165.

7 **Audacia** inciuilis ⁊ pꝛeceps auaritia a lege repꝛobatur.i.l.cum pꝛoponas.nu.4.C.de nauti.feno.fo.220.

7 **Aufugiens** de terra ſua ſub ꝑtextu ꝙ aliquis volebat eũ interficere ſi hoc faciat ad pꝛouocandũ populum ⁊ officiales contra eũ debet acriter puniri.in.l.vna.nu.2.C.de his qui ad ſtatu.confugi.fo.38.

4 **Augmentum** ⁊ diminutio contingens poſt moꝛtem teſtatoꝛis iudicãtur a pari vt ſicut diminutio non nocet legatarijs ſed heredi ita augmentum non pꝛoſit legatario.in.l.cum quo.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.107.

4 Augmentum non inducunt poſita ad diminutionem.in.l.ſi cui.nu.2.ff.de leg.j.fo.26.

4 Augmentum vel diminutio contingens poſt moꝛtẽ ſi habuit cauſam ⁊ oꝛiginem in vita nocet ⁊ pꝛodeſt legatarijs.in.l.penales.numero.4.ff.ad leg.falci.fo.106.

4 **Auxilio** nouo indigent que de nouo emergunt.in.l.ſi ex toto nu.5.ff.de leg.j.fo.5.

### ¶De litera B.

1 **Bannum** dicitur mulcta.in.l.ij.nu.4.ff.ſi qs in ius vo.non ierit.fo.31.

6 Bannimẽtis miſſis an aliqs velit eſſe heres ſi non eſt repertus qui velit eſſe ⁊ ſic deſijt dici hereditas ⁊ incipiunt dici bona vacantia ⁊ nõ repꝛeſentat perſonam defuncti an tunc poterit intercedere fideiuſſoꝛ.ĩ.l.moꝛtuo reo.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.58.

1 Poſitus in bãno niſi ſe repꝛeſentet tali die coꝛã iudice vel habuit dilationem a iudice ad ſe repꝛeſentãdum coꝛam eo poteſt ſe pꝛeſentare ⁊ vſq̧ ad mediã noctẽ ⁊ qualiter iudex recipiet pꝛeſentationẽ ad ſuũ tribunal.in.l.moꝛe.nu.5.ff.de ferijs.fo.49.

7 Bãniti noſtri tempoꝛis an per bannũ perdant vſuſfructus.in.l.coꝛruptionem.nu.2.C.de vſufruc.fo.165.

8 Bannitus ſi eſt aliquis in amputatione manus rõne alicuius delicti:et poſtea iterum bannitur in alio delicto in amputatione capitis et captus eſt per familiã qualiter fiet executio ⁊ quid ſi habeat niſi vnam manũ.in aut̃.ſed nouo iure.nu.4.C.de ſer.fugi.fo.4.

Si haberet vnam manũ aridam an illa erit amputanda.ibi.nu.5.

8 Bãnitũ ſi qs occidit q poterat occidi ex foꝛma ſtatuti ĩpune an ille qui ꝑſtitit ſibi auxiliũ ⁊ fauoꝛẽ poſſit puniri.ĩ.l.eos q.nu.3.C.de fur.fo.10.

5 Bãnitus vel excõicatus q nõ poſſunt agere ſed defendere ſi petãt annullari vel irritari ſnĩam ꝯ ſe latã an debeant audiri licet ꝓuocẽt aliũ ad iudiciũ.in.l.de pupillo.§.q remiſſionẽ.nu.4.ff.de ope.no.nũ.fo.7

8 Banniti noſtri tempoꝛis an ſint incapaces ſucceſſionis ex teſtamento vel ab inteſtato:vt eoꝛũ inſtitutio habeatur pꝛo non ſcripta.in.l.j.nume.4.C.de here.inſti.fo.47.

8 Bannitus de quo deliberatũ eſt vt de bãno cãcelletur lʒ adhuc non ſit cãcellatus nõ põt impune offendi ⁊ debet audiri licet ſtatutũ dicat ꝙ bãnitus nõ audiatur ex quo de pꝛoximo venit rebãniendus.in.l.ſi creditoꝛibus.nu.2.C.de fideicom.fo.93.

5 Banniti an teneantur ad onera cõmunis.in.l.cum emptoꝛ.§.dãni infecti.nu.[illegible].ff.de dam.infec.fo.24.

5 Bannitus qui ex foꝛma ſtatuti poteſt impune offendi:quibus caſibus offendi non poſſit.in.l.poſſideri autẽ.§.ſi ſeruus.nu.2.4.⁊.5.ff.de acqui.poſ.fo.46.

4 Bannitus de ciuitate ſi fuit grauatus an habebit locum.§.ex facto.in l.ex facto.ff.ex treb.⁊ an talis bannitus equiparetur depoꝛtato.ibi.nume.4.11.eo.fo.121.

1 Bannitus de crimine famoſo ꝙ non ſit infamis cum bannũ ſit interlocutoꝛia.in.l.ob hec verba.nu.2.ff.de infa.fo.90.

1 Banniti poſſunt conueniri ⁊ debent ſe defendere per pꝛocuratoꝛem.in.l.ſed ⁊ ſi.nu.2.ff.ſi quis cautio.fo.43.

6 Bannitus ſi pꝛohibetur petere ex foꝛma ſtatuti vel etiã excõicatus an ſi ab eo petatur poterit obijcere exceptionẽ compenſationis.in.l.amplius non.nu.4.ff.rem ra.habe.fo.100.

7 Bãnitus lʒ ex foꝛma ſtatuti habeat̃ pꝛo cõfeſſo nõ tñ ſequitur ꝙ ſemꝑ ſit condẽnandus ſi ex defectu inquiſitionis vel eius foꝛma veniret abſoluendus.in.l.ſi.§.ꝙ ſi actoꝛ.nu.9.C.de iura.cal.fo.112.

1 Bannitũ interficiẽs ſi ignoꝛabat eſſe bãnitũ ⁊ poterat ex foꝛma ſtatuti impune occidi talis ignoꝛantia non ſibi nocet non tñ pꝛodeſt vt habeat pꝛemium.in.l.genero.nu.6.ff.de infa.fo.87.

4 Bãnitus qui perdidit bona liberatur a collectis impoſitis.in.l.ſi ſeruus.§.ſi quis.nu.3.ff.de leg.j.fo.25.

Bãnitus ſi ſperat infallibiliter cãcellari de bãno vt qꝛ obtinuit gr̃am in cõi lʒ adhuc nõ ſit cãcellatus ſi agat ꝙ nõ poſſit repelli tanq̃ bannitus ex foꝛma ſtatuti.in.l.mulier que.§.nõ eſt.nu.2.ff.ad treb.fo.123.

Idem in excõmunicato qui ſperat abſolui.ibi.

6 Bãnitis aliqnibus de nouo reuerſis ad ciuitatẽ ſi eſt facta cõceſſio nõ poſſunt conueniri a ſuis creditoꝛibus vſq̧ ad quinquẽnium an eoꝝ fideiuſſoꝛes poterũt cõueniri.in.l.vbicũq̧.nu.4.ff.de fideiuſ.fo.65.

3 **Baro** aliquis ſi cõceſſit alicui monaſterio aliquã ſyluã retento vſu venandi ꝙ etiã hoĩes monaſterij poterũt ibi venari ſecus ſi eſſet tale ꝙ non poſſet cõpetere niſi vni inſolidum.in.l.ex facto.§.item quero.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.86.

6 **Bartolus** cuius etatis erat quando incepit audire leges et doctoꝛatus fuit in.l.quidam cum.nu.2.ff.de verb.ob.fo.43.

Bartolus audiuit leges ſub Cy.peruſij ⁊ bononie diſputauit ⁊ repetiuit ſub iac.bu.ibi.

3 Bartolus in iuuẽtute ſua anteq̃ ſcriberet in.l.ciuili in ciuitate piſarũ repetijt pꝛincipiũ.l.ſi ꝯſtante.ff.ſolu.matri.ibi.nu.1.fo.19.

4 **Baſtardo** ſi quis legat ⁊ tpe moꝛtis reperiatur legitimatus an ceſſet regu.cato.vt legatũ valeat vel nõ in.l.j.nu.7.ff.de regu.cato.fo.78.

8 Baſtardũ ſi qs inſtituat ĩ illa poꝛtione ĩ qua põt inſtitui ⁊ in reſiduo ĩſtituit titiũ quare titius totũ habebit.ĩ.l.ij.nu.2.C.de here.ĩſti.fo.47.

1 **Bella** quo iure introducta ſint.ĩ repeti.l.ex hoc iure.nu.3.⁊.7.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.5.

Bellum qđ inducitur a populo ro.vel imperatoꝛe eſt licitum:⁊ qđ ſit licitum bellum.ibi.nu.5.6.

1 Bellũ q gerũt ꝑpꝛio noĩe vt aliqua cõitas vel dñs cũ faciunt pacẽ poſſunt facere remiſſionẽ de dãnis ⁊ iniurijs datis ſuis ſubditis etiã ſine cõſenſu ſubditoꝛũ.in.l.cõuentionũ.nu.7.ff.de pact.fo.56.

7 Bellũ nõ debet ſine pꝛincipis autoꝛitate moueri vel eius q locũ pꝛincipis tenet imputandũ eſt ſuperioꝛi cũ ſubditi delinquunt ⁊ eos nõ punit.in.l.addictos.nu.7.C.de epi.audi.fo.23.

1 Bellum cõmittitur vel pꝛo defenſa aut pꝛo offenſa ſeu pꝛo gloꝛia vel ĩperio:in repe.l.ex hoc iure.nu.8.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.8.

Quod bellũ ſit licitum.ibi.nu.9.⁊.10.

1 Bellum contra aliũ mouere poteſt quilibet populus vel dñs liber vel pꝛo libero ſe gerens de iure gentiũ vt ipſum ſubijciat ſue ditioni.in repe.l.ex hoc iure.nu.10.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.6.

1 **Beneficium** vel pꝛelaturã aliquã indebite occupans ſi emit aliquã rem neceſſariam pꝛelature vł beneficio verus ꝑlatus tenetur ratã habere emptionẽ ⁊ fundere pꝛetiũ ſi intruſus ſoluit de ſuo:⁊ quid ſi ſoluit de bonis pꝛelature.in.l.itẽ veniunt.nu.3.ff.de peti.here.fo.162.

3 Beneficiũ quot modis ſumatur.in.l.maritum.nu.3.ff.ſolu.ma.fo.13.

Beneficium ſeu pꝛiuilegium perſonale qñ ad heredes extendat̃ ⁊ qd ſi cõcedatur rei que nõ moꝛitur vel dignitati vt ciuitati ſeu vniuerſitati vel actioni ſeu cauſe vel contractui.ibi.nu.4.

1 Beneficium vnum rui tm̃ ad ſuam collationem habet ꝙ illud non cadat in generali impetratione expectãtiũ remiſ.in.l.inter ſeruitutes.nume.2.ff.de ſerui.vꝛba.pꝛedio.fo.177.

6 Beneficium diuiſionis in quibus caſibus nõ competat.in.l.ſi dubitet §.ita demum.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.55.

1 Beneficio ſuo renuntians credens ſibi aliud beneficium eſſe collatũ ſi hoc reperiatur falſum recuperat pꝛimũ renuntiatũ.in.l.ſi ſub hac.nume.3.ff.de inoffi.teſta.fo.155.

3 Beneficium legis ſcripte pꝛodeſt etiã ignoꝛãti ⁊ ſibi cõpetit.in.l.q̃ ſub con.§.de hoc iure.nu.4.ff.de condi.inſti.fo.89.

Beneficium conceſſum ab homine an acquiratur abſenti ⁊ ignoꝛanti.ibi.nume.5.

1 Beneficium quot modis capiatur ⁊ quando ſit latiſſime interpꝛetandum ⁊ quando ſtricte.in.l.ſi.nu.2.ff.de conſti.fo.14.

6 Beneficium reſtitutionis competens pꝛincipali an etiam competat fideiuſſoꝛi:⁊ an poterit repetere a pupillo illud quod ſoluit.ĩ.l.marcellus.nu.2.ff.de fideiuſ.fo.58.

4 Beneficiũ ſi qs impetrauit vſq̧ ad valoꝛẽ centũ ⁊ vacet bñficium vſq̧ ad valoꝛem ducentoꝛũ tñ deductis oneribus nõ remanẽt niſi centum an debeatur impetranti.in.l.non amplius.nu.3.ff.de leg.j.fo.12.

6 Beneficium diuiſionis quando ceſſet etiã ſi confideiuſſoꝛ ſit ſoluẽdo.ĩ l.ſi titius.nu.2.ff.de fideiuſ.fo.62.

3 Beneficio legali gaudere non poteſt qui nõ facit qđ debet cũ poſſit.in l.ſi conſtante.§.quoties.nu.4.ff.ſol.matri.fo.21.

5 Beneficium de quo in.l.ſi finita.§.eum tñ.ff.de dam.infec.quanto tempoꝛe perdatur.ibi.nu.2.fo.19.

5 Bñficiati excõicati an durãte tpe excõicationis poſſint ꝑcipere fructꝰ bñficioꝛũ.in.l.cũ emptoꝛ.§.dam.infec.nu.2.ff.de dam.infec.fo.24.

4 Beneficium certi valoꝛis impetrans an poſſit acceptare beneficiũ qđ habet taxam illius vel infra lʒ multo plus de eo percipiatur.in.l.ſi fideiuſſoꝛ.§.meminiſſe.nu.3.ff.de leg.j.fo.25.

4 Beneficium pꝛetoꝛis qđ dat filijs in poteſtate potentiã abſtinendi redigit eos ad inſtar emancipatoꝛũ ⁊ ſicut emãcipati ſunt voluntarij ita filij in poteſtate.in.l.filio patre.nu.3.ff.de leg.j.fo.39.

7 Beneficium idem ſi fuit duobus collatum diuerſis tẽpoꝛibus quis ꝑferatur.in.l.quoties.nu.2.C.de rei vendi.fo.161.

Quid in duobus ementibus a non dño.ibi.nu.3.

7 Beneficium vacans ſi a pꝛincipio cũ confertur alicui apponatur clauſula ꝙ ipſo moꝛtuo perueniret ad alium non valeret.in.l.ſi.nu.7.C.de pact.fo.51.

Beneficium vacans ſi cõferatur abſenti cũ clauſula ꝙ ſi non acceptabit conferatur alteri non valet hec clauſula.ibi.

6 Beneficio de fideiuſſoꝛibus vel duobus reis renuntians nõ intelligitur renuntiare beneficio cedendarum.in.l.ſi ſtipulatus.§.ſi ex duobꝰ.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.56.

3 Beneficium reſtitutionis in integrum non quilibet decedens hereditate non adita tranſmittit ⁊ a quo tẽpoꝛe incipiat competere.in.l.pantonius.nu.6.ff.de acqui.here.fo.114.

An talis reſtitutio tranſmittatur etiam de rigoꝛe.ibi.nu.1.⁊.7.

3 Beneficium abſtinendi an habeat neceſſarius heres.in.l.ſi ſeruus.nume.2.ff.de acqui.here.fo.108.

1 Beneficium epiſtole diui adriani datur etiam conſtitutoꝛibus.in.l.ſi fideiuſſoꝛ.§.ſi quis.nu.5.ff.qui ſatiſ.cog.fo.34.

7 Beneficium reſtitutionis in integrũ licet cõcedatur ex pꝛiuilegio etatis trãſmittitur tñ ad heredem quando concernit leſionem patrimonij.in.l.vna.nu.2.C.ſi aduer.dot.fo.92.

8 Beneficium curatũ habens ſi aſſequitur de facto illud beneficium curatum ſeu ꝙ non poteſt ſe compati cum illo qđ habet ⁊ poſtea impetrat diſpẽſationem a papa ꝙ cũ pꝛimo beneficio curato qđ habet poſſit aſſequi aliud beneficium curatum an poterit retinere aſſecutũ.in.l.et militibus.nu.3.C.de teſta.mili.fo.36.

2 Beneficiũ ſi aliquis acceptat ⁊ acceptatio eſt inutilis an per hoc videatur renũtiari pꝛioꝛi beneficio qđ cũ illo retinere nõ poterat niſi ꝑ ignorantiã illud acceptauerit.in.l.qui dotẽ.nu.2.ſolu.mat.fo.30.

6 Beneficiũ ceſſionis an poſſit opponi qñ plures fideiuſſoꝛes ſunt obligati per inſtrumentũ ⁊ ſtatutũ dicat qđ inſtrumẽta mittãtur executioni ſicut ſententie.in.l.ſi fideiuſſoꝛes.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.61.

7 Beneficium qđ habeo a te an poſſim vti contra te inuito.in.l.j.nu.4.C.de reputa.que fiunt in iudi.fo.98.

8 Beneficium an etiam dicatur illud qđ nõ ſit gratis.in.l.j.nu.3.C.de liber.⁊ eoꝛum libe.fo.16.

8 Beneficium ceſſionis perdit quis pꝛopter fraudẽ ⁊ ſic beneficium ne cõueniatur vltra q̃ facere poſſit ⁊ poterit incarcerari.in.l.ſi.nu.3.C.de reuo.his que per frau.fo.153.

3 Beneficium vacaturum per moꝛtem ſi ſunt expectantes in aliqua eccleſia per moꝛtẽ ⁊ aliquis habẽs pingue beneficium infirmetur ⁊ ne vacet per moꝛtẽ ⁊ tranſeat ad expectantes ei renũtiat vt conferatur conſanguineo ſuo vel amico tanq̃ vacans per renũtiationem nõ valet renuntiatio ſi moꝛiatur.in.l.filie.nu.2.⁊.3.ff.ſol.mat.fo.34.

7 Bñficiũ eccleſiaſticũ poſſidẽs nõ põt licite poſſidere ſine canonica inſtitutione cogitur epiſcopo dicere ⁊ oſtẽdere ti.ſue poſſeſ.nõ alteri pꝛiuato.in.l.cogitur.nu.8.C.de peti.here.fo.157.

3 **Beſſis** continet duos trientes et triens continet quatuoꝛ de duodecim.in.l.quoties.§.ſi quis pꝛimũ.nu.2.ff.de here.inſti.fo.73.

8 Bidelli doctoꝝ nõ gaudẽt ꝑuilegio ſcholariũ lʒ ſint deſcripti ĩ matricula eoꝝ niſi ĩtrẽt tanq̃ ſcholares.ĩ.l.ſcriniarios.nu.2.C.đ teſt.mili.f.36.

7 **Bigamus** qui habuit duas vxoꝛes non poteſt clericari ꝓpter defectum ſacramẽti.in aut̃.multo magis.nume.2.C.de epi.⁊ cle.fo.15.

1 **Bonafides** vel dolus depꝛehenditur ex quantitate magna vel parua.in.l.cum hi.§.vult ergo.nu

me.6.ff.de tranſac.fo.20.
5 Bona fides ſemper requiritur vbicūqꝫ requiritur factū preſcribentis ſecus ſi ſufficit negligētia non petentis vel vtentis. in.l.ſequitur.§.ſi viam habeam.nu.4.ff.de vſuca.fo.60.
8 Bona fides requirit̃ ad p̄ſcribendū lōgo tp̄e vel ad vſucapiēdū triennio:⁊ qd ī p̄ſcriptiōe lōgiſſimi tp̄is.ī.l.j.nu.5.C.de acq.poſſeſ.fo.124.
5 Bona fides heredis non prodeſt ſi in defuncto fuiſſet mala fides.in.l.heres eius.nu.2.ff.de vſuca.fo.67.
Quid in ſucceſſore ſingulari.ibi.nu.3.
1 Bonefidei poſſeſſor qui nullo modo eſt malefidei nō tenet̃ niſi quatenus eſt locupletior.in.l.item veniunt.§.preter hec.numero.2.ff.de peti.here.fo.162.
1 Bona fides p̄terita qñ nō excuſet poſſeſſorē ab interitu ꝓpter malā fidē vere ſupuenientē.in.l.illud quoqꝫ.nu.2.ff.de peti.here.fo.167.
7 Bona fides an p̄ſumat̃ in illo q vtitur in alieno iure ſeruitutis ⁊ qualiter ꝓbet̃ bona fides.in.l.alius.nu.3.C.de ſerui.⁊ aqua.fo.157.
5 Bonefidei poſſeſſor nō tenetur ad reſtitutionem fructuum ſi a die perceptionis ſteterit per triennium ꝙ nō fuerit cōuentus ad reſtitutionē in.l.ſequitur.§.fructus.nu.2.ff.de vſuca.fo.59.
7 Bonefidei poſſeſſor hereditatis lꝫ nō ſit dñs tñ ſi vendat rem hereditariam tanꝗ̄ heres ꝙ non poſſit emptor moleſtari a vero herede.in.l.in familie.nu.5.C.famil.herciſ.fo.171.
1 Bonefidei poſſeſſor ſi plus expēdit de pecunia hereditaria ꝗ̄ res empta valeat non tenetur vltra ꝗ̄ res valet.in.l.ſed ⁊ ſi.§.item ſi rem.nume.3.ff.de pet.here.fo.164.
1 Bonefidei poſſeſſor nec directo nec per indirectū debet teneri vltra ꝗ̄ ſit locupletior.in.l.ſed ⁊ ſi.§.item ſi rem.nu.2.ff.de peti.here.fo.165.
1 Bonefidei poſſeſſor hereditatis qñ nō cōſumpſit bona hereditaria ſꝫ bona ꝓpria propter hereditatem ꝙ al's nō feciſſet ꝙ non poterit retinere hereditatē contra verū heredem ac ſi ipſam cōſumpſiſſet.in.l.ſed et ſi.§.item veniunt.nu.4.ff.de peti.here.fo.155.
Si aūt cōſumpſit de hereditate ⁊ ꝑtinebat dimidia ad eū tñ putabat ad ſe totā pertinere reſtituet dimidiā eius qđ ſupereſt.ibi.nu.5.
1 Bonefidei poſſeſſor poteſt deducere ꝙ ſibi debebatur a defuncto etiā naturaliter tñ licet nullū ius haberet in hereditate.in.l.ſi quid.§.ſed ſi.nu.2.ff.de peti.here.fo.166.
8 Bonefidei poſſeſſor eſt ille qui poſſidet cogitatione domini ⁊ tunc habetur loco domini cum habet titulum non aliter.in.l.apud antiquos nu.7.C.de furtis.fo.12.
7 Bonefidei poſſeſſor hereditatis licet propter bonā fidem faciat fructus ſuos non tamen eos lucratur ſed reddere tenetur.in.l.j.nu.4.C.de peti.here.fo.155.
Quid in induſtrialibus.ibi.
An teneatur etiā ad vſuras:⁊ quid in malefidei poſſeſſore.ibi.nu.5.
3 Bonefidei poſſeſſor ſi in petitione hereditatis fecit expēſas in fructibus vnius fundi ⁊ de illo nihil recollegit pōt deducere eas de fructibꝰ alterius fundi ſecus in malefi.poſ.in.l.fructus.nu.5.ff.ſol.mat.fo.7.
1 Bonefidei poſſeſſor quo iure tenetur reſtituere fructus.in.l.itē nō veniunt.§.item non ſolum.nu.4.ff.de peti.here.fo.162.
1 Bonefidei poſſeſſor hereditatis a principio qualiter ex poſtfacto reputet̃ malefi.vt teneat̃ tanꝗ̄ predo vel inuaſor vel malefi.poſ.etiā de interitu.in.l.ſed ⁊ ſi.§.qđ autē ſine.nu.4.ff.de peti.here.fo.164.
5 Bonefidei quis dicatur.in.l.qui fundū.§.procurator tuus.nume.3.ff.pro empto.fo.71.
1 Bonefidei poſſeſſor nō tenetur vltra ꝗ̄ ſit effectus locupletior.in.l.itē veniunt.§.aptanda eſt.nu.8.ff.de peti.here.fo.163.
Bonefidei poſſeſſor ſi vēdidit rem hereditariā ⁊ p̄tiū ꝑcepit et poſtea res fuit reddita ⁊ reſtituit pretiū ⁊ recuperauit rem nō tenet̃ ad pretiū vero heredi niſi ſibi caueatur de defendēdo aduerſus emptorē de euictione.in.l.ſi poſſeſſor.§.ait ſena.nu.2.ff.de peti.here.fo.165.
8 **Bono.** poſ.ſm̄ tabu.an concurrit cū contratab.in.l.ij.nu.10.C.de contratab.fo.22.
3 Bonorū poſſeſſio contratab.que datur patrono eſt alterius nature ꝗ̄ ſit illa que datur filio.in.l.ſuus quoqꝫ.nu.3.ff.de here.inſti.fo.68.
8 Bono.poſ.agnoſcēs an habeat dicere ex quo capite agnoſcat.ī.l.quādiu.nu.2.C.qui admit.fo.19.
8 Bono.poſſeſ.cōtrata.non agnita tranſmittitur ad heredes.in.l.emācipata.nu.2.C.qui admit.fo.19.
3 Per petitionē bonorum poſſeſſionis factam nomine abſentis ꝙ nō ſit abſenti aliquod ius queſitum anteꝗ̄ haberetur rata.ī.l.pātonius.nu.11.ff.de acqui.here.fo.114.
Quid ſi abſens eſſet pupillus.ibi.
7 Bonorum poſſeſſio ſm̄ tabulas que poteſt peti pendente conditione inſtitutionis an ſit iuris vel facti.in.l.filijs matrem.nu.4.C.de inoffi.teſtamento.fo.146.
8 Bono.poſ.cōtrata.de directo nō deducit rem ad cauſam inteſtati ſed per indirectum ſi propter eius timorem inſtitutus repudiet.in l.vt liberis.nu.6.C.de colla.fo.29.
4 Cū apud bonorū poſſeſſorē ſint iura vtilia tantū an ſi reſtituat remaneant ſibi aliqua iura.in.l.j.§.hoc autē.nu.3.ff.ad trebel.fo.113.
4 Bono.poſ.contratab.poteſt intētari etiā hereditate nō adita.in.l.ita tñ.§.qui rogatus.nu.3.ff.ad treb.fo.126.
1 Bono.poſ.carboniane que cōmoda.in.l.qui de inofficioſo.nu.5.ff.de inoffi.teſta.fo.154.
8 Bono.poſ.ꝙ ſint que tribuant ius ⁊ an ſit directū an vtile ⁊ an in illis requiratur cauſe cognitio:⁊ quot ſint que non tribuāt ius.i.dominiū in bonis hereditarijs ſed nudam poſ.⁊ adminiſtrationem.in.l.ſi.nu.1.C.vnde legit.fo.24.
Bono.poſ.an ſint hodie ſublate per iura noua.ibi.nu.2.
Bono.poſ.an ſint neceſſarie.ibi.nu.3.
Bonorum poſ.contrata.tam olim ꝗ̄ hodie an ſit neceſſaria emācipata.ibidem.
Bono.poſ.ſi non ſunt neceſſarie ſaltem ſint vtiles ei qui poteſt venire de iure ciuili ⁊ que ſint iſte vtilitates.ibi.nu.5.
1 Bonorum poſſeſſio eſt duplex.ſ.edictalis ⁊ decretalis.⁊ que ſint he.in rubri.nu.3.ff.de bo.poſ.here.peti.fo.171.
Bonorum poſſeſſione agnita an actiones efficiātur pretorie an remaneant ciuiles.ibi.nu.4.
6 Bonorum poſſeſſio ⁊ poſſeſſio bonorū an ſint idem.in.l.ij.nu.2.ff.de preto.ſtipu.fo.91.
3 Bonorum poſ.ſm̄ tab.quo caſu ſit hodie neceſſaria.in.l.poſthumus.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.teſta.fo.63.
3 Bonorum poſ.contrata.quando detur.in.l.ſi filius.nu.45.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.47.
1 Bonorum poſ.gratia litis agnoſcende quid ſit.in.l.papinianus.§.ſequenti.nu.2.ff.de inoffi.teſta.fo.147.
7 Bonorum poſſeſſio cauſa litis agnoſcende qualis ſit ⁊ propter quid fuerit introducta ⁊ quis ſit eius effectus.in.l.ij.nume.2.C.de inoffi.teſta.fo.140.
Et an hodie ſit neceſſaria.ibi.nu.3.
8 In bon.poſ.petita admittitur cōtradictor quo cōparēte adhibet̃ plena cauſe cognitio ⁊ nō cōceditur niſi lata ſñia nec tūc admitteret̃ ad talem bo.poſ.petendā filius ſine volūtate patris ſed ſolū qñ ꝯtradictor non apparet.in.l.j.nu.2.C.de bono.poſ.ſm̄ tab.fo.20.
1 Bonorū poſſeſſores de iure p̄torio poſt decretā vel hodie agnitam bonorū poſſeſ.habēt vtile dominiū ⁊ vtilia iura in rebus hereditarijs ſicut heres habet directū de iure ciuili ⁊ habēt hāc actionē ⁊ ſic petitionē hereditatis.in rub.nu.1.ff.de bo.poſ.here.peti.fo.171.
8 In bonorum poſ.agnoſcenda quid hodie requiratur.in.l.ſi.nu.1.C.q admit.fo.19.
Quod iſta agnitio debeat fieri infra tempora intra que olim fiebat petitio.ibi.nu.2.
3 Bono.poſ.cōtrata.per impuberē inſtitutū beneficio preteriti nō ſolū non nocet ſubſtitutioni pupillari:ſed nec etiā legatis a ſubſtituto relictis quominus debeant̃ oībus:⁊ an etiā ipſe ꝓdeſſe poſſit vt faciat ea augeri:⁊ qualiter.in.l.ex duobꝰ.§.etiā:nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.82.
8 Bonorum poſſeſſio ſi eſt delata de iure pretorio ⁊ nō hereditas de iure ciuili an habeat locum prouiſio.l.cum antiquioribus.C.de iure delib.ibi.nu.3.fo.67.
3 Bonorum poſ.delatam filio poteſt pater agnoſcere ſed non repudiare.in.l.is qui.§.neqꝫ.nu.5.ff.de acqui.here.fo.97.
Quid in hereditate delata filio infanti.ibi.nu.5.
7 **Bona** fiſcalia quando dicantur publica ⁊ qñ priuate rationis dicantur in.l.procurator.nu.2.C.de eden.fo.41.
4 Bona quādo intelligantur non deducto ere alieno.in.l.ſi quis ſeruū.§.ſi cui.nu.4.ff.de leg.ij.fo.60.
Quid in verbo rerum quod ſit idem ꝙ in dictione bonorum.ibidē.numero.6.
4 Bona vacantia que proprie dicantur.in.l.quidam teſtō.§.quoties.nume.2.ff.de leg.j.fo.41.
4 Bona ſubiecta reſtitutioni ex vltima voluntate poſſunt alienari ī cauſam dotis:⁊ quid in reſtitutione dotis.in.l.mulier que.§.cum proponeretur.nu.2.⁊.3.ff.ad treb.fo.123.
Quid ſi portio legitima debita iure nature ſufficeret ad dotē.ibi.nu.3.
Quid in donatione propter nuptias.ibi.
1 Bona vacātia vel caduca poſſunt applicari ciuitati priuati nō ſolum fiſco imperij qñ nō ſubeſt ſuperiori qui vim principis habet.in.l.item veniunt.§.aptanda eſt.nu.2.ff.de peti.here.fo.163.
8 Bona ſua ſi quis donauit alicui ſub cōditione ſi ipſe donās liberos nō habuerit vel matrimoniū nō cōtraxerit ⁊ ingreſſus eſt monaſteriū an dicatur directa cōditio an vero extitiſſe vt ſic valeat donatio.ī aut̃.niſi rogati.nu.4.C.ad treb.fo.102.
4 Bona caſtrenſia filijfa.non facto teſtō perueniūt ad patrē iure patrio non hereditario:⁊ an poſſit pater in illis grauari.in.l.filiuſfa.nu.2.ff.de leg.j.fo.45.
Quid in bonis liberti.ibi.
4 Bona parahernalia que dicant̃.in.l.maritꝰ.nu.2.ff.ad leg.fal.fo.112.
1 Bona materna delata filiofa.qñ non applicentur patri.in.l.filius nō.nu.3.ff.de inoffi.teſta.fo.154.
3 Bona materna acquiſita filio ꝙ etiam de iure ffoꝝ acquirebantur patri.in.l.filiuſfa.nu.2.ff.de acqui.here.fo.116.
1 Bona etiā immobilia minoris recipientis dotē qualiter obligētur tacite licet nō interuenerit decretum iudicis cū tñ in expreſſa obligatione requiratur.in.l.item.nu.2.ff.de pac.fo.56.
7 Bona ſubiecta reſtitutioni poſſunt vēdi pro redimēdo grauatū a carceribꝰ etiā ſi erāt peruētura ad eccleſiam ⁊ ex quibꝰ alijs cauſis poſſit fideicōmiſſum diminui.in aut̃.ſi captiui.nu.6.C.de epi.⁊ cle.fo.20.
8 Bona vel rem qui habuit pro derelictis qualiter poſſit ea recuperare anteꝗ̄ per aliū occupentur.in.l.ij.nu.2.C.qui bo.ce.poſ.fo.150.
3 Bona debitoris a quocūqꝫ poſſidente poſſunt bona auocari ꝑ inſtrumentū in quo cōtinetur ſola cōfeſſio debitoris ſi renūtiatum eſt exceptioni nō nu.pecunie vel tranſiuit tēpus talis exceptionis proponende.in.l.ſi marito.nu.3.ff.ſolu.matri.fo.23.
Bona alicuius ille in quem tranſeunt quando non teneatur creditoribus illius.ibi.nu.4.
1 Bona oīa immobilia licet de iure naturali eſſent cōmunia nō ſic mobilia.in.l.j.§.ius naturale.nu.7.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.3.
8 Bona alicuius obligata habens habet etiam obligatam pecuniam.in.l.pecunia.nu.3.§.de priuil.fiſc.fo.152.
4 Bona quando dicantur non deducto ere alieno.in.l.nam quod.§.non omnis.nu.2.ff.ad treb.fo.119.
8 Bona inteſtati quo caſu deuenient ad epiſcopum.in.l.nutritoribꝰ.nume.7.C.cōmu.de ſucceſ.fo.114.
1 Bonorū diſtributio in pauperes chriſti ſi cōmiſſa ſit alicui non pōt talis diſtribuere in ſeipſum tanꝗ̄ in pauperē.in.l.nulli permittitur.nume.14.ff.quod cuiuſqꝫ vniuer.fo.109.
4 Boues alienos vel oues qui tenēt ad laboreriū ſi qñ alique moriūtur portant dominis pelles vel coria ex quo apparet eſſe mortuas hoc nō ſufficit vt de illis nō teneantur niſi probēt ꝙ ſine dolo eorū vel culpa perempte ſunt.in.l.cū ita.§.ſpecies.nu.4.ff.de leg.ij.fo.53.
6 Si aliquis tenetur ad bouem qui mortuus eſt non interueniente dolo culpa vel mora an teneatur ad corium ⁊ carnes.in.l.ſi ſtichus.nu.2.ff.de verb.oblig.fo.14.

## ¶De litera.C.

1 **Caduca** de iure ffoꝝ applicabūtur fiſco nō coheredi vel collegatario per ius accreſcēdi.in.l.itē veniūt.§.p̄ter hec.nume.7.ff.de peti.here.fo.162.
7 **Calculum** quid importet.in.l.rem nō.nume.3.C.de iudi.fo.120.
4 Quod priores in locis vbi ſunt vel cōſiliarij venetijs aditi poſſint dare calculatores qñ agit̃ de reuidēdo rationē alicuius nec expediat ire ad poteſtatē.in.l.ſi cui libertis.nu.2.⁊.3.ff.de cōdi.⁊ demon.fo.86.
1 **Calumnia** rei non vitiat tranſactionem ſecus in calūnia actoris ⁊ quando etiam rei.in.l.poſt rem iudicatam.nu.4.ff.de tranſ.fo.81.
1 Calumniatorem puniendi modus duplex.in.l.athletas.§.calumniator.nu.5.ff.de infa.fo.85.
1 Calumniator nō efficitur infamis niſi de calūnia ſit cōdemnatus.in.l.athletas.§.calumniator.nu.2.ff.de infa.fo.85.
7 **Camerarius** alicuius cōitatis qñ ī fine officij tradidit libros ſuos rationū illis q erant deputati ad reuidēdū ſed poſtea ſe abſente pñt dicti reuiſores ſine alio ꝓceſſu ipm̄ ꝯdēnare diffinitiue.in.l.ſi.nu.3.C.vbi qs de curia.vel coar.fo.138.
5 Camera qñ vendit bona rebelliū ꝙ quilibet habēs ius in talibus bonis cōparere debeat ante venditionē factā ad impediendū eā ⁊ proteſtandū:⁊ ſi cōpareat poſt venditionē quod remedium habeat: et quis erit iudex.in.l.ſi.nu.2.C.ſi aduer.fiſc.fo.93.
Camera quando vendit que ſint neceſſaria vt valeat venditio et non poſſit retractari etiam beneficio etatis.ibi.nu.3.
6 **Campſor** ſi habet pecuniam meam ⁊ ſic eſt meꝰ debitor et ego mādo ſibi ꝙ ꝓmittat tibi centū in quibꝰ tibi teneor ⁊ ipſe de voluntate tua ſcripſit in libro ponendo te pro creditore an ſit facta nouatio.in.l.denegare eſt.nu.3.ff.de noua.fo.70.
Campſori ſi dixi ꝙ tibi ſoluat nō autē dixi ꝙ ꝓmittat lꝫ ipſe ꝓmiſerit etiā per ſtipulationē nō liberatur a me nec ſit delegatio.ibi.nu.4.
Campſor ſi tunc efficiatur fugitiuus cuius erit damnum.ibi.
7 Campſor quando promittit pro alio licet videatur intercedere vel fideiubere non habet beneficium excuſſionis.in.l.fruſtra.nume.2.C.de non nu.pecu.fo.209.
2 Campſor q dolo vel lata culpa approbauit pecuniam reprobatā ſolutā creditori tenet̃ creditori ad intereſſe ſi alio modo nō poteſt ſibi cōſuli.in.l.elegāter.§.qui reprobos.nu.3.ff.de pigno.act.fo.84.
7 **Cancellatio** ⁊ inductio ſit interueniēte facto.in aut̃.caſſa.nu.2.C.de ſacroſan.eccle.fo.7.
3 Cancellationes alique vel ſubſcriptiones ſi cōtineantur in inſtrumēto ad hoc vt inſtrumentum non reddatur ſuſpectum de falſo ꝙ notarij dicant in fine illas per ipſos factas.in.l.j.nu.4.ff.de his que in teſt.delen.fo.66.
3 Cancellata ratio vnīꝰ in vno folio libri mercatoris ⁊ tranſportata ad aliud foliū nō đr cācellata.in.l.ſi.nu.2.ff.de his q̃ in teſta.delē.fo.67.
Cancellatio quādo ſit quia teſtator vult decedere inteſtatus irritatur inſtitutio ipſo iure.ibi.nu.3.⁊.4.
3 Cancellatio reſtringitur ad cauſam cācellationis.in.l.ij.nume.2.ff.de hiſque in teſta.delen.fo.66.
8 **Canonici** ſi iurāt ſeruare ſtatuta intelligitur quouſqꝫ durabūt ⁊ poſſunt nihilominus ſtatuta reuocare nec ſunt periuri.in.l.omnium teſtō.nu.6.C.de teſta.fo.43.
8 Canonicus aliquis ſi donauit eccleſie oīa iura ſua que habet in tali caſtro ⁊ nō apparet que iura ipſe habebat an aliqd operetur illa donatio.in.l.ſi non.nu.2.C.de fal.cau.adiec.lega.fo.98.
5 **Capacitas** vel incapacitas donatarij inſpicitur tempore mortis non tēpore donationis.in.l.in mortis cauſa.nu.1.ff.de dona.cau.mor.fo.39.
Et quid in legatis.ibi.
4 Capacitas vel incapacitas nō cōſideratur reſpectu perſone ad quā facit tranſitū ſed reſpectu perſone ad quā debet finaliter peruenire.in.l.cum ei qui.nu.2.ff.de leg.ij.fo.55.
7 **Capitaneo** vel poteſtati qui bene ſe geſſit ſi detur vna bāderia ſeu ſtādardū cū armis cōis qualiter debeat eam capere.in.l.j.nu.2.C.de ſta.⁊ imag.fo.38.
3 **Capitulum** vel alij ſubditi ep̄o ꝙ poſſint p̄ſcribere totalē exemptionē a p̄lato ꝑ tm̄ tp̄s cuiꝰ ꝯtrarij memoria nō exiſtat.in.l.is qui putat.nu.4.ff.de acqui.here.fo.98.
6 Capitulare qualiter debeat qui aliquem reprehendit de negligētia ꝙ non adhibuit medicū vel ꝙ adhibuit malū cū poſſet adhibere bonū.in.l.ſi ſeruum.nu.3.ff.de verb.obli.fo.28.
1 **Captiuorum** vnus ſi aufugit ⁊ alij capti ſoluerunt pro illo poterunt ſolutum ab illo repellere ſecus ſi capientes non erant hoſtes.in.l.nā ⁊ ſeruius.nume.2.ff.de neg.geſt.fo.118.
**Captus** pro repreſalijs ſi ſoluit repetit ab illo cuiꝰ cauſa captus eſt ſi repreſalie fuerint licite conceſſe ⁊ quid ſi non licite.ibi.nu.3.
1 Captura ſi fiat pro executiōe inſtrumēti vel ſñie nō citata p̄te ad dicēdū quare nō debeat inſtr̄m executioni mādari ꝙ debeat reuocari niſi ſuſpicio ſit de fuga.in.l.ſi longius.§.ſi filiuſfa.nu.4.ff.de iudi.fo.130.
2 Capiens piratas in mari coherēti territorio in quo habet iuriſditionē poteſt de eis iuſtitiam facere ⁊ dicitur coherens vſqꝫ ad centum miliaria.in.l.deprecatio.nu.4.ff.ad leg.rho.de iac.fo.90.
2 Capi vt poſſit debitor qui vult fugere que requirātur.in.l.cum dominij.nu.5.ff.loca.fo.136.
6 Capti ſi duo fuerint pro maleficio pro quo venit imponenda pena pecuniaria:⁊ ſic veniūt relaxandi cū fideiuſſoribus an alter poſſit pro altero fideiubere ⁊ ſint relaxandi.in.l.reos promi.nume.2.ff.de duobus reis ſtipu.fo.53.
5 Captus ſi reuertatur ab hoſtibus an recuperet poſſeſſionem ita vt nō dicatur fuiſſe interrupta ⁊ quid in dominio.in.l.ſi is qui.nume.2.ff.de vſuca.fo.52.
5 Captus ab hoſtibꝰ ſi apud hoſtes moriatur fictione legis cornelie fingitur mortuus prima hora captiuitatis:⁊ ſic in libertate.in.l.ſi is qui.nu.2.ff.de vſuca.fo.62.
5 Si quis erat ſuſpectus ⁊ fugitiuus tēpore quo mecū contraxit nō poſſum poſtea facere ipſum capi tanꝗ̄ ſuſpectum ⁊ fugitiuū.in.l.qui bona.§.de illo.nu.1.de dam.infec.fo.15.
1 Captus per iudicem ſi vult dare fideiuſſorem de cōparendo nō debet carcerari niſi eſſet cauſa criminalis.in.l.ſi deceſſerit.§.ſi vero.nu.4.ff.qui ſatiſ.cog.fo.35.
1 Captus vt ad iudicē ducatur dādo fideiuſſorem de ſe preſentando coram iudice:debet a familia relaxari ſi fideiuſſor eſt idoneus.in.l.j.nume.4.ff.ſi quis in ius vo.non ierit.fo.30.
3 Capiēs aliquē ꝑ veſtes qbus inuoluit̃ videt̃ cepiſſe ipm̄ ꝑ pſonā et feciſſe iniuriā pſonalē.in.l.ad teſtiū.§.ſignatas.nu.2.ff.de teſta.fo.44.
1 Capi poteſt quis in porticu domus quam inhabitat vel in liminibus oſtij ſi non eſt intra clauſuram.in.l.pleriqꝫ.numero.7.ff.de in ius vocan.fo.29.
Captus ſuſpectus de fuga dando fideiuſſorē de ſtando liti ⁊ de iudicato ſoluendo vel ſi ſe compoſuit cum aduerſario qualiter debet relaxari.in.l neqꝫ.§.qui in ius.nu.2.ff.de in ius vo.fo.31.
1 **Carceratus** ſi pro exeundo carceres offert fideiuſſores pars que fecit carcerari non comparet poteſt iudex excipere illorum promiſſionem et relaxare.in.l.cū pro quo.nume.3.ff.de in ius vo.fo.29.
2 Carceris cuſtos ſi non bene cuſtodiuit aliquem captum qui per gratiam debebat extrahi de carceribus eſt excuſandus.in.l.ſi pecuniā.§.ſed ſi.nu.3.ff.de condi.cauſa da.fo.41.
7 Si aliquis ſemel fuit extractus de carcere diebus paſchalibꝰ ⁊ poſtea iterato cōmiſſum non eſt iterum excarcerandus.in.l.nemo.nu.9.C.de

epi.audi.fo.23.
1 Contra exiſtentem in vinculis vel in carceribus non poteſt pꝛocedi in cauſa ciuili ⁊ quid ſi poſſit reperire pꝛocuratoꝛem.in.l.ſed ⁊ ſi.§.illud ſciendum.nu.2.ff.ſi quis cautio.fo.44.
1 Carceratus ſi eſt aliquis ad tui inſtantiam non tm̄ debite an poſſim facere eū recōmendari pꝛo debito meo.in.l.ſed eximendi.§.item ſi is qui nu.2.ff.ne quis eum qui.fo.32.
1 Pena coꝛpoꝛalis vbi imponitur in criminalibus nō eſt quis relaxandus cum fideiuſſoꝛibꝰ ⁊ quid in pena pecuniaria.in.l.j.nu.5.ff.qui ſatiſ.cog.fo.33.
Quid ſi eſt mulier ꝙ detrudat̃ ī monaſterio ab aliquo cuſtodiēda.ibi.
1 Pignoꝛa dare tm̄ valet quantū fideiuſſoꝛes vt quis de carceribꝰ relaxetur:⁊ quid ſi in defectum pene pecuniarie venit imponēda pena coꝛpoꝛalis.in.l.moꝛe.nu.6.ff.de ferijs.fo.49.
Carceratus pꝛo debito ſi aufugit an cuſtos carcerū conuictus poterit excipere ꝙ captura erat nulla anteq̄ declarata ſit nulla.in.l.q̄ ſub cō.§.de hoc iure.nu.12.ff.de condi.inſti.fo.89.
3 Pꝛo debito pecuniario nō debet quis perſonaliter detineri niſi poſtq̄ eſt condēnatus ⁊ bona eius ſint excuſſa ⁊ reperiatur non ſoluendo.in.l.ſi quis.nu.3.ff.de teſta.fo.30.
Nō etiā poſſit quis retineri perſonaliter vt ſubijciatur toꝛture poſtq̄ indicia ſint habita cōtra eū nō pꝛius etiā vbi venit īponēda pecuniaria ⁊ etiam vbi dedit fideiuſſoꝛes de ipſa ſoluēda.ibi.
Si ponatur ad toꝛturam ⁊ nō cōfiteatur poteſt relaxari per iudicem etiam anteq̄ feratur abſolutoꝛia.ibi.
7 Carceratꝰ poſt cōcluſionē in cauſa licet citatus ad ſnīam non cōparuerit nec aliqs pꝛo eo nō reſtituet̃.in.l.ij.nu.2.C.qui.ex cau.maio.fo.103.
Carceratus pꝛo debito cum fertur ſnīa contra eum exiſtentē in carceribus an poſſit citari ad domum ⁊ an valebit ſnīa.ibi.nu.3.
Carcerati quando non reſtituantur aduerſus ſnīam.ibi.nu.4.
3 Carceratus an poſſit teſtari in carceribus ⁊ quot teſtes requirātur.in l.ſi.nu.3.C.de teſta.fo.47.
8 Carcerari an poſſit qui habet bona nō facta diſcuſſione bonoꝛum.ī.l.cum ⁊ filiuſfa.nu.4.C.qui bo.re.poſ.fo.150.
3 Detentus licite in carceribus poteſt contrahere etiā cū eo ad cuius inſtantiam detinetur nec dicetur contractus factus per metum.in.l.qui a latronibus.nu.3.ff.de teſta.fo.39.
Quid in capto a latrūculis ⁊ an poſſit teſtari.ibi.nu.2.
7 Carceratus indebite poteſt appellare elapſis decē diebus.in.l.vis eiꝰ nu.4.C.de pꝛoba.fo.183.
1 Carceratio ⁊ etiam coertio eſt de imperio.ī.l.ij.numero.2.ff.de in ius vo.fo.27.
3 Licet aliquis redimat aliquē a carceribus vel ſoluat cōdemnationem pꝛo eo quam ſi non ſoluiſſet fuiſſet ſibi amputata manus vel pes cogitur ille ratum habere.in.l.quāuis.nu.2.ff.ſolu.matri.fo.15.
7 Si aliquis eſt in carceribꝰ ⁊ negligitur ab oībus redimi ⁊ periculum ſit ꝙ ibi moꝛiatur poteſt aliquis amicus ſuus vendere bona illius vel pignoꝛare ſi nō habet a ſe pecuniā ⁊ tenetur ille ratam habere vēditionem etiam ſi talis poſitus in carceribus cōtradicat volens potius ibi ſtare.in aut.ſi captiui.nu.4.C.de epi.⁊ cle.fo.20.
7 **Cardinalium** familiares coꝛā quo iudice ꝯueniant̃.in l.vna.nu.2.C.in qui.cau.mili.fo.139.
7 Cardinali legato creditur de ſua legatione etiam ſi non oſtēderet literas papales:⁊ qn̄.in.l.vna.nu.2.C.de manda.pꝛinci.fo.28.
2 Cardinales habēt hāc pꝛerogatiuā ex cōſuetudine ꝙ ſi obuiāt alicui qui ducat̃ ad iuſtitiā poſſunt ipm̄ eximere de manu familie ponēdo capellum ſuper caput eius.in.l.addictos.nu.2.C.de appel.fo.145.
7 **Caſſatio** et irritatio qualiter fiat.in aut.caſſa.nu.3.C.de ſacroſan.eccle.fo.7.
7 Caſſatio ⁊ irritatio cadit in his que ſunt nulla ipſo iure.in aut.caſſa ⁊ irrita.nu.2.C.de ſacroſan.eccle.fo.7.
1 **Caſtigatio** modica quando etiam competat delegato et in quibus conſiſtat ⁊ an ſit idem quod modica coertio.in.l.magiſtratibus.nu.5.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.21.
7 **Caſtitas** dicitur cum pꝛopꝛia vxoꝛe.in.l.eum qui.nu.2.C.de epi.⁊ cle.fo.15.
4 **Caſtrum** ſi fuit datū in dotē tūc impēſa cuſtodie ꝑtinet ad maritū qui habet fructus ⁊ ſol.mat.nō poteſt ab vxoꝛe repeti.in.l.domus.here.nu.3.ff.de leg.j.fo.29.
1 Caſtri vnius ſi ſunt duo dn̄i pꝛo indiuiſo habētes iuriſditionē ⁊ imperiū ſi alter eoꝛū deliquit vel cōtrahit an ſubijciat̃ iuriſditioni alterius in.l.eſt receptum.nu.2.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.21.
7 Caſtrū ſi cōfert alicui pꝛinceps vt papa vel īperatoꝛ ⁊ poſtea illud idē aufert alteri ꝙ nō valeat ſecūda collatio.in.l.ij.nu.3.C.de legi.fo.25.
2 Caſtrum aliquod ſi obueniat ciuitati vel regi an debeant in eo ſeruari ſtatuta regni vel ciuitatis.in.l.ſi conuenerat.§.ſi nuda.nume.3.ff.de pigno.act.fo.83.
8 Caſtrū ſi aliquis habet in feudū ab imperatoꝛe ⁊ ex antiqua cōſuetudine hoīes caſtri tenent̃ p̄ſtare aliquas operas tp̄e neceſſitatis pōt illas conuertere in pecuniam ⁊ petere charitatiuum ſubſidiū ſed ſi pꝛeter neceſſitatem eos expoliaret ex hoc perderet feudum.in.l.j. nu.2.C.de oper.liber.fo.14.
4 Caſtri vniꝰ dn̄i duo ſi ſunt ⁊ ibi eſt oꝛdinatum ꝙ de territoꝛio nō poſſint extrahi victualia ſub certa pena ⁊ vnus illoꝛū extrahat: vt poꝛtet ad aliud caſtrum qd̄ erat ipſius ſolius incidit in penam.in.l.cetera igitur.§.ſi duobus.nu.2.ff.de leg.j.fo.19.
Caſtrū ⁊ iuriſditionē oīm ſubditoꝛū habens poteſt legare caſtrum et omne ius ſuū hominibus dicti caſtri ⁊ videtur ipſos liberaſſe a ſuperioꝛitate.in.l.ſenatus.§.qui ab hoſtibus.nu.3.ff.de leg.j.fo.20.
2 Caſtro conceſſum an extendatur ad villam ſibi ſubditam.in.l.maritū nume.6.ff.ſolu.mat.fo.13.
1 Caſtrū habēs cū iuriſditione ſi decedat pluribus relictis heredibus cū in quēlibet eoꝛū in ſolidū tranſeat iuriſditio que eſt indiuiſibilis licet diuidāt caſtrū debebunt cōſtituere vnum qui nomine omnium iuriſditionem exerceat.in.l.vie itineris.nu.5.ff.de ſerui.fo.175.
7 Caſtrum vel vaſallus ſi tu leues ⁊ ad me pertinētes non debeo conuenire iſtos vaſallos qui nō faciunt mihi controuerſiam de iure meo ſed te qui eam facis ⁊ eos detines ⁊ quid ſi volentes.in.l.non ſeruum.nume.2.C.de rei vendi.fo.162.
7 Caſus foꝛtuitus ⁊ furtum qualiter pꝛobentur.in.l.ſi creditoꝛ.nume.6.et.7.C.de pigno.act.fo.200.
Caſum foꝛtuitum in ſe ſuſcipere videtur ſi tēpoꝛe guerre aliquis ſuſcipiat in ſe cuſtodiam ⁊ caſtrum etiam ſi per vim ei auferatur.in.l.j.nume.6.ff.commo.fo.199.
1 Caſus foꝛtuitus dicitur ille cui per humanū ingenium vel induſtriā pꝛouideri nō poteſt.in.l.interdū.nu.7.ff.de iudi.fo.135.
6 Caſus mixtus an ſit idem cum ſimplicibus in ſubſtātia: ꝙ non.in.l.ij.nume.4.ff.de ver.oblig.fo.4.
2 Caſu foꝛtuito regulariter quis nō tenetur niſi culpa pꝛeceſſerit caſum in.l.ſi vt certo.§.nūc videndū.nu.8.ff.cōmo.fo.75.
8 Caſus legis vbi eſt nō pōt dici q̄ſtio iuris.ī.l.ācille.nu.6.C.d̄ fur.fo.9.
Caſus legis nō apertus ſed cōtinēs diuerſas opiniones inter doctoꝛes an equiparetur queſtioni facti.ibi.nu.7.
7 Caſus foꝛtuiti q̄ ſunt.in.l.ſi creditoꝛ.nu.2.C.de pigno.act.fo.200.
Caſuū foꝛtuitoꝝ gn̄alis renūtiatio vel receptio vʒ in ꝯctibꝰ ſecꝰ ī iudicijs:⁊ qn̄ ī.l.ſi creditoꝛ.nu.2.C.d̄ pig.act.f.100.
Et in.l.j.nu.4.C.commo.fo.199.
7 Caſus ſimilis dicitur quando in eo eſt eadē vel maioꝛ ratio.in.l.illud.nu.4.C.de ſacroſan.eccle.fo.12.
3 Nō tenetur quis regulariter de caſu foꝛtuito niſi ſpecialiter in ſe ſuſceperit ⁊ ꝙ ſufficiat dicere ſuſcipio in me caſus foꝛtuitos ſecus ſi dicat̃ ſuſcipio ī me oē periculū.in.l.titius.nu.2.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.53.
2 Caſus ſuperueniens non liberat a pena pꝛecedentis culpe.in.l.opus.qd̄.nu.5.ff.loca.fo.134.
3 Caſus fictus venit nō ex ꝓpꝛietate verboꝛū ſed per interꝑtationē extēſiuā.in.l.gallus.§.vidēdū.nu.2.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.61.
3 Caſus omiſſus habet̃ pꝛo omiſſo ⁊ remanet in diſpoſitione iuris communis.in.l.cōmodiſſime.nu.4.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.50.
2 Caſus nouiter emergēs nō deciſus a iure ſcripto vel cōſuetudine ſi eſt de materia iuris ſcripti ꝙ debeat decidi ad ſimilitudinē iuris ſcripti ſi de materia cōſuetudinis tunc per ſimilem conſuetudinem.in.l.hinc queritur.§.poteſt.nu.5.ff.de pecu.fo.101.
2 Caſus inſolitus vt inducat remiſſionem mercedis que requirātur.in l.ex conducto.§.ſi vis.nu.2.ff.loca.fo.129.
8 **Caupo** nauta eſt ſtabulariꝰ tenent̃ de leui culpa ſi nō bn̄ cuſtodiūt.in.l.j.§.ſi veſtimēta.nu.3.ff.depo.fo.113.
2 **Cauſa** pꝛopꝛie loquendo dicitur de pꝛeterito ſed de futuro nō dicitur cauſa niſi largo modo ſed res.in.l.j.nu.1.ff.de cōdi.ob tur.cauſam.fo.45.
8 Cauſa ſi fuit cōmiſſa cōſulenda alicui iuriſperito non doctoꝛi ⁊ poſtea efficiatur doctoꝛ anteq̄ conſulat ꝙ debeat habere ſalariū qd̄ datur doctoꝛi.in.l.pꝛecipimus.nu.6.C.de appel.fo.145.
1 Cauſa etiam iniuſta excuſat quem a dolo.in.l.vna.§.is videtur.nu.4.ff.ſi quis ius di.non obtempe.fo.26.
7 Cauſa criminalis poteſt tota alteri ꝯmitti in caſu neceſſitatis pꝛopter abſentiam.in.l.iudicis.nu.2.C.de ſi.inſtru.fo.195.
1 Cauſa pertinēs ad iuriſditionem oꝛdinariā poteſtatis ſi ei ꝑ reſcriptū ſuperioꝛis cōmittatur tūc iſte nō erit delegatus ſed oꝛdinariꝰ niſi per reſcriptum detur alia noua foꝛma q̄ que detur per ſtatutū.in.l.ius ciuile.nu.3.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.8.
7 Cauſa nullitatis teſtamenti ⁊ petitio hereditatis ab inteſtato quomodo poſſint ſimul cumulari.in.l.j.numero.4.et.5.C.de oꝛdina.iudi.folio.125.
3 Cauſa inteſtati quando trahat ad ſe cauſam inteſtati.in.l.ſi ego.nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.teſta.fo.66.
8 Cauſa ſtatus ſeu filiationis qn̄ differatur ī tempus pubertatis.in.l.j.nu.6.C.de oꝛdi.iudi.fo.125.
8 Cauſa nullitatis ſi concernit legatum ⁊ fideicommiſſum legatario iūctum tunc neutrum valet.in.l.vna.§.in pꝛimo.nume.4.C.de cadu.tol.folio.105.

Cauſa ad

5 Cauſa ad hoc vt dicatur eadem requiritur triplex idemtitas.vt in.l.cū queritur.nu.1.ff.de excep.rei iudi.fo.89.
7 Cauſa qn̄ debeat expꝛimi in ſnīa.in.l.pꝛoperandum.§.illo.nu.2.C.de iudi.fo.120.
Cauſa an ſit expꝛimenda in libello.ibi.
7 Cauſa ciuilis que dicatur ⁊ que criminalis.in.l.j.nu.3.C.vbi de crimi.agi opoꝛ.fo.134.
7 Cauſa qualiter poſſit agitari cū monacho nō ſic cū depoꝛtato. in aut.cauſa que.nu.2.et.3.C.de epi.⁊ cle.fo.18.
8 Cauſam oneroſam pꝛetendentes debent pꝛeferri pꝛetendētibus cām lucratiuam.in.l.ſi.§.licentia.nu.2.C.de iur.deli.fo.70.
1 Cauſe quatuoꝛ pꝛopter quas id qd̄ debet̃ actione particulari conuertitur in actione vniuerſali negotioꝝ geſtoꝝ vel tutele ex diuerſis cauſis.in.l.diuoꝛtio.§.illum autē.nu.4.ff.de nego.geſt.fo.122.
8 Cauſam ſi habeo cū clerico ⁊ laico ſicut poſſum cōuenire clericum coram ep̄o ita ⁊ laicum.in.l.pꝛecipimus.nu.7.C.de appel.fo.145.
7 Cauſa poteſt delegari a pꝛincipe vt expediatur longioꝛi tempoꝛe q̄ ſit tempus inſtantie.in.l.pꝛoperandum.§.hec autē omnia.nume.7.C.de iudi.fo.120.
7 Cauſa quando non habet dubium ſeu iudici non videtur habere non auditur pars petens committi cōſilio ſapientis.in.l.placet.nu.3.C.de ſacroſan.eccle.fo.5.
1 Cauſa eſt duplex ſcʒ pꝛoxima ⁊ remota.in.l.j.nu.11.ff.de eden.fo.51.
1 Cauſa cauſati eſt quicquid eſt cauſa cauſe.in.l.manumiſſiones.nu.3.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.4.
2 Cauſa ſi venit implenda per dantem qualitercūq̄ non impleatur repetitur datum.in.l.ſi pecuniam.§.ſed ſi.nume.5.ff.de condictio.cauſa data.fo.41.
1 Cauſa nullitatis an impediat executionem ſnīe ſicut cauſa appellationis.in.l.ſi feriatis.nu.2.ff.de fer.fo.48.
4 Cauſa ſi ꝓpter quam data eſt dilatio eſt nulla ꝙ ſimiliter dilatio erit nulla.in.l.a filia pe.§.alumno.nu.2.ff.ad trebel.fo.134.
1 Cauſa ignominie dicitur miſſus qn̄ in miſſione expꝛimitur crimē.in l.ij.nu.2.ff.de infa.fo.85.
1 Cauſa finalis ſcientie iuris eſt facere homines bonos quod ſit per duplicem viam.ſ.metu penarum ⁊ pꝛemioꝛum ſpe.in.l.j.nu.4.et.10.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.2.
2 Cauſa vera non debet nouari ex ficta.in.l.certi condictio.§.quoniam.nu.22.ff.ſi cer.pe.fo.8.
2 Cauſa pꝛoxima inſpicitur.in.l.ſi ob turpem.numero.6.ff.de cōdictio.ob tur.cau.fo.45.
1 Cauſe alicuius habentis tractum ſucceſſiuū ſi ratione illius aliqd ſtatuatur finita illa cauſa amplius non durat.in.l.ſed ſi hac.§.liberos.nu.5.ff.de in ius vo.fo.28.
2 Cauſa nō obligatoꝛia nunq̄ pꝛeſumet̃ niſi ꝓbetur ⁊ an ſufficiat ꝓbare ꝙ is qui dedit nō fuiſſet al's daturus niſi intentionē ſuā expꝛeſſerit in pꝛeſentia:⁊ quid in vltimis voluntatibus.in.l.damus autem.nu.3.ff.de condi.inde.fo.56.
4 Cauſam cōmittere nemo poteſt niſi ſolus pꝛinceps vt cognoſcat̃ ſimpliciter ⁊ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij vel appellatione remota.in.l.nemo poteſt.nu.2.ff.de leg.j.fo.27.
4 Cauſa legati que reſpicit fauoꝛē legatarij nō reſtringit legatum certe quātitatis.in.l.cum pater.§.pater.nu.2.ff.de leg.ij.fo.65.
7 Si in cauſa pꝛincipali ⁊ pꝛo fama que vertitur coꝛam iudice laico incidat aliquis articulus ſpiritualis debet iudex illum remittere ad curiā ep̄alem ⁊ quis modus tenebitur tunc coꝛam ep̄o ⁊ quid in cauſa criminali.in.l.quoties.nu.5.et.6.C.de iudi.fo.114.
Et quid econtra.ibidē.nu.6.et.8.
6 Cauſe due lucratiue ꝙ in eadem re poſſint cōcurrere diuerſis tempoꝛibus.in.l.exiſtimo.nu.2.ff.de ver.obli.fo.30.
7 Cauſa poſſeſſionis terminata per vnū iudicē an poſſit cauſa ꝓpꝛietatis moueri coꝛā alio iudice.in.l.ſi.nu.3.C.de oꝛdi.iudi.fo.126.
1 Cauſa pꝛopter quam verba fuerunt pꝛolata: vt per hoc magis ſtetur intentioni partiū q̄ ꝓpꝛietati verboꝝ in cōtractibus attendit̃.in.l.ſi in venditione.nu.6.ff.cōmu.pꝛedio.fo.184.
7 Cauſa quō dicatur generaliter vel ſpecialiter expꝛimi. in.l.generalr̃.nu.4.C.de non nu.pecu.fo.210.
6 Cauſa vna qn̄ venit ad implementū alterius nō agitur ex implente ſʒ ex impleta.in.l.ſi ita fuero.§.cū mutuā.nu.2.ff.de noua.fo.69.
8 Cauſa ſi fuit cōmiſſa conſilio ſapientis ⁊ anteq̄ veniat cōſilium iudex ꝓnuntiet an valeat ſnīa.in.l.j.nu.2.C.res inter alios ac.fo.141.
1 Cauſa limitata limitatum pꝛoducit effectū.in.l.ſeruitutes que.§.ſi domo.nu.2.ff.de ſerui.vꝛba.pꝛedio.fo.127.
6 Cauſa pecuniaria qn̄ dicat̃ ciuilis et qn̄ criminalis.in.l.j.nu.2.ff.an ꝑ alium cau.appel.fo.111.
5 Cauſe due quando concurrunt quarū vna nocet ⁊ altera pꝛodeſt pꝛeponderat illa que nocet.in.l.quicunq̄.§.ſi ex decem.numero.2.ff.pꝛo emp.fo.70.
8 Cauſa inteſtati qn̄ vitiet ⁊ tollat cauſam teſtati lʒ regulariter cōtra.in l.hac.cōſultiſſima.§.ſi quis autē.nu.2.C.de teſta.fo.44.
7 Cauſa conuentionis ⁊ recōuentionis etiā ſi nō ſint inuicē cōtinentes: ſʒ ſeparate:an debeat fieri diuiſio:⁊ an ambe ſint coꝛā eodē iudice tractande.in.l.nulli pꝛoꝛſus.nu.2.C.de iudi.fo.116.
7 Cauſa qualiter dicatur ſummaria multis modis.in.l.iudices.nu.4.C.de iudi.fo.115.
Cauſa que dicatur plenaria ⁊ que oꝛdinaria.ibi.
4 Cauſe due lucratiue nō poſſunt in eadem re cōcurrere.in.l.plane.§.ſi eadem res.nu.9.ff.de leg.j.fo.15.
6 Cauſas plures ſi aliquis expꝛeſſit in libello: an ſufficiat vnā tm̄ pꝛoſequi.in.l.appellanti.nu.2.ff.de appel.fo.106.
5 Cauſa dāni infecti an ſit ſummaria.in.l.qui bona.§.ſi alieno nomine.nu.3.ff.de dam.infec.fo.16.
1 Cauſa mota marito ſuꝑ re dotali dꝛ ad vxoꝛē pertinere ꝓpter intereſſe ipſius.in.l.de die.§.qui mulierē.nu.3.qui ſatiſda.cog.fo.36.
3 Cauſa falſa in iudicium deducta nō ſuſtentat̃ ex vera lʒ pꝛobata.in.l.ſi quis ad quē.nu.5.ff.de acqui.here.fo.100.
3 Cauſa matrimonialis ciuilis remittit̃ ad curiā eccleſiaſticā ſʒ in criminali ſi pꝛocedatur contra aliquē de adulterio ⁊ expediat ꝓbare matrimoniū non remittitur.in.l.titia.nu.6.ff.ſolu.ma.fo.26.
In cauſa vſuraria qn̄ fiat remiſſio.ibi.nu.7.
7 Cauſa reſtitutionis non poteſt cōpꝛomitti in arbitros.in.l.ſi.nu.6.C.vbi ⁊ apud quē cogni.fo.98.
1 Cauſa vna ⁊ eadē poteſt ꝓ parte expediri ⁊ terminari ⁊ ꝓ altera parte nō niſi ſit inchoata cōtra vnū.in.l.nō idcirco.nu.2.ff.de iudi.fo.138.
1 Cauſa ſi cōmittatur cōſilio ſapientis ⁊ ſapiens cōſuluit reū foꝛe abſoluendum ⁊ iudex ita pꝛonuntiauit illum foꝛe abſoluendū cenſet̃ ipſum abſoluere.in.l.qui ſe dicit.nu.3.ff.de iudi.fo.143.
5 In cauſa dāni infecti qualiter ꝓcedatur.in.l.dies cautioni.§.hoc aūt.nu.3.ff.de dam.infec.fo.13.
1 Cauſa non debet differri nec dilatio dari pꝛopter abſentiam vnius ex aduocatis ſi adſunt alij ſufficientes ad cauſam defendendā al's ſecus.in.l.nō idcirco.nu.4.ff.de iudi.fo.138.
7 Cauſe criminales ⁊ eoꝛum inſtantie non durant niſi biennio ⁊ quid ſi moueantur per viam inquiſitionis.in.l.pꝛoperādum.numero.3.C.de iudi.fo.117.
In cauſis fiſcalibus pꝛoceditur oꝛdinarie ⁊ lis cōteſtatur.ibi.nu.4.
7 Cauſa reſtitutionis in integrū lʒ ſit de imperio mixto poteſt tamē delegari.in.l.ſi.nu.2.C.vbi ⁊ apud quē cogni.fo.91.
7 Iudex quis nō poſſit cognoſcere de cauſa reſtitutionis in integrū. in l.ſi.nu.2.C.vbi ⁊ apud quē cogni.fo.98.
1 Cauſe ex quibus poſſit pena minui vel augeri.in.l.quid ergo.§.pena.nu.13.et.14.ff.de infa.fo.89.
2 Cauſa dicit̃ nō impleta qn̄ debens implere cōſtitutus eſt in moꝛa.in.l.ſi pecuniam.nu.16.ff.de cōdi.cau.da.fo.40.
5 Cauſa quecūq̄ etiā iniuſta ſufficit quātum ad excuſandum a pena vel a maleficio.in.l.poteſt pluribꝰ.nu.2.ff.de vſuca.fo.66.
3 Cauſa ex duabus cauſis ad idē tendentibus celerioꝛ cōſumat effectū.in.l.ſi plures.nu.2.ff.de condi.inſti.fo.90.
1 Cauſa iuſta que dicat̃ per quā debitoꝛ in diē vel ſub ꝯditione interim tenet̃ cauere vel ſatiſdare de ſoluendo ⁊ quid ſi alio modo ſit cōſultum creditoꝛi.in.l.in oībus.nu.2.et.5.ff.de iudi.fo.138.
7 Cauſe conſiſtoꝛiales q̄ dicant̃.in.l.ſi.nu.2.C.de diuer.reſcrip.fo.37.
1 Cauſe ex quibꝰ plures volūt agere ſi ſunt diuerſe ꝙ ſit in electione rei vel pati ab eis cōueniri vno libello vel facere ſibi dari a quolibet libellum ⁊ qd̄ ecōuerſo.in.l.ſi quis.§.vnus autē.nu.3.ff.de ꝓcur. fo.94.
5 Cauſa interdum ponitur pꝛo cauſato.in.l.hoc iure.§.non poteſt.nu.1.ff.de dona.fo.35.
3 Cauſa an debeat expꝛimi in ſnīa nullitatis ſi iudex pꝛonūtiat aliquā ſnīam eſſe nullam.in.l.que ſub cōdi.§.de hoc iure.nume.10.ff.de condi.inſti.fo.89.
1 In cauſa ciuili nō poteſt regulariter pꝛocedi per inquiſitionem. fallit pꝛopter publicā vtilitatē vel in cauſa miſerabiliū ꝑſonarū. in.l.inter.nu.2.ff.de iudi.fo.142.
1 Cauſam iuſtā fouens contra aliquē ſi fecit vocari in ius aliū qui eodē noīe vocatur tenetur ei fundare oēs expenſas et oīa viatica. in.l.eum quē.nu.2.3.et.4.ff.de iudi.fo.145.
2 Cauſa excluſionis habet vim excluſionis perpetue. in.l.ſufficit.nu.2.ff.de condi.indebi.fo.
Cauſa excluſionis dubia nō habet vim excluſionis perpetue quando pꝛeſens ſtatus rei non tendit ad excluſionem.ibi.nu.5.
7 Cauſa ſuſpicionis an ſit alleganda in libello.in.l.apertiſſimi.nu.7.C.de iudi. fo.122.
Cauſe que ſunt ⁊ an arbitri qui eliguntur ex foꝛma.l.apertiſſimi.C.de iudi.habeant ipſi cognoſcere de negotio pꝛincipali: et ſic an ſuccedat loco iudicis recuſati.ibi.nu.8.
Cauſa appellationis ſi remoueat̃ in reſcripto delegationis an videat̃ etiā remota recuſatio.ibi.nu.9.
5 Cauſas pꝛopter quas poteſt quis nuntiare nō tenet̃ quis expꝛimere ſi nuntiatus nō petat: ⁊ quid ſi petat ⁊ in quo caſu eis cauſis ceſſet nuntiatio.in.l.j.§.nūc videamus.nu.2.et.3.de ope.noui nun.fo.3.

1 Cauſa vna qñ dicatur maior altera.in.l.per minorem.nu.2.3.4.5.⁊.6.ff.de iudi.fo.140.

Quod in alia materia aliquid dici poteſt maius altero de tribus modis remiſ.ibi.nu.7.

1 Cauſe cognitio debet adhiberi ſuper exceptione declinatoria fori al's proceſſus ad vlteriora non valeret.in.l.ij.§.ſed ſi dubitetur.nu.2.et.3.ff.de iudi.fo.127.

4 Cauſa vel articulus ſi committatur pluribus vel vni eorum an vnus poſſit expedire alijs non vocatis.in.l.heredes.§.peto.numero.3.ff.ad trebellia.fo.132.

Quid ſi cōmittatur ſimpliciter alio non adiecto.ibi.

7 In cauſa criminali vbi imponiť pena perſonalis: licet non admittať procurator:tamen admittitur tertius qui oſtendit ius inquirendi vel accuſandi nō cōpetere nec venit vt procurator:ſꝫ tanꝙ defenſor innocentie.in.l.vbi pactū.nu.9.C.de tranſac.fo.62.

6 Cauſa ſi eſt cōmiſſa cōſulenda tribus ⁊ vnus cōſuluit reū abſoluēdū ⁊ alter cōdēnandū:alius vero dicat ſe nō videre cur nō debeat cōdēnari ꝙ iſte videať cōcordare cū ſcđo.in.l.j.§.ſi qs.nu.8.ff.de ṽ.obli.fo.3.

1 Cauſe minuentes delictū minuunt penā ⁊ an cenſeť tūc cū infamia diſpenſatum ⁊ quid ſi augent delictū ⁊ quid ſi nulla fuit cauſa.in.l.quid ergo.§.pena grauior.nu.3.ff.de infa.fo.88.

7 Cauſa nullitatis corā quo petatur.in.l.aduerſus.nume.2.C.ſi aduer.rem iud.fo.88.

8 Cauſa ingratitudinis qual'r debeat inſeri in exheredatione et ꝓbari ad hoc vt valeat ⁊ qd in p̄teritiōe.in auť.ex cā.nu.2.C.de li.p̄te.fo.60.

Cauſa inſerta in preteritione an faciat filium haberi pro exheredato.ibidem.nume.5.

Cauſe inſertio in exheredatione explicatur tēpore conditi teſtamenti ⁊ ſic cenſetur eſſe de ſolennitate.ibi.nu.8.

1 Cauſe cognitio ſi fuit alicui cōmiſſa an ille etiā poterit pronūtiare.in l.qui procuratorē.nu.5.ff.de procu.fo.104.

5 Cauſa finalis ⁊ impulſiua quō cognoſcanť ⁊ ꝙ in quatuor caſibꝰ cenſeatur cauſa finalis.in.l.ij.§.ſi titio.nu.2.ff.de dona.fo.33.

Cauſe impulſiue defectus nō facit reſolui contractum.ibi.nu.3.

Quid in cauſa finali.ibi.

3 Cauſa quādo eſt illicita promiſſio eſt ſcienter facta nō obligat in effectu.in.l.ſi quis.nu.4.ff.de condi.inſti.fo.88.

1 Cauſas duas ſi habeo cum titio ⁊ conſtituo procuratorem ad cauſam quā habeo cum titio: an videor conſtituiſſe in ambabus.in.l.omniū autē.nu.8.ff.de procu.fo.97.

7 Cauſe incidentia que dicanť.in.l.quoties.nu.2.C.de iudi.fo.114.

6 Cauſa quādo admittitur ad conſiliū ſapientis ⁊ oſtendiť punctus per iudicē partibus poſſunt partes vel altera earū contradicere ſi videť ei ꝙ punctus nō bene ſtet.in.l.illud.nu.2.ff.qñ appel.fo.108.

5 Cauſa ſi fuit cōmiſſa conſulenda duobus doctoribus ꝙ reddiderant diuerſa conſilia iudex poteſt ſequi qđ illorū magis placet ⁊ excuſatur.in.l.duo iudices.nu.2.ff.de re iudi.fo.79.

Quid ſi non elegit ſed pronuntiauit ſecūdum contenta in conſilijs ꝙ non valeat ſententia.ibi.

7 Cauſa ſi cōmittitur alteri cōſulenda ꝙ conſultor non debeat recipere aliquas ꝓbationes vel inſtrumēta vel ſcripturas niſi illa q̄ ſibi fuerūt miſſa per iudicē in ſacculo.in.l.cū a nobis.nu.2.C.de dila.fo.129.

An talis relatio vel miſſio habeat vim cōcluſionis in cauſa ſi nō erat concluſum.ibi.

Et an iudex qui miſit poſſit aliqua de nouo recipere ⁊ an poſſit talem cōmiſſionem vel relationem reuocare et per ſeipſum cauſam terminare.ibi.nu.3.

8 Cauſa ſi eſt cōmiſſa tribꝰ cū clauſula ꝙ ſi oēs intereſſe nō poterūt duo procedere poſſint ⁊ vnus abeſt: tamen in breui rediturus an illi duo poſſint procedere illo abſente ꝙ non.in.l.penul.nu.4.C.de teſta.f.46.

8 Cauſa ſi eſt cōmiſſa cōſulenda an poſſit poſtea iudex recipere aliqua iura vel inſtrumenta partis.in.l.ex illo.nu.2.C.de app.fo.144.

5 Cauſa ciuilis ⁊ criminalis an poſſint in eodem libello cumulari.in.l.fundum titianum.nu.4.ff.de excep.fo.86.

4 Si in cauſa dantur aliqui ſuſpecti ne fiat eis cōmiſſio oēs alij cenſenť dati pro confidentibus ⁊ cuilibet poteſt ea cōmitti. ⁊ quid ecōuerſo.in l.ſed ſi hoc.§.cū vir.nu.3.ff.de condi.⁊ demon.fo.88.

Quid ſi vna pars dat oēs ſapientes illius loci pro ſuſpectis ꝙ hoc videatur fieri in fraudem.ibi.nu.4.

7 Cauſa appellationis an poſſit delegari. in auť.ad hec. nume.4.C.de iudi.fo.114.

Cauſa quō habeat principiū mediū ⁊ finem.ibi.

1 Cauſa nullitatis licet videatur de imperio:tamen cōpetit cuilibet magiſtratui vt poſſit adiri ſuper hoc ꝙ declaret ſuā ſnīam nullam.in.l.ſi idē cum.§.qđ ſi.nu.3.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.20.

3 Cautela eſt Dy.ꝙ quis timens ne cogať contrahere ꝙ clā proteſtetur ꝙ ſi facit non facit voluntarie ⁊ an talis cautela ſit bona.in.l.qui in aliena.§.celſus.numero.2.ff.de acquiren.here.fo.96.

8 Cautela pro aduerſario quādo iudex eſt in calculo ſententie eſt ꝙ faciat alterā partem ſi reperiatur in palatio moueri per iudicem ꝙ tali die ⁊ hora cōpareat ad audiendam ſnīam:qꝛ ſi non comparebit habebitur pro vero contumace ⁊ nō poterit appellare.in.l.ij.nu.2.C.quō ⁊ ⁊ quādo iudex.fo.129.

5 Cautela quando inſtantia cepta cum defuncto tranſit in heredem ꝙ actor proſequatur litem contra heredem ⁊ faciat heredem condemnari non autē contra defunctum.in.l.in ſumma.§.ſi quis ex edicto.nu.2.ff.de re iudi.fo.83.

1 Cautela ſi in preſentia teſtium ego dono vel promitto titio centū ſi titius non eſſet preſens nec aliquis qui pro eo reciperet eſt ꝙ notarius recipiat noīe abſentis alias etiam ſi abſens hoc ſciens poſtea ratificaret non valeret ⁊ hoc videtur verū etiā in pacto liberatorio ⁊ hec vera in pacto expreſſo.in.l.j.§.pactum.nu.4.ff.de pac.fo.55.

Cautela ꝙ poſtꝙ aliquis eſt tibi condēnatus ꝙ nō recipias amplius ab eo promiſſionem de ſoluendo condemnationē.in.l.ſi ſe nō obtulit.§.ſi ex contentione.nu.2.ff.de re iudi.fo.24.

3 Cautela nimia ⁊ ſuperabundans interdū inducit preſumptionē fraudis quod facit contra cōtractus vſurarioꝝ.in.l.ſi quis.nu.2.ff.de ꝯdi.inſti.fo.88.

6 Cautela quādo ſolutio eſt collata in certum locum ⁊ promiſſor impeditus non poteſt accedere ad illum locum. in.l.continuus.§.cum ita.nu.6.ff.de ver.obli.fo.46.

1 Cautela pro iudice qui timet cōdemnari in ſyndicatu propter imperitiam vt alleget ſe filiūfa.⁊ probet ⁊ tunc niſi aduerſarius probet ꝙ habeat aliquid de peculio remanebit deluſus. in.l.ſi filiuſfa. nu.2.ff.de iudi.fo.130.

6 Cautela ꝙ ſi quis litigauit cum aliquo qui lite pēdente moritur ꝙ cōtinuet proceſſum cōtra heredem vel faciat dari curatorem hereditati iacenti ⁊ continuet cū illo ⁊ illum faciat citari. in.l.paulus reſpondit.nu.3.ff.que ſen.ſine appel.re.fo.110.

7 Cautela an actor in ſuo libello debeat facere mentionē de defenſione ſiue exceptione rei.in.l.ſi cū pater.nu.1.C.ſi aduer.rem iudi.fo.88.

7 Cautela ſeu cōſilium vt quis non minetur alicui vnꝙ de offendendo ipſum.in.l.j.nu.5.C.vbi qñ liceat vni.fo.140.

1 Cautela vt quis nō poſſit citari ad domū etiā verbaliter ne cōſtituať in vera cōtumacia.in.l.pleriqꝫ.nu.8.ff.de in ius vocan.fo.30.

7 Cautela ꝓ reo vt primo neget intentionē agentis et poſtea dicat ꝙ ſi de numeratione apparet factum fuit ſibi pactum de non petendo vel ꝙ reſtituet pecuniā.in.l.j.nu.4.C.de proba.fo.179.

5 Cautela pro agente rei vendi.pro re exiſtente iuxta flumen vt ſi poſſeſſor ſibi apponat ⁊ de preſcriptione iam cōpleta faciat articulum et probet qualiter durāte tempore preſcriptionis flumen inundauit illū fundum et ſic fuit preſcriptio interrupta.in.l.poſſideri autē.§.labeo.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.47.

Contra talē interruptionē nō datur reſtitutio in integrū.ibi.nu.3.

1 Cautela pro habentibus agere cū mercatoribus ⁊c.in.l.pretor ait.nu.4.ff.de eden.fo.52.

2 Cautus ſit conductor qñ incōmodatur ſi nō curat recedere ꝙ faciat diminui mercedem propter incōmoditatem qꝛ ſi tacet imputet ſibi. in.l.ſi merces.§.ſi vicino.nu.2.ff.loca.fo.132.

4 Cautela ſeu conſilium pro habētibus ſoluere rem debitam.in.l.ſeruū filij.§.ſi ſtatuliberū. nu.1.ſeq.ff.de leg.j.fo.22.

6 Cautela pro debitore.in.l.ſi quis duos.nu.2.ff.de ſolu.fo.82.

7 Cautela pro venditore qui apponit pactū de retrouendendo pro eodē pretio.in.l.ſi a te.n.3.C.de pac.inter emp.⁊ vendi. fo.235.

7 Cautela pro creditore numerante pecuniā ne ei poſtea agenti noceat exceptio nō nu.pecu.ſi forte debitor eſſet malignus.in rubr.nu.3.C.de nō nu.pecu.fo.207.

6 Cautela pro actore quādo renuntiet inſtantie inchoate contra defunctum et inchoet nouam inſtantiam ⁊ det nouum libellum in noua rei vendi.in.l.ij.§.ſed ſi.nu.4.et.5.ff.de preto.ſtipu.fo.92.

8 Cautela qua vti debeat emptor quando venditio fuit facta per heredem pro ſatiſfaciendo creditoribus ⁊ legatarijs.in.l.fi.§.licētia.nu.7.C.de iure deli.fo.71.

8 Cautela pro familia alicuius rectoris quod quando vident ipſum rectorem aliquid facere ꝙ nō ſit iuridicum proteſtentur eidem ⁊ faciant notarium rogatum al's tanꝙ cōſentientes punientur in ſyndicatu.in l.qm̄.nu.2.C.de appel.fo.144.

1 Cautela ꝙ aſſeſſores ſeu officiales qñ pretor aliquid iniuſtum facit vt proteſtentur ꝙ nō conſentiunt ⁊ reſiſtant.in.l.diem functo. nu.8.ff.de offi.aſſeſ. fo.17.

7 Cautelam vel aliquem modum an ſit dare ꝙ prohibitio cōtrahentiū habeat impedire tranſlationem dominij.in.l.fi.nu.5.C.de re.alie.non alienan. fo.234.

4 Cautela quādo variātur confines ꝙ fiat articulus ꝙ talis poſſeſſio q̄ nō habet illos cōfines eſt eadem cum illa que tempore inſtrumēti cōfecti habeat tales ⁊ tales in inſtrumēto contentos.in.l.demonſtratio.nu.7.ff.de condi.⁊ demon.fo.81.

5 Cautela quādo agitur contra aliquem ad hoc vt proceſſus ⁊ ſententia preiudicent tertio qui nō eſt in libello nominatus eſt quod ipſe citetur et quare.

et quare.in.l.in cōcedendo.nu.2.ff.de aqua plu.arcen.fo.27.

5 Cautela pro illo qui vult probare ſe poſſeſſorē ex eo ꝙ alius cōſtituit ſe ſuo noīe poſſidere vel quare ab eo cōduxit.in.l.quāuis.§.ſi cōductor nu.3.ff.de acqui.poſſeſ.fo.54.

7 Cautela qñ conficiť inſtrumentū dotis in quo obliganť oīa bona mariti ꝙ ſpecial'r obligetur talis poſſeſſio ⁊ tunc vxor nō poterit renuntiare hypothece illius rei niſi ſuperſint alia bona ex quibꝰ poſſit ſibi ſatiſfieri de dote.in.l.etiā.nu.4.C.ad velleia.fo.204.

7 Cautela ꝙ ille qui mutuat faciat ſcribi de depoſito nō de mutuo. in.l.in cōtractibus.§.ſed qm̄.nu.6.C.de nō nu.pecu.fo.212.

8 Cautela abundans non nocet niſi in materia ſuſpecta de ſimulatione vel fraude: vel niſi contraria actui vel eius nature vbi plura ſunt neceſſaria ad actum omiſſio vnius vitiat actum.in.l.teſtamentū.nu.2.C.de teſta.fo.42.

2 Cautela per quā fideiuſſor in criminalibꝰ teneatur ad augmētationē pene.in.l.j.nu.7.ff.de in lit.iuran.fo.35.

7 Cautela ſeu remediū vt quis poſſit vbiqꝫ conueniri.in.l.ſi quis.nu.6.C.de pactis.fo.51.

7 Cautela ꝙ qñ libellus eſt obſcurus reus nō petat ipſum declarari: ſꝫ opponat exceptionē ꝙ libellus non ꝓcedit qꝛ obſcurus ⁊ male formatus eſt aīe periculoſa.in.l.edita.nu.9.C.de eden.fo.49.

3 Cautela nō valet qua quidē vtuntur facientes incarceratū extrahi de carceribus quādiu volunt contrahere:qꝛ niſi ponatur in ſua libertate vt inde poſſit recedere non dicitur extractus de carceribus. in.l.qui a latronibus.nu.3.ff.de teſta.fo.39.

8 Cautela ſeu cōſiliū ꝙ qñ a principio nō interuenit notarius ꝙ teſtes examinentur ⁊ eorum dicta publicentur ad perpetuā rei memoriā.in l.hac cōſultiſſima.nu.2.C.qui teſta.fa.poſ.fo.38.

2 Cautela quādo mercatores vident tempeſtatem ⁊ non dubitant periclitari vt nō dicant magiſtro quid habeant agere.in.l.ſi laborante.§.ſi cōſeruatis.nu.2.ff.ad le.rho.de iac.fo.90.

7 Cautela qua vti debeat aduocatus quādo contra ſuum clientem allegatur dolus vel metus.in.l.tranſactionē.nu.3.C.de tranſac.fo.61.

5 Cautela in materia quādo res ponitur ad incantū. in.l.licitatio.nu.3.ff.de publi.fo.30.

8 Cautela ꝙ tabellio nō ſcribat hec verba parte preſente niſi vulgarizet ſibi dictum aduocati qñ clientulus eſt talis qui nō intelligeret literalem loquelā:an valeat.in.l.j.nu.4.C.de erro.aduo.fo.66.

8 Cautela ꝙ qui in libello vult petere duas partes de tribus eiuſdē rei ita expreſſe dicat in libello.in.l.cum queſtio.nu.2.C.de lega.fo.86.

5 Cautela pro habente molendinum in flumine publico nauigabili et impetu aque deſtructū eſt ꝙ incontinenti ipſo dirupto proteſtetur ꝙ nō intendit habere locum pro derelicto:ſed ꝙ reficiet cum primū poterit ⁊ ꝙ ibi ponat aliquos palos vel ſigna ad hoc oſtendendū.in.l.fina.nu.3.ff.de vſucap.fo.68.

1 Cautela cum tranſigitur ſuper relictis in vltima voluntate ꝙ dicatur inſpectis ⁊ cognitis verbis teſtamenti vel codicilloꝝ.in.l.de his.nu.3.ff.de tranſac.fo.79.

1 Cautela quando opponitur de inſinuatione non facta ad impugnandum pactum ꝙ articuletur ꝙ debitum non erat liquidum: vel ꝙ non fuit factum ex mera liberalitate.in.l.cōtra iuris ciuilis.§.ſi filiuſfami.nu.3.ff.de pac.fo.70.

1 Cautela ne teneať mihi et vt agere poſſit de euictione ꝙ non reſtituat mihi propria autoritate:ſed admittat aliquem tertium qui in iudicio petat ab eo:et an requiratur ſententia et denuntiatio vt venditor veniat ad defendendum.in.l.at qui natura.§.cū me.nume.4.ff.de nego.geſtis.fo.118.

7 Cautela eſt ꝙ creditor quādo recipit partem ab vno ex pluribus obligatis inſolidum dicat recipio ſaluo iure ſolidi. in.l.ſi creditores.nu.2.C.de pactis. fo.46.

5 Cautela ꝙ cōmunitas non recognoſcens ſuperiorē faciat oīa predia ſui territorij tributaria vt poſtea tranſeant cameram cum illo onere. in.l.j.§.hic titulus.nu.4.ff.de publi.fo.28.

8 Cautela quando emitur a patre ⁊ dubitatur ne res ſit filij.in.l.j.nu.3.C.de bo.mater.fo.115.

7 Cautela pro matre que adminiſtrauit tutelā filij ⁊ tranſiuit ad ſecūda vota: ⁊ ſic priuatur tutela ne perdat hereditatem filij ſi poſtea decedat impubes.in.l.j.nu.2.C.ſi aduer.ſolu.fo.91.

1 Cautela qua debeat vti aduocatus clientuli pauperis qui eſt condēnatus vel condēnandus in magna pena pecūniaria.in.l.ſi quis id. nu.9.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.19.

1 Cautela ad hoc vt dominus teneatur de falſo vel actione iniuriarum ſi procurator habens generale mandatum producat falſos teſtes: vel det poſitiones criminoſas.in.l.ſi quis.§.ſi procurator. nu.5.ff.qđ qſqꝫ iuris. fo.25.

5 Cautela pro eo contra quē agitur interdicto demolitorio eſt ꝙ probet aliquid edificatum ante nuntiationem: ⁊ ſi tunc nuntians non probet aliquid edificatum poſt cenſetur totum edificatum ante.in.l.non ſolū.§.qui opus nouum.nu.2.ff.de ope.noui nuntia.fo.8.

8 Cautela eſt ſi duo contendunt de hereditate ꝙ quis preueniat in occupando bona:ſed ſi ſimul cōcurrant ne perueniant ad rixas ⁊ arma iudex inhibebit vtriqꝫ ne ad poſſeſſionē accedant.in.l.fi.nu.2.C.de edic.diui adria.tol.fo.77.

3 Cautela illa an ſit valida ad irritandū proceſſum.de qua vide in.l.ſed et ſi.§.ſed et ſi.nu.1.ff.de acqui.heredi.fo.

5 Cautela pro aduocato quando ſuſpicatur aduerſariū probare de proprietate ꝙ faciat poſitiones ⁊ articulos ꝙ ipſe poſſidet clam a te reſpectu poſſeſſionis.in.l.ſi de eo fundo.§.ſi ſeruum. nu.5.ff.de acquirenda poſſeſſione. fo.56.

8 Cautela ꝙ in actis ſcribatur ꝙ ad petitionem talis iudex cōmiſit citationes al's nō valeret cum citationes fieri debeant ad poſtulationem alterius partis. in auť.qui ſemel. nume.8.C.quomodo et quando iudex.folio.131.

2 Cautela ꝓ repetente commodatum. vide in.l.ſi vt certo.§.interdum.nu.4.ff.cōmoda.fo.75.

1 Cautela ꝙ aduocatus capti videat cōmiſſionē capture ⁊ ſi capi faciēs nō expreſſit de mutatione ſtatus indebite fuit cōmiſſa captura ⁊ faciet ipſum relaxari.in.l.arbitro.nu.9.ff.qui ſatiſda.cog.fo.37.

7 Cautela qualiter conuentus coram iudice incompetenti faciat aduerſarium cecidiſſe a iure ſuo.in.l.in criminali.nume.2.C.de iuriſdi.om.iudicum.fo.132.

6 Cautela pro notarijs vt non debeant reprehendi de multiplicatione verborum.in.l.ſtipulationes.nu.2.ff.de ver.obli.fo.19.

1 Cautela pro aduocato vel ꝓcuratore rei conueniri coram iudice incōpetenti vt irritet poſtea proceſſum coram eo factum. in.l.ſi per errorē.nu.5.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.22.

5 Cautela ꝙ litigans cū procuratore de cuius mādato dubitatur ⁊ qui nō cauit de rato in ſingulis actibus dicat facio iſtū actum ſi es verus procurator:al's volo ꝙ habeatur pro nō facto ⁊ ad quid hoc ſit vtile et qñ.in.l.cū emptor.§.alieno noīe.nu.2.ff.de dāno infec.fo.24.

1 Cautela ꝓ actore in articulando de debito ꝙ articulet de tēpore ante litem conteſtatā : al's ſibi nō prodeſſet probatio.in.l.non poteſt.nu.4.ff.de iudi.fo.132.

6 Cautela quando conficitur inſtrumētum ꝙ appellator faciat apponi nō ſolum diem: ſꝫ horam vt appareat an ſit interpoſita infra tempus.in.l.j.§.biduum.nu.5.ff.qñ appel.ſit.fo.

1 Cautela pro reo qui dubitat condemnari ex cauſa famoſa ꝙ ante litis conteſta.ſoluat ⁊ euitabit infamiā.in.l.ictus.nu.6.ff.de infa.fo.89.

7 Cautela quando opponitur tibi exceptio que preſupponit actionem ꝙ replices:al's ſuccumberes:lꝫ iudici conſtaret tibi competere replicationem:qꝛ nō debet de facto ſupplere ⁊ quid ſi exceptio nō preſupponat actionē.in.l.ij.nu.4.C.de iudi.fo.113.

2 Cautela quādo preſumatur adhibita in fraudem vſurarum.in.l.cum ſeruus.nu.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.93.

5 Cautela eſt ꝙ detur curator hereditati ⁊ quando.in.l.dies cautioni.§.toties.nu.3.ff.de dam.infec.fo.12.

2 Cautela ꝙ creditor agens hypothecaria contra debitorem ꝙ aſſerat rem fuiſſe in bonis poſt obligationem ſecus in directa.in.l.rē alienā.nu.6.ff.de pig.actio. fo.87.

3 Cautela pro habentibus filios baſtardos vt eos inſtituant ſub noīe matris ⁊ qualiter.in.l.⁊ ſi pepercerit.nu.3.de libe.⁊ poſthu.fo.46.

3 Cautela ꝙ teſtator exprimat ſaltem verbis generalibus omnes caſus de quibus in.l.gallus.§.inſtituens.numero.1.⁊ ſequen.ff.de liberis et poſthu.fo.58.

4 Cautela ꝙ dicas cōputatis quingentis apud me depoſitis ſi per ſchedulam cōfitearis te eſſe obligatum in mille cum quingentis apud te depoſitis.in.l.ſi is qui ducenta. nu.3.ff.de reb.dub.fo.75.

8 Cautio legatorū quando fuit remiſſa etiam ſi heres diſſipet bona peti nō poteſt.ſꝫ limita vt in.l.ſcire debes.nu.3.C.vt in poſſeſ.lega.fo.109.

7 Cautio mutiana an habeat locum in contractibus ſicut in vltimis voluntatibus.in.l.ſiue apud.nu.5.C.de tranſac.fo.58.

5 Cautio de rato qualiter debeat preſtari.in.l.pretor ait.nu.2.ff.de damno infec.fo.13.

7 Cauere de rato an debeat veniens ad allegādas cauſas abſentis tm̄. in.l.exigendi.nu.9.C.de procura.fo.72.

3 Cautio de dando vel reſtituendo qñ intelligatur cum fideiuſſoribus ⁊ qñ ſufficiat ꝙ quis ſe obliget per inſtrumentū publicū ſine fideiuſſore in.l.diuortio.§.interdum.nu.3.ff.ſol.ma.fo.101.

2 Cautio quando poſſit peti iure actionis in contractibus bonefidei.in l.fi.nu.17.ff.de condi.cau.da.fo.44.

7 Cautio rati an poſſit peti poſt litem cōteſtatā.in.l.fi.nu.3.C.de conſor. eiuſdem lit.fo.177.

7 Cautionis de rato forma.in.l.procurator.nu.2.ff.rem ra.ha.fo.100.

1 Cautiones que petanť officio iudicis nobili ⁊ que officio iudicis mercēnario.in.l.libere.nu.3.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.18.

4 Cautio mutiana eſt cum fideiuſſore.in.l.mutiane. nu.2.ff.de condi.et demonſtra.fo.80.

1 Cautio rati ſicut nō poteſt peti poſt litem cōteſtatam: ita non poſſunt peti alie cautiones pretorie cum ſit exceptio dilatoria ſed iudicialis ſic.

in.l.de die.§.ſi ſeruus.nu.2.ff.qui ſatiſda.cog.fo.37.
Quid in declinatoria fori.ibidem.
7 Cautio de iudicato ſoluendo an ſit preſtanda in cauſa appellationis ſi fuit preſtita in cauſa principali ⁊ quid ſi non fuit preſtita:ſed poſt litẽ conteſtatam fuit legitimata perſona procuratoris.in.l.ij.nume.3.C.de procura.fo.70.
1 Cautio rati poteſt preſtari etiã vbi requiritur ſpeciale mandatũ ſi ille aſſerat ſe habere ⁊ ſit dubiũ an habeat vel non.in.l.non ſolum.§.item ait.nu.4.ff.de procu.fo.99.
1 Cauere an teneatur cum hypotheca bonoꝝ releuatus ab onere ſatiſdandi ex eo ꝙ poſſidet immobilia vel ex priuilegio vel qꝛ non reperit fideiuſſores ⁊ an etiã cũ iuramento.in.l.ſciendum.nu.6.ff.qui ſatiſda.cog.fo.39.
4 Cautio legatoꝝ in diẽ vel ſub cõditione poteſt preſtari executori teſtamenti ⁊ ſi preſtita eſt ſibi non eſt preſtanda legatarijs.in.l.quidã teſta.§.ſi ſcriptus.nu.4.de lega.j.fo.41.
6 Cautio rati in quibus actibus preſtetur ⁊ an ſit pretoria vel ciuilis et qualiter debeat fieri.in.l.interdũ.nu.1.et.2.ff.rem ra.ha.fo.100.
5 Cautionis de dãno infecto forma que ſit ⁊ an ſit cum fideiuſſoribꝰ ⁊ ꝓ quo vitio ediũ caueatur ⁊ ꝙ ad iſtã cautionẽ petendã nõ cõpetat actio ſed imploret᷑ iudicis officiũ nobile ⁊ que ſit forma libelli.in rubri.nu.1.ff.de dam.infec.fo.11.
1 Cautionibus ſuperfluis nõ eſt vtendũ ⁊ dicit᷑ ſuperflua qñ non poteſt cõmitti.in.l.nõ cogendũ.§.ſi ꝓcuratori.nu.2.ff.de procu.fo.101.
2 Cauere an debeas de nõ eundo ad iudicẽ ne poſſim datũ repetere per cõdictionẽ ob cauſam ſi dedi tibi ne me corã iudice cõuenias.in.l.dedi tibi.nu.2.ff.de condi.cau.da.fo.37.
Cautio mutiana an habeat locum in cõtractibus ꝙ preſtet᷑ per volũtatem agere.ibi.nu.7.
7 Cautio duplex preſtanda per vſufructuarium.in.l.j.nu.2.C.de vſufruc.fo.163.
1 Cautionem dãni infecti qñ poſſit petere a dño predij dñantis ille cuius prediũ dʒ ſeruitutẽ alteri.in.l.ſi fiſtule.nu.2.ff.de ſer.vr.pre.fo.177.
1 Cautio rati ſi nõ eſt petita ante lit.cõteſt.poſtea peti nõ poteſt.in.l.põponius.§.ratihabitionis.nu.1.ff.de procur.fo.99.
1 Cautio qñ itelligat᷑ de pinguioribus.in.l.j.nu.3.ff.qui ſatiſ.cog.fo.33.
7 Cautioni iuratorie an ſtetur ſi nõ reperiunt᷑ fideiuſſores.in.l.vſufructu.nu.3.C.de vſufru.fo.163.
7 Cautio rati preſtatur ſcõm.l.fi.C.de iura.calũ.qñ dubitatur de mãdato procuratoris lʒ videatur nunꝙ̃ poſſe cõmitti.in.d.l.fi.§.hoc etiam.nu.2.C.de iura.calũ.fo.111.
Per cautionẽ rati formatur et legitimatur perſona ꝓcuratoris ſicut per oſtenſionẽ mandati ⁊ quis ſit effectus.ibi.nu.3.
5 An poſſit quis preciſe cõpelli vt caueat per capturã perſone: an vero poſt iuſſum factum in contumaciã nõ cauentis habeat᷑ cautio pro interpoſita.in.l.j.nu.3.ff.de dam.infec.fo.11.
4 Cautio mutiana an habeat locum in cõtractibꝰ.in.l.mutiane.nu.5.ff.de condi.⁊ demon.fo.80.
4 Cautio mutiana ſatiſdationem requirit.in.l.cum ſub hac.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.88.
8 Cautio qualiter ſit preſtãda qñ aliquis debet ex diſpoſitione legali in aut.qui relictum.nu.5.C.de indi.vi.tol.fo.88.
1 Cautio iuratoria qñ ſufficiat et ꝙ forenſis poſſit remitti ad locum ſui domicilij vt ibi ſatiſdet ſi nõ poteſt in loco iudicij.in.l.j.nume.5.ff.qui ſatiſda.cog.fo.33.
4 Cautio de modo implendo ꝙ debeat preſtari cũ fideiuſſoribus ⁊ preſtetur de duobꝰ.ſ.ꝙ modus impleatur ⁊ ſi non impletur de reſtituendo rem cum fructibus ſicut cautio mutiana.in.l.quibus.§.termilius.nu.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.85.
1 Cautio rati ſicut preſtatur in iudicio ita ⁊ in denuntiatione q̃ ſit extra iudiciũ per aliquem qui aſſerat ſe procuratorẽ alterius ſi dubitat᷑ de illius mandato et qñ idem in negotioꝝ geſtore.in.l.qui abſentẽ.nu.8.ff.de procu.fo.107.
8 Cautio legatorum fuit inuẽta cauſa tuende volũtatis defunctoꝝ.in.l.ipſis rerum.nu.2.C.vt in poſ.lega.fo.108.
4 Cautio mutiana non preſtatur niſi pro tali conditione negatiua que nõ poſſet perfecte impleri quouſqʒ legatarius viuat ſecus ſi poſſibile eſt eam impleri eo viuẽte dũmodo ſine expectatione triſtis eſt euẽtus.in.l.titio fundus.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.91.
2 Cautio de rato non habet locum qñ conſtat ꝙ procurator non habet mandatum niſi ſit coniuncta perſona:ſed non admittitur ad deferendum iuramentum quid in mãdato ad vnã cauſam cũ libera.in.l.iuſiurandum.§.procurator.nu.2.ff.de iureiur.fo.27.
4 Cautio ſimpliciter interpoſita etiã ſcienter debet intelligi ſm naturã illius cauſe vel actus ſuper qua vel quo interponit᷑.in.l.ſi legati.nu.2.ff.de lega.j.fo.27.
5 Si vnus cauit inſolidum an poſſit quis poſtea agere cõtra alterũ vt ſimiliter inſolidum caueat.in.l.hoc amplius.§.celſus recte.nu.4.ff.de dam.infec.fo.14.
5 Cautio que nõ debet preſtari qñ fuit per errorem preſtita an poſſit ex ea agi.in.l.ſi patronus.nu.3.ff.de dona.fo.35.
7 Cautio quãdo intelligatur cum fideiuſſoribus.in.l.j.nu.3.C.de procuratoribus.fo.70.
5 Caueri mihi licet petierim ⁊ aduerſarius fuit in mora cauendi tamen dãnum poſtea cõtingens ante cautionẽ interpoſitam nõ poſſim p̃ciſe petere ſi feci me immitti in tenutã domus ruinoſe propter ꝯtumaciã: ſed poſſum recuperare per viam retentionis niſi refundatur dãnum ⁊ qñ.in.l.ſi finita.§.item videamus.nu.2.et.5.ff.de dam.infec.fo.19.
5 Ad petendum cautionẽ de damno infecta non competit actio:ſed officium iudicis nobile ⁊ quis ſit effectus.in.l.inquilino.nu.2.ff.de dam.infec.fo.23.
1 Cautio iuratoria qñ ſufficiat in defectũ fideiuſſionis.in.l.ſi fideiuſſor.§.ſi neceſſaria.nu.3.ff.qui ſatiſda.cog.fo.36.
1 **Cecus** remanet in officio et dignitate ſi cecitas ſupuenit poſt adeptum officium ⁊ dignitatem ſic ⁊ prelatus in prelatura:lʒ poſtea ſupueniat impedimentũ.in.l.j.nu.16.ff.de poſtu.fo.83.
8 Ceci nõ poſſunt teſtari in ſcriptis ſed nũcupatiue ſic.in.l.hac cõſultiſſima.nu.1.C.qui teſta.face.poſ.fo.38.Et de hoc latius ibidẽ.nu.2.3.et.4.
5 Celeritas aliqñ reprobat᷑.in.l.j.nu.4.ff.de dam.infec.fo.11.
2 **Certi** condictio competit quãdocũqʒ in obligatione eſt aliquid certũ dũmodo actio ſit pura.in.l.certi condictio.nume.1.ff.ſi cer.pe.fo.7.
Certi cõdictio dicitur actio natiua.ibi.nu.4.Et plura de certi condictione.vide ibidẽ a nu.8.vſqʒ ad nu.26.
2 Certi condictione generali cõcludit᷑ per eadẽ media per que cõcludit᷑ in ſpeciali.in.l.duobus reis.§.exceptio.nu.2.ff.de iureiur.fo.29.
2 Certi condictio generalis nõ cõpetit qñ eſt in obligatione rem reſtitui niſi cõtra furẽ.in.l.§ quis.in fi.§.cõpetit.nu.2.ff.depoſi.fo.115.
2 Certi appellatio magis appropriat᷑ cõtractui mutui ꝙ̃ alijs ⁊ quare.in.l.j.nu.1.ff.ſi cer.pe.fo.2.
2 **Certitudo** maior requiritur in ſnĩa ꝙ̃ in libello.in.l.j.§.ſi quis.nu.3.ff.depoſi.fo.114.
5 Certus dicitur quis eſſe ex vehementi opinione.in.l.ij.§.idem labeo.nu.3.ff.de aqua plu.arcen.fo.26.
2 Certum in obligatione dicitur eſſe illud qđ debetur quãdo eſt certum quo ad ſubſtantiam qualitatem et quãtitatem.in.l.certum eſt.nu.1.ff.ſi cer.pe.fo.7.
7 Certus dicitur eſſe quis de eo qđ vehementer opinatur licet nõ ſit verum in ſe.in.l.fi.§.qđ obſeruari.nu.4.C.de iura.calũ.fo.109.
2 Certus ꝙ non debeat amplius certiorari qñ certioratio dʒ fieri ſolũ ad finem vt ille ſciret ſecus ſi vt aliquid faceret.in.l.j.§.vẽditor.nu.4.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.118.
3 Certus qñ quis debeat eſſe de facto ſuo.in.l.cum falſum.nume.2.ff.de acquir.here.fo.106.
9 **Ceſſio** an habeat vim ſolutionis.in.l.ſi debitori.nume.2.ff.de fideiuſſo.fo.63.
5 Cedens apud quẽ remãſit actio directa an poſſit agere ⁊ nõ poſſit ſibi opponi exceptio per reum de actione iam ceſſa.in.l.fina.nume.4.ff.de dona.fo.38.
8 Ceſſio bonoꝝ qualiter fiat.in.l.in omni.nu.1.C.qui bo.ce.poſ.fo.150.
6 Ceſſionarius eoipſo ꝙ cõteſtatur litem cum eo contra quem facta eſt ceſſio liberatur ille a cedente.in.l.delegare eſt.nũ.6.ff.de noua.fo.70.
7 Ceſſibilia que ſunt an ſint ad heredem tranſmiſſibilia et an etiam illa que tranſmiſſibilia nõ ſunt nec ceſſibilia.in.l.fi.nu.4.C.de heredi.vel acti.vendi.fo.226.
2 Ceſſionarius qui cedendo actionẽ liberatur cuius expenſis litigabit.in.l.qđ debetur.nu.3.ff.de pecu.fo.103.
6 Ceſſionarius agẽs iure ceſſo: an teneatur declarare in libello an agat directa ex perſona cedentis an vtili ex perſona ſua ſi reus hoc petat.in l.ſi duo rei.nu.2.ff.de ſolu.fo.86.
7 Ceſſio bonorũ non prodeſt qñ quis eſt obligatus ad aliquid perſonaliter faciendũ.in.l.ſi quis curialis.nu.4.C.de epi.⁊ cle.fo.15.
5 Cedi poteſt interdictum vti poſſidetis.in.l.j.§.vſufructuarius.nu.5.ff.de ope.no.nun.fo.4.
Quid in iure accuſandi.ibi.
1 Ceſſionarius agens an debeat ante oĩa cedere inſtrumentũ ceſſionis.in.l.j.§.editiones.nu.10.ff.de eden.fo.52.
3 Cedere aliud eſt ⁊ aliud cõcedere.in.l.vſufructu.nu.2.ff.ſo.ma.fo.34.
7 Ceſſionarius an intẽtet vtilẽ vel exercitiũ directe qualiter cognoſcat᷑ ⁊ an cogat᷑ declarare quã intentet noĩe cedentis.in.l.emptor.nu.2.C.de here.vel act.vendi.fo.226.
Ceſſionarius an debeat iurare de calũnia.ibi.nu.5.
4 Ceſſionarius primus ſi cedit ſecũdo an nihil ſibi remanet.in.l.ex aſſe.nu.4.ff.ad trebel.fo.126.
6 Ceſſio cui ſit fienda de neceſſitate.in.l.modeſtinus.nume.5.ff.de ſolu.folio.84.
Ceſſio quãdo ſit fienda.ibi.nu.6.
Quo iure quis cõpellitur cedere ⁊ quatenus.ibi.nu.7.et.3.
4 Ceſſio actionũ per viam agendi nõ petitur per viã actionis ſed officio iudicis.in.l.ſi res.nu.4.ff.de leg.j.fo.28.

7 Titulus debet primo poni ⁊ aſſignari propter quẽ ſit ceſſio vt donatio vel venditio ⁊ deinde ſequi ceſſio que fit.in.l.fina.nume.3.C.ne lice.poten.fo.76.
5 Ceſſio qñ fit ex cauſa donationis ⁊ dꝛ propter eius benemerita ⁊ ſeruitia:an valeat ceſſio ſi merita non probantur.in.l.affectionis.nu.3.ff.de dona.fo.33.
7 Cedens an debeat interrogari cũ melius ſciat veritatẽ ⁊ an eius reſpõſio nocebit aduerſario.in.l.fi.§.ſinautẽ.nu.5.C.de iura.calũ.fo.111.
7 Ceſſionario an poſſit preiudicare factũ vel confeſſio cedentis.in.l.qui ſtipendia.nu.2.C.de procu.fo.71.
Ceſſionarius an intentet vtilem: an exercitium directe quomodo cognoſcatur.ibi.nu.4.
Ceſſionarius qñ agit iure ceſſo qualiter faciat narrationẽ ex perſona cedentis tamẽ concludit in perſonam ſuã.ibi.nu.5.et.6.
7 Ceſſio preſumitur inualida qñ deficit titulus.ſ.cauſa habilis ad trãſlationẽ dominij vel quaſi in rebꝰ incorporalibꝰ.in.l.per diuerſas.nu.9.C.manda.fo.223.Vide latius de ceſſione.ibi.nu.10.11.et.12.
2 Ceſſio fit ſumptibus ⁊ expenſis cedentis quãdo cõtractus celebratur gratia cedentis.in.l.ſi ea res.nu.3.ff.de act.emp.⁊ vendi.fo.125.
Cedi ſicut poteſt ius qđ exercetur in iudicio vt eſt actio et iudicis officium ita poteſt cedi ius qđ exercetur extra iudicium vt facultas ingrediendi fundũ tunc propria autoritate.in.l.j.§.vſufructuarius.nu.4.ff.de ope.no.nuntia.fo.4.
Si ceſſiſti mihi iura tua contra titiũ poſſeſſorem rei tue ⁊ ſic habeo vtilem rei vendi.meo noĩe ⁊ exercitium directum noĩe tuo ſi res peruenit ad te anteꝙ̃ ad me non poſſum cõtra te intẽtare exercitiũ directum:ſʒ vtile ſic nomine meo.ibi.nu.6.
1 Cedere aliud eſt ⁊ aliud cõcedere.in.l.j.nu.3.ff.de cõſtitu.fo.14.
6 Cedens bonis nõ liberatur a ciuili vel naturali obligatione.in.l.vbicũqʒ.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.65.
1 Cedere qui tenetur ex eo ſolo ꝙ habet actionẽ contra aliũ eã cedendo liberatur.in.l.nam ⁊ ſeruis.§.mãdato.nu.2.ff.de neg.geſt.fo.119.
2 Ceſſio non fit inter correos ſi non habẽt beneficiũ diuiſionis.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.29.ff.cõmo.fo.78.
2 Cedenti bonis non offeruntur veſtimẽta.in.l.ſi laborãte.§.cũ in eadẽ.nu.4.ff.ad le.rho.de iac.fo.90.
2 Cedens ꝗ habet adhuc directas actiones poteſt eis vti agẽdo preterꝙ̃ in tribus caſibus.in.l.fi.nu.2.ff.de tranſac.fo.85.
8 Cedere bonis quis poteſt.in.l.j.nu.2.C.qui bo.ce.poſ.fo.150.
Cedẽs bonis tenetur indicare bona ſua ⁊ poteſt ad hoc compelli officio iudicis.
Qui ceſſit bonis que beneficia cõſequatur.ibi.nu.3.
1 Ceſſionarius vel procurator in rem ſuam intentando vtile nõ dicitur agere procuratorio nomine nec cauet de rato nec tenetur defendere cedentem et quid ſi intentat directam.in.l.ſi quis in rem.numero.2.ff.de procura.fo.96.
8 Ceſſio bonorum poteſt fieri per nuntium vel epiſtolam.in.l.in omni.nu.2.C.qui bo.ce.poſ.150.
7 Ceſſio interdum impugnat᷑ ex impotentia cedentis ⁊ aliqñ ex potẽtia ceſſionarij ⁊ interdum ratione iuris vel actionis ceſſe ⁊ interdũ impugnat᷑ in fauorẽ illius ꝯtra quẽ cedit᷑.in.l.ꝑ diuerſas.nu.3.C.mã.fo.223.De hoc latius ibidẽ.nu.4.5.6.7.et.8.
7 Cedens bonis quã infamiã incurrat.in.l.debitores.nu.2.C.ex quibus cau.infa.irro.fo.69.
1 Ceſſionarius ſi non fecit pactum de non petendo ꝙ cedens poſſit efficaciter intentare actionẽ directã que apud eũ remãſit niſi interueniat qđ dicit᷑.in.l.ſi cũ emptore.nu.2.ff.de pac.fo.63.
7 **Charitas** ordinata incipit a ſeipſo ⁊ ꝙ de fonte tuo tu primus haurire debeas.in.l.aquã.nu.5.C.de ſerui.et aqua.fo.167.
2 **Circuitus** eſt euitandus.in.l.dñs teſtamẽto.nu.5.ff.de cõdi.indebi.fo.56.
7 **Chirurgici** quos milites ſecũ ducũt an mereant᷑ reſtitutionem ſicut ipſi milites.in.l.j.nu.2.de vxo.mili.fo.101.
1 **Citandi** licet non ſint abſentes a ciuitate in actibus vniuerſitatum vel capituli:ſed ſufficit citatio per ſonũ cãpane exceptis tribus caſibus modo cõueniant due partes ex tribꝰ ad quas ſpectat cõuentio:tamen ſi ſunt intra ciuitatem vel in cõtinentibꝰ edificijs debent requiri.in.l.j.nu.24.ff.de procu.fo.90.
1 Citatus ſi miſit procuratorẽ cum mandato non ſufficienti hoc poſtea declarato reputatur verus cõtumax ⁊ videt᷑ proteſtatus ſe nolle aliter cõpellere.in.l.j.nu.14.ff.de procura.fo.90.
1 Citatio licet nõ valuerit ex quo tamẽ pars eſt preſens ꝙ valeat ſententia lata contra ipſam ⁊ quid ſi nunꝙ̃ fuiſſet citata.in.l.j.§.ſed ſi.nu.4.ff.de ferijs.fo.48
Citatio qñ non tenet quicquid ſit contra citatum ⁊ non cõparentẽ eſt ipſo iure nullum.ibi.nu.5.
4 Citatur aliquis vt veniat ad reſpondendum articulis et ipſe cõparet non requiritur vt dicat compareo ad reſpondendũ articulis: ſed ſufficit ꝙ ſe repreſentet.in.l.ij.nu.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.79.
7 Citatio facta coram arbitris ita interrũpit preſcriptionem ſicut facta coram iudice.in.l.fi.nu.7.C.de teſti.fo.190.
1 Citatio qñ dicatur facta in domo: licet nuntius non intrauerit oſtiũ.in.l.plerıqʒ.nu.2.ff.de in ius vo.fo.29.
8 Citationes ſeu denuntiationes qñ ſunt pauciores ꝙ̃ quatuor: an debeat expreſſe dici ꝙ citatur peremptorie vt habẽt vim peremptorij.in l.tres denuntiationes.nu.2.C.quõ ⁊ qñ iu.fo.131.
1 Citatus dicitur ille qui a nuntio fuit requiſitus licet non adhuc cõparuerit.in.l.quãuis.nu.2.ff.de in ius vo.fo.29.
Citatus nõ cõparens non poteſt imputare facienti eum citari nec petere ꝙ condemnetur ad aliquid.ibi.nu.5.
8 Citari partem aduerſam neceſſe nõ eſt cum quis comparet vltima die termini.in.l.ij.nu.1.C.de tempo.appel.fo.146.
5 Citatus adultus ſi nemo cõpareat pro eo an conſtituatur in contumacia.in.l.contra pupillũ.nu.3.ff.de re iudi.fo.82.
Quid in abſente cauſa reipu.ibi.
Quid in eo qui non comparuit quia fuit vocatus ad maius tribunal.ibi.nu.4.
Quando quis citatur a duobus cui teneatur parere.ibi.
1 Citatus qui fuit impeditus cõparere nõ poteſt dici cõtumax.in.l.ij.§.ſi quis.nu.3.ff.ſi quis cautio.fo.43.
7 Citatio prima poteſt incipere a procuratore citati ſi procurator habet ad illam litem mandatũ ſʒ cautus eſt prius citare dñium.in.l.cũ clericis.§.memorati.nu.2.C.de epi.⁊ cle.fo.16.
1 Citatio in criminalibus vt reus perſonaliter cõpareat ad informandum curiam de veritate que ſine ſui preſentia haberi non poteſt permittitur ex cauſa iudicij ordinatio.in.l.ſeruum.§.publice.nume.13.ff.de procura.fo.96.
Quid ſi fuit admiſſus procurator eo caſu quo non erat admittendus.ibi.nu.14.
7 Citatus ꝙ cõpareret infra.xv.dies quorum quinqʒ pro ſcđo ⁊ quinqʒ pro tertio ⁊ vltimo peremptorio termino aſſignatur ſi miſit procuratorem in primo termino de cuius mandato fuit diſputatũ ⁊ fuit ꝓnuntiatum non eſſe ſufficiens ⁊ interim lapſi ſint dicti termini an ille citatus reputabitur contumax.in.l.contra maiores.nume.4.C.de inoffic.teſta.fo.145.
1 Citari debet ille ad quẽ negotiũ principaliter pertinet et quem prima cauſa tangit nõ alij.in.l.nõ ſolũ.§.querit᷑.nu.2.ff.de procu.fo.98.
7 Citationẽ perſonalem eſt in arbitrio iudicis cõmittere in cauſis ciuilibus in aut.cauſa que.nu.4.C.de epi.⁊ cle.fo.18.
8 Citanda eſt pars in executione ſnĩe.in.l.j.nu.4.C.de re iudi.fo.137.
7 Citatio ſeu commiſſio citationis que fit a iudice appellatur ſnĩa.in.l.oẽs qui.nu.2.C.de epi.⁊ cle.fo.18.
4 Obſcuritas qñ eſt in citatione qꝛ citatur titius cum eſſent plures titij dicitur citatio temeraria ⁊ ſi comparet ille de quo pars non ſenſit tenebitur pars ad expenſas et dãna.in.l.ſi quis a filio.§.ſi quis.nu.3.ff.de lega.j.fo.14.
8 Citandus non eſt ad validitatem ſnĩe niſi ille qui dedit vel contra quẽ datus eſt libellus et quid de illis qui pretendunt intereſſe.in.l.libera quidem.nu.2.C.de ſenten.⁊ interlo.om.iudi.fo.132.
5 Citatio an arctet illum qui propter infirmitatem cõparere nõ poteſt.in.l.queſitũ.nu.1.ff.de re iudi.fo.83.
7 Citatus pro crimine nõ tanꝙ̃ clericus ſed laicus cum eſſet clericus ſi fuit contumax ⁊ in bãno poſitus ⁊ condẽnatus tanꝙ̃ confeſſus ex forma ſtatuti ⁊ poſtea capiatur pro executione perſonali facienda ſi alleget ſe clericum ⁊ contendat literas an proceſſus erit nullus: ⁊ quid in alijs priuilegiatis in aut.ſtatuimus.nu.2.C.de epi.⁊ cle.fo.19.
1 Citatio in quatuor caſibus debet eſſe peremptoria.in.l.peremptoriũ.nu.3.4.5.6.et.7.ff.de iudi.fo.143.
5 Citatus ſi fuit vnus vt cõpareat infra ſex dies cui duo pro primo:duo pro ſecundo:duo pro tertio ⁊ permptorio termino fuerunt aſſignati ⁊ in primo termino cõparuit reus ⁊ non actor in tertio vero comparuit actor non reus: an erit purgata cõtumacia actoris.in.l.pretor ait.§.ſi aliquãdo.nu.3.ff.de ope.no.nuntia.fo.10.
5 Citatio an arctet illum qui eſt in carceribus ſi potuit mittere procuratorem ⁊ non miſit.in.l.queſitum.nu.2.ff.de re iudi.fo.83.
4 Citatio facta ad domũ arctat citatum etiam ignorãtem.in.l.ſi ſeruus plurium.§.ſi hereditatis.nu.2.ff.de leg.j.fo.25.
7 Cita.iura ſi contra te habeo a titio ceſſa et ago ex illis iuribus tu vis quod citetur titius tanꝙ̃ melius informatus de veritate vt veniat ad reſpondendum poſitionibus tuis an ille ſit citandus.in.l.fin.nu.4.C.de procura.fo.76.
1 Citationem verbalem quilibet delegatus poteſt facere etiã ante litem conteſtatam.in.l.ij.nu.4.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.18.
Citationem realem que fit per capturã perſone poteſt a delegato principis fieri impetrata familia ab ordinario loci qui tenet᷑ eã ſibi miniſtrare ſed a delegato ordinarij non.ibi.nu.5.
1 Citatus ad locum non tutum ꝙ non teneatur comparere ⁊ quãdo.in l.j.§.dolum.nu.4.ff.de eo per quẽ factũ eſt.fo.41.

6 Citatio generalis per proclama an ſufficiat. in.l.decem.nume.5.ff.de verbo.obli.fo.36.

5 Citatio peremptoria in quibus caſibus requirat̃.in.l.ſi finita.§.ſi plures.nu.8.ff.de dam.infec.fo.16.

5 Citari qñ debeat tertius de cuius intereſſe pretenditur ad hoc vt ſibi preiudiciū fiat.in.l.ſepe.nu.4.ff.de re iudi.fo.83.

5 Citatio ad domū qñ ſufficiat.in.l.dies cautioni.§.pretor ait.nu.2.3.4.5.et.6.ff.de dam.infec.fo.12.

1 Citatus ſub pena excōmunicationis ſi non comparet non eſt excōicatus ſed venit excōmunicandus.in.l.vna.§.is videtur.nu.5.ff.ſi qs ius dicen.non obtempe.fo.26.

1 Citatio generalis vt quis adſit cauſe defendēde an teneat. in.l.ſi ꝑtor.nu.4.5.et.6.ff.de iudi.fo.145.

8 Citationes generales admittuntur in iudicijs ciuilib⁹ quod quis veniat ad proſequendum litem.in.l.conſentaneum.nu.3.4.5.et.6.C.quō et quando iu.fo.130.

4 Citatio partis an requiratur in interlocutoria.in.l.qua poterat.nu.7.ff.ad treb.fo.119.

Citatio que ad nihil aliud fit niſi vt citatus comparens ⁊ aliquid allegans poſſit actum impedire non requiritur vbicūqꝫ quis inuitus ad aliquid cōpellitur ⁊ eius cōtradictio non auditur. ibi.nu.8.

1 Citatus corā iudice ordinario ⁊ poſtea efficiatur alterius fori ⁊ deinde impetret iudicem delegatum vel contra eum impetretur: an poterit declinare forum ⁊ quid ſi cōueniatur coram nouo iudice ⁊ quid ſi fuit contumax corā primo.in.l.ſi quis poſtea.nu.6.ff.de iudi.fo.128.

6 Citatio de pupillo ſine tutore an valeat. in.l.ſi ex legati.nume.4.ff.de verbo.obli. fo.12.

8 Citationes debent fieri ad poſtulationē alterius partis et cautus ſis ꝙ in actis ſcribatur ꝙ ad petitionē talis iudex cōmiſit citationem. in aut̃.qui ſemel.nu.8.C.quomodo ⁊ quādo iudex.fo.131.

Citatus ſi cōpareat in vltimo termino citationis debet reficere expenſas factas in primis ⁊ an in illis dicat̃ fuiſſe cōtumax.ibi.nu.10.

7 Citare per nuntium an poſſit iudex pedaneus ſeu delegatus ab ordinario ⁊ quid in arbitro.in.l.ſancimus.nu.13.C.de iudi.fo.121.

6 Citatio ad hoc vt ſit ſolennis ad ſniam quid requiratur. in.l.j.§.item cum ex edicto.nu.2.ff.que ſnie ſine appel.reſcin.fo.111.

7 Citatus ſi non eſt de iuriſditione citantis an teneatur comparere ad hoc allegandum ⁊ ſi non cōparet an poſſit mulctari. in.l.generaliter.nu.4.C.de epi.⁊ cle.fo.21.

7 Citari debent perſonaliter preſentes in ciuitate vel loco:ſed abſentes a ciuitate poſſunt citari ad domū ⁊ qualiter faciet relationem. in aut̃.ſi oēs.nu.2.C.ſi vt ſe ab here.abſti.fo.93.

1 Citatio alterius partis nō eſt neceſſaria in abſolutione q̄ fit ab inſtantia edicti ſeu citationis non totius cauſe ⁊ ſi actor qui citari fecit ⁊ fuit contumax iterum faciat reum citari qualiter refundat expēſas.in.l.et poſt edictum.§.quod ſi is.nu.2.ff.de iudi.fo.144.

Citationis terminus ſicut arctat citatum vt in eo debeat adeſſe ita arctat illum qui citari fecit vt ſimiliter adſit.ibi.nu.3.

Citandi eſt idem modus in criminalib⁹ qō in ciuilibus.ibi.nu.6.

7 Citationes tres habent vim peremptorij etiam ſi non dicatur: ſed qñ ſit vna pro omnibus deberet dici peremptorie.in.l.properandum.§.⁊ ſi quidem.nu.4.C.de iudi.fo.118.

Citatio vna qñ ſufficiat ⁊ qñ requiratur peremptoriū.ibi.

1 Citatio vt quis cōpareat vſqꝫ ad talem diē non eſt nulla licet illa dies ſit feriata.in.l.j.nu.3.ff.de ferijs.fo.48.

5 Citatus ſi fuit dñs qui miſit procuratorem qui non cōparuit tūc ipſe dñs dicitur contumax ⁊ poteſt perueniri etiam ad ſecūdum decretum cōtra eum ⁊ etiam ad diffinitiuā ſententiam. in.l.hoc amplius.§.queſitum.nu.4.ff.de dam.infec.fo.14.

1 Citati eoipſo ſunt approbati vt poſſint venire ⁊ admittantur: ſed non citari non admittuntur niſi doceant de intereſſe ſuo ſaltem ſummarie. in.l.ſi ſuſpecta.nu.5.ff.de inoffi.teſta.fo.156.

1 Citatio debet continere certum terminū al's nō valet ⁊ an hoc procedat.in.l.per interuallum.nu.1.et ſeq.ff.de iudi.fo.143.

1 Citari non poteſt quis in eccleſia.i.capi ⁊ quid verbaliter.in.l.plerīqꝫ.nu.6.ff.de in ius vo.fo.29.

5 Citatio quādo fit a delegato ſemꝑ debet mitti copia delegationis ſeu reſcripti ſaltem prima vice al's haberet citatus iuſtam cauſam nō cōparendi.in.l.dies cautioni.§.toties.nu.5.ff.de dam.infec.fo.12.

1 Citatus ſi nō cōparet tunc ille qui citari fecit non punitur tanq̃ fecerit in ius vocari.in.l.j.nu.2.ff.de in ius vocan.fo.27.

1 Citatus in cauſa criminali in qua imponitur pena pecuniaria vt cōpareat coram iudice tali die poteſt cōparere de nocte. in.l.more.nu.5.ff.de ferijs.fo.49.

Et quando debeat relaxari.ibi.

1 Citari debet iterum non cōparens anteq̃ mulcteturvel excōicetur ad dicendum cauſam quare nō debet mulctari vel excōicari.in.l.ij.nu.4.ff.ſi quis in ius vo.non ierit.fo.31.

1 Citatio facta de infante non valet etiam ſi fiat vt compareat legitime: ſed de maiore infante valet ſi fiat vt legitime cōpareat. in.l.ij.nume.7.ff.de in ius vocan.fo.27.

1 Citari ſi feci titium ioannis ⁊ tu cōparuiſti et inuicem litigamus non poteſt poſtea dicere ꝙ illa citatio non cōprehendebat te.in.l.ſi in iudicis.nu.2.ff.de iudi.fo.145.

2 Citatus poſt publicationem teſtium non poteſt obijcere in perſonas niſi proteſtatus fuiſſent quod eſſet ſibi ſalue exceptiones. in.l.itē illa.nu.8.ff.de conſti.pecu.fo.72.

1 Citatio ꝙ quis compareat q̃primū poteſt valet quantum ad hoc vt poſſit puniri iudice de contemptu ſi non cōparet.in.l.per interuallū.nu.2.ff.de iudi.fo.143.

8 Citatio peremptoria qualiter ſit quadruplex.in.l.ceſſante.nume.3.C.quomodo ⁊ quādo iu.fo.129.

Citatio peremptoria ꝙ requirat̃ in trib⁹ vel quatuor caſib⁹.ibi.nu.4.

6 Citatio ſine exp̄ſſione diei ſeu ſine termino an valeat.in.l.liber homo.§.decem.nu.3.ff.de ver.obli.fo.37.

1 Citatus non comparens non punitur ſi nihil intereſt actoris vel iudicis niſi propter contemptū iudicis nec etiam propter contemptum ſi dies cōparitionis dicatur feriata.in.l.ij.nu.7.ff.ſi quis in ius voc.non ierit.fo.31.

8 Citationis quod virtute huius citationis generalis ꝙ quis compareat ad cauſam agitandam ſi nō cōparet poſſit perueniri vſqꝫ ad ſententiam diffinitiuam.in.l.j.nu.2.C.quo.appel.reci.fo.148.

1 Citatio an dicatur pars iudicij ⁊ facit ad ſtatutū de quo in rubri.nu.1.et.2.ff.de in ius vo.fo.27.

8 Citatus ſufficit ꝙ nō cōpareat cum peruenitur ad tenutam ex primo decreto nec requiritur exacta debiti probatio ⁊ an ſufficiat probare ꝑ iuramentum ⁊ quid in miſſione ex ſecundo decreto.in.l.cū proponas.nume.2.C.de bo.auto.iudi.poſ.fo.151.

7 Citanda quando ſit pars in executione ſententie. in.l.j.nume.4.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.28.

5 Citari nō expedit tertium in actu in quo ius ipſius intelligitur reſeruatum.in.l.de vno quoqꝫ.nu.4.ff.de re iudi.fo.82.

7 Citatus ter ſi in prima ⁊ ſecunda citatione non comparuit in tertia ſic an teneatur reſcindere expenſas factas in prima ⁊ ſecunda.in.l.ſancimus.nu.8.C.de iudi.fo.121.

Citatio alterius extranei pretendentis intereſſe ex ſententia ſi admittatur ſententia non redditur nulla ⁊ non facit preiudicium ei nō citato.in.l.ab eo.nu.9.C.quō ⁊ qñ iu.fo.129.

5 Citatus a iudice incompetenti: licet non compareat non dicitur contumax quando erat notorium eum eſſe incompetentem. in.l.cōtumacia.nu.4.ff.de re iudi.fo.82.

5 Citatus ſi miſit procuratorem ⁊ ſuper mandato fuit diu diſceptatū et pronuntiatum non eſſe ſufficiens an citatus ſingatur retro fuiſſe contumax.in.l.ſi.nu.2.ff.de re iudi.fol.84.

An excuſetur ab expenſis.ibi.nu.3.

1 Citari in quibus caſibus non poſſit quis niſi verbaliter nō realiter.in l.plerīqꝫ.nu.9.ff.de in ius vo.fo.30.

1 Citatus coram iudice non ſuo ſi non vult comparere qualiter poterit iudex contra eum procedere ⁊ quid ſi talis ſit citatus extra territoriū. in.l.ſi quis.nu.2.ff.de iudi.fo.128.

7 Citatio an requiratur cū libellus porrigitur pars ſit preſens in rubri.nu.3.C.de in ius vo.fo.42.

4 Citatio aliquem non arctat ſi ipſe citatur ad locum ad quem non poteſt accedere ſine periculo perſone.in.l.recuſare autem.§.ſi quis.nu.2.ff.ad trebel.fo.117.

1 Citari ſi te volo facere non eſt neceſſe ire ad iudicem vt cōmittat nuntio:ſed poſſum de directo cōmittere nuntio curie vt te citet ⁊ qualiter faciet relationem licet de iure cōi requiratur cōmiſſio iudicis.in.l.ſed ſi hac.§.pretor ait.nu.2.ff.de in ius vo.fo.28.

7 Citatio prima an poſſit incipere a procuratore rei.in.l.cum qui.nu.2.C.de procura.fo.70.

3 **Ciuilitatem** acceptans in aliquo loco ꝙ cenſeat̃ ſe obligaſſe omnibus oneribus ciuiū.in.l.ſi duo.nu.2.ff.de acquir.here.fo.104.

Quid ſi ante ciuilitatem adeptam habebat aliquod beneficium tanq̃ forenſis ꝙ ciuilibus non cōpetebat. ibi.

1 Ciuitatis in cōſilio fienda eſt propoſita de agendis diu anteq̃ deliberentur et fiat reformatio ſeu decretum.in.l.item veniunt.§.preter hec.nu.4.ff.de peti.here.fo.162.

7 Ciuitas.qui eſt de caſtro ſubdito ciuitati an dicatur forenſis ciuitatis illius in aut̃.qua in prouincia.numero.4.C.vbi de crimi.agi oportet.folio.135.

7 Ciuitas vendicat ciuem ſuum ratione ſuperioritatis quam habet in eum.in.l.ſancimus nemini.nu.2.C.de ſacroſan.eccle.fo.12.

2 Ciuitas quādo nō teneatur pro mutuo facto adminiſtratori.in.l.ciuitas mutui.nu.5.7.8.et.12.ff.ſi cer.pe.fo.15.

4 Ciuitates habent quinqꝫ priuilegia que non cōpetunt terris ſibi ſubditis illi tamen qui ſunt de talibus terris habentur pro ciuibus licet ſunt in aliquo deterioris conditionis. in.l.ſi heres.§.vicis. nu.2.ff.de lega.j.fo.32.

4 Ciuis an dicatur quis ratione ordinis.in.l.huiuſmodi.§.legatū.nu.3.ff.de lega.j.fo.38.

7 Ciuitas ſi facit ſtatutum ꝙ omnia predia infra territorium ſita dicantur tributaria pro oneribus imponēdis:an iſtud ſtatutum liget bona eccleſiaſtica.in.l.placet.nu.6.et.7.C.de ſacroſan.eccle.fo.5.

2 Ciuitas vel eccleſia non tenetur ex facto adminiſtratori ciuitatis vel eccleſie niſi pecunia ſit cōuerſa in vtilitatem earum et qualiter dicatur cōuerſa.in.l.qō ſi ſeruus in rem autē.nu.2.ff.de in rem verſo.fo.104.

6 Ciuitas poteſt ſe obligare ad tractandum aliquē vt ciuilem nō tamē efficitur ciuis.in.l.quidam.cum.nu.7.ff.de ver.obli.fo.43.

1 Ciuitas vel alius ſuperior ſi ſteterint ꝑ multos annos qō ſubditis nō impoſuerit grauamina que poterat de iure imponere: qr nō indiguit non perdit ius imponēdi niſi illi geſſerint ſe pro liberis.in.l.hec autē.nu.5.ff.de ſerui.vrba.predio.fo.176.

1 Ciuitates vel caſtra propter eorum impotentiā ⁊ negligentiam imperatoris in regendo et ea caſtra gubernando poſſunt ſe ſubijcere alteri ciuitati maiori ⁊ potentiori vt regantur ⁊ protegantur nec cōmittunt crimen imperij in repe.l.ex hoc iure.nu.18.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.6.

1 Ciuitatum priores an poſſint preiudicare niſi habeant ſpeciale mandatum.in.l.reſcriptum.§.plerūqꝫ.nu.7.ff.de pac.fo.63.

5 Ciuitati conceſſum an extendatur ad comitatenſes.in.l.maritū.nu.6.ff.ſolu.matri.fo.13.

1 Ciuitatis conſilium nō poteſt facere ſtatutum niſi ſit preſens poteſtas vel alius magiſtratus ſi poſitus eſt a ſuperiore in.l.j.§.qui magi.ff.qō quiſqꝫ iur.fo.24.

4 Ciuitas que ſint illa que pertinent ad ornatum ciuitatis ⁊ que ad honorem.in.l.ciuitatibus.nu.2.ff.de leg.j.fo.48.

7 Ciuitatis pars poſſunt dici vicus et caſtra et an comitatenſes poſſint dici ciues.in.l.nulli licere.nu.7.C.de epi.⁊ cleri.fo.17.

2 Ciuitas ad hoc vt teneatur pro mutuo facto adminiſtratori debet cōſtare de numeratione per inſtrumentum vel per teſtes ⁊ quid ſi conſtet per confeſſionem adminiſtratoris.in.l.ciuitas mutui.nume.8.ff.ſi cer.petatur. fo.15.

1 Ciuitas qualiter ⁊ a quibus olim poterat de iuregentium conſtrui et que requirant̃ hodie vt dicat̃ ciuitas ⁊ habeat priuilegia ciuitatis et ſi in alieno conſtruitur qualiter poſſit deſtrui in repeti.l.ex hoc iure.nu.26.et.27.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.7.

5 Ciuitas aliqua ſi vtatur mero imperio non iure ſuo:ſed precario a ſuperiore cōceſſo: ⁊ poſtea in illa ciuitate inſurrexit aliquis tyrānus qui vſus fuit illo imperio tanq̃ proprio ipſius ciuitatis non recognoſcendo:an illo ſuperiore ꝙ ſuperior priuetur poſſeſſione illius imperij.in l.qui vniuerſas.§.ſi ego.nu.3.ff.de acqui.poſ.fo.54.

5 Ciues admittuntur ad defendendum cauſam publicam ⁊ quid de forenſibus.in.l.in prouinciali.§.ſi in publico.nume.2.ff.de operis noui nuntia.fo.4.

7 Ciuis verus quis dicatur an ordinatus tm̄ an ſuſceptus de gratia.in l.ſi.nu.7.C.de his qui ve.eta.impe.fo.97.

5 **Clandeſtinitas** eſt quoddā vitiū proueniens ex mala fide incipientis poſſidere et quot modis poſſit cōmitti.in.l.ſi de eo.§.ſi ſeruū meum.nu.2.ff.de acquirē.poſſeſ. fo.56.

4 Clauium traditio et aſſignatio rerum in dubio preſumitur cauſa cuſtodie ſi nō preceſſit titulus habilis ad tranſlationē dominij. Et quid ſi preceſſit.in.l.cum pater.§.pater.nu.1.ff.de leg.ij. fo.66.

8 Clauſula in fine poſita quādo referatur ad oīa precedentia ⁊ quando non.in.l.j.nu.1.et.2.C.de libe.prete.fo.59.

Clauſula poſita in principio eſt maioris potentie reſpectu ſequētium vt ad oīa referatur q̃ poſita in fine.ibi.nu.3.

7 Clauſula non obſtante qualiter debeat concipi.in.l.fina.nu.3.C.ſi con. ius vel vtili.pub.fo.36.

8 Clauſula generalis nō obſtante ſufficit in lege vel ſtatuto ad tollendū ſtatuta ⁊ conſuetudines cōtrarias ⁊ etiam priuilegia in aut̃.nauigia.nu.3.C.de furtis.fo.20.

Quid in reſcripto.ibi.

7 Sicut in vltimis voluntatibus clauſula derogatoria poſita in prima derogat vltime niſi in ea ſit facta mētio de prima ita ⁊ in actibus inter viuos.in.l.pacta nouiſſima.nu.8.C.de pac.fo.45.

1 Clauſula non obſtantium firmat reſcriptum nō autē ampliat. in.l.in his.nu.2.ff.de lega.fo.10.

7 Clauſula non obſtante quocūqꝫ priuilegio ꝙ non preiudicet priuilegijs inſertis in volumine ſtatutorum in aut̃.qua in prouinciali. nu.5.C.vbi de cri.agi opor.fo.135.

7 Clauſula appoſita in donatione ꝙ non poſſit reuocari ꝓpter cauſam ingratitudinis future nō valet.in.l.ſi.nu.12.C.de pac.fo.52.

1 Clauſula in fine poſita refertur ad proxime dicta quando non poteſt cōmode referri ad omnia precedentia.in.l.j.§.ait pretor.nume.2.ff.de poſthu. fo.85.

8 Clauſula appellatione remota quid operetur.in.l.ſi.nu.3.C.de ſenten. et interlo.om.iudi.fo.133.

6 Clauſula codicillaris ſi non valet iure teſtamenti valeat ⁊c. ſi potuit operari in preſenti an trahatur in futurū.in.l.cū ſtipulamur. nume.2.ff.de verbo.obli.fo.40.

4 Clauſula per ſe poſita an referat̃ ad omnia precedentia.in.l.talis ſcriptura.nu.2.ff.de lega.j.fo.13.

7 Plus operatur motus proprius principis q̃ clauſula nō obſtante in rubri.nu.2.C.ſi cōtra ius vel vti.publi. fo.34.

7 Clauſula in libello appoſita non aſtringens ad probandū niſi ea que ſufficiāt ad victoriam cauſe quādo aliquid operetur.in.l.cum te.nu.3.C.de proba.fo.181.

4 Clauſula codicillaris vel alia habens vim dicte clauſule nō ſolū operatur circa legata: ſed etiam circa inſtitutiones vt faciat eas deuolui in fideicōmiſſum.in.l.codicillis.§.lucius titius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.71.

6 Clauſula non obſtantibus quibuſcūqꝫ ſtatutis in reſcriptis appoſita an intelligatur etiam de ſtatutis futuris.in.l.ſi ſtipulatus.§.cū ſtipulamur. nu.4.ff.de verbo.obli.fo.24.

3 Clauſula in lege vel ſtatuto qñ referatur ad omnia capitula legis vel ſtatuti.in.l.⁊ ſi pepercerit.§.filius.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.46.

6 Clauſula appoſita in inſtrumentis procurationum qō dñs promittit ſe ratum ⁊ gratum habiturum quicquid procurator geſſerit an ſit neceſſaria.in.l.quodlibet.nu.2.ff.de ſolu.fo.85.

4 Clauſula vt omnes vel alter ipſorum poſſit negotium expedire in cōpromiſſo appoſita quid operetur.in.l.ſi fundum.§.his verbis.nu.2.et 3.ff.de leg.j.fo.35.

8 Si in teſtamento fuit poſita clauſula codicillaris ſi non valet iure teſtamenti valeat iure codicillorum ⁊ poſtea naſcatur poſthumus preteritus an conſeruentur legata iure codicilloꝝ.in.l.j.nume.2.3.4.5.6.7.et.8.C.de poſthu.here.inſti.fo.82.

8 Clauſula codicillaris quid operetur in aut̃.ex cauſa.nu.14.⁊.15.C.de libe.prete.fo.61.

1 Clauſula quādo dominus conſtituit procuratorem abſentem et in inſtrumento releuando ipſum ab onere ſatiſdandi promittit de iudicato ſoluendo prout hodie fit quid operetur.in.l.filiuſfa.§.procuratorē.nu.2.ff.de procura.fo.91.

4 Clauſula non obſtante lege in contrarium diſponente non poteſt apponi in aliquo actu niſi a principe.in.l.nemo poteſt.nume.2.ff.de legatis.j.fo.27.

1 Clauſula in cōpromiſſo appoſita quod intelligatur eſſe lis et queſtio de omni eo ⁊ ſuper quo fuerit laudatum quid operetur.in.l.j.nu.7.ff.de tranſac. fo.78.

1 Clauſula ſolita apponi in libellis:ſcꝫ ſaluo iure addendi corrigēdi ⁊c. nihil operatur.in.l.neſennius.nu.4.ff.de neg.geſt.fo.121.

1 Clauſula cum ſuis acceſſibus ⁊ regreſſibus vſqꝫ in viam publicā qd operetur.in.l.binas edes.nu.6.ff.de ſerui.vrba.predio.fo.177.

1 Clauſula non obſtantibus quibuſcūqꝫ ſtatutis vel conſuetudinibus: an tollat ſtatuta vel conſuetudines que poſtea fierent.in.l.qui edificiū.nu.5.ff.de ſerui.vrba.predio.fo.178.

7 Clauſula derogatoria poteſtatis ſi apponatur in lege vel ſtatuto vt ſi dicatur qō non vult poſſe aliter legē facere vel teſtamentum: tunc illa clauſula nihil operatur.in.l.humanū.nu.4.C.de legi.fo.27.

Quid ſi apponatur clauſula derogatoria forme.ibi.

Quid in clauſula derogatoria voluntaria.ibi.

4 Clauſula ſeu verba alicuius diſpoſitionis legis vel ſtatuti generalia non referuntur ad alia que ſunt contra diſpoſitionem iuris cōmunis in.l.talis ſcriptura.nu.9.ff.de leg.j.fo.13.

7 Clauſula ad agendum ⁊ defendendum quid importet.in.l.ſi procurator.nu.5.C.de procura.fo.71.

1 Clauſula dūmodo in diuinis nō patiatur defectum frequenter ponit̃ in literis pape.in.l.non alias.nu.3.ff.de iudi.fo.133.

1 Clauſula in mandato poſita ꝙ non ſit melior conditio occupantis: ſꝫ quod vnus incepit alter proſequi et finire poſſit quid importent.in.l.pluribus.nu.4.ff.de procura.fo.95.

1 Vis tempeſtatis vel naufragij ſeu piratarum an dicatur ſpecificata ſi in renuntiatione dicatur non obſtante quocūqꝫ caſu cōtingente in mari.in.l.ſed ⁊ ſi.§.queſitum eſt.nu.2.ff.ſi quis cau.fo.44.

6 Clauſula ex nunc prout ex tunc ⁊c.quid operet̃.in.l.huiuſmodi.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.22.

7 Clauſula ſummarie de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij quid importet et quid de verbo ſummatim procedatur.in.l.iudices. nume.3.C.de iudi. fo.116.

7 Clauſula generalis an limitetur per ſpecialem precedentē vel ſequentem an autem per eam augeatur ſpecialis.in.l.quoties.nu.3.C.famil̃.herciſcū.fo.169.

1 Clauſula in cōpromiſſo appoſita ꝙ intelligatur eſſe vel fuiſſe lis etiā de omni eo ſuper quo fuerit laudatum an extēdatur ad ignorata.in.l.aquiliana.nu.5.ff.de tranſac.fo.79.

3 Clauſula codicillaris non ſolum conſeruat legata vt debeantur a venientibus ab inteſtato ſed etiam operatur vt inſtitutio directa trahat̃ ad fideicōmiſſum vt venientes ab inteſtato teneantur iure fideicōmiſ. reſtituere hereditatem inſtitutis pro illis portionibus pro quib⁹ ſunt inſtituti et detrahetur trebellianica ⁊ quando hoc procedat.in.l.ex ea.

nu.2.ff.de teſta.fo.45.

4 Clauſula codicillaris locum ſibi vendicat etiam quãdo teſtamentum eſt nullum ex cauſa pꝛeteritionis vel exheredationis.in.l.ij.nu.2.ff.de lega.iij.fo.72.

3 Clauſula codicillaris ſi fiat per hec verba ſi non poteſt valere iure teſtamẽti ⁊c.licet inſpecto pꝛeſenti ſtatu valere poſſit iure teſtamẽti tamen ſi ex poſt facto poteſt nõ valere operabitur clauſula in illũ caſum ſecus ſi fuit dictum ſi nõ valet.in.l.cum in ſecũdo.nu.7.ff.de iniu.rup.et irri.teſta.fo.64.

7 In clauſula non obſtante an debeat fieri expꝛeſſa mẽtio de lege diſponente contrarium an autem ſufficiat generaliter dicere non obſtante quacũqꝫ lege cõtrarium diſponente.in.l.quoties.nume.2.C.de pꝛeci.impe.offe.fo.31.

4 Clauſula nõ obſtantium oppoſita in reſcriptis vel legibus quid operetur.in.l.ſi mihi.§.in legatis.nu.7.ff.de leg.j.fo.9.

4 Clauſula in fine poſita non ſolum refertur ad pꝛopꝛiam ſed ad omnia pꝛecedentia.limita pluribus modis vt in.l.fina.nume.2.ff.de rebus dubijs.fo.77.
Quid in clauſula in pꝛincipio vel in medio poſita.ibi.nu.3.

1 Clauſula nõ obſtante quocũqꝫ pꝛiuilegio in reſcripto appoſita tollit pꝛiuilegia in coꝛpoꝛe iuris non incluſa clauſa vero in eo non tollunť.in.l.j.nu.2.ff.de legi.fo.9.

7 Clauſula ſi narrata vera ſiunt nõ ſubintelligitur in contractibus pꝛiuatoꝛum.in.l.ſi.nu.4.C.de diuer.reſcrip.fo.37.

6 Clauſula generalis an referať ad ſpecificata.in.l.doli clauſula.nu.1.cum ſeq.ff.de verbo.obli.fo.37.

1 Clauſula nõ obſtante quacũqꝫ conſuetudine in contrarium diſponente.in.l.appoſita.an iſta clauſula tollat dũtaxat cõſuetudinem pꝛecedẽtem an illam que poſtea emanauit an ambas.in.l.de quibus.nu.18.ff.de legi.fo.14.

1 Clauſula in fine poſita in dubio refertur ad pꝛoxime pꝛecedentia non ad remota ⁊ quando nec ad pꝛoxime pꝛecedentia referatur.in.l.ſi idẽ cum.§.ſi vna.nu.3.ff.de iuriſdi.om.iudi.fo.21.
Quid ſi eſt poſita in pꝛincipio vel in medio.ibi.

7 Clauſula ſi plus valet donat an referatur ad totam quantitatẽ.in.l.ij.nu.10.C.de reſcin.ven.fo.228.
Et an per illa verba cenſeatur renuntiatum beneficio.d.l.ij.ibi.

7 **Clericus** nõ poteſt eſſe pꝛocuratoꝛ alterius ſi eſt cõſtitutus in ſacris vel habeat beneficium eccleſiaſticum cui debet intendere et quid in monachis.in.l.militem.nume.2.C.de pꝛocura.fo.71.

8 Clerici aliqui vel religioſi ſi fuerint exempti a iuriſditione archiepiſcopi an tamẽ remaneat reuerentia quam debeant habere ad ipſum.in.l.ſi.nu.2.C.de bon.liber.fo.15.

1 Clericus conueniens laicum in curia ſeculari poterit ibidem reconueniri a laico niſi in tribus caſibus.in.l.ij.§.ſed ſi agant.numero.3.ff.de iudi.fo.127.

1 Clericus exemptus a iuriſditione ſui epiſcopi vt abbas qui immediate ſubeſt pape an poſſit pꝛoꝛogare iuriſditionem epiſcopi a qua exemptus eſt ſine licentia pape remiſ.in.l.j.nu.15.ff.de iudi.fo.127.

1 Clericus qui factus eſt poſt delictum cõmiſſum ⁊ citationem ſecularis iudicis an poſſit declinare foꝛũ iudicis ſecularis.in l.ſi quis.nume.8.ff.de iudi.fo.128.

5 Clerico condẽnato an debeant accipi fructus beneficij.in.l.cõmodis.nu.2.ff.de re iudi.fo.81.

1 Clericatus ſocij nocet ſocio vt poſſit inuitus trahi coꝛam epõ in cauſa indiuidua.in.l.ſi cõem.nu.2.ff.quẽad.ſerui.amit.fo.188.

2 Clericum percutiens ignoꝛãs ipſum eſſe clericum: an incidat in penã excõicationis.in.l.ſi ignoꝛans.nu.2.ff.loca.fo.135.

5 Clericus an poſſit donare vel relinquere concubine ſue.in.l.donationes.nu.2.ff.de dona.fo.37.

1 Clerici dicuntur ſimoniaci quãtũcũqꝫ modicum pꝛemium cõſequanť ex facto ⁊ incurrunt penas eoꝛum.in.l.furti.§.pactus.numero.2.ff.de infa.fo.86.

7 Clericus ſi declinauit et poſtea agat coꝛam iudice ſeculari contra aliquem ⁊ ille excipiat ꝙ non reddatur ſibi ius: qꝛ declinauit ⁊ clericus replicet ꝙ nõ valet ſtatutum ⁊ pꝛoteſtatur iudici ꝙ reddat ſibi ius alˀs incidat in penã auť.ſtatuimus.C.de epiſ.⁊ cleri.inde requiſitus qd faciet iudex.ibi.nu.4.fo.19.
De hoc vide latius ibidẽ nu.5.⁊ in.l.ſacroſancte.C.eo.nu.2.3.et.4.

3 Clericus conſtitutus in ſacris ſi inſtituat filios vel poſthumos quos habebit cenſetur ſenſiſſe de illis quos licite habere poteſt: ſed per adoptionẽ vel ſi habebat filios baſtardos cum erũt legitimati.in.l.ſi quis.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.48.
Si inſtitueret poſthumos quos habebit ex tali muliere qõ inſtitutio non valeat.ibi.

8 Clericus ſi agat cõtra laicum in curia ſeculari: an poterit laicus eum ibi recõuenire in auť.et conſequenter.nu.5.C.de ſenten.et interlo.om.iudi.fo.133.

1 Clericus vel hereticus condẽnatus ſi remiſſus eſt ad iudicẽ ſecularem vt imponeret penam perſonalem licet non debeat ſimpliciter ſtare ꝓceſſui iudicis eccleſiaſtici ſufficit tamẽ ꝙ reperiat eum criminoſum.in l.magiſtratibus.nu.4.de iuriſdi.om.iudi.fo.21.

7 Clericus ſi teſtificatur coꝛam iudice ſeculari: an poterit per eũ puniri pena: de qua in.l.nulla.nu.6.C.de teſti.fo.188.

8 Clericus an poſſit citari a iudice ſeculari taliter ꝙ citatio ipſum afficiat.in.l.teſtamenta oĩa.nu.7.C.de teſta.fo.43.

1 Clericus ſi litigat in curia ſeculari cõtra laicum: tunc ſeruatur ſtylus ſecularis quo ad oꝛdinem pꝛocedendi.in.l.ex ea cauſa.numero.5.ff.de poſtu.fo.84.

5 Clerici ad que onera teneantur.in.l.j.§.hic titulus.numero.3.ff.de publi.et vec.fo.28.

7 Clericus qui fuit notarius in curia epiſcopi ſi poſtea efficiatur bigamus ꝙ pꝛo geſtis tẽpoꝛe notariatus teneatur reſpondere coꝛam epõ.in.l.j.nu.3.C.vbi de ratioci.agi opoꝛ.fo.137.

7 Clerici conuenti an ſatiſdent.in.l.cum clericis.§.memoꝛati.nu.1.C.de epiſ.⁊ cle.fo.16.
Clerici pꝛohibentur iurare coꝛam iudice ſeculari ſine licentia epĩ: ſed extra iudiciũ poſſunt iurare.ibi.nu.6.

7 Clerici nõ poſſunt poſtulare nec ad curias iudiciales accedere niſi in pꝛopꝛia cauſa vel tanqꝫ ſyndici pꝛopꝛij collegij.in.l.placet noſtre.nu.2.C.de epiſ.⁊ cle.fo.15.

1 Clericus ratione contractus poteſt ſe ſubijcere iuriſditioni alterius epĩ ſine licentia ſui epĩ licet alio modo pꝛoꝛogando iuriſditionem non poſſit.in.l.j.nu.9.ff.ſi quis in ius vo.non ierit.fo.31.

7 Clerici ad que onera teneanť ⁊ a quibꝰ ſint exempti.in.l.placet.nu.5.C.de ſacroſan.eccle.fo.5.

7 Clerici quando teneantur iurare de calũnia.in.l.ſi.§.ſed quia.nu.3.C.de iura.calũ.fo.111.

1 Clericus an poſſit petere diuiſionem in curia ſeculari contra laicum.in.l.in his.nu.5.ff.de iudi.fo.129.

3 Clericus beneficiatus ſi,perceptis fructibus moꝛiatur nõdum cõpleto anno: an eius heres teneatur reſtituere ſucceſſoꝛi pꝛo rata ſicut heres mariti an non ſicut nec heres fructuarij remiſſiue.in.l.diuoꝛtio.§.non ſolum.nu.5.ff.ſolu.matri.fo.9.

7 Clericus aliquis non intitulatus ſi in aliqua eccleſia decedat non relictis conſanguineis bona eius debent diſtribui inter pauperes.in.l.ſi quis pꝛeſbyter.nu.2.C.de epiſ.⁊ cleri.fo.16.

1 Clericum ſi quis includit in aliquo loco licet eum non tetigerit ꝙ incidat in excõicationẽ ſicut ſi manus violentas inieciſſet.in.l.ſꝫ eximendi.nu.3.ff.ne quis eum qui.fo.32.

8 Clericus ſi commiſit delictum pꝛopter quod poſſit pꝛiuari beneficio: an teneatur reſtituere fructus.in.l.j.nume.3.C.de his quibus vt indignis.fo.77.

1 Clerici gaudent beneficio ſtatutoꝛum.in.l.omnes populi.nume.8.ff.de iuſti.et iure.fo.9.

7 Clerici coꝛam quo iudice cõueniantur.in.l.cum clericis.nume.1.C.de epiſ.⁊ cle.fo.16.

7 Clericus ſi quis factus eſt poſt delictum cõmiſſum an iudex ſecularis non obſtante poſſit pꝛocedere contra eũ ⁊ punire.in.l.officiales.nu.2.C.de epiſco.⁊ cle.fo.14.
Clericatus eſt honoꝛ ⁊ dignitas et an per acceptionem vxoꝛis perdat quis pꝛiuilegia clericalia.ibi.nu.3.

7 Clerici dicuntur habere domicilium in loco vbi habent beneficiũ in illo loco non alibi debet conueniri.in.l.omnes qui.nu.3.C.de epiſco.et cleri.fo.18.

7 Clerici nõ debent ſoluere gabellas ad poꝛtas pꝛo fructibus beneficioꝛum ſuoꝛum vel pꝛopꝛiarum poſſeſſionum.in.l.j.nume.5.C.de epiſco.et cleri.fo.14.

4 Clero huius ciuitatis ſi quis legaret cenſetur legatum factum ſingulis clericis.in.l.ſi cognatis.nu.2.ff.de reb.dub.fo.76.

1 Clericoꝛum exautoꝛatio vel degradatio delinquentium qualiter fiat.in.l.ij.nu.6.ff.de infa.fo.85.

7 Clericalia inſignia qui non habet non dicitur haberi pꝛo clerico.in.l.ſi qua.nu.4.et.5.de epi.⁊ cle.fo.16.

7 Clerici nõ poſſunt inuiti cõpelli ad ſubeundum tutelam vel curam ⁊ an volentes admittantur.in.l.generaliter.nu.2.C.de epiſ.⁊ cle.fo.21.

3 Clericus ſi impetrauit beneficium vacaturum ⁊ anteqꝫ vacaret cõtraxit matrimonium deinde moꝛtua eſt vxoꝛ anteqꝫ vacaret ſed poſtea ſic ꝙ non poſſit illud obtinere.in.l.ſi a pꝛimo.nume.2.ff.de libe.⁊ poſthumis.fo.48.

7 Clericus pꝛeſumitur qui vadit in habitu clericali.in.l.ex ꝑſona.nu.4.C.de pꝛoba.fo.180.

7 Clericus in quibus caſibus poſſit coꝛam iudice ſeculari conueniri in auť.clericus.nu.2.et.3.C.de epiſ.⁊ cle.fo.18.

7 Clerici ſchiſmatici vel heretici nõ habent pꝛiuilegia clericoꝝ.in.l.oẽs qui.§.pꝛeterea.nu.2.de epi.⁊ cle.fo.18.

7 Clericalis oꝛdo non liberat a patria poteſtate.in.l.cum lege.nu.2.C.de epi.⁊ cle.fo.21.

8 Clericum ſi iudex ſecularis capiat pꝛo maleficio deinde requiſitus ab epiſcopo ipſum remitti dꝫ remittere ſub fide ⁊ cuſtodia vt nõ ſit in eiꝰ ꝑtãte aufugere.in.l.eos.§.ſup his.nu.5.C.de app.fo.143.

3 **Coactio** qñ fit a iudice licite in caſu permiſſo a iure nõ dicitur actus factus per metũ nec vitiať niſi quãtũ ad vtilitatem illius q permiſit ſe cogi in.l.qui in alienam.§.celſus.nu.6.ff.de acqui.here.fo.96.

3 Cogi qñ poteſt qs ꝙ faciat id qõ mihi pꝛodeſt ⁊ ſibi non nocet.in.l.ij.nu.6.ff.ſolu.matr.fo.4.

8 Coactio eſt duplex.in.l.cũ aliqs.nu.5.C.de iure deli.fo.69.

4 **Codicilli** ſunt ꝑfecta volũtas ad inducendũ ⁊ eodẽ mõ tollendum legatum factũ in alijs codicillis.ſꝫ nõ ſic ad factuꝫ in teſtamẽto vt tollat ipſo iure ſed ope exceptio.in.l.ſi ita ſit nu.3.ff.de leg.j.fo.9.

3 Codicilli ſunt qñ in eis ſiũt legata vel fideicõmiſſa.⁊ qd ſi fiat ſolũ ademptio legatoꝝ factoꝝ in teſtamẽto ⁊ que alia poſſunt fieri in codicillis.in.l.heredes.§.ſi qd.nu.7.9.ff.de teſta.fo.43.

3 Codicilli lꝫ rumpanť rupto teſtõ qñ teſtm̃ valuit a pꝛincipio ſi tñ teſtm̃ a pꝛincipio fuit nullũ non ſunt nulli codicilli qꝛ non inceperũt habere depẽdentiam ab eo ſicut qñ factũ eſt teſtm̃.in.l.⁊ ſi pepcerit.§.ſi ita.nu.3.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.47.

8 Si in vno codicillo relinquiť tibi fundus.⁊ in alio nõ relinquiť ſꝫ admittiť vꝫ vltimus in quo continetur ademptio.in.l.cũ ꝓponatis.nu.2.C.de codicillis.fo.81.
Codicillari vel donare cauſa moꝛtis an poſſit q teſtari non poteſt.in l.tã is q.nu.3.ff.de dona.⁊ moꝛ.cã cap.fo.40.

3 Codicilli facti apud hoſtes ſi teſtm̃ erat factum ante captiuitatẽ cõualeſcunt ſi codicillans fuit reuerſus fictione vero.l.coꝛnelie nõ ſi ibi moriatur.in.l.eius q.nu.3.ff.de teſta.fol.38.

3 **Cognati** pñt in cã pia imploꝛare iudicis offm̃ pp eoꝛũ intereſſe rõne ſanguinis.nec habebũt cauere de rato in.l.ſi cũ dotem.§.ſinaũt.nu.2.ff.ſol.ma.fo.18.

8 Cognati ſunt nõ agnati mater ⁊ filius ⁊ ſilˀr nepos ⁊ auia materna ſeu auus.in rub.nu.1.C.ad tertu.fo.110.

8 Nati ex duabus ſoꝛoꝛibus q vocãť ꝯſobꝛini dicunť cognati ⁊ nõ agnati.in.l.j.nu.2.C.vnde legi.fo.24.
Natus ex conſobꝛina mea diciť mihi cognatꝰ ⁊ nõ agnatus ⁊ ſimiliter natus ex filia mea.ibi.

8 Cognati hodie admittunť de iure ciuili ſicut agnati ⁊ ſic inuicẽ cõfundunť ⁊ de duobꝰ capitibꝰ ſit vnũ.in.l.j.nu.3.C.vnde leg.fo.24.

3 **Coheredem** vel ſubſtitutũ habẽs in aliqua parte q eſt paratus adire ꝙ nõ poſſit vnã partẽ acceptare ⁊ aliã repudiare.in.l.j.nu.2.de acq.here.fo.94.

3 Coheres ſubſtitutus an poſſit renũtiare iuri ſubſtitutionis ⁊ habere per ius accreſcendi.in.l.ſi qs heres.nu.2.⁊.3.ff.de acq.here.fo.104.

4 Coheres an cõpellatur ſoluere onus coheredi noĩatim iniunctuꝫ.in l.celſus pater.§.ꝙ alicuius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.53.

1 Appello te coheredẽ meũ cũ non ſis an hoc mihi pꝛeiudicat.in.l.epiſtola.nu.2.ff.de pac.fo.76.

2 Coheredis voluntarij datio nõ tollit exiſtentiã neceſſarij heredis nec impedit eius effectũ ⁊ an tollat eius exiſtentiã ſui ⁊ neceſſarij.in.l.eiꝰ qui.nu.23.ff.ſi cer.pe.fo.21.
Coheres qñ poſſit habere ratã ſtipulationẽ factã alteri coheredi vt ei acquiratur actio.ibi.nu.25.

4 Coheres q venit ꝑ ius accreſcendi an teneať ad legata relicta ab alio coherede cuius poꝛtionẽ conſecutus fuit ꝑ ius accreſcẽdi.in.l.lꝫ imperatoꝛ.nu.6.ff.de leg.j.fo.33.
Quid in legatario a quo fuit relictum ⁊ ſibi poſtea ademptum ⁊ alteri legatum.ibi.nu.7.

3 Coheredis extranei datio nõ facit de neceſſario voluntariũ ⁊ quare in l.pꝛo herede.§.papinianus.nu.2.ff.de acq.here.fo.49.

8 Coheres an poſſit poꝛtionẽ ſuam quã adiuit repudiare vt non cogať aliam partem deficientẽ acceptare.in.l.teſtamento.nu.4.C.de impub.folio.55.

2 **Collatio** pꝛo iactu nõ debet fieri niſi de rebus q̃ reperiunť ⁊ ſm̃ eſtimationem illarum.in.l.nauis omiſſe.nume.2.ff.ad.l.rho.de iac.fo.90.

2 Collatio fit pꝛo iactu veſtimentoꝝ.in.l.ſi laboꝛante.§.cum in eadẽ.nu.4.ff.ad.l.rho.de iac.fo.90.

8 An ille q nec eſt ſuus nec emãcipatus cõferat alteri ſilˀr q nec eſt ſuus nec eſt emancipatus vt ſunt nepotes ex filia vel filij in hereditate materna.in.l.ſi emancipati.nu.11.C.de colla.fo.33.

8 Cõferunť ea q̃ cõputanť in legitimã ſi ſunt talia q̃ pertineant ad materiam collationis.in.l.illud ſine.nu.1.⁊ nu.2.C.de col.fo.31.
Que veniãt in collatione vide latius ibidẽ.nu.3.4.5.6.7.⁊.8.

8 Conferri an debeant donata a patre vel ab extraneo filio emãcipato.in.l.j.nu.3.C.de colla.fo.27.

8 Collatio qñ habeat locũ.in.l.emãcipati.nu.2.4.⁊.5.C.de colationibꝰ folio.32.

8 Inſtituo filiũ meũ in iſta legitima ⁊ nepotes ex eo vniuerſalˀr ꝙ illi nõ conferãt tũc aliqd inter ſe etiã dotẽ vel donationẽ ꝓpter nup.dataꝫ ꝑ me cũ eis nõ debeať legitima ⁊ poterãt pꝛeteriri relicta legitima patri eoꝛũ vel ipſo exheredato ⁊ ſic veniũt tanqꝫ extranei.in.l.ſi emãcipati.⁊ nu.3.C.de colla.fo.32.

8 Collatio an fiat nõ ſolũ inter filios ſed etiã inter nepotes.in.l.illã merito.nu.2.3.⁊.4.C.de colla.fo.30.

8 Collatio fit tpe diuiſionis hereditatis ⁊ debẽt tũc poni oĩa in cõi.in.l.vt liberis.nu.6.C.de colla.fo.29.
Inter emãcipatũ ⁊ ſuũ q̃ cõferanť hodie.ibi.nu.12.

9 Conferunť ꝓpꝛia nõ cõia.in.l.vt liberis.nu.8.C.de col.fo.29.

8 Collatio nõ hꝫ locum qñ tractatur de ſucceſſione collateralium.in.l.j.nu.4.C.de legi.here.fo.112.

8 Collatio fit officio iudicis qñ ille cui ſienda eſt nõ poſſidet id qõ eſt cõſeruandũ nec etiã partẽ hereditatis illi ꝯtingentẽ.in.l.ſi ſoꝛoꝛ tua.nu.2.C.de colla.fo.28.

8 Emptoꝛ q petijt rẽ ſicut põt repelli ab agendo ſi nõ offert pꝛetiũ ita q petit partẽ hereditatꝫ ſi collationẽ nõ offert.in.l.filie lꝫ.nu.2.C.de col.folio.29.

8 Collationis materia fuit inuẽta ꝑ equitate ſeruanda inter liberos.in l.vt liberis.nu.3.C.de col.fo.eod.

8 Cõferri an debeãt aduentitia.in.l.vt liberis.nu.5.C.de col.fo.29.

4 **Collecta** ſi imponiť hoĩbꝰ vnius ville ꝓ ſoluẽdo vni ex eis debitũ pꝛo quo villa ſibi teneť ꝙ etiã ille ꝓ collecta q̃ imponiť ꝯtribuere debeat ⁊ ſic deducta ꝑte ſua ſolueť ſibi debitũ in.l.ab oĩbus.§.ſi a titio.nu.2.⁊.5.ff.de leg.j.fo.42.

5 Bona an ſint obligata ꝓ collectis q̃ imponunť ꝑſonis ꝓ rebus.in.l.imperatoꝛes.nu.3.ff.de publi.⁊ vecti.fo.30.

5 Collectarum onus q̃ imponunť perſone ꝓ rebus ſi vult dimittere res ſiſco an poſſit quis euitare.in.l.is cum quo.nume.4.ff.de aqua pluui.arcen.fo.26.

7 In generali collecta q̃ imponiť ꝑſonis ꝑ ſolidũ ⁊ libꝛaꝫ nõ cõpꝛehendunť foꝛẽſes ꝓ rebus intra territoꝛiũ ſitis.niſi ſpãliter imponať onus illis rebꝰ.in.l.plꝫ.nu.3.C.de ſac.ſanc.ec.fo.6.

8 **Collegium** impꝛobatũ lꝫ nõ poſſit heres inſtitui ſinglˀares tñ de collegio bene pñt niſi ſit repꝛobatũ ratione ſecte vt collegium hereticoꝛum.in.l.collegiuꝫ ſi.nu.2.C.de here.inſti.fo.49.

1 Collegiati debẽt eligere vnũ ex ſe qñ eſt aliqs idoneus ad hoc nõ aũt extra ſe niſi in ſubſidium.in.l.nulli permittiť.nu.12.ff.qõ cuiuſqꝫ vniuer.fo.109.

7 Collegiũ appꝛobatũ qualˀr cognoſcať ⁊ q̃ ſint eiꝰ ſigna.in.l.pꝛiuatoꝛũ nu.3.C.de iuriſdi.om.iu.fo.132.
Collegiũ ⁊ vniuerſitas qũo differant.ibi.nu.4.

4 Collegiũ cui legatur ſi eſt appꝛobatum legatũ ei factũ non diſtribuiť inter ſingulos ſꝫ venit ad arcam cõem.in.l.cum ſenatus.nu.5.ff.de rebus du.fo.77.

7 Illud qõ cuidã permittiť facere ꝓ ſe permittitur etiam facere pꝛo ſuo collegio in quo eſt incoꝛpoꝛatus.in.l.placet noſtre.nu.4.C.de epiſco.⁊ cle.fo.15.

4 Si oẽs de collegio iurauerũt ſuper aliquo ꝯctu vel compꝛomiſſo: an etiam ſubꝛogati ſint periuri ſi veniant contra.in.l.ſi grege.nu.4.ff.de lega.j.fo.11.

1 Collegiũ ſeu oĩs congregatio regulariter pꝛohibetur niſi ⁊c.in.l.j.nu.1.ff.qõ cuiuſqꝫ vni.fo.108.

2 **Colonus** vel inquilinus nõ ſoluẽs penſionem põt ꝓpꝛia autoꝛitate locatoꝛis expelli.ſecus in emphyteota.in.l.colonus.nu.2.ff.loca.fo.138.
Colonus licet expellatur pꝛopter penſionẽ nõ ſolutã tñ ad ipſam ſoluendã põt conueniri ſi pꝛius conueniať ad penſionẽ ꝙ videať remiſſa pena expulſionis.ibi.nu.3.

7 Colonus numerať inter perſonas domeſticas ⁊ ſic nõ eſt idoneus teſtis.in.l.pꝛeſenti.nu.5.C.de epi.⁊ cle.fo.24.

5 Colonus ſi diſcedat de poſſeſſione ⁊ alius ingrediť ⁊ colonum reuerſum nõ admittat ꝙ acq̄rat vtrãqꝫ poſſeſſionẽ ſicut ſi ipm̃ expelleret.in l.peregre.§.quibꝰ.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.57.

7 Colonus vel inq̄linus vel emphyteota ſi ſoluit lõgo tpe penſionẽ: an dicať dñs ꝯ eos pꝛeſcripſiſſe ſi nõ põt aliter oſtẽdere conceſſionẽ vľ locationẽ.in.l.plures.nu.8.C.de fide inſtru.fo.195.

2 Colo.ad colonũ ꝑtinet facere foſſata in fundo qñ quolibet anno debẽt refici.in.l.ſi in lege.§.ſi domus.nu.3.ff.loca.fo.131.

5 Colonus ⁊ inquilinus detinẽt ſibi ⁊ ſuo noĩe ſed poſſident dño ſeu locatoꝛi.in.l.j.§.adipiſcimur.nu.6.ff.de acq.poſ.fo.43.

5 Colonus meus lꝫ alteri ficte tradẽdo nõ pꝛiuet me poſſeſſione dꝫ hoc intelligi de omnino ficta traditiõe.in.l.quaꝝ rerũ.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.58.

8 Colonus vel inquilinus qualiter poſſideat locatoꝛi nõ ſibi.in.l.j.nu.3.C.cõmu.de vſuca.fo.124.

2 Colonus non poteſt in vltimo anno locationis fundũ ita exfructuare ꝙ fructus anni ſequẽtis extenuentur.in.l.⁊ hec diſtinctio.nume.4.ff.loca.fo.134.

2 Colonus non tenetur conferre aliqua onere publica occaſione rei vel

refectionis vie ad domum lꝫ ſecus in vſufructuario.in.l.ex conducto nu.3.ff.loca.fo.129.

Colonus teneť ad onera publica realia vt tributa.

2 Colonus hꝫ actionẽ furti ſed condictionẽ furtiuã nõ.in.l.cũ in plures §.meſſem.nu.4.ff.loca.fo.138.

8 Colonus vel inqlinus ſi emãt ab eo quẽ credãt dñm ꝙ tũc immutãt ſibi cãm poſſidendi ⁊ ex iuſta cã ⁊ pꝛeſcribãt ꝯ locatoꝛẽ ⁊ qd ſi interueniat cã iniuſta.in.l.cum nemo.nu.3.C.de acq.poſ.fo.125.

Colonus ſi rẽ alteri vẽderet ⁊ traderet:an talis emptoꝛ pꝛeſcribat aduerſus locatoꝛẽ qui erat verus dñs.ibi.nu.3.⁊.4.

2 In colono q ad certã q̃titatẽ fructuũ: puta.xx.coꝛbes oĩ anno colit dãnũ magnũ ꝯtingẽs in fructibus caſu foꝛtuito ꝑtinet ad locatoꝛeꝫ.in l.ſi merces.§.vis maioꝛ.nu.2.ff.loca.fol.132.

2 Colonus qñ percipit ſemẽ tm̃ vel aliqd vltra q̃ remiſſio penſionis fiat in.l.ſi merces.§.vis maioꝛ.nu.4.ff.loca.fo.eo.

2 **Coloꝛ** ꝙ fuit q̃ſitus eo caſu quo creditoꝛ principal'r cũ muliere ꝯxit.in.l.qdã noluit.nu.3.ff.ad velle.fo.110.

2 Coloꝛ q̃ſitus nõ ðꝛ niſi qñ creditoꝛ participat fraudẽ vna cũ muliere ⁊ debitoꝛe.in.l.bonafide.nu.2.ff.ad velleia.fo.eo.

4 **Commercium** de re qñ dicať eſſe.ĩ.l.idẽ iulianus.§.cõſta.nu.2.ff.de leg.j.fo.19.

7 **Commendare** idẽ eſt ꝙ deponere.in.l.cũ hereditas.nu.4.C.depo.fo.220.

1 **Comes** palatinus habẽs ꝑtãtẽ legitimandi q̃ legitimatio ðꝛ reintegratio totius ſtatus põt etiã diſpẽſare vt quis poſſit ſuccedere certo modo lꝫ non legitimet.in.l.ſolet.nu.3.ff.de iuriſdi.om.iu.fo.22.

5 Comes vnus ſi deceſſit relictis plurib⁹ filijs an iuriſditio q̃ erat apd̃ eũ ⁊ etiã exercitium ſit apud quẽlibet filioꝝ inſolidũ.in.l.ſi vni.nume.6.ff.de re iudi.fo.80.

3 Comiti palatino ſi fuit ꝯceſſuꝫ ꝙ poſſit legitimare ſpurios in vita patris ⁊ etiã in moꝛte poterit etiã legitimare poſt moꝛtẽ.in.l.ſi quis.§.ſi filium.nu.7.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.49.

1 Comites palatini habẽtes ꝑtãtem legitimãdi an poſſint mulctã ĩdicere.in.l.vna.nu.5.ff.ſi quis ius di.non obtẽ.fo.26.

1 Comes palatinus ſi legitimat aliquẽ cũ hoc ꝙ nõ ſuccedat cũ legitimis iſta nõ põt dici legitimatio ſed diſpenſatio.in.l.ſed ſi hac.§.patronum.nu.6.ff.de in ius vo.fo.28.

2 Comes an ex cõtractu ſuo poſſit obligare ſubditos ſuos.in.l.eũ q.§.ſꝫ ſi quis.nu.2.ff.de cõſti.pecu.fo.71.

4 Comes palatinus an poſſit legitimare filiũ naturalẽ vni⁹ nobilis veneti vel floꝛentini nõ habẽtis ſignoꝛiã ſeu caſtra ⁊ iuriſditiones.in.l.ex facto.§.ſi qs.nu.7.ff.ad treb.fo.121.

7 **Que** ſint ꝑtes iudicis cõmiſſarij in referendo iudici cõmittenti.in.l.iudices.nu.4.C.de fi.inſtr.fo.195.

2 Cõmiſſio ꝙ cenſeatur facta tanq̃ in bonũ virum ⁊ de effectu huius.in l.ſi in lege.nu.3.ff.loca.fo.131.

1 Cõmiſſio facta nuntio per iudicẽ que ſit ſuper quod iudex facere tenetur non expirat lꝫ expiret offiñ iudicis.in.l.moꝛe maioꝝ.nu.7.ff.de iuriſdi.om.iu.fo.19.

7 Si per ſuperioꝛẽ vel pꝛincipẽ cõmittatur alicui ꝙ aliqueꝫ cõpellat ad ſoluendum tali ſuo creditoꝛi lꝫ expꝛeſſe nõ cõmittat ſibi cognitionem cauſe ſꝫ ſolũ executionẽ,tñ ſi nõ pꝛeceſſerat cognitio cenſeť etiã ipſa cõmiſſa ⁊ nõ poterit cõmiſſarius ꝓcedere ad executionẽ niſi cã cognita.in.l.j.nu.5.C.de execu.rei iu.fo.138.

2 **Commodatum** erit ſi tradididi rẽ meã ꝓ vtilitate tua ⁊ ad certum determinatũ vſuꝫ in.l.ij.nu.12.ff.ſi certũ pe.fo.3.

8 Cõmodatarius quo iure recuperet rẽ ſuam.in.l.fi.§.ſed cũ in ſecũdã.nu.2.C.de furtis.fo.13.

2 Cõmodata res ſi datur nũtio cõmodatarij an pereat cõmodanti.in.l.eum q.§.ſed ſi dñ.nu.2.ff.cõmo.fo.78.

2 Cõmodatum eſt illud qđ fit ad certũ ⁊ determinatum vſum ⁊ non põt reuocari anteq̃ ille ſit expletus.in.l.cõmodato.§.ſicut aũt.nu.5.ff.cõmo.fo.79.

2 Cõmodatum lꝫ fiat gratia accipientis tm̃ aliqñ tñ ſit gratia vtriuſqꝫ ⁊ aliqñ dantis tm̃ ⁊ tunc nõ habet certam naturã cõmodati.in.l.in rebus.nu.5.ff.cõmo.fo.eo.

2 Cõmodãs equũ quẽ ſciebat nõ poſſe ferre laboꝛẽ teneť cõtraria cõmodati ipſi cõmodatario ad intereſſe ſi ꝓpter hoc qđ equus in via defecit dãnificatus eſt.in.l.eũ q rem.nu.2.ff.cõmo.fo.78.

Si tũc gratis cõmodauit ⁊ pereat ꝙ cõmodatari⁹ nõ teneať.ibi.nu.3.

8 Cõmodatarius ſi exegit rẽ vel penã an teneať penã reſtituere cõmodãti.in.l.manifeſtiſſimi.nu.2.C.de fur.fo.13.

Cõmodatarius ſi nõ põt agere furti ꝓpter quãtitatẽ perſone furis an commodans agere poterit.ibi.

2 Cõmodatario ſoluens eſtimationẽ ꝓ re cõmodata qual'r ⁊ qñ cõpetãt tres actiones ꝯrie cõmodati qñ res reuerſa eſt ad dñm.in.l.in cõmodato.§.rẽ cõmodatam.nu.2.ff.cõmo.fo.79.

Cõmodatarij ꝙ tũc ſit electio iſtaꝝ actionũ ſed quo ad ſolutionẽ ꝙ electio ſit cõmodatoꝛis ante lit.conte.an ſoluat eſtimationẽ receptã vel rẽ niſi cõmodatarius iam eſſet effectus dñs vel quaſi.ibi.nu.3.

2 Cõmodatum ſi ſit vehiculum plurib⁹ ſimul.quare quilꝫ teneať ꝓ parte ad reſtitutionem niſi contrarium ſit actum.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.6.ff.cõmo.fo.eo.

De hac materia vide latius ibi.nu.12.13.14.15.16.20.⁊.27.

1 Cõmodatari⁹ vel depoſitarius ſi cadit a detẽtatione rei cõmodate vel depoſite ꝓ recuperatione nõ hꝫ aliquam actionem ſed offñ.in.l.item videndum.§.nunc videamus.nu.3.ff.de peti.here.fo.161.

2 Cõmodatarius ſi vtatur re cõmodata aliter q̃ ſit ſibi permiſſuꝫ a cõmodante cõmittitur furtũ in vſu niſi deneget rẽ reſtituere qꝛ tunc committit furtũ in tota re in.l.q furtũ.nu.2.ff.de cõdi.fur.fo.64.

Contra cõmodatariũ que ſit differẽtia an agatur conditione furtiua: an actione cõmodati.ibi.nu.3.⁊.4.

Commodatarius qñ teneatur de caſu.ibi nu.4.

8 Cõmodans lꝫ recuperauerit rẽ tñ de rigoꝛe iuris põt petere executionem ſñie cõtra cõmodatarium ſui culpa ꝯdẽnatum pꝛopter malaꝫ cuſtodiã ſed de equitate obſtat exceptio doli.in.l.j.numer.4.C.de re iudi.fol.137.

2 Cõmodata re aliena ⁊ cũ cõmodante agente cõcurrat dñs agendo rei vendica.ꝙ dñs pꝛefereť ⁊ quid ſi nõ ageret ſed denuntiaret.in.l.cõmodare.nu.2.ff.cõmo.fo.78.

Contra cõmodãtẽ agentẽ de reſtitutione rei non põt obijci exceptio dñij ꝙ ipſe nõ eſt dñs ſed alius.⁊ quid in alijs ꝯctibus.ibi.nu.3.

Cõmodatoꝛ ſi agat rei ven.vř ſe aſtrixiſſe ad ꝓbandũ dñiũ ꝙ nõ ꝓbaret pꝛoducẽdo inſtr̃m cõmodati.ibi.nu.4.

2 Volens ire ad videndũ ludũ ſi cõceſſit luſoꝛibus veſtes vel illa q̃ exercentur in ludo cenſeť eas cõmodaſſe ſui gratia:ideo luſoꝛes nõ tenentur niſi de dolo ⁊ lata culpa ſi res ille perdanť.in.l.vt certo.§.interdũ.nu.3.ff.cõmo.fo.76.

2 Cõmodãs qñ ſe obtulit abſqꝫ eo ꝙ fuerit requiſitus nõ teneť commodatarius niſi de dolo ⁊ lata culpa ⁊ foꝛma libelli ⁊ poſitioni.in.l.ſi vt certo.§.interdũ.nu.4.ff.cõmo.fo.eo.

Commodatum pꝛeſumiť factũ ad reqſitionẽ cõmodatarij ſi aliud nõ appareat.ibi.nu.5.

2 Cõmodatarius teneť plus diligere rẽ cõmodatam q̃ ſeipſum ⁊ ſi non põt ambas res ſaluas facere teneť pꝛeferre rẽ commodatam.in.l.ſi vt certo.§.nũc videndum.nu.9.ff.cõmo.fo.75.

2 Cõmodata tibi res mea qñ per te pignoꝛať qualiter agã.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndũ.nu.2.ff.cõmo.fo.76.

2 Cõmodatũ nõ eſt ſed mutuum ſi dico cõmodo tibi iſtã pecuniã vel frumẽtum.in.l.ſed mihi.§.nõ põt.nu.2.ff.cõmo.fo.75.

8 Intereſſe inſolidũ qualiter pꝛetendant tam commodans q̃ cõmodatarius in caſu.in.l.manifeſtiſſimi.§.ſed querebať.ibi.nu.7.fo.13.

7 Si quis petijt rem tanq̃ cõmodatam ⁊ non ꝓbauit cõmodatã ſꝫ locatã non poterit obtinere ex cã cõmodati quam non ꝓbauit.in.l.ij.nu 3.C.cõmo.fo.99.

2 Cõmodatum ſi ſit gratia cõmodatarij tm̃ venit leuiſſima culpa ſi gratia cõmodantis dumtaxat dolus ſi grã vtriuſqꝫ dolus ⁊ etiã leuis culpa.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndũ.nu.4.ff.cõmo.fo.75.

Cõmodantis dolus ꝙ veniat dumtaxat in actione ꝯria q̃ dať cõmodatario contra cõmodantem.ibi.nu.8.

7 Cõmodaui tibi rem meã vt pꝛo te obliges an ſi nondũ ſoluiſti debitũ poſſum te cõpellere ad ſoluendum ⁊ liberandũ eã.in.l.ij.§.de reſtituẽdis.nu.2.C.cõmo.fo.199.

Quid ſi obligaui me pꝛo te.ibi.

2 Actio ad reſtitutionem rei datur contra cõmodatariũ: ⁊ etiã ad eius eſtimationem ſi non redditur ⁊ etiam ad intereſſe deterioꝛationis:et qd de intereſſe loci.in.l.j.nu.2.ff.cõmo.fo.74.

Cõmodari qualiter poſſit habitatio.in.l.j.nu.3.ff.cõmo.fo.74.

2 In cõmodato cum ſit donatio vſus ꝙ transferať ius in vſu.in.l.j.nu.8.ff.commo.fo.74.

4 **Commodum** medij tempoꝛis qñ qs tranſmittat ad heredẽ.in.l.publius.§.titia.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.83.

1 Commodũ agnoſcẽs ex teſtõ põt tñ ex poſtea ipſum teſtamentum impugnare querelã ꝓ alio ⁊ ad commodum alterius.in.l.filius.nu.2.ff.de inoffi.teſta.fo.154.

3 Commoditas põt in aliquem concedi ⁊ tñ non ius.in.l.vſufructu.nume.2.ff.ſo.matri.fo.34.

2 **Ad** cõmunionẽ inuitus non compellitur: ⁊ qd ſi teſtatoꝛ mandauit heredibus ꝙ non debeat diuidere bona.in.l.ſi non ſoꝛtem §.ſi centum.nu.4.ff.de cõdi.inde.fo49.

1 **Commutatio** diciť quando fit de aliquo in aliqđ:an etiaꝫ qñ fit de nullo in aliquod.in.l.iulianus.nu.4.ff.qui ſatiſda.cog.fo.38.

Quid in cauſa poſſeſſionis an fiat mutatio de nulla in aliquam.ibi.

8 **Communitas** aliqua non poteſt per pꝛiuilegium vł ſtatutũ legitimare ſpuriũ ſicut nec reſtituere famam neq̧ alia concedere que pꝛinceps reſeruat.in rubꝛ.nu.3.C.de iure ann.aureo.fo.17.

An ſaltem poſſit circa ſpurium diſpenſare vt nõ obſtãte defectu nataliuꝫ quem nõ põt tollere poſſit patri ſuccedere.ibi.

6 Cõmunitas que recepit aliquem feneratoꝛem ſi ꝓmiſit eũ tractare vt ciuem poſtea faciat vnam legem ſpecialem contra eũ ꝙ nõ poſſit cõuenire ſuos debitoꝛes vſqꝫ ad bienniũ an videatur feciſſe contra pꝛomiſſa.in.l.quidam cum.nume.9.ff.de verb.obliga.fo.43.

3 Cõmunitas aliqua vel dñs ſi negligit mihi foꝛenſi facere iuſtitiam de ſubdito ſuo cum ex hoc efficiatur debitrix vel debitoꝛ meus poſſum a meo ſuperioꝛe impetrare repꝛeſalias generaliter ꝯtra oẽs ſubditos eius.ĩ.l.ꝓ herede.§.ſi qd.nume.8.ff.de acqr.heredi.fo.99.

3 Commune quod eſt meum eſt impꝛopꝛie.in.l.ij.nume.4.ff.de condit.inſtit.fo.88.

An compꝛehendať in ſtatutis faciẽtibus mentionẽ de re alterius.ibi.

1 Communitas terre ſue ⁊ cõſtitutus in magiſtratu loco parentũ habẽtur nec vocantur in ius ſine venia.in.l.generaliter.nume.2.ff.de in ius voc.fo.29.

6 Cõmunitas aliqua ſi fuit cõdẽnata pꝛopter rebellionem ad deſtructionem muroꝛũ ⁊ ipſa deſtruxit an poterit poſtea reponere.in.l.in numerationibus.nu.3.ff.de ſolu.fo.80.

6 Cõmune ſi cõpulit debitoꝛes aliquoꝛũ extitioꝛũ ad ſoluendum in cõmuni illud quod debeatur illis extitijs an ſint ab illis liberati vt ſi poſtea redeant non poſſint illos conuenire.in.l.creditoꝛ.nume.2.ff.de ſolut.fo.90.

7 Cõitas aliqua ſi ꝑ ſtatutũ ſuũ dabat aliquas eleemoſynas religioſis an valeat ſtatutũ poſtea factum in contrariuꝫ.in.l.pꝛiuilegia.nu.3.C.de ſacroſan.eccle.fo.7.

2 Cõmunitas ſi vendidit gabellam ꝓpter guerrã ipſius cõitatis conuenientẽ ⁊ ſui culpa vel ſine gabelle nihil valẽt:debet fieri remiſſio mercedis vel penſionis.in.l.ſi merces.§.culpe autẽ.nu.2.ff.loca.fo.132.

1 Cõmune ſi quid eſt pluribus vt pluribus nõ vt collegiatis vt in commiſſione vel arbitrio cõceſſo pluribus ſufficit maioꝛ pars oĩm nõ maioꝛ pars pꝛeſentiũ etiã ſi due partes conueniſſent.in.l.ſi fundum qui.nu.7.⁊.4.ff.de ſerui.ruſti.pꝛedi.fo.180.

2 Cõitas que põt facere legẽ inter ſubditos ſuos ſi facit ſyndicũ cũ poteſtate obligandi ſingulares perſonas an poterit eas obligare.in.l.eũ qui.§.ſed ſi quis.nu.3.ff.de conſti.pecu.fo.71.

3 Cõitas aliqua ſi fuit bãnita vel condẽnata ꝓpter aliquã rebellionem deinde reuertatur ad gratiã ꝙ tollanť dãna ⁊ condẽnationes.in.l.filio quem.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.53.

4 Cõmunitas ſi impoſuit collectã a ſeipſa per ſoliduꝫ ⁊ libꝛam ⁊ aliqui ſint nõ ſoluẽdo nõ debẽt alij grauari ⁊ qd ſi de mãdato ſuperioꝛis fuit impoſita.in.l.legatoꝛum nu.2.ff.de leg.ij.fo.54.

4 Cõmunitas aliqua ſi dꝫ ſoluere ſuperioꝛi certam q̃titatem diſtribuendam inter hoĩes illius per ſolidum ⁊ libꝛam ⁊ inde ſuperioꝛ aliquos eximit ab onere ſoluendi an ceteri habebunt ſoluere totuꝫ.in.l.ab oĩbus.nu.3.ff.de leg.j.fol.42.

8 Cõmunitas aliqua ſi aliquem comitatiuũ cum filijs recipiat ad ciuitatem ⁊ pater cõtinuauit habitare in comitatu ſed filij eius iam nati habitauerunt in ciuitate ⁊ poſtea fiat ſtatutum ꝙ comitatiui ad ciuilitatem recepti habitantes in comitatu nõ gaudeant beneficijs ciuilitatis nec eoꝛũ filij an noceat filijs iam natis.in.l.ij.nume.3.C.de libe.et eoꝛum libe.fo.16.

4 Cõmunitates nõ recognoſcentes ſuperioꝛem an poſſint alienare plateam cõem vel ſtratam publicã.in.l.continuus.§.cum quis.nu.4.ff.de verb.obli.fo.46.

4 Cõmunitas ſi dedit aliquibus poteſtatem eligẽdi rectoꝛẽ electus cenſetur electus ab vniuerſitate.in.l.vnuꝫ ex fami.§.ſi de falcidia.nu.3.ff.de leg.ij.fol.61.

Si eoꝛũ electio nõ valeat an poſſit iterum eligere.ibi.

1 **Comparare** qui nõ poteſt perſonaliter an ⁊ quando teneatur mittere ꝓcuratoꝛem.ĩ.l.ij.§.ſi quis nu.2.ff.ſi quis cau.fo.43.

1 Comparens ad defendendũ abſentem an poſſit ĩ ſe ſuſcipere iudiciũ animo nouandi ⁊ defendẽdi abſentẽ inuitis partibus.in.l.liberto.§.liteꝫ.nu.5.ff.de nego.geſt.fo.120.

7 **Comparationi** literarũ quãta fides deť.in aut.⁊ ſi.nu.2.3.C.de fi.inſtru.fo.197.

Quot teſtes requiranť hodie vt deponãt ꝓ ſcriptura pꝛiuata ad quã pꝛobandam ſit comparatio.ibi.nu.3.

7 Comparationem iudex põt committere peritis vt notarijs ⁊ an ipſemet iudex debeat eam facere.in.l.comparationes.nume.10.de fi.ĩſtru.fol.196.

7 Comparatio de quo genere ſcripturarum poſſit fieri ad idẽ genus vel diuerſum.in aut.ad hec.nu.5.C.de fide inſtru.

7 Comparationẽ qui petit fieri dꝫ pꝛeſtare iuramentũ ꝙ nõ petit calũniã ⁊ ꝙ nullo alio modo põt ꝓbare ſuam intentionẽ.in.l.comparationes.nu.12.C.de fi.inſtru.fo.196.

Cõparatio an poſſit fieri niſi ex generibus ſcripturarũ cõtẽtarũ.in.d.l.comparationes.ibi.nu.13.

**Comparere** debet quis per ſeipſuꝫ vbi requiriť examinatio ꝑſone ⁊ nõ admittiť ꝓcuratoꝛ.in.l.ij.nu.4.C.de his qui ve.eta.impe.fo.97.

1 Comparere coꝛam iudice ad litigandũ nõ cõpellitur quis in diebus in quibus eſt occupatus in nuptijs qꝛ ducit vxoꝛeꝫ vel occupans ſit in funere.in.l.ij.nu.5.ff.de in ius voc.fo.27.

2 Comparere non compellitur coꝛam alio occupatus coꝛã vno iudice.l.ij.nu.6.ff.de in ius voc.fo.28

1 Comparationes ad allegandũ cauſas abſentie in cauſa criminali an teneatur ſatiſdare quid in ciuili.in.l.ſi iuſſa.nu.2.ff.q ſatiſ.cog.fo.38.

1 **Comparatiuum** omne retinet ſignificatũ poſitiui.in.l.ſtipulationũ.nu.4.ff.de ver.oblig.fo.22.

4 Comparatiuum includit ſignificatuꝫ poſitiui.in.l.cum filius.§.pater cum.nu.2.ff.de leg.ij.fo.64.

2 Comparatiuum non ſemper facit cõparationem.in.l.illud quoqꝫ.§.ſi cuius.nu.2.ff.de tribu.act.fo.94.

3 **Compater** vnius qui efficitur etiã alterius.in.l.rei iudicate.§.ſocero.nu.4.ff.ſol.mat.fo.14.

7 **Compenſationem** an poſſis obijcere titio agẽti de eo qđ tibi debeo ſi ceſſi iura mea ipſi titio cõtra te.in.l.eius qđ.nu.2.C.de cõpenſa.fo.214.

5 Compenſare dꝫ quis commodum cum incõmodo ⁊ nõ debet recuſare incommodum quando ſentit commoduꝫ.in.l.j.§.deniqꝫ.nume.2.ff.de aqua plu.arc.fo.25.

7 Compẽſatio in quibus actionibus poſſit obijci:⁊ qd in actione depoſiti ⁊ ea que intẽtatur cõtra occupantes res alienas per aliũ poſſeſſas in.l.ſi velut.nu.2.3.⁊.6.C de cõpenſa.fo.214.

2 Cõpenſatio ſimilis eſt ſolutioni.in.l.ſi nõ filio.nu.5.ff.de cõpen.fo.112.

Cõpenſatio fit ipſo iure de culpa ad culpã de dolo ad dolum vel de dolo ad culpã ſed ſolutum per erroꝛem repetitur ſecus qñ nõ fit cõpenſatio ipſo iure.in.l.ſi ambo.nu.2.ff.eod.

Compenſatio põt obijci de eo ꝙ nõ debeť iure actionis vel obligationis ſed officio iudicis nobili vel mercenario qñ cõpetit ad rem vel pecuniam.in l.ſi ambo.§.quoties.nu.3.ff.eo.

2 Compenſatio nõ fit de ſpecie ad ſpeciẽ vel de ſpecie ad quantitateꝫ vel econuerſo.in.l.j.nu.3.ff.de compenſa.fo.111.

2 Cõpenſatio an fiat ipſo iure anteq̃ opponatur.in.l.verũ eſt.nu.2.⁊.4.ff.de compenſa.fo.111.

2 Cõpenſatio nõ obijciť de nõ liquido ad nõ liquiduꝫ vel ad liquidum in.l.j.nu.24.ff.de compenſa.fo.111.

2 Compenſatio nõ fit de ſpecie ad quantitatẽ ſecus ſi ex vna parte debetur quantitas ⁊ ex altera debetur ſpecies aut quantitas alternatiue.in.l.ſi conueuerit.nu.5.ff.de pig.act.fo.83.

7 Cõpenſatio vt habeat locũ quantum tempus detur ad liquidandum debitum.in.l.ea que.nu.2.C.de compenſa.fo.213.

1 Compenſatio deducta in iudicium per modũ exceptionis ſi in ea quis ſuccubuit qñ nõ poſſit poſtea deduci in iudiciũ per modũ actionis.in l.ſi aũt is.§.ſi quẽcunqꝫ.nu.2.ff.de neg.geſt.fo.115.

2 Cõuenire te ſicut poſſum in alio loco q̃ deſtinato ita ⁊ tibi exceptionẽ cõpẽſationis obijcere.in.l.pecuniam.nume.2.ff.de cõpenſa.fo.112.

Cõpenſatio põt obijci de eo qđ nõ debeť iure actionis ſed officio iudicis mercenario vel nobili.in.l.pecuniã.nu.3.ff.de cõpẽſa.fo.112.

2 Cõpenſationis exceptio quã vim habeat ⁊ in quo differat ab alijs pꝛetoꝛijs.in.l.j.nu.4.ff.de compenſa.fo.111.

2 Compenſatio fit an.xx.ſi peto a te.xx.⁊ tu obijcias cõpenſationem de aliquo debito in quo tibi teneoꝛ.in.xxx.⁊ in reſiduo nõ debeo cõdẽnari niſi per viã recõuentionis petijſſes me cõdẽnari al's petitur in alio iudicio.in.l.in rebus.§.quod aũt.nu.4.ff.cõmo.fo.79.

7 Cõpenſatio de debito naturaliter tantũ qualiter poſſit obijci ꝙ peti non põt.in.l.ij.nu.2.C.de cõpenſa.pecu.fo.213.

1 Compenſatio nõ fit de ſpecie ad quãtitatẽ ⁊ qñ ⁊ qualiter fiat.in.l.ſi qd poſſeſſoꝛ.nu.3.ff.de peti.here.fo.166.

2 Compenſationem quo caſu poſſim obijcere de eo qđ debetur alteri q̃ mihi lꝫ regulariter ſecus.in.l.ſi cũ filio.nu.3.ff.de cõpenſa.fo.112.

2 Cõpenſatio nõ hꝫ locũ niſi tẽpoꝛe quo perueniť ad iudicẽ ⁊ obijcitur exceptio cõpenſationis ſubſiſtat debitũ hincinde.in.l.cum fundus.§.ſeruum tuum.nu.5.ff.ſi cer.pet.fo.16.

2 Compenſationẽ quo caſu tibi obijcio de eo ꝙ alius mihi dꝫ.in.l.ſi cũ filio.nu.2.ff.de compenſa.fo.112.

2 Compenſatio vt fiat cũ ſterilitate quãdo dicatur fertilitas.in.l.ex conducto.nu.6.ff.loca.fo.129.

3 Cõpenſatio qd ſit.in.l.diuoꝛtio.§.ob donationes.nu.3.ff.ſol.ma.fo.9.

Compenſatio põt obijci de vno genere ad aliud genus ſicut de pecunia ad pecuniã ⁊ quid ſi aliud genus eſt diuerſum.ibi.nu.5.

4 Cõpenſatio nõ hꝫ locũ de ſpecie ad ſpeciem.in.l.ſi ex pluribus nu.2.ff.ad leg.falci.fo.104.

1 Cõpenſatio ſicut fit de quãtitate ad quãtitatẽ ita de ſpecie ad ſpeciem quando hincinde debetur ſpecies in genere.in.l.j.§.item ſi.nume.2.ff.ſi pars here.pe.fo.170.

1 **Compromiſſum** facere poſſunt duo ī aliqueʒ diuerſis diebꝰ.ī.l.ꝑ fundū q̄ nu.4.ff.de ſerui.ruſti.predio.fo.180.

1 Cōpromiſſum de iure ⁊ de facto cū ꝓmiſſione nō reducēdi lauduʒ ad arbitriū boni viri etiā ſi ſit iniquū intelligit modica iniquitate ⁊ ſi non eſſet dictū etiā ſi ſit iniquū poſſet peti etiā pro modica iniquitate. in.l.ſi vnus.§.illud nulla.nu.3.ff.de pac.fo.69.

2 Compromiſſum q̄n ſit inter duos cum hoc ꝙ diſcordauerint ꝙ eligat tertius an valeat ⁊ quid ſi primi arbitri nō arbitrātur.in.l.ſi merces.nu.2.ff.loca.fo.132.

1 Cōpromiſſum ſi eſt factū inter aliquos cum clauſula ꝙ poſſint ꝓcedere de iure ⁊ de facto ⁊ ſententiare de iure tantū ſeu de quo iure.i.l.ius pluribus.nu.3.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.9.

3 Compromiſſum factum per prelatuʒ an finiatur morte prelati.in.l.ſi per epiſtolam.nu.4.ff.de acqui.here.fol.106.

1 Compromiſſum factum ab vniuerſitate nō extinguitur lʒ oēs de vniuerſitate mutentur ⁊ alij loco ipſorum.in.l.proponebatur.nume.6.ff.de iudi.fo.145.

8 Compromiſſum ſi fiat ⁊ promittitur ſtare laudo tali ſub certa pena et illud laudum reducatur ad arbitrium boni viri ⁊ fuit reductū an cōmittatur pena cōpromiſſi ſi nō ſtetur ſententie iudicis reducētis.in.l.vna.nu.8.C.de his que pe.no.fo.89.

1 Compromitti poteſt de crimine quantum ad effectus ciuiles ⁊ ad penam applicandam parti.in.l.quid ergo.§.ex compromiſſo.num̄.4.ff.de infa.fo.88.

4 Compromiſſum ſi fiat in plures cum appoſitione iſtorum verborum vt omnes vel alter ipſorum poſſit negotium expedire an vnus filius non poterit niſi in defectū aliorum non valentium vel nolentium intereſſe.in.l.ſi fundum.§.his verbis.numero.2.ff.de leg.j.fo.35.

Quid in vltimis voluntatibus ſi apponantur illa verba nobis vel alteri eorum.ibi.nu.4.

4 Compromiſſum ſi eſt in aliquem factū de iure ⁊ de facto an compellatur acceptare.in.l.j.nu.6.ff.de leg.ij.fo.49.

1 Compromiſſo in generali nō veniūt illa de quibus eſt iudicatum et ſi ſuper illis laudetur non valet.in.l.poſt rem.nu.6.ff.de trāſact.fo.81.

7 Compromitti quando poſſit in epiſcopum.in.l.ſi qui ex.nume.3.C.de epi.audi.fo.23.

2 Compromiſſo durante inter te ⁊ me ſi conuenio te corā iudice an ⁊ q̄n ſoluitur compromiſſum.in.l.pecuniam.nu.2.ff.ſi cer.pet.fo.17.

8 Compromiſſum pōt fieri duraturū quouſq; vixerint arbitratores ⁊ quouſq; durat cōpromiſſum an currāt fatalia.in aut. ſi tamen.nu.13.C.de temp.appel.fo.146.

5 Compromittere lʒ nō poſſint partes in iudicē tanq̄ in arbitrum poſſunt tanq̄ in arbitratorem.in.l.j.§.⁊ poſt operis.nume.3.ff.de ope.no.nunti.fo.3.

4 Compromittere ꝙ reputetur leuis culpa nō lata.ī.l.cū hereditas.nu.5.ff.ad treb.fo.128.

1 Cōpromiſſum ꝙ ſoluatur in iudicio vt ſi factū ſit ante litē cōteſt.ſoluatur cōteſtatione ⁊ ſi poſt ſoluatur ſententia ⁊ q̄d in arbitratore.ī.l.q̄ fidem.nu.4.ff.de tranſac.fo.82.

1 Cōpromiſſum ſi fiat inter aliquos in iudicem nō ſuū tanq̄ in arbitrum talis arbiter nō hʒ inter eos iuriſditionē ſed acquirit notionē ſed ſi in in propriū iudicē ordinariū nō valeret ⁊ quid ſi cōpromitterēt tanq̄ in arbitratorē.in.l.j.nu.11.12.13.⁊.14.ff.de iudi.fo.125.

7 Compromiſſum vel tranſactio facta non valet ſuper eo de quo habeo inſtrumētū qđ hʒ executionē paratā ſi contra tale inſtrumentū nō pōt opponi aliqua exceptio ex forma ſtatuti ad impediēdū executionē.in l.ſi cauſa.nu.4.C.de tranſac.fo.51.

7 Compromiſſum factū poſt ſnīam q̄ trāſiuit ī rē iudicatā an valeat.in l.cauſas.nu.4.C.de trāſac.fo.56.

7 Cōpromiſſum. Ille in quē factū eſt cōpromiſſum de iure ⁊ de facto nō poteſt vti arbitrio in re clara ⁊ lucida.in.l.tranſactio nullo.nu.2.C.de tranſac.fo.62.

7 Compromiſſum factum in arbitros iuris durat perpetuo quouſq; viuunt arbitri ſi cauſa corā arbitris non fuit cepta ⁊ quid ſi fuit cepta.in l.ij.nu.3.C.de diuer.reſcri.fo.37.

7 Cōpromiſſum de iure ⁊ de facto ꝙ ſit quedā tranſactio.in.l.trāſactionis.nu.2.C.de tranſact.fo.54.

7 Compromiſſum ſi fiat in arbitros ⁊ arbitratores vt in ꝓcedendo poſſint ꝓcedere de iure ⁊ de facto ſed ꝓnūtiare de iure tantum ⁊ reperiat contrarietas inter ius commune ſcriptum ⁊ cōſuetudinem vel ſtatutū ſecundum ꝙ ius debebunt ꝓnuntiare.in.l.ij.nu.11.C.ſi contu.ius vel vti.publi.fo.35.

7 Compro.ſi ego ſagiacenſis ⁊ tu vicentinus copromiſimus in aliqueʒ vicentinum qui tulit ſnīam contra me pro te coram quo ⁊ in quo loco debeam petere reſtitutionē in integrū vel dicere laudū iniquū.in.l.q̄m nu.2.C.vbi ⁊ apud quē cogni.fo.98.

7 Compromiſſum vel delegatio facta de cōmuni cōſenſu partium ſi cōtinet clauſulā ꝙ infra certū tēpus deberet cauſaʒ terminare: an illud tp̄s appoſitū iuriſditioni vel cognitioni de conſenſu partium habeat etiam vim termini dati ad probandum ⁊ an habeat etiam vim peremptorij.in.l.ꝓperandum.§.⁊ ſi quidem.nu.10.C.de iudi.fo.118.

7 Compromiſſum quando valeat inter patrem ⁊ filium.in.l.arbitrorū.nu.3.C.de arbi.fo.105.

6 Compromiſſum in quas perſonas fieri nō poſſit.in.l.ſi quis arbitratu.nu.2.ff.de ver.oblig.fo.17.

1 Compromiſſum ſi fiat in aliqueʒ vt poſſit procedere de iure ⁊ de facto an etiam poterit pronuntiare.in.l.qui procuratorem.numero.7.ff.de procur.fo.107.

4 Cōpromiſſum factū a canonicis nō expirat licet illi mutentur ⁊ alij loco eoꝝ ſubrogent ſi factū eſt ſup negotijs ꝑtinentibus ad capitulū.in l.ſi grege.nu.2.ff.de leg.j.fo.11.

4 Cōpromiſſum ſi nō vʒ nō recōualeſcit ꝑ ꝓrogationē termini.ī.l.legata inutiliter.nu.6.ff.de leg.j.fo.11.

6 Compromiſſo durante non currit tempus appellationis proſequende ſed interponende ſic.in.l.j.§.biduum.nume.16.ff.quando appel.ſit.folio.108.

3 Compromiſſum factum inter duos in abbatem talis monaſterij non exprimendo nomen proprium ſed dignitatis an tranſeat in ſucceſſorem in abbatia.in.l.qui liberis.§.hec verba.nume.4.ff.de vulg.⁊ pupil.folio.77.

7 **Conceſſio** vel reſcriptū an extēdat ad alias perſonas vel cauſas.in.l.ij.nu.2.C.de legi.fo.25.

3 Conceſſa per principē nō redacta ī corpore iuris ſi cōtinēt beneficiū vident large interpretāda ⁊ cēſentur realia nō ꝑſonalia ſi cōgrue hoc fieri pōt.in.l.maritū.nu.5.ff.ſol.ma.fo.13.

3 Concedens vel dans mihi aliquam rem videtur in dubio illam concedere ad illum vſum ad quem ipſe concedens vtebatur tempore quo cōceſſit ⁊ quid ſi ex poſtfacto aliquid nouum facere volo.in.l.ſi fundus.nu.2.ff.ſol.mat.fo.11.

1 Cōceſſiones precedētes requiruntur per vltimā cōceſſionē.in.l.ꝑ fundum.nu.9.ff.de ſer.ruſti.predi.fo.180.

1 Conceſſio q̄n dicat ſeruitus predialis ⁊ q̄n ſit ꝑſonalis reſpectu fundi.in.l.lucius.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.predi.fo.183.

7 Conceſſiones ſi non fuerunt facte ꝑ viam priuilegij ſed per viā iuris communis obſeruandi tunc per legem contrariam vel ſtatutum cenſeretur reuocatum reſcriptum ſicut ⁊ ipſum ius cōmune.in.ij.conſtitu.C.nu.7.fo.3.

4 Conceſſiones an dicant reales vel ꝑſonales.in.l.idē iulianus.§.ſi q̄s nu.3.ff.de leg.j.fo.18.

5 Concedo tibi vt poſſis immittere aquam de fundo tuo in meū etiam ſi mihi noceat intelligit niſi noceat immoderate.l.ij.§.illud etiā.nu.2.ff.de aqua plu.arcen.fo.26.

8 Conceſſio feudi vel emphyteoſis ſi alicui recipienti ꝓ ſe ⁊ ſuis deſcendentibus vſq; in tertiam generationem ⁊ ipſe deceſſit cum nepote vel nepte ex filia an ille dicatur ex ſua generatione.in.l.j.nu.4.C.de condi.inſer.fo.99.

1 Ad conceſſionem vnius iuris ꝙ tacite ſequatur conceſſio alterius iuris ſine quo illo vti non poſſet.in.l.refectionis.numero.3.ff.commu.predio.fo.184.

3 Conceſſum diſtrictualibus an extendatur ad clericos.in.l.maritū.nu.6.ff.ſolu.mat.fo.13.

Cōceſſio facta a priuato an intelligat ꝑſonalis vel realis.ibi.nu.7.

7 Conceſſio quod nulla poſſit obijci preſcriptio an valeat.in aut.quas actiones.nu.10.C.de ſacroſanc.eccle.fo.14.

1 Cōceſſum vno tp̄e cenſetur alio tempore eſſe ꝓhibitū ⁊ econuerſo.in l.cum lex.nu.5.ff.de legi.fo.11.

7 Coceſſio an p̄ſumatur facta ſi ꝓ aliqua re tanq̄ emphyteotica ſolui ſibi pēſionē ꝑ longū tempus ⁊ nō poſſum ꝓbare ꝙ eā mihi cōceſſeris ⁊ tu hoc negas.in.l.iudicia.nu.2.3.C.de rei vendica.fo.1.62.

Quid in feudatario.ibi.nu.3.

1 Conceſſi tibi ſimpliciter vt aliquid poneres vel edificares in meo an videar conceſſiſſe precario.i.ad beneplacitū meum an animo donādi et conſtituendi ſeruitutem.in.l.ſi precario.numero.4.ff.commu.predio.fo.184.

3 Conceſſum vno tempore in alio eſt prohibitum.in.l.ſi ita quis.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.80.

1 Conceſſum vni videt alijs inhibitum.in.l.cum pretor.numero.4.ff.de iudi.fo.129.

4 Concepti an habeantur pro notis.in.l.ex facto.§.ex facto.nu.3.ff.ad trebel.fo.121.

7 **Concilium** generale cōuocare hodie pertinet ad papam ſed olim ad imperatorem.in.l.nemo.3.C.de ſum.tri.fol.4.

7 Appellare nō eſt licitū a ſnīa cōcilij generalis ſicut nec a ſnīa pñcipis vel ſenatus lʒ ſupplicare.in.l.nemo.C.de ſum.tri.fo.4.

7 **Concluſio** in cauſa impedit vlteriorem ꝓductionē ⁊ q̄d in cauſa appellationis.in aut.vt qui.num.4.⁊ nu.10.C.de proba.fo.185.

Cōcluſio in cā nihil aliud eſt q̄ precluſio facultatis amplius ꝓducendi teſtes vel inſtra.in.l.admonendi.nu.24.⁊.27.ff.de iureiur.fol.32.

1 Cōcluſio in libellis criminalibꝰ ſeu accuſationibus nō eſt neceſſaria in cā ciuili ſic.in.l.quid ergo.§.pena grauior.nu.9.ff.de infa.fo.88.

7 Cōcluſum in cauſa quando cenſeatur.in aut.iubemus.nu.5.C.de iudi.fo.116.

7 Cōcluſio in cā an ſit de ſubſtātia ordinis iudiciarij ⁊ an extēdat ad cauſam appellationis.in.l.iudices.nu.5.C.de iudi.fo.115.

7 Admiſſus poſt cōcluſionē in cā ad probandum per teſtes ſi iurauerit eos de nouo ad eius notitiā ꝑueniſſe ſi iurauerit ꝙ ante cōcluſionē in cauſa nullā habuit notitiam an valebit eorū depoſitio.in.l.ſi cum patruo.nu.3.C.cōmu.vtri.iudi.fo.175.

8 **Concordia** matrimonialis debet lucro preferri ⁊ potius dʒ q̄s velle perdere lucrum q̄ a marito recedere vel matrimoniū diſſoluere.in.l.reprehendenda.nume.3.C.de inſti.⁊ ſubſti.fo.52.

Concordia maritalis dʒ preferri cupidini liberorum.ibi.

8 **Concubinatus** ꝙ nō ſit prohibitus de iure ciuili et ꝙ filius natus ex cōcubinario coitu ſuccedat matri.in l.ſi qua.nu.3.C.ad orfi.fo.112.

5 Concubina quo caſu ſit melioris cōditionis q̄ vxor.in.l.donationes.nu.3.ff.de dona.fo.57.

2 **Condemnatus** in aliqua interlocutoria ꝓpter cōtumaciam ſi obtineat in negotio principali per ſnīam an reus in expenſis cōdēnatus reſtituet expeñ. habitas ꝑ interlocutoria.in.l.ſi pignore.nu.2.ff.de pig.act.fo.83.

6 Cōdemnatus ſi eſt aliquis in quinquaginta ex vno maleficio ⁊ in.l.ex alio eſt bānitus an videat bannitus in centū vt habeat locū ſtatutum dicēs ꝙ bannitus in centum poſſit impune offendi.in.l.vbi fideiuſſor.nu.2.ff.de ſolu.fo.76.

8 Cōdēnatus ad mortē vel ad mēbri mutilationē an poſſit īfra tp̄s appellandi duci ad iuſtitiā.in.l.addictos.nu.3.C.de appel.fo.145.

1 Cōdēnatus de furto eſt infamis lʒ in veritate furtū nō fecit nec admittitur ad probandū contrarium.in.l.athletas.§.item ſi quis.nu.2.et.3.ff.de infa.fo.85.

3 Cōdēnata aliqua ſingulari ꝑſona ſi nō reperiūtur bona mobilia vel immobilia capiūtur in cā iudicati debitoris noīa ita ⁊ q̄n condēnatur vniuerſitas.in.l.ciuitates.nu.1.qđ cuiuſq; vniuer.fo.113.

Cōdēnatus de fide rupta in alia actione cōtraria q̄ mandati.q̄ datur fideiuſſori pro eo qđ ſoluit nō efficitur infamis.ī.l.furti.§.mādati.nu.3.ff.de infa.fo.89.

Condemnatus de crimine famoſi libelli ſi prius fecerat teſtamentum an irritetur ⁊ an poſſit teſtari ad piam cauſaʒ.in.l.is cui.§.ſi quis.nu.6.ff.de teſta.fo.40.

3 Condēnati plures ſi ſint in vna ſnīa ⁊ vnus ſoluit ꝓ parte ſua lʒ tota ſnīa ſit inciſa vel cācellata ⁊ pōt hoc ꝓbari nō ꝓderit niſi ſoluēti.ī.l.ij.nu.2.ff.de his q̄ in teſta.delen.fo.67.

3 Cōdēnare aliquē qui nō pōt: pōt tñ declarare ipm̄ cōdēnādū.in.l.ſi q̄s §.eius.nu.3.ff.de iniu.rup.⁊ irri.teſta.fo.63.

7 Cōdēnatus ad mortē an poſſit relinquere ad piam cām.remiſ.in.l.j.nu.7.C.de ſacroſanc.eccle.fo.5.

7 Cōdēnare qui nō pōt aliquē an poſſit ꝓnūtiare ipm̄ eſſe condēnandū ⁊ qui nō pōt abſoluere an poſſit ꝓnuntiare ipſum fore abſoluendū.in l procurator.nu.2.C.vbi cau.fiſc.fo.139.

3 Condēnatus.ſi condēnato per iudicē eccleſiaſticū ex quo crimine redderet inteſtabilis de iure canonico poſtea remittat condēnatio vel crimen ꝙ eius teſtm̄ nō recōualeſcat.in.l.filiuſſa.nu.2.ff.de teſta.fol.40.

1 Condēnatio ſit in oībus actionibus realibus in quibus petit quis declarari ius ad ſe ꝑtinere etiā ad res quas cōuentus reperit poſſidere vel tenere tēpore ſnīe lʒ ſint plures q̄ eſſent tēpore lit.cōteſt.officio iudicis.in.l.ſi quo tempore.nu.2.ff.de pet.here.fo.167.

2 Condēnatus ad rem tradendam vel reſtituēdā quando eſt contumax que remedia tunc cōpetāt actori.in.l.in actionibus.nu.4.et.5.ff.de in lit.iur.fo.36.

6 Cōdēnatus an pendente cauſa nullitatis ſententie debeat haberi pro cōdēnato vel nō.in.l.vna.nu.5.ff.nil.no.app.interpo.fo.110.

1 Cōdēnatus realiter vel perſonaliter ſi q̄s ꝓ maleficio cōmiſſo fuit in aliquē nō poterit ille cōtra quē deliq̄t remittere penā applicādā reip.in.l.quos prohibet.nu.3.ff.de poſtu.fo.84.

2 Condēnato ſi debeat extrahi oculꝰ dexter vel amputari manꝰ dextra ⁊ ſiniſter per errorē fuit extractus vel ſiniſtra manus amputata non dʒ ei extrahi dexter vel manus dextra amputari.in.l.eleganter.§.qui reprobos.nu.4.ff.de pig.ac.fo.84.

3 Condenatus de crimine capitali ſi pendente tēpore dato ad appellandum teſtatus ſit ⁊ intra illud tēpus nō interpoſita appellatione deceſſit valet teſtamentū.in.l.qui a latronibus.§.ſi quis.numero.2.ff.de teſta.fo.39.

6 Cōdēnatus ſi eſt aliquis ad penaʒ pecuniariā cū hoc ꝙ ſi eā nō ſoluerit infra certū terminū amputet ſibi pes vel condēnetur in metallū ꝙ poſſit alius pro eo ſoluere talem penā ⁊ ab eo inuito repetere.in.l.nō tantum.nu.2.ff.de appel.fo.105.

2 Condēnatus de vulnere nō facta mētione de cicatrice vtrū poſſit iterū accuſari vel inquiri vt cōdēnetur in duplo pluri rōne qualitatis omiſſe ſi ꝑ ſtatutū imponitur maior pena ꝓpter cicatricem.ī.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.25.ff.commo.fo.77.

5 Condēnatus qui fuit iterū ⁊ iterū ſoluit quia nō reperit inſtrumentū ſolutionis ſi poſtea illud reperiat qualiter ſibi ꝓuideatur.in.l.imperatores.nu.3.ff.de re iudi.fo.80.

7 Cōdēnatio in expenſis eſt fauorabilior q̄ pena.in aut.cōtra nu.4.C.de non nu.pecu.fo.208.

1 Cōdēnatus ad ſecurim vel ad ſagittas nō efficitur ſeruus pene nec teſtamētū eius rūpitur cū talis pena nō debeat imponi.ī.l.ſi quis mihi §.ſi q̄s plane.nu.2.ff.de acq.here.fo.99.

2 Cōdēnatus ad tradēdū rem venditā an poſſit opponere exceptioneʒ peremptoriā cōtra petētē executionē.in.l.eū qui.§.ſi libertꝰ.nu.2.⁊.4.ff.de iureiur.fo.30.

6 Condēnatus pro parte an cenſeat abſolutus.in.l.ſi plures.nu.2.ff.de fideiuſ.fo.59.

8 Condēnatus ꝑ falſa inſtrumēta ſi ꝓuocauit ſemel vel bis ⁊ ſuccubuit an poterit poſtea allegare falſitatē inſtrumēti.in.l.j.nu.3.C.ſi ex fal.inſtru.vel teſti.fo.140.

6 Condēnatio an poſſit peti fieri etiam pro futuris annis ratione eius quod debetur de preſenti.in.l.ſtipulatus.§.cuʒ ſtipulamur.nu.5.ff.de verb.oblig.fo.24.

1 Cōdēnati de crimine publico vel de calūnia cōmiſſa in accuſatione publici criminis dicuntur infames grauiſſima infamia.in.l.j.§.remouet nu.6.ff.de poſtu.fo.83.

Cōdēnatus ex inquiſitione ſup crimine famoſo an ſit īfamis.in.l.ictꝰ.nu.7.ff.de infa.fo.91.

4 Cōdēnatus ad mortē ſi primo fuit ꝓcurator nel negotiorū geſtor alicuius pōt differri executio quouſq; rōnē reddiderit.in.l.ſeruꝰ vni.nu.2.ff.de leg.i.fo.29.

2 Cōdemnari dubitās ꝙ poſſit ſoluere ſub cōditione ſi eū cōdemnari cōtigerit vt nō incurrat periculū corporalis pene ſi maſſarius cōmunis velit recipere.in.l.promiſſor ſtichi.§.conſtituto.nume.4.ff.de conſtit.pecu.fo.73.

5 Condemnatus ſi quis fuit mihi ad reſtitutionem fundi ⁊ etiā omniuʒ fructuū perceptorū vſq; in illum diem ⁊ ſic non fuit declarata q̄titas fructuum an valeat ſententia in fructibus.in.l.in ſumma.nu.2.3.ff.de de re iudi.fo.83.

5 Negotia mea ſi aliquis qui geſſit ſit cōdēnatus ad mortem nō dʒ fieri executio quouſq; reddiderit mihi rationē.in.l.īterdum.nu.2.ff.de publi.⁊ vecti.fo.31.

1 Cōdēnatus ſi quis fuit de falſo inſtrumento hoc non nocet alteri illo vtenti niſi de nouo contra eum pronuntietur.in.l.lucius.numero.3.ff.de infa.fo.89.

2 Cōdemnatus ad tradendum vel reſtituendū rem aliquā facta traditione liberatus eſt ab illa ſententia ⁊ quid ſi poſtea turbet vel auferat poſſeſſionē vel ad ipſum reuertatur.in.l.qui pēdētem.nu.5.ff.de acti.emp.⁊ vendi.fo.123.

1 Cōdēnatus ex delicto poteſt inuitus de domo extrahi.in.l.pleriq;.nu.9.ff.de in ius voc.fo.30.

8 Cōdēnatus de militari crimine nō teſtatur niſi de caſtrēſibꝰ ⁊ q̄n.in.l.⁊ militibꝰ.nu.1.C.de teſta.mili.fo.36.

7 Cōdēnatus ad mortē an poſſit duci ad iuſtitiam etiā infra tēpus quo poterat appellare.ī.l.addictos.nu.8.C.de epi.audi.fo.23.

7 Cōdēnari qui ſe promiſit in dāda certa quātitate relicta alicui puelle maritāde relicta in teſtō patris ꝑ legitima vel dote cogit eam reddere duplicatā.in.l.ſi q̄s ſuo.nu.2.C.de inofficio.teſta.fo.148.

3 Cōdēnatꝰ de crimine publico ⁊ ſic inhabilis ad teſtandū incōtinēti ſi appellat efficit habilis niſi poſtea ꝓnuntiet male appellatū.in.l.furti.nu.6.ff.de infa.fo.86.

7 Cōdēnatus de dāno dato nō eſt infamis.in.l.verbū.nu.2.C.ex q.cau.infra.irro.fo.69.

3 Cōdēnatus an efficiat ſeruus pene ⁊ q̄d ſi eripiat de manibꝰ familie.in.l.eius q.§.ſi cui.nu.9.ff.de teſta.fo.39.

Cōdēnatus de crimine capitali nō poteſt facere teſtamētū ad pias cauſas in preiudiciū illorū ad quos bona debent peruenire ꝑ cōdemnationem.ibi.nu.11.

Quid ex bānitis noſtri tēporis an poſſint teſtari.remiſ.ibi.nu.12.

6 Cōdēnatus ſi eſt ī carceribus in cauſa capitali an admittat ꝓcurator.ī l.nō tm̄.nu.6.ff.de appel.fo.165.

7 Cōdēnatus in aliud opus q̄ in metallū ꝑdit ciuitatē nō libertatē ſed q̄n in metallū ꝑdit etiā libertatē.in.l.ad tēpus.nu.2.C.ex qui.cau.infa.irro.folio.68.

Cōdēnatus de furto ſi poſt ſnīam q̄ trāſiuit in rem iudicatā poteſt probare ꝙ nō cōmiſit furtū licet nō euitet penā dupli vel quadrupli an tñ euitet infamiā.in.l.ſi furti.nu.2.C.eo.

8 **Condictio** furtiua non datur niſi domino ſed actio furti dat etiā nō dño cuius tñ intereſt reʒ nō fuiſſe ſubtractam.in.l.ſi is cui.nu.2.C.de furtis.fo.7.

8 Condictio furtiua an detur contra heredē etiā ſi ad eū nihil ꝑuenit. in.l.furti actione.nu.2.C.de furtis.fo.16.

2 Condictio indebiti nō tollitur ꝑ ꝓmiſſionē de nō mouendo cōtrouerſiam.in.l.ſtichus.§.idē queſiuit.nu.1.ff.de cōdi.indeb.fo.61.

2 Condictio ob cauſam nō hꝫ locū in ꝯtractibus nominatis.in.l.dedi tibi.nu.2.ff.de condi.cau.da.fo.37.

2 Cōdictio indebiti ꝙ etiā oriat̄ ex nego.geſt.ꝙ negotiū ſit quaſi cōtractus.in.l.ſi in area.nu.2.ff.de cōdi.indeb.fo.52.

2 Condictio ob cauſam hꝫ locū in donatione ob cauſam nō ī ꝓpria donatione.in.l.j.nu.12.ff.de rerū permu.fo.139.

2 Cōdictio incerti ꝙ etiam concurrat cum alia ſpeciali actione oriente ex ꝯtractu.in.l.ſi tibi.nu.2.ff.de act.emp.⁊ven.fo.119.

2 Condictio ob cauſam dat̄ etiā ex parte eiꝰ q nō ꝑfecte impleuit ex capite penitētie non ex capite cauſe nō īplete ⁊ qd in trāſactione.ī.l.ſi pecuniā.nu.15.ff.de cōdi.cauſa da.fo.40.

2 Condictio incerti ⁊ ꝯdictio ſine cauſa an ſint diuerſe actiones.in.l.qui ſine cauſa.nu.2.ff.de ꝯdi.ſine cauſa.fo.61.

2 Condictio furtiua eſt maleficiū.in.l.ſi ambo.§.quoties.nu.2.ff.de compenſa.fo.112.

1 Condictio incerti ꝙ nō concurrat cū alia ſpeciali actione ⁊ an ſi ꝯcurrat cū actione ex empto.in.l.ſi binarum.nume.2.ff.de ſerui.vrba. predio.fol.179.

1 Condictiones ob turpē cauſam ſi egi ad ſimplū ꝙ conſecutus ſententiam tollatur actio ex hoc edicto in totū an tollatur autem in ſimpluꝫ ſolum ⁊ detur ad triplum.in.l.in heredem.§.quare.numero.2.ff.de calum.fo.124.

2 Condictio indebiti nō habet locum in contractibus nominatis; ſꝫ dꝫ agi ad obſeruantiam contractus.in.l.qui inuincem.nume.1.ff.de cōdi indebi.fo.51.

2 Condictio ſine cauſa in quibus differat a conditione indebiti ⁊ condictione ob cauſam ⁊ ob turpem cauſam.in.l.j.nume.2.ff. de condi. ſine cauſa.fo.61.

Si credebam me teneri ad debitum ex alia cauſa ⁊ propter hoc ſponte promiſi per errorem tunc repeto liberationem per conditionem ſine cauſa vel incerti.ibi.nu.3.

2 Condictio furtiua ꝙ ſit ex maleficio.in.l.ſi ſeruus.§. celſus.nu.2. ff.de condi.furti.fo.64.

7 Condictio ob cauſam non habet locum in cōtractu nominato etiam ex defectu cauſe ⁊ multominus ex capite penitentie ſed agitur ad implementum.in.l.ſi non donationis.nume.2.C.de contrahen. emp.vel vendi.fo.225.

2 Condictione indebiti dꝫ repeti vel illud idem quod ſolutū eſt vel tantundē in genere ſuo ⁊ an etiā ⁊ qualis eſtimatio.in.l.ſi nō ſortē.§. libertus.nu.2.ff.de cōdi.inde.fo.50.

2 Condictio furtiua non trāſit in ſingularē ſucceſſoreꝫ ⁊ quare.in.l. ſiue manifeſtus.§.tamdiu. nu.5.7.⁊.8.ff.de cōdi.furt.fo.63.

2 Cōdictio indebiti nō ſolum datur ad illud qđ eſt ſolutū ſed etiā ad acceſſiones ⁊ ad pretiū eius ſi res nō extat.in.l.in ſumma.nu.5.⁊.6.ff. de cōdi.indeb.fo.60.

2 Condictio ob cauſam cōpetit etiā ſi dedi tibi ob cauſam de futuro implendam per me quā poſtea implere nolui.in.l.j.§.ſi parendi.nu.2. ff. de condi.cau.da.fo.37.

Condictio ob cauſam nō oritur ex contractu innominato vt ꝯtractus impleatur ſed vt diſſoluatur.ibi.nu.7.

2 Cōdictio ob cauſam hꝫ locū aliqñ etiā in cōtractibus noīatis ſi ex diſpoſitione legis nō īponat̄ ꝑ aliā partē.in.l.bonafides.nu.3.ff.de act. emp.⁊ vend.fo.126.

2 Condictio ſine cauſa ꝯpetit etiā ad ſolutū virtute ſnīe qñ cauſa q̄ ſuberat virtute ſnīe redacta eſt ad nō cauſam ⁊ agēs non ꝯtradicit ſnīe.ī l.ij.nu.8.ff.de condi.ſine cauſa.fo.61.

2 Condictio furtiua pōt dari qñ concurrūt iſta duo ꝙ ad aliquē ꝑuenit res furtiua vel aliquid ex ea ⁊ ipſe habet in poteſtate ipſum furē licet ipſe non ꝯmiſerit furtuꝫ vel ſit heres furis.in.l.ſi ſeruus.nu.2.ff.de cōdic.furt.fo.62.

5 Condictio ſine cauſa an ſubrogetur loco actionis prime.in.l.ſenatus. §.ſi duobus.nu.1.ff.de do.cau.mor.fo.40.

1 Condictio indebiti ꝙ ſit talis nature ꝙ nō det̄ niſi quatenus recipiēs effectus eſt locupletior ⁊ niſi mala fide receperit.in.l.cū hi.§.ſi fidē. nu. 2.ff.de trāſac.fo.81.

2 Condicere pōt quis rem ſuā a fure ⁊ a predone.in.l.ſi qs nec.§.res pignori.nu.1.ff.ſi cer.pet.fo.

Quid in malefidei poſſeſſore ſimplici.ibi.nu.2.

Condictio eſt actio perſonalis.ibi.nu.3.

Condici poteſt a fure poſſeſſio.ibi.nu.3.

2 Condictio indebiti an det̄ ad ſolutū gratia conditionis īplēde ⁊ ſic ad cām de futuro.in.l.is cui heredi.nu.3.ff.de cōdictio.inde.fo.52.

2 Condictio ob cām qñ liberatione facta ob cām ſuccedat loco actionis prime.in.l.ſi mulier.nu.3.ff.de cōdi.cau.da.fo.43.

2 Condictio ob cām non habet locū in cōtractibus noīatis.in.l.ſi.nu.7. et.13.ff.de cōdi.cau.da.fo.44.

Condictio ob cām hꝫ locū in cōtractu trāſactionis ad reſolutionē contractus ex capite cauſe non implete ſi implere debēs nō fecit qđ in eo aliter agitur vt contractus impleat̄.ibi.nu.9.

4 Condictio ob cām datur in donatione ob cām ex capite cauſe nō implete non aūt ex pnīa.ibi.nu.15.

Condictio ob cām hꝫ locū ex capite cauſe nō implete nō ex pnīa qñ cōtractus noīatus eſt miſtus cū innoīato.ibidē nu.16.

7 Condictio ob cauſam nō dat̄ in cōtractibus nominatis.ī.l.j.nu.2.C. de act.emp.⁊ vendi.fo.231.

2 Condictio ob turpem cām ſi verſat̄ turpitudo ex parte recipiētis tantū habet locum cū datur ob turpem cauſam.in.l.j.nu.3.ff.de cōdit.ob tur.cau.fo.45.

2 Condictione furtiua agens hꝫ neceſſe in libello ſe allegare dñm ſed nō ꝓbare dñium ſed ſufficit ꝓbare furtū ⁊ qd ſi cōuētus probet ꝯtrariū. l.j.nu.2.⁊.3.ff.de cōdi.fur.fo.62.

2 Cōdictio indebiti dabit̄ ad decē ī genere ſi debes decē aut ſtichū vtrū ꝙ ſoluit ſimul poſtea decē perirēt ſecus ſi pereat ſtichus.in.l.cū is q. nu.4.ff.de ꝯdi.inde.fo.51.

2 Condictio indebiti iam orta quo caſu extinguat̄ ⁊ liberatio q̄ nō fuit orta a principio oritur ex poſt facto.in.l.cum is qui.§.fideiuſſor.nu.3. ff.de ꝯdi.indebi.fo.51.

2 Cōdictio ob turpē cauſam cōpetit etiā ī ꝯtractibus nominatis ⁊ concurrit cū actione ex illo contractu.in.l.ſi.nu.3.ff.de conditi.ob tur.cauſam.fo.46.

2 Condictio furtiua an ſit ex delicto ⁊ an dicat̄ extraordinaria. in.l.ſi ꝓ iure.§.ꝯdictio.nu.3.ff.de ꝯdi.furti.fol.62.

Condictio ob cauſam in quo differat a ꝯditione ob turpem cauſam in.l.j.§.ob rē igit̄.nu.2.ff.eo.

Condictio poſſidētis melior eſt in pari turpitudinis cā.ibi.nu.9.

2 Cōdictione triticaria ſi res non reddit̄ vel reddit̄ deteriorata qualiter fiet cōdēnatio ſuꝑ eſtimatione ⁊ ꝙ ꝓbet̄ eſtimatio vel intereſſe ꝑ teſtes in.l.in hac actione.nu.3.ff.de condi.triti.fo.66.

2 Condictio ob cauſam in cōtractu īnoīato facio vt des nō cōpetit ſi factuꝫ eſt irrepetibile ſed loco eius ſurrogat̄ actio de dolo ⁊ an etiā actio preſcriptis verbis.in.l.naturalis.§.qđ ſi faciam.nume.4.ff.de p̄ſcrip. ver.fo.141.

2 Condictio ob cauſam non datur penitēti niſi penitētia alteri parti notificet̄ vel datur ei ſed reuocabiliter.in.l.ſi pecuniā.§.ſi ſeruum.nu.3.ff. de condi.cauſa da.fo.40.

Condictio ob cauſam poteſt dari ad id qđ non fuit datum vel traditū ibi.nu.11.

2 Condictio ob cauſam ꝙ ſemꝑ concurrat cū cōdictione indebiti.in.l.ſi ꝓcuratori.nu.3.ff.de condi.cau.da.fo.43.

2 Condictio triticaria cū qbus alijs cōditionibus habeat ſimilitudinē in l.j.nu.2.et.5.ff.de condi.tritica.fo.65.

Condictio triticaria quare nō competat ꝓ pecunia numerata ⁊ ꝙ fuerit inuenta ꝓ rebus quarū eſtimatio variat̄ ex tēpore.ibi.nu.3.

Condictionē triticariā inducere ad qd fuit neceſſe.ibi.nu.4.et.5.

Condictio triticaria dabit̄ mihi non alia ſi ſubtraxiſti mihi reꝫ ī qua non habebā dñium nec ius ſed dūtaxat poſſeſſionē.ibi.nu.5.

Condicere licet non poſſim rem cotra poſſidentem rem meam qꝛ mea ſit ꝙ tamen poſſim condicere poſſeſſionem per ꝯdictionē ex.l.ſi coloni.C.de agri.

2 Condictio ob cauſam datur ad reſtituēdum id quod ſemel fuit datum in.l.cum ſeruus.nu.3.ff.de ꝯdi.cauſa.da.fo.44.

2 Condictione indebiti poſtq̄ egi ꝯtra te tu effectus dominus per preſcriptionem poſſis mihi auferre rem per rei ven.an cum condico poſſis opponere exceptionem dolo facis qꝛ petis ⁊c.in.l.īdebiti.§.ſed ⁊ ſi. nu.9.ff.de condi.indebi.fo.47.

2 Condictio incerti an competit vbi alia actio ex ꝯtractu ꝯpetit.in.l.ſed ⁊ ſi.§.cum inter.nu.2.ff.de ꝯdi.inde.fo.48.

Condictio indebiti qđ interdum detur ad incerta.ibidem.nu.4.

2 Condictio furtiua quare ſit magis ſtricte nature q̄ actio furti.ī.l.ſi ſeruus.nu.4.ff.de condi.furt.fo.62.

7 Condictio ob cauſam non habet locum in contractibus mere noīatis nec ex capite penitētie nec ex capite cauſe non ſecute ſed in contractibꝰ innominatis vere locū habet ex vtroq; capite.ī.l.cū te.nu.2.C.de pact. inter emp.⁊ vend.fo.235.

Quid ſi ꝯtractus eſt miſtus ſcilicet noīatus cū innoīato.ibidem.

2 Condictio fartiua non datur niſi domino ſed actio furti datur etiā nō domino.in.l.duobus reis.§.item pomponius.nume.2.ff.de iureiurando.folio.29.

2 Condicit nemo rem ſuam preterq̄ a fure.in.l.cum ſeruus.nu.7.ff.de cōdi.cau.da.fo.44.

2 Condictio ex.l.ſi me ⁊ titium.ff.ſi cer.pe.non ſolum competit ꝯtra illū q locupletior factus ex re mea caſu quo ꝯtra illū nō eſt mihi ꝓuiſum ſed etiā ſi fuit ꝓuiſum ſed poſtea deſijt eſſe ꝓuiſum.ī.l. ſtichus.§.tutor creditori.nu.2 ff.de condi.inde.fo.60.

7 Condictio ex lege ad hoc vt competat ſufficit impulſio facta per iudicem vel aliū ſuperiorem habētē poteſtatē vel iuriſditioneꝫ. in.l.inter
poſitas.nu.3.

poſitas.nu.3.C.de trāſact.fo.55.

2 Cōdictio ex.l.ſi quis cōductionis titulo.C.loca.nō ſolū habet locū in cōtractu locationis ſed etiā in cōtractu precarij.in.l.ſi rem alie.nu.4. ff.de digno.act.fo.85.

8 **Conditio** ſi alteri nupſerit an habeatur ꝓ impleta an pro defecta ſi ſtat ꝑ eū cui debebat mulier nubere.in l.j.nu.4.C.de inſti.⁊ ſubſti.fo.50.

De eodē vide ibi.nu.5.6.7.⁊.8.

Conditio de nubēdo tali ſi nō pōt illi nubere licite videt̄ inducere viduitatē.in.l.conditioni.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſti.

Conditio quando habetur pro impleta venit quis ad cōmodū hereditatis vel legati iure extraordinario.i.officio iudicis ⁊ quando iure ordinario.ibi.nu.3.

8 Conditio impoſſibilis de natura reijcitur de legato ⁊ quid ſi eſt īpoſſiſibilis de iure.in.l.vna.nu.8.C.de his que pe.no.fo.89.

4 Cōditio appoſita vni gradui puta īſtitutorū nō cēſet̄ repetita ī ſequēti gradu ſubſtitutorū vulgariū:⁊ qd in onere cōditionis.ī.l.q̄ cōditio. nu.3.4.⁊.5.ff.de cōdi.⁊ demō.fo.84.

7 Cōditio ſi iurauerit ſe nullū dolū cōmiſiſſe hꝫ in ſe aliā tacitam conditionem.ſ.⁊ ſi verum ſit ꝙ iuratū fuit.in.l.ſi cū patruo.nu.2.C.commu. vtri.iudi.fo.175.

Conditio iuriſiurādi ſiue ſit de preterito ſiue de futuro nō remittitur in cōtractibus ſed in vltimis voluntatibus ſi eſt de futuro remittitur per pretorem non de iure ciuili.ibi.nu.4.

4 Conditio an habebitur impleta ſi ſtat per tertiuꝫ quominus conditio īpleat̄.in.l.iure ciuili.nu.2.ff.de condi.⁊ demō.fo.82.

4 Conditionem habens implere dꝫ ſe offerre ⁊ ſic ire domū illius cui eſt implenda ⁊ nō expectare ꝙ ab eo petatur.in.l.mutiane.nu.4.ff.de cōdi.⁊ demō.fo.80.

3 Conditio qñ debeat impleri in forma ⁊ qñ ſufficit ꝙ īpleat̄ ꝑ equipollens.in.l.gallus.§.⁊ quid ſi.nume.7.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.56.

4 Conditio ſi.x.dederit dependens ex voluntate dare debentis ⁊ recipere nolentis ꝙ dicat̄ miſta ⁊ debeat impleri poſt mortē ⁊ quid in miſta que pendet ex volūtate implere debētis ⁊ caſu fortuito.in.l.ij.nu.2.ff. de cōdi.⁊ demon.fo.79.

Cōditionem implens cū dat aſcendit nō requiritur ꝙ dicat ego facio vt impleam conditionem.ibi.nu.3.

Conditio oppoſita in inſtitutione cenſet̄ repetita in legatis ⁊ fideicōmiſſis poſtea factis eidē lꝫ de alijs rebꝰ ⁊ qd ſi nō eſt fauorabilis ei cui relinquitur.in.l.latinus.nu.2.ff.de leg.ij.

Quid ſi eſt appoſita in eo qđ ſit poſt ꝙ nō cenſeatur repetita ī eo qđ factum fuit prius.ibi.nu.3.

8 Qđ nō vꝫ per modū depoſitionis reijcit̄ ſi fiat per modū conditionis. in.l.ſi quis.nu.2.C.ad leg.falc.fo.104.

7 Conditio rei eſt potior q̄ actoris ī pari turpitudine in aut̄.qui res.nu. 2.C.de ſacroſanc.eccle.fo.10.

4 Cōditio dꝫ ſe habere ad eſſe ⁊ nō eſſe anteq̄ impleat̄ ⁊ licet repellat legatarium quo ad rem nō tamen repellit quo ad ſpem ſi eſt poſſibilis. in.l.eas cauſas.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demon.fo.92.

Conditio ꝓprie nō dicitur niſi de futuro.ibi.

4 Conditio tacita impedit tranſmiſſionē legati ſicut expreſſa ⁊ quid ſi perueniat ex diſpoſitione legali.in.l.ſi poſt.§.ſi pure.nume.2.ff.de leg. primo.fo.30.

3 Cōditio illud qđ nō pōt fieri per modū diſpoſitionis puta relinquere incapacibꝰ nō pōt fieri per modū cōditionis.in.l.ſi quis.nu.3.ff. de cōdi.inſti.fo.88.

3 Cōditiones iſte negatiue ſi titius nō erit ſeius heres eſto ⁊ ſi ſeius non erit titius heres eſto cōtinent perplexitatē vel cōtrarietatē.in.l.ſi titiꝰ nu. 4.ff.de cōdi.inſti.fo.90.

4 Cōditio alicuius dicitur fieri deterior quādo perdit lucrum ⁊ an dicatur pati damnum.in.l.non amplius.§.ſi certum.nnme.2.ff.de leg.j. folio.12.

8 Conditio appoſita in inſtitutione an cenſeat̄ repetita in ſubſtitutione vulgari.in.l.vna.§.pro ſcđo.nu.2.C.de cadu.tol.fo.105.

6 Conditio omnino extitura ſi ignorat̄ qñ lꝫ nō faciat cōditionē facit tñ diē incertū ⁊ qd ſi dies eſſet incertus an ⁊ qñ.in.l.ſi pupillus.§. qđ ſub condi.nu.2.ff.de noua.fo.70.

4 Conditio impoſſibilis lꝫ nō vitiet legatū an tamē modus impoſſibilis vitiet.in.l.ſi quis quos.nu.2.ff.de leg.ij.fo.53.

1 Conditio prohibentis qñ ſit melior in re cōmuni ⁊ qñ volentis.in.l. in re cōmuni.nu.3.ff.de ſerui.vrba.predi.fo.178.

6 Cōditio impoſſibilis an vitiet ⁊ qd de cōditione neceſſaria.in.l.īpoſſibilis.nu.1.ff.de ver.obli.fo.9.

1 Conditio retrotrahit̄ in ꝯtractibus ſed in legatis nō. in.l.⁊ heredi.§. filiuſfa.nu.3.ff.de pac.fo.65.

2 Conditio diſpoſitionis qñ deficit perinde eſt ac ſi diſpoſitio facta non fuiſſet.in.l.pecuniam.nu.3.ff.ſi cer.pet.fo.17.

2 Conditionem implens ſub qua eſt inſtitutus non cenſetur ꝓpter hoc hereditatem adire.in.l.j.§.ſi parendi.numero.8.ff.de condit. cau. da. folio.37.

4 Conditio dandi heredi ꝙ debeat impleri in perſona filij vel ſerui inſtituti non patris vel domini.in.l.cum filiofami.nume.19.ff. de lega.j. folio.7.

7 Conditio ſi me feceris heredē appoſita in liberatione an vitiet liberationem.in.l.cū donationis.nu.3.4.et.5.C.de tranſac.fo.61.

Conditio plus inficit q̄ modus.ibi.nu.5.

8 Cōditio dandi ſi eſt adiecta in legato ⁊ ille cui dari dꝫ ſemel ablatā pecuniam recipere recuſauit an ille qui debeat liberatus ſit ab implemēto.in.l.ſi.nu.3.et.4.C.de cōdi.inſer.fo.110.

8 Conditio ſi aſcenderit capitoliuꝫ an ſit indiuidua.in.l.ſi plures. nu.2. C.de cōdi.inſer.fo.110.

Conditio dandi vni an poſſit pro parte impleri vt quis partem legati conſequatur.ibi.nu.3.

4 Conditionis miſte defectus nocet plus q̄ modi miſti.in.l.turpia.§. ſꝫ ⁊ ſi.nu.2.ff.de leg.j.fo.27.

2 Conditionis euentus non conſtituit quem in mora ne eodē inſtanti inducatur obligatio ⁊ mora.in.l.eum qui.§.ſi iurauero.nume.7.ff.de iureiur.fo.30.

4 Cōditio appoſita in inſtitutiōe an cenſeat̄ repetita in ſubſtitutiōe vulgari.in.l.ſi cui ſerui.§.ſi a filio.nu.5.ff.de leg.j.fo.26.

2 Cōditionis melioris quis eſſe nō dꝫ q̄ author ſuus vel ille a quo cauſam hꝫ ⁊ ꝙ aliquando plus iuris habeat.in.l.ſi mulier.§.ſi mulier.nu. 2.ff.ad velleia.fo.110.

3 Cōditionis de preterito falſe defectus an ſit maior q̄ de futuro deficiētis.in.l.circa.nu.4.ff.de here inſti.fo.67.

1 Conditio dñi nō dꝫ fieri deterior facto ꝓcuratoris nec etiā aduerſarij vt ſi neceſſe eſt habere preſentiā dñi vt rñdeat poſitionibus non hꝫ neceſſe actor ſuis expenſis eū facere citari ſed ipſe ꝓcurator dꝫ facere ipꝫ cōparere.in.l.ſeruū quoq;.§.defendere.nu.2.ff.de ꝓcur.fo.96.

1 Cōditionis melioris eſſe nō dꝫ q eſt in caſu dubio q̄ ſi eſſet in caſu certo.in.l.qui de inofficio.nu.3.ff.de inoffi.teſta.fo.154.

4 Conditio ſub qua heres grauatus de reſtituēdo ſi fuit inſtitutus eſt impoſſibilis de natura vt ſi digito celum tetigeris vel de iure vt ſi hominem interfeceris conditio habetur pro nō appoſita ⁊ inſtitutio cenſetur pura ⁊ heres pōt compelli adire.in.l.factam.§.ſi ſub conditione nu.2.ff.ad treb.fo.134.

Quid ſi conditio erat poſſibilis de facto ⁊ de iure.ibi.nu.5.

4 Conditio onus dicit̄ in facto etiā ſi ſit ꝯditio dandi.in.l.in facto.nu. 2. ff.de condi.⁊ demon.fo.88.

4 Conditionis repetitio ſicut qñ haberet vitiare nō ſubintelligit̄ ita ecōuerſo qñ non poſſet valere ſequēs legatū niſi intelligeret̄ facta repetitio ſemꝑ intelligit̄ facta vt reddat̄ validuꝫ.in.l.cum ſeruus.nu.3.ff.de condi.⁊ demon.fo.93.

6 Conditio rei eſt potior in pari cauſa.in.l.ſi ſeruum.§.ſequit̄.nu.3.ff.de ver.ob.fo.29.

2 Conditio impoſſibilis lꝫ vitiat cōtractū nō ſolū ſtricti iuris ſed etiam bonefidei tñ impoſſibilitas ⁊ tpis anguſtia nō vitiat cōtractū bonefidei nec aliā diſpoſitionē habētē inſtar bonefidei.in.l.inſulam.§.in operis.nu.2.ff.loca.fo.137.

3 Conditio conſiſtens in facto non poteſt per alium impleri qñ factum coheret perſone.in.l.ſi filius.nu.3.ff.de cōdi.inſti.fo.92.

Conditio conſiſtens in dando non poteſt impleri pro alio nō tamen ꝓ inuito.ibi.nu.4.

3 Conditio appoſita in fideicōmiſſo cenſet̄ repetita in ſubſtitutione vulgari facta de eodē.in.l.cū ſeruus.nu.2.ff.de condi.inſti.fo.90.

4 Conditio ſi nupta erit intelligitur tēpore mortis ſed ſi teſtator dixit ſi nupſerit ſufficit qñcūq; impleat̄.in.l.in cōditio.nu.5.ff.de condi.et demon.fo.81.

Conditionem que nō faciūt quia inſunt ex legis diſpoſitione volente teſtatore faciunt.ibidem.

4 Conditio licet regulariter ſit implenda in forma tñ ſufficit ſi īpleat̄ equipollenter.in.l.iulianus.nu.5.ff.de condi.⁊ demō.fo.86.

Conditio facti que dicat̄ et que iuris in.l.multum.nu.2.ff. de condi.et demouſtra.fo.81.

3 Cum relinquitur ſub cōditione iuriſiurādi duplex eſt cōditio vna expreſſa ſi iurabis te ſic facturū altera tacita ſi illud feceris.in.l.que ſub con.§.quoties.nu.2.ff.de condi.inſti.fo.89.

Cōditio poteſtatiua deficiēs per caſum habet̄ ꝓ impleta niſi qs fuerit in mora implendi ante caſum ſed cōditio caſualis vel miſta ſi deficit ꝑ caſum nō habet̄ ꝓ impleta ſed pro defecta.ibi.nu.3.

3 Cōditiones īprobate a iure dicunt̄ īpoſſibiles ſicut ille q̄ ſunt īpoſſibiles de natura.in.l.conditiones.nume.4.ff.de condit.inſtit.fo.906.

Conditio continens in ſe perplexitatem quando non videt inſtitutionem.in.l.titius.nu.2.ff.eo.

6 Cōditio ſi reus nō ſoluerit ſicut implet̄ ꝓpter morā principalis debitoris ita ſi in nulla mora fuit tñ deſijt poſſe ſoluere ꝑ mortē ⁊ qñ.in.l. fideiuſſor.§.cū fideiuſſor.nu.2.ff.de fideiuſſo.fo.57.

8 Conditio ſi diuerteris a marito vel ab vxore eſt turpis ⁊ contra bonos mores ⁊ an vitiet inſtitutionem.in.l.reprehendēda. nu.2.C.de inſti. et ſubſti.fo.52.

4 Conditiones etiã cõſiſtẽtes ꝙ dicanť cõſiſtere ĩ facto.in.l.q heredi.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon.fo.86.

4 Conditio in vltimis volũtatibꝰ non refert vbi apponať an circa ſubſtãtiã diſpoſitiõis an circa executionẽ.in.l.quibus.§.qdã titio.nu.3.ff.de condi.⁊ demon.fol.84.

4 Conditionis poteſtatiue ex implemento licet nullus ſentiat commodũ tñ non admittitur qs ad legatũ niſi ĩpleat.in.l.meuius.nu.2.ff.de cõdi ⁊ demõ.fo.87.

Conditio dandi appoſita vni ſcindiť ſi legatũ ſcinditur.ĩ.l.cui fundus nu.2.ff.eo.

4 Conditio ꝙ nõ videať impleta ſi dãdũ dño detur ſeruo.in.l.ſi fundus nu.2.ff.de cõdi.⁊ demõ.fo.80.

Conditio habeť ꝓ defecta qñ qs impediť ĩplere ꝯditionẽ poteſtatiuã facto tertij q iuſte potuit impedire ⁊ an habeat regreſſum ꝯtra ꝓhibẽtem.in.l.ſi titius.nu.2.ff.eo.

3 Conditio ſi voluerit an reijciať de inſtitutiõe filij et qd in alia cõditione poteſtatiua.in.l.verba hec.nu.2.ff.de cõdi.inſti.fo.90.

Quid ſi apponatur in legato relicto extraneo.ibi.nu.3.⁊.4.

4 Cõditio dãdi in legatis ſi eſt de modica ſumma ꝙ debeat impleri ꝙ̃ primũ põt vt poteſtatiua ⁊ ꝙ nõ habeať ꝓ defecta ſi nõ impleť.ĩ.l. hec cõditio.nu.2.ff.de cõdi.⁊ de cõd.⁊ demõ.fo.82.

Et qñ conditio habeať ꝓ defecta.vide ibi.nu.3.4.5.⁊.6.

4 Conditio appoſita in legato p̃cedente an cenſeatur repetita in inſtitutione vel ſubſtitutione facta de eodẽ.in.l.auia que.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon.fo.92.

3 Conditio affirmatiua nõ põt bene impleri niſi cauẽdo preſtať cautio ad ſimilitudinẽ cautionis mutuate.in.l.ſi qui.nu.2.ff.de condi.inſtitu.folio.88.

3 Conditio de preterito vel de preſenti nõ eſt ꝓprie ꝯditio ⁊ quando dicatur ꝓprie conditio.in.l.cum in ſecundo.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irrito teſta.fo.64.

Conditio de futuro impoſſibilis nõ eſt ꝓprie cõditio: ⁊ poſita in vltĩa voluntate reijciť.⁊ quid in legatis ⁊ poſita in contractibus reddiť contractus nullus.ibi.nu.3.

8 Cõditiones iſte.ſ.ſi nõ nupſerit vel ſi ad viduitatẽ ꝑuenerit vel cũ peruenerit ⁊ cõditio quouſq; vidua erit qualiter differant in legato.in.l.ſina.§.ſꝫ qꝛ.nu.2.C.de indi.vi.tol.fo.89.

8 Conditionis defectus facit deficere diſpõnẽ ⁊ haberi facit ꝓ nõ facta in.l. iubemus.§.finaũt.nu.2.C.ad treb.fo.102.

3 Conditio impoſſibilis qñ vitiet inſtitutionẽ.in.l.j.nu.2.ff.de cõdi.inſtit.fo.87.

4 Conditio ſi non nupſerit titio an intelligať de prima vice tm̃ ⁊ quid ſi eſt affirmatiua.in.l.hoc genus.numero.2.ff.de conditio.⁊ demonſtra.folio.95.

2 Conditionis deterioris qs eſſe nõ dꝫ ex eo qđ diligentior fuit ꝙ̃ ſi non fuiſſet.in.l.in cõpenſatione.nu.2.3.⁊.4.ff.de cõpenſa.fo.112.

8 Conditio ſi nupſerit arbitrio titij an reficiať delegato vt delegatũ reputetur purũ.⁊ qd ſi ille titius moriať anteꝙ̃ nubat.in.l.ſi ea conditione.nu.2.C.de condi.inſti.fo.99.

6 Conditio contractus debet impleri.in.l.ſtipulatus.nu.3.ff.de fideiuſ.folio.62.

4 Conditio viduitatis quare reijciať.in.l.ſꝫ ſi hoc.§.cum vir.nu.7.ff.de condi.⁊ demon.fo.88.

6 Cõditio tacita ſemꝑ ſubintelligiť in verbis diſpoſitiõis relatis ad certam perſonã vel certũ tp̃s ſi res perſeuerat in eodẽ ſtatu.in.l.cũ qs.nu.2.ff.de ſol.fo.78.

4 Conditionis natura eſt vt impleať anteꝙ̃ emolumẽtũ preſteť.⁊ natura modi eſt vt emolumẽtũ primo habeať:deinde modus impleať.in.l.quibus.§.termilius.nu.3.ff.de condi.⁊ de.fo.85.

6 Conditio dandi ſi fuit collata in ꝑſonã adulti nõ poterit impleri in ꝑſonã curatoris ſine adulto.in.l.ſi ſeruus.nu.2.ff.de ſolu.fo.83.

2 Conditio cuius euẽtus nihil operať ſi expectať ꝙ tunc actio danda ſit reſtitutoria quantũ ad exercitium non aũt quantum ad ſubſtantiã :et qualiter hoc ſit.in.l.aliquando.§.ſi ſub conditione.nu.2.ad velleianũ.fo.108.

4 Conditio ſi deceſſerit ſine liberis:an deficiat ſi deportanť:⁊ ſic facti incapaces vel fratres minores.in.l.filiuſfa.§.cum quis erat.nu.2.ff.de lega.j.fo.46.

4 Cõditio poteſtatiua ꝙ poſſit impleri in vltimo vite ſpiritu.in.l.ab oĩbus.§.cum quidam.nu.2.ff.de leg.j.fo.42.

4 Conditio qñ continet vnũ cenſeť potius illud continere ꝙ̃ id qđ v̂buꝫ ſonat lꝫ ⁊ illud contineať ſi poteſt fieri.in.l.huiuſmodi.§.cum pater.nu.2.ff.de leg.j.fo.37.

6 Conditio ſi diuortiũ feceris:an hodie vitietꝰ ſtipulationẽ penalẽ.in.l.ſi ita ſtipulatio.nu.3.ff.de ver.ob.fo.10.

2 Conditio creditoris,occupãtis qñ ſit melior in alijs actionibꝰ ꝙ̃ negotiationis.in.l.ꝓcuratoris.§.ſi plures.nu.7.ff.de tribu.act.fo.94.

2 Conditionis melioris eſſe nõ dꝫ q eſt in caſu dubio ꝙ̃ ille qui eſt in caſu certo.in.l.iulianus.nu.2.⁊.3.ff.de condi.inde.fo.58.

Conditio nõ poteſtatiua in inſtitutione appoſita reijciť hodie de legitima filij :⁊ oẽ aliud grauamẽ:nec rũpit teſtm̃.in.l.cõmodiſſime.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.49.

4 Conditiones q̃ a iure ciuili reprobanť reijciunť ⁊ remanet diſpoſitio pura de iure ciuili ⁊ qd de illis q̃ tm̃ a pretore reprobanť.in.l.obtinuit nu.2.ff.de condi.⁊ demõ.fo.79.

4 Conditio lꝫ ſit implenda in forma.ſufficit tñ implere equipollẽter.in l.ſi fundum.§.titio fundum.nu.2.ff.de leg.j.fo.35.

1 Conditionẽ alterius põt qs facere meliorẽ nõ aũt deteriorẽ nec etiam ſemꝑ meliorẽ.in.l.ſeruitutes que.§.ſi ſeruitus.nu.2.ff.de ſer.vrb.pred.folio.178.

4 Conditio dandi heredi intelligiť de herede directo licet nõ habeat cõmodum hereditatis non de fideicõmiſſario qui eſt vtilis heres:in.l.q heredi.§.cum hereditas.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.86.

6 Conditio cuius erit melior ſi vna pars tractat de dãno vitando altera de lucro captando.in.l.ſi ſeruũ.§.ſequiť.nu.5.ff.de ver.ob.fo.29.

2 Conditio habeť pro impleta qñ ſtat per eum qui impleta conditione venit obligandus quominus cõditio impleať.in.l.dedi tibi.§.ꝙ̃ꝙ̃.nu.6.ff.de condi.cã da.fo.39.

4 Conditio extrinſeca q̃ dicať ⁊ ꝙ nõ impediat diei ceſſionẽ nec trãſmiſſionẽ.in.l.j.nu.3.ff.de.condi.⁊ demon.fo.78.

1 Conditio vel ſtatus eius q aliquẽ defendit ſine mãdato ꝙ dicať aliqs vel aliqua etiã anteꝙ̃ ſuperueniat mandatũ ſed ꝯditio illiꝰ q agit pro alio ſine mãdato ꝙ dicať nulla ante ſuꝑueniẽtiã mãdati ⁊ qñ ꝓcedat in.l.iulianus.nu.5.ff.qui ſatiſd.cog.fo.38.

7 Conditio iniqua nõ poteſt inferri alteri per alterum.in.l.ij.nu.2.C.de reli.⁊ ſump.fu.fo.178.

4 Conditio ſi nõ ꝯſiſtit in dando ſed in faciendo cũ factũ ſit indiuiſibile: non diuidiť ꝯditio lꝫ diuidať cõmodum.in.l.plautius.nu.4.ff.de condi.⁊ demon.fo.35.

2 Conditio principaľr ſit ꝑ ſi ſed dies ſit per cũ.in.l.ſub cõditione.nu.2.de condi.inde.fo.47.

2 Conditionis melioris an qs efficiť per negotiationẽ in cõperta veritate.in.l.illud quoq;.§.ſi ciuis.nu.3.ff.de trib.fo.94.

2 **Conductor** ſi ſine iuſta cauſa deſeruit rem ⁊ dñs ſtatim poſt receſſum conductoris domum vel fundũ locauit alteri etiã ꝓ maiori penſione ꝙ tñ poſſet agere contra deferentem pro pẽſione totius tẽporis.in.l.ſi in.l.§.ſi domus.nu.2.ff.locati.fo.131.

2 Conductor ſi fuit viſus intrare deꝰ ſero ⁊ in die ſequẽti nõ appareret et oſtiũ eſſet clauſum a parte inferiori deberet ſtatim aperiri qꝛ forte eſt infirmus vel mortuus.in.l.cũ dñi.nu.4.ff.loca.fo.137.

Conductor ſi retinet claues rei conducte vel apud aliũ dimittit nõ dꝛ delinquere rem conductam.ibi.nu.6.

2 Cõductoris vſus ſi ꝑ caſum ꝯtingentem fuit impeditus ſnĩe culpa locatoris ſufficit ꝙ remittat mercedẽ ⁊ ſi fuit in aliqua culpa ad oẽ intereſſe etiã lucri.in.l.ſi vno anno.§.itẽ cũ.nu.3.ff.loca.fo.129.

2 Conductor ſi ſteterit abſens ꝑ bienniũ ⁊ ꝑ bienniũ ſoluere caſſauerit ⁊ conduxerat ad maius tp̃s tunc locator petẽs a iudice familiã vel notarium vt veniat ad vidẽdum aperiri domũ ⁊ ad ſcribendũ res que ibi ſunt ſufficit ꝙ iudici hoc narrauerit ⁊ per iuramẽtũ fidem fecerit.in.l.cum dñi.nu.2.ff.loca.fo.136.

2 Conductor teneť ꝭm cõſuetudinẽ lꝫ in locatione rei non fuit conuentũ expreſſe de mercede.in.l.emptorẽ.§.qui aũt.nume.4.ff.de act.empti et ven.fo.120.

2 Conducẽs rẽ a non dño nõ trãſfert in illũ dñium niſi preceſſiſſet cõtractus de cuius natura venit tranſlatio dñij ⁊ an transferat poſſeſſionẽ.in.l.nõ ſolet.nu.4.ff.loca.fo.134.

5 Conductor ſcđs nõ ſoluẽdo primo locatori non priuat ip̃m poſſeſſione niſi fuerit requiſitus vt ſoluat ⁊ denegauerit.in.l.ꝙ̃uis pupillus.§.ſi conductor.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.54.

5 Si qs ab vno ꝯduxiſſet ⁊ ab alio p̃cario rogaſſet nulla neceſſitate cogẽte recediť a primo.in.l.ſi qs ante.nu.3.ff.de acq. poſ.fo.47.

5 Conductor an poſſit obijcere exceptionẽ dñij ad excludẽdũ locatoreꝫ in.l.ſi aliquã rem.nu.4.ff.de acq.poſ.fo.54.

2 Conductor operaꝝ ſi nõ vult ꝙ locator eas preſtet alteri ꝙ tñ locator poterit petere mercedẽ a primo ꝯductore lꝫ ei non preſtitit operas nec per eũ ſtetit quominus preſtaret.in.l.ſed addes.§.cum quidaꝫ.nu.4.ff.loca.fo.131.

7 Conductor ꝯ̃ locatorẽ quouſq; tꝫ tanꝙ̃ conductor nunꝙ̃ preſcribit.et qd ſi ceſſat ſoluere an videať tenere ſuo noĩe ⁊ preſcribat.in.l.plures.nu.7.⁊.8.C.de ſi.inſtr.fo.195.

1 Conducens vineam ad colendum a quodam habente ſolũ ad certaꝫ partem fructuum ſi fecit contractũ perpetuum ꝙ ſi plantauerit ibi ficus vel nuces teneať dare partem fructuum illarum arborum.an intelligať de tanta parte ſicut ante.in.l.certo generi.nu.3.ff.de ſer.ruſti.pre.fo.180.

2 Conductor dꝫ habere facultatẽ habitandi ſi vult ⁊ etiã alteri locandi aľs remittiť ſibi penſio.in.l.cũ in plures.nu.2.ff.loca.fo.137.

De eodem nu.3.⁊.4.

Conductor ſi rẽ ꝯductã alteri tradat priuat dñm vtraq; poſſeſſione cũ ciuilis ſequatur naturalem idẽ ſi deijciať colonꝰ a corporali detẽtatione ⁊ qd ſi exeat de fundo.in.l.cũ in plures.§. heredẽ.nu.2.ff.lo.

De eodem nu.4.⁊.5.

5 Conductor priuat ſe poſſeſſione ꝑ ꝯductionẽ etiã inutilẽ ⁊ trãſfert in locatorẽ ſicut ꝑ vtilẽ contractũ interueniẽte vera traditione.in.l.ſi aliquam rem.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.53.

2 Conductor ſi nõ ſoluit penſionẽ intra bienniũ qñ ꝯduxit ad maius tẽpus vt in quinquẽniũ põt expelli ſi vero ad minꝰ tp̃s põt ſtatim expelli ſi eſt preſens ⁊ qd ſi interuenit ꝓmiſſio de nõ expellendo.in.l.quero an.§.inter.nu.4.ff.loca.fo.136.

5 **Confeſſio** contẽta in libro rationũ an noceat ſcribẽti ſicut illa q̃ contineť in epiſtola lꝫ ille liber non mittatur ad aduerſarium.in.l.nuda rõ.nu.3.⁊.4.ff.de do.fo.36.

7 Confeſſio partis facta altera parte abſente facit ſemiplenã ꝓbationẽ in rubrica.nu.4.C.de proba.fo.179.

De eodem ibidem nu.9.⁊.10.

8 Confeſſio patris facta in iudicio altera parte abſente an preiudicet cõfitenti.in.l.cõditioni.nu.4.C.de inſti.⁊ ſubſti.fo.50.

7 Confeſſio quãdo habeat vim pacti ⁊ qñ vim renuntiationis.in.l.ſi qs in conſcrib.nu.2.C de epiſ.⁊ cle.fo.21.

7 Confeſſio in quibus caſibus valeat ſine expreſſione cauſe ⁊ ꝙ extra illos caſus non valeat ſine expreſſione cauſe ⁊ quid in ſtipulatione.in.l.generaliter.nu.5.7.⁊.17.C.de non nu.pe.fo.10.

De confeſſione vide plura ⁊ latius in.d.l.generaliter nume.6.7.9.10.11.12.13.14.15.16.et.18.

6 Confitens ſe accepiſſe ⁊ promittit reddere licet illud verbum ſit preteriti temporis non intelligitur ꝙ acceperit dudum ante tempus cõfeſſionis ⁊ promiſſionis.in.l.ſi ita ſtipulatus.§.chryſogonus. nume.3.ff.de verbo.obliga.fo.41.

Confeſſio facta in ꝯtractu inualido an probet numerationẽ.ibi.nu.4.

Quid ſi fiat in proceſſu nullo.ibi.

5 Confeſſionem falſam in iudicio emiſſam in quibus caſibus nõ poteſt quis reuocare.in.l.ij.nu.2.ff.de confeſ.fo.84.

5 Confeſſio facta coram vno iudice non mittitur executioni per aliũ iudicem in.l.a diuo pio.§.ſententiam.nu.5.ff.de re iudi.fo.77.

1 Confeſſione emiſſa ad liberandũ quem non requiriť cauſa ⁊ valet ſecꝰ in emiſſa ad obligandũ in.l.tale pactum.nu.3.ff.de pac.fo.72.

Confeſſio creditoris ꝙ debitor ſibi non teneť quando non inducat pactum de non petendo.ibidem.nu.5.

1 Confeſſio facta coram arbitro vel iudice incõpetente non infamat nec alius actus facti geſtus coram eis in.l.liberorum.§.ex compromiſſo.nume.5.ff.de infa.fo.88.

6 Confeſſio non tollit veritatem cum quis vult oſtendere cõtrarium.in l.illud nu.3.ff.quando app.ſit.fo.108.

8 Confeſſus an debeat coniunci ⁊ condẽnari vt poſſit fieri executio contra eum an autem habeatur pro condemnato in.l.ſi.nu.2.C.de execu.rei iudi.fo.138.

1 Confeſſio tacita ⁊ ficta facta vel que fingiť facta in iudicio ſuper crimine hꝫ vim condẽnationis quantum ad inducendũ infamiam nõ quantum ad penam maleficij ⁊ quid in cõtractibus vel quaſi ⁊ quid ſi extra iudicium.in.l.athletas.§.item ſi quis.nu.6.ff.infa.fo.86.

6 Confeſſio mutui de qua ſolus notarius atteſtatur non autẽ de numeratione ſi in inſtrumento continetur nõ debeo agere ex mutuo ⁊ narrare me tibi mutuaſſe ꝓducendo inſtrumentũ cõfeſſionis ad hoc probãdum in.l.j.§.ſi quis.nu.4.ff.de verbo.obli.fo.3.

7 Confeſſio extraiudicialis in criminibus regulariter non facit plenaꝫ fidem ſed indicium ad torturam ⁊ quid in iudicio.in.l.non donatos.nume.2.C.ex qui.cau.infa.irro.fo.69.

7 Qui paciſcitur data pecunia ſuper criminibus ĩfamoſis : an habeatur pro confeſſo ⁊ coniuncto per ſententiam.in.l.non damnatos.nu.2.C.ex quib.cau.infa.irro.69.

Confeſſus ſi quis fuit ſe habuiſſe ⁊ recepiſſe cẽtum in dotem a tali pro filia ſua que promiſit reddere ipſi patri an iſta promiſſio fieri potuerit nu.6.ff.de acqui.poſſeſ.fo.57.

4 Confeſſio debiti facta in vltima volũtate quando non poſſit reuocari.in.l.lucius.§.quiſquis.nu.2.ff.de leg.ij.fo.70.

5 Cõfeſſio ⁊ ꝓceſſus factus corã iudice remittẽte an faciat fidẽ coram iudice ad quẽ ſit remiſſio.in.l.interdũ.nu.9.ff.de publi.⁊ vec.fo.31.

4 Judicis partes nõ ſunt in confeſſum in cõpellendo ipſum litigare ſed in aſſignãdo ſibi terminum ſicut ſi eſſet cõdemnatus.in.l.ſi domus.§.in pecunia.nu.2.ff.de lega.j.fo.31.

2 Confeſſio per chirographum debitoris nõ impedit oriri actionem ex vera numeratiõe ſicut ſtipulatio.in.l.certi condictio.§.quoniã.nu.21.ff.ſi cer.peta.fo.8.

Confeſſio ſimplex ſine chirographo etiam poſt biẽnium in mutuo nõ inducit obligationem nec parit actionem ſed facit ꝓbationem.ibidem.numero.25.

8 Confeſſio teſtatoris quãdo nõ probet ſolutionẽ vel debitum vt ſi ſuꝑuiuat poſſit illã reuocare.in.l.j.nu.3.C.de fal.cau.adiec.leg.fo.98.

1 Confitetur vnus alter negat quomodo fiet.in.l.pluribus numero.7.ff.de procu.fo.95.

8 Confeſſio facta per mortem extinguiť ⁊ virtute eius nõ põt heres condemnari ſi reſultat aliunde ꝙ̃ ex morte ſibijpſi illata.in.l.ij.nu.3.C.qui teſta.fa.poſ.fo.37.

1 Confeſſoria ⁊ negatoria fuerunt primo inuẽte ꝓ ſeruitutibus ꝑſonalibus tanꝙ̃ dignioribus ⁊ poſtea fuerũt extẽſe ad prediales.in.l.ij.nu.2.ff.ſi ſerui.ven.fo.185.

1 Confeſſoriã vel negatoriã q intentat neceſſe hꝫ probare dominiuꝫ rei cui dicit ſeruitutem deberi vel non deberi ⁊ qualiter probet.in.l.ij.nu.4.ff.ſi ſerui.ven.fo.eo.

2 Confeſſio vnius preiudicabit ei q poſtea haberet cauſaꝫ ab illo.in.l.ſeia.nu.7.ff.ad velle.fol.110.

6 Confeſſio.ſi debebas mihi cẽtũ ⁊ ego ꝯfiteor me recepiſſe.x.ꝓ reliquo vel reſto eius qđ mihi debebas iſta ꝯfeſſio preiudicat mihi in toto.in l.ſi ex pluribꝰ.nu.2.ff.de ſolu.fo.85.

8 Confeſſus habuiſſe in depoſitum an poſſit opponere exceptionẽ non numerate pecu.in.l.in contractibus.§.ſed quoniam.nu.5.⁊.6.C.de nõ nu.pe.fo.211.

7 Confeſſio transfert onus ꝓbandi ꝯ̃trium in confitentẽ.in.l.error facti.nu.2.3.4.⁊.8.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.30.

Confeſ.extraiudicialis nõ hꝫ vim ꝯdẽnationis ſꝫ ꝓbationis nõ tñ eſt ꝓprie ꝓbatio ſed releuatio ab onere ꝓbandi ⁊ admittiť ꝓbatio in cõtrarium ſi ꝯfeſſus vult contrariũ ꝓbare ⁊ ꝙ nõ nocebit ſibi cõfeſſio.in l.j.nu.2.3.4.⁊.5.ff.de cõfeſ.fo.84.

7 Confeſſus recepiſſe ſi re vera nõ recipit tunc infra biẽniuꝫ eſt ciuiliter tm̃ obligatus ⁊ an illa ciuilis ſit efficax ad agendũ ⁊ an lapſo biennio aſſumat naturã naturalis obligationis.in rub.nu.2.C.de nõ numera.pe.fo.207.

1 Confeſſio ſerui ꝓbat ſi ſunt alia indicia facientia ſemiplenã ꝓbationẽ vel interueniente tortura ſi nõ ſunt indicia.⁊ qñ ꝓcedat.in.l.ij.§.ſi abſens.nu.4.⁊.5.ff.ſi ex noxa.can.aga.fo.40.

8 Confeſſio tũc tollit beneficium appellãdi qñ emanauit ante ſentẽtiam in.l.ij.nu.3.C.qñ appel.reci.fo.148.

Confeſſio dꝛ nõ ſpõtanea ſi eſt facta metu tormẽtoꝝ nec ꝓdeſt ad ꝯdẽnationẽ niſi confeſſus perſeueret in ea.ibi.nu.4.

4 Confeſſio facta in vltima volũtate nõ probat debitũ ſi parte abſente: ⁊ nullo ꝓ ea acceptãte ⁊ ꝙ inducat ſemiplenã ꝓbationẽ ⁊ an poſſit talem confeſſionẽ reuocare.in.l.quibus.§.qui dotalẽ.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fol.85.

Confeſſio extraiudicialis inducit ſemiplenã ꝓbationẽ.ibi.

3 Confeſſio mariti de dote recepta qñ preiudicet eius creditoribus in ꝑlatione.in.l.j.nu.8.C.ſo.matr.fo.3.

7 Confeſſio mutui ſi fiat in vltima volũtate : an poſſit opponi exceptio nõ numerate pecunie.in.l.in cõtractibus.nu.5.6.7.8.⁊.9.C.de nõ nũe.pecu.fo.210.

5 Confeſſio:iuramẽtũ ⁊ ſnĩa qualiter equiparenť.in.l.certũ ꝯfeſſus.§.ſi quis abſente.nu.3.ff.de ꝯfeſ.fol.84.

Confeſſio facta per ꝓcuratorẽ generalẽ vel alium adminiſtratoreꝫ qñ noceat dño.in.l.certum confeſſus.§.ſed an ⁊ ipſos.numero.2.eodem titulo.

7 Confeſſus poteſt appellare vt ſuã cõfeſſionem tanꝙ̃ erroneam reuocet in cauſa appellationis ſed conuictus per teſtes nõ appellat.⁊ quid in ꝯdemnato ex preſumptiõe iuris ⁊ de iure.in.l.ſi.nu.3.C.de erro.aduoca.fo.67.

7 Confeſſio habet vim renuntiationis ⁊ pacti.in.l.ſi quis.nu.7.C.de pactis.fo.51.

1 Confeſſus in iudicio maleficiũ famoſum ꝙ efficiať infamis ac ſi eſſet condemnatus ⁊ quid ſi offerat.in.l.ſi reus.nu.10.ff. de procuratoribꝰ.folio.107.

1 Confitẽs extra iudiciũ ſecuto ictu fuſtiũ : vel in iudicio ſine ictu efficiť infamis.in.l.ictus.nu.4.⁊.6.ff.de infa.fo.89.

Confeſſus in iudicio in ciuilibus habeť pro ꝯdẽnato nõ in criminalibus ⁊ qualiter procedat.ibi.nu.5.⁊.6.

7 Confeſſus in iudicio in ciuilibus habeť ꝓ ꝯdemnato.in.l.tranſigere.nu.8.C.de trãſac.fo.57.

1 Cõfeſſio ꝓcuratoris emanata per modũ contẽtioſe iuriſditionis preiudicat dño.ſecus ſi alio modo ſit ex mera ſua volũtate.in.l.nõ ſolum nu.2.ff.de procu.fo.97.

1 Cõfeſſio facta corã magiſtratu municipali ꝙ nõ faciat fidem corã preſide ſꝫ preſes poſſit illum compellere ad iteꝝ cõfitenduꝫ ne ille poſſit a prima cõfeſſione recedere.in.l.magiſtratibus.nu.3.ff.de iuriſ.om.iud.folio.21.

⁊ Cõfeſſio ex cauſa mutui cum oĩbus ſuis appẽditijs ante lapſuꝫ biẽnij nõ preiudicat ⁊ qñ preiudicet.in.l.ij.§.verbis.nu.3.⁊.4.ff.ſi cer.pe.folio.4.

3 Confeſſio extorta in tormẽtis ſi preceſſerũt legitima indicia ⁊ in ea ꝑſeuereť dꝛ ſpõtanea ſecus ſi indicia nõ preceſſerũt.in.l.qui in aliena.§.celſus.nu.7.ff.de acq.here.fo.96.

5 Debitorem ſuum ſi quis cõfitetur ſibi non teneri ꝙ in tali cõfeſſione nõ requiratur cauſa fauore liberationis.in.l.quidam in iure.nume.2.

ff.de dona.fol.37.

7 Cōtra cōfeſſionē debitoris redactā i ſcriptis an admittat̃ ꝓbatio i cōtrariū.in.l.teſtiū.nu.6.C.de teſti.fo.187.

1 Confeſſioni procuratoris alicuius priuati nō ſtatur in preiudiciū dn̄i in.l.impera.antonius.nu.3.ff.de pac.fo.72.

7 Cōfeſſio creditoris facta extra iudiciū ad liberandū ꝙ valeat.in aut. rogati.nu.2.C.de teſti.fo.189.

Confeſſio ſi probatur ꝑ quinqꝫ teſtes an poterit obijci exceptioni numera pecu.ibidem.nu.3.

7 Cōfeſſio facta ſub ſpe cauſe ſecuture que nō eſt ſecuta ⁊ lapſum ſit biēniū an preiudicet ꝯfitēti.in.l.ſi ſub ſpē.nu.5.C.de poſtu.fo.65.

4 Cōfeſſio cedētis facta poſt ceſſionē an noceat ceſſionario ⁊ ſic an proſit debitori ⁊ q̄ iura remaneāt apud cedentē poſtq̄ ceſſit.i.l.factā.§.ſi heres.nu.4.ff.ad trebel.fo.134.

2 Cōfeſſio iudicialis īducit obligationē ⁊ actionē in pactū ſicut ſn̄ia.ī.l. publia.§.titius.nu.2.ff.depo.fol.116.

De cōfeſſione extraiudiciali vide ibi.nu.4.⁊.5.

2 Confeſſio falſa quādo poſſit reuocari.i.l.ſi mulier.nu.4.ff.ad velleia. folio.109.

8 Cōfeſſio facta extra iudiciū an inducat probationē.in.l.vna.nu.6.9.⁊ 12.C.de cōfeſ.fo.140.

De eodem.nu.7.8.10.⁊.11.

1 Confeſſio ſimplex habet vim pacti liberatorij in actione pſonali ſi ſciēter eſt facta ſecus ſi ꝑ errorē in actione vero reali etiā ſi ſcienter eam fecerim non videor facere pactū de nō petēdo niſi promiſiſſem eā nō petere.in.l.tres fratres.nu.3.ff.de pac.fo.71.

7 Confeſſio facta corā arbitris ꝙ poſſit allegari corā ordinario iudice. in.l.ſi.nume.7.C.de teſti.fo.190.

7 Si confiteris ſciēter ꝙ res tua ſit mea an talis ꝯfeſſio habeat vim donationis.in.l.cū falſa.nu.4.C.de iur.⁊ fac.igno.fo.29.

Cōfeſſio falſa facta in iudicio an habeat vim diſpōnis.ibi.nu.5.

1 In cōfeſſum qualiter nulle ſunt iudicis partes niſi in cōdēnando ⁊ an poſſit adijcere penā ſi cōfeſſus in quē factū fuit preceptū de ſoluēdo nō ſoluat.in.l.ſi debitori.nu.7.ff.de indi.fo.132.

8 Confeſſio facta i iudicio ⁊ cōfeſſio facta extra iudiciū qualiter differāt. in.l.vna.nu.1.4.9.⁊.11.C.de cōfeſ.fol.140.

De eodē vide latius ibi.nu.2.3.5.8.⁊.12.

7 Confeſſio extraiudicialis an immutet veritatem ⁊ an inducat diſpoſitionē.Et an qs poſſit venire ꝯtra ſuā cōfeſſionē.in.l.ſi poſt diuiſionē. nu.2.et.4.C.de iu.⁊ fa.igno.fo.29.

3 Confeſſio de dote recepta facta poſt ꝓmiſſionē dotis dāde ſtatim preiudicat niſi marit⁹ aſſumeret in ſe onus probādi numerationē nō fuiſſe factā.in.l.in his.§.ſi vir.nu.3.ff.ſol.ma.fo.36.

1 Confeſſioni vnius quādocūqꝫ ſtat̃ i preiudiciū alterius ex forma legis vel ſtatuti tn̄ ille alter pōt ꝯtrariū ꝓbare.in l.ij.§.ſi abſens. nu.8.ff. ſi ex noxa.cau.aga.fo.40.

1 **Confeſſoria** actione cū agitur ꝓ ſeruitutib⁹ cōdēnatur aduerſarius ad tradendū ⁊ patiendū agentem vti per officium iudicis mercenarium deſeruiens actiōi confeſſorie ſed declaratio ſeruitutis dicitur iure actionis.in.l.j.nu.4.ff.de ſerui.ruſti.predio.fo.179.

Quid ſi ſeruitus nondum fuit cōſtituta.ibidem.

7 **Poſitus** ad cōfinia debet ipſa ſeruare ⁊ nō excedere alias non gaudet beneficio.de quo in.l.ſi poſſidoniuꝫ. nu.3.C.ex qui.cau.infa.irro.fo.68.

1 Cōfinatus ad tempus ꝙ finito tpe nō veniat ſine licētia.in.l.īperator. 2.ff.de poſtu.fo.84.

7 **Confirmatio** non trahit̃ ad ꝓhibita.in.l.ſi pater. nu. 6.C.de inof.do.fo.153.

1 Confirmās non diſponit nec dat ſed datū roborat.in.l. cōuentionuꝫ. nu.2.ff.de pac.fo.56.

7 Confirmatio priuilegiorū que erant inualida qn̄ nihil operet̃.in.l.priuilegia.nu.2.C.de ſa.ſan.eccle.fo.7.

4 In his que de ſui natura ſunt imperfecta niſi ꝯfirment̃ vt electiones q̄ indigent cōfirmatione ſuperioris ⁊ ſtatuta facta ꝑ ſubditos tūc ſi ſuperior confirmat generaliter omnia ſtatuta vel electiones talis cōfirmatio non comprehendit niſi valida ſtatuta vel electiōes.in.l.ſi qn̄.nu.6. ff.de leg.j.fo.44.

Quid in his q̄ de ſui natura ſunt ꝑfecta.ibi.nu.7.

8 Confirmatio inutilis vel ſuperflua non vitiat ea q̄ vtilia ſunt de ꝑ ſe nec ſumunt robur ab ea in.l.quidam cum.§.ſed cū veteres.nu.2.C. de neceſ.ſer.fo.58.

3 Cōfirmatum trahitur ad tempus confirmationis ſed aliquādo cōfirmatio trahitur retro ad tempus confirmati.in.l.inſtitutio. nu.3.ff. de condi.inſti.fo.89.

4 Quando agatur ex cōfirmante ⁊ non ex cōfirmato.in.l.ſi quis priore. nu.3.ff.ad.ad treb.fo.127.

5 Confiſcatis bonis feudatarij liuellarij ⁊ ſimiliū an iura vtilia cū alijs bonis tranſeant in fiſcum ⁊ an eodem modo ſi qs tranſeat in monaſteriū.in.l.ſi finita.§.ſi de vectigalibus.nu.5.ff.de dam.infe.fo.18.

Et an talia iura poſſint trāſire i creditores vt ipſi poſſint ea capere ex primo vel ſcd̄o decreto vel ex cauſa iudicati.ibidem.nu.6.

7 Confiſcatas res que per officiales publicos vēdunt̃ an in foro cōſcietie liceat emere.in.l.neminē.nu.4.C.de ſa.ſan.eccle.fo.6.

2 Confiſcatis bonis alicuius cenſent̃ etiā ꝯfiſcata iura ⁊ actiones quas hꝫ.in.l.ſi ꝯſtante.§.ſi bona.nu.2.ff.ſol.mat. fol.21.

2 Confiſcato fundo nō vident̃ ꝯfiſcata cōia que ibi ſunt.in.l.Julianus. §.edibus.nu.3.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.122.

3 In ꝯfiſcatione bonoꝝ non veniūt niſi bona que criminoſus habebat tpe ꝯdemnationis ⁊ quid de acquiſitis poſt.in.l.eius qui.§.ſi cui.nu. 3.ff.de teſta.fol.38.

3 Confiſcata bona alienata per fiſcum ob crimē alicuius nan recuperātur eo reſtituto in integrū.in.l.gallus.§.⁊ quid ſi.nu.14.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.57.

3 Confiſcatio bonoꝝ nō eſt illa que irritat teſtm̄ vel facit inteſtabilē ſed eſt ipſa pena capitalis per quam perdit̃ ciuitas.in.l.eius qui.§.ſi cui. nu.10.ff.de teſta.fo.39.

8 Confiſcatio bonoꝝ non eſt illa que facit irritari teſtamētum condēnati ad mortē ſꝫ eſt ipſa confiſcatio.in.l.ij.nu.8.C.qui teſta.face.poſſunt. folio.37.

6 Confiſcatio bonoꝝ an extendat̃ ad bona poſtea requiſita.in.l.ſi debitori.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.62.

7 Cōfiſcatis bonis emphyteote vel vaſalli remanet ſaluum ius dn̄i.in l.ſi quis preſbyter.nu.2.C.de epiſ.⁊ cle.fo.16.

3 Bona relegatoꝝ in inſulā nō ꝯfiſcant̃ niſi expreſſe in ſn̄ia fuerint confiſcata.in.l.eius qui.§.ſi cui.nu.5.6.7.⁊.8.ff.de teſta.fo.38.

5 Bona ſi quis habebat in diuerſis territorijs.⁊ in vno fuit decapitat⁹ cū ꝯfiſcatione bonoꝝ ꝙ bona exiſtētia i alio territorio nō ꝓpterea cōfiſcent̃ fiſco illi⁹ loci vbi decapitatus eſt.in.l.interdum.§.itē diuus.nu. 2.ff.de publi.⁊ vecti.fo.31.

3 Cōfiſcatis bonis ſi cōparet mulier vel alius creditor cum inſtr̄o non debēt mulier vel alter creditor cōpelli ad dandū libellū ⁊ ad ꝓcedēdū ordinarie corā iudice fiſcali ſꝫ ſummarie dꝫ eis ſolui per executores viſis iuribus eoꝝ.in.l.ſi marito.nu.2.ff. ſo.matr.fo.23.

8 Jus patronatus liberti venit in confiſcatione bonoꝝ ⁊ que iura nō veniant.in.l.j.nu.4.⁊.6.C.de bo.lib.fo.15.

3 In fiſcum non trāſeunt illa que poſt mortē cōfiſcati deuētura ſunt ad filios vt filios non vt ad heredes ⁊ qd de feudo vel emphyteoſi.in.l.in inſulam.nu.2.ſol.ma.fo.28.

5 Confiſcata domo vel fundo non cēſentur ꝯfiſcata inſtrumēta que pn̄t inde ſeparari ⁊ que non veniunt in venditione domus vel fundi.⁊ que ſunt illa.remiſſiue.in.l.interdum.§.item diuus.nu.3.ff.de pub.⁊ vect. folio.31.

1 **Coniuncta** perſona agēs ꝓ alia ꝯiuncta vel affini caueat de rato ⁊ geſta ꝑ eā nō ꝑiudicāt illi ꝓ quo agitur niſi ratū habeat.in.l.ſed ⁊ he.nu.2.ff.de ꝓcu.fo.96.

De ꝯiuncta perſona plura habes ibi.nu.3.4.5.6.⁊.7.

1 Coniūcta pſona admittit̃ ꝓ ꝯiuncta niſi appareat de ꝯtraria volūta tn illius quo caſu ⁊ ſi velit cauere de rato nō admittit̃.in.l.pomponi⁹. § in his aūt.nu.1.ff.de ꝓcu.fo.100.

8 Coniūcta pſona lꝫ ſine mādato poſſit agere ꝓ ꝯiuncta nec repellat̃ tn̄ ſn̄ia lata ꝯ ipſam non nocet perſone ꝯiuncte ꝓ qua egit.in.l.j.nu.4.C. q res iudi.non no.fol.139.

1 Coniuncte pſone ſeu neceſſarie ꝙ intelligant̃ vſqꝫ ad quartū gradum ⁊ qn̄ non admittant̃ ad fideiubēdū ſi nō ſunt idonee facultatibus.in.l. j.nu.2.⁊.3.ff.in ius vo.vt eāt.fo.32.

4 Cōiuncta poſita inter totū ⁊ partē integralē ſtat improprie ⁊ ponitur tūc ꝓ diſiuncta.in.l.plane.§.ſi ita titio.nu.3.ff.de leg.j.fo.16.

7 Coniūcta perſona qn̄ agit ꝓ ꝯiūcta q̄ ipſaꝝ iurabit de calūnia.in.l.j. nu.11.C.de iura.calum.fo.109.

5 Coniūcta pſona lꝫ cēſeat̃ habere mādatū de agendo ꝓ ꝯiuncta nō ſic cenſet̃ habere mādatū de videndo rem ꝯiuncte pſone.in.l.ſi. nu.2.ff.ꝓ emp.fo.71.

1 Coniuncta pſona nō poteſt agere ꝓ ꝯiuncta abſente ſi reperit̃ ꝙ dimiſit ꝓcuratorē ⁊ ille procurator agat.in.l.cum ꝑtor.nume.6.ff.de indic. fo.129.

1 Coniuncte perſone non poteſt ſolui lꝫ agere poſſit ſine mādato.in.l. q aliena.§.q̄q̄.nu.5.ff.de neg.geſt.fo.121.

3 Coniuncta pſona lꝫ poſſit agere ſine mandato cauēdo tn̄ de rato.non tn̄ poteſt ſolutionē recipere etiā ſi de rato velit cauere.in.l. non ſolum. nu.3.ff.ſol.ma.fo.5.

4 Coniuncti nō dicūtur qn̄ legatur duobus a diuerſis heredibus ⁊ qd̄ pupillus ⁊ eius ſubſtitutus nō dicant̃ diuerſi heredes quantū ad hoc in.l.plane.§.ſi ꝯiunctim.nu.7.ff.de leg.j.fo.15.

4 Coniunctus re tn̄ ⁊ alter vbis tn̄ qn̄ extat ſimul admittūt̃.in.l.meuio nu.2.de leg.ij.fo.55.

3 Coniuncti nō habent̃ ꝓ vno vt ſic admittant̃ ad vnicā portionē ſꝫ qd̄ habeant̃ ꝓ pluribus ⁊ quilibet cēſeat̃ ꝑ ſe noīatus.in.l.interdū.nu.2. ff.de here.inſti.fo.71.

8 Coniunctio eſt triplex ⁊ q̄ ſit ꝯiunctio verbis tn̄ ⁊ quod inter coniunctos verbis tantum habeat locū ius accreſcendi cum onere illi iniūcto in.l.vna.§.is ita diffinitis.nu.2.3.⁊.6.C.de cadu.tol.fo.107.

3 **Coniuges** debēt inuicē participare ipſorum infortunia ſi poſſunt tolerari ſalua cōuerſatione.in.l.ſi cum dotem.§.ſi maritus.nu.2.ff.ſo.ma.fo.18.

8 Coniuges adinuicem non dicūtur propinqui nec cōſanguinei nec attinentes.in.l.j.nu.2.C.vnde vir ⁊ vxor.fo.26.

7 Coniuratio qualiter poſſit probari.in.l.qm̄.nu.2.C.de teſti.fo.188.

1 **De connexis** idē eſt iudiciū.in.l.more maioꝝ.nu.10.ff. de iuriſdi.om.iu.fo.19.

Et adde in.l.ſi ita.§.regula.nu.2.ff.de lib.⁊ poſthu.fo.50.in.l.ſi cognati.nu.3.C.de nego.geſt.fo.80.⁊ in.l.ſi ex falſis.nu.3.C.de tranſac.fo.63.

3 **Conſanguineus** quis dicatur.in.l.cū quidā.§.qd̄ dicitur.nu.9.ff.de acqui.heredit. folio.102.

1 Conſanguinei eorum qui ſunt iuſtitiati ad mortē nō debent oſtendere triſticiam nec in habitu nec in actu zelo reipubli.in.l.liberorū.nu.3.ff. de infa.fo.87.

7 Conſanguineus preſumitur ſcire etatem vel facto cōſanguinei ⁊ an teſtis interrogatus quomodo ſcit reddat ſufficientē cauſam dicti ſui reſpondendo quia ſum eius conſanguineus.in.l.de tutela.nu.6.C.de in inte.reſti.fo.26.

7 Conſanguinei qualiter in cauſa ciuili poſſint deponere pro cōſanguineo licet non ſint omni exceptione maiores ⁊ nō i cauſa criminali.in.l. ſi.nu.2.C.de proba.fo.186.

2 Conſanguineus preſumitur habere notitiam de ſuis cōſanguineis et etiam coram factis.in.l.ſi.nu.2.ff.de condi.ſine cau.fo.61.

3 **Conſcientiam** nimis ſcrupuloſam habēs qd facere debeat.in.l.que ſub cōditione.nu.3. ff. de condi.inſti.fo.88.

5 Conſcientie alicuius licet aliquid ſit cōmiſſum quo caſu nō debet ſibi referri queſtio de eo quod declarauerit tamē quando declarat ꝙ in cōſcientia ſua ita ſibi videtur debet iurare.in.l.de pupillo.§.qui opus nouum.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.6.

7 Conſcientia ſcrupuloſa vltra q̄ ſit de iure nō excuſat a culpa ſed a dolo ſic.in.l.ſi.nu.9.C.de ſi.inſtr.fo.198.

1 **Conſenſus** alicuius vbicunqꝫ requiritur in pricipio tūc non ſufficit ratū poſtea ſecutū ⁊ qn̄ ſufficiat.ī l.liberorū.§.notatur.nu.2.ff.de infa.fo.88.

7 Conſenſus partium non poteſt facere ſententiam nullā recōualeſcere vt valeat tanq̄ ſn̄ia ſed vt pactū ſic.ī.l.vnica.nu.7.C.qui ꝓ ſua iuriſdi. dare dari ve poſ.fo.123.

5 Cōſenſus alicuius quādo reqrit̃ ad autorizādum vt ſi ſtatutū dicat ꝙ mulier vel minor non poſſit cōtrahere ſine cōſenſu cōſanguineorū nō poſſent conſanguinei conſentire in facto proprio ſicut nec tutor.in.l. tā is qui.§.filiuſfa.nu.6.ff.de do.⁊ mor.cau.ca.fo.40.

3 Conſenſus adhibitus ante li.conte.in quo eſt perſeueratū an ſufficiat licet tempore cōteſtationis nō ſit preſens vel conſentiēs.in.l.ſi cum dotem.§.eo autē.nu.7.ff.ſol.ma.fo.18.

2 Conſentire quando videtur ſubſcribens vel ſigillās.in.l.j.nu.18.ff. qd̄ iuſſu.fo.106.

3 Conſenſus alicuius qn̄ per legē vel ſtatutū requirit̃ certo tpe ſi ꝑſtatur intempeſtiue ante tempus habet̃ ꝓ nō preſtito et poteſt ab illo recedi ſecus ſi nō requirit̃ certo ⁊ determinato tēpore.in.l.ſi cū dotē.§.eo aūt nu.8.ff.ſol.ma.fo.18.

Conſenſus an retrotrahat̃.ibidē.nu.6.

7 Conſenſus reſolutiuus contractus qui ſolo conſenſu cōtrahitur operatur vt omnis obligatio tam naturalis q̄ etiam ciuilis orta ex cōtractu hincinde.ſ.venditori ad pretiū ⁊ emptori ad rem ipſo iure reſoluat̃ re integra.in.l.j.nu.2.C.qn̄ li.ab emp.fo.229.

1 Conſenſus vbi requirit̃ tunc furioſus nō habetur loco abſentis nec loco preſentis ſed loco mortui ⁊ quid vbi conſenſus nō requiritur.in.l.j. nu.18.ff.de procu.fo.90.

7 Conſenſus priuatorū nō dat iuriſdictionē ſed poteſt dare notionē vt in arbitro.in.l.priuatorū.nu.2.C.de iuriſdi.om.iu.fo.132.

5 Conſenſus natura que ſit.in.l.in concedēdo.nu.6.ff.de aqua plu.arcē. folio.27.

1 Conſenſus ſingulorū de populo dꝫ cōmuniter preſtari ⁊ ſimul etiā in loco publico.in.l.j.nu.6.ff.de legi.fo.9.

1 In his q̄ ſunt cōmunia pluribus vt ſingulis requirit̃ ꝙ ꝯſenſus eorū adhibeat̃ collegialiter ſed poteſt ſeparatim adhiberi ⁊ qn̄ hoc fallit.ī.l. per fundum.nu.2.ff.de ſer.fo.172.

Sed qn̄ ſunt communia vt vniuerſis debet adhiberi collegialiter ⁊ ſimul.ibidem.nu.3.

7 An in eo ꝙ quis facere nō poteſt poſſit alteri facienti conſentire. in.l. ſi.nu.8.C.de pac.fo.52.

7 Conſenſus patris eſt neceſſarius ſi in bonis aduentitijs filij ſint bona emphyteotica que alienētur ⁊ an ipſe habebit quinquageſimā ſeu laudemiū.in.l.ij.nu.4.C.de vſufru.fo.163.

4 Conſentire an videar animo donandi ſi ꝯſentio tibi alienanti rē me ⁊ quid ſi poſſideatur per me.in.l.ſi fundum.nu.4.⁊.5.ff.de leg.j.fo.40.

Conſentire animo donandi videor indiſtincte ſi ꝯſenſi vt alienares rē quā mihi donaſti.ibi.nu.5.

3 Conſentire quando videatur tacens.in.l.ij.§.voluntatem.nu.2. ff.ſol. matri.fo.5.

2 Carens poteſt obligari naturaliter ſi factus eſt locupletior que obligatio oritur ex equitate iuriſgentium.in.l.j.§.impuberes.nu.6.ff.cōmo. folio.74.

1 Conſenſus coactus quo caſu non dicatur cōſenſus licet regulariter ſit ſecus.in.l.ij.nu.6.ff.de iudi.fo.126.

8 Cōſenſus patris an ſit de forma iudicij.in.l.ſi.§.de neceſſitate.nu.3.C. de bo.que libe.fo.119.

7 Conſentire poſſunt partes in iudicē vt certā ferat ſn̄iam vel prout talis ſapiēs ꝯſuluerit ⁊ an poterit tūc a tali ſn̄ia appellari ⁊ qd ī arbitro. in.l.j.nu.4.C.de iuriſdi.om.iu.fo.131.

1 Conſenſus primus trahit̃ ad vltimū ī his que gerunt̃ a plurib⁹ diuerſis tēporib⁹ ꝓprio noīe ſecus in his qui alieno noīe qr tūc vltimū traheret̃ ad primū.in.l.per fundū qui.nu.8.ff.de ſer.ruſti.pred.fo.180.

5 **Conſequentia** nō valet aliqua ſpecialia reperiūt̃ in aliquo caſu ergo omnia alia vel iſte caſus eqparat̃ tali ī qbuſdā ḡ ī oīb⁹.ī.l.a diuo pio.nu.2.ff.de re iu fo.76.

3 Ad deſtructionem conſequentis ſequitur deſtructio antecedentis ſine qua prima ſtare non poteſt.in.l.nec is.§.heres.nu.6.ff.de acq.heredi. folio.98.

8 Conſequentia nō valet iſta res eſt ſterilis ergo inutilis.in.l.ſi.§. ſinautem.nu.3.C.de bo.que libe.fo.120.

4 **Conſyderatio** eius quod euenire pōt nō debet haberi cum expectatione triſtis euētus.ī.l. ſi ancille.nu.2.ff.de condi.⁊ demō.fo.88.

8 **Conſilium** maluꝫ dicitur tēdere ad perniciē probitatis eius cui datur etiam ſi ille conſilium nō ſequitur ⁊ debet talis conſultor extra ordinē puniri.in.l.ſi quis ſeruo. nu.3. C.de fur.fo.12.

6 Pro conſilio ſapientis debet mitti cauſa plene inſtructa.in.l.j.num.3. ff.de appel.fo.103.

An talis conſultatio debeat fieri poſt concluſionē in cauſa.ibi.nu.4.

1 Conſiliū ciuitatis quod repreſentat totū populū poteſt remittere debitum etiam liquidum ſicut totus populus.in.l.imperatores.nu.2.ff.de pactis.fo.72.

1 Si eſt contentio inter partes qualiter debeat formari punctus queſtionis mittende ad conſilium ſapientis iudex habebit dirimere vel qualiter debeat concipi inſtrumētum pacis vel compromiſſi.in.l.de die.nu. 3.ff.qui ſatiſda.co.fo.36.

1 Concilium qd̄ acceptatur in publico vocatur ſententia.in.l.j.nu.18.ff. de poſtu.fo.83.

5 Conſilio ſapiētis ſi partes concordāt ꝙ ꝯmittat̃ cauſa cōſilio ſapiētis ⁊ ſtet̃ ꝯſilio illius licet cōſiliū ſit immiſtū excuſat̃ iudex ſi ipſum ſeqtur in.l.ſi conuenerit. nu.2.ff.de re iudi.fo.78.

3 Conſiliuꝫ doctoris non dicit̃ autenticū niſi contineat ſubſcriptionē et ſigillū ⁊ niſi ſit ſcriptū ſua manu propria ⁊ ꝯſtet ꝑ illā ſcripturā de pſona ſua.in.l.ad teſtiū.§.ſi qs.nu.2.ff.de teſta.fo.44.

2 Quando agitur ꝙ aliqs adminiſtrator ſine alio vel cōſilio alicuius nihil poſſit agere an hoc reſtringat eius poteſtatē.in.l.j.§.ſi plures. nu. 6.ff.de exer.fo.88.

1 **Conſules** artium licet ſint iudices poſſunt tamē durāte cōſulatu coram poteſtate cōueniri.in.l.pars literarum.nu.3.ff.de iudi.fo.139.

3 Conſulere nolle niſi vbi reperitur determinatū a doctorib⁹ miſerrim⁹ eſt intellectus.l.clodius.nu.7.ff.de acq here.fo.117.

1 Conſules artis ſi habent iuriſditionē in cauſis mercantiarum dūtaxat cenſentur habere etiam in dependentib⁹ ab eis.in.l.pretor.§.rationem.nu.3.ff.de eden.fo.53.

Quid in fideiuſſore dato qui eſt ſubditus alteri iudici.ibi

1 Conſultius eſt ſuſtinere malum q̄ pati maluꝫ ⁊ peius. ī.l.ſicuti.nu.2. ff.ſi ſer.vendi.fo.186.

2 Conſultor requiſitus ſi recuſat dare ꝯſiliū ⁊ poſtea vult illud dare an debeat expectare.remiſſiue.ī.l.j.§.ſi plures.nu.8.ff.de exer. act.fo. 88.

8 Conſultor qn̄ examinat acta nō eſt neceſſe partes eſſe preſentes vel vocatas poteſt tn̄ eas vel vnam partem vocare ſi ſibi videbitur.in.l.iubemus.nu.2.C.de app.fo.145.

6 Conſules qui non exercent iuriſditionē contentioſam ſed voluntariā ſi de mandato principis dāt iudicem in aliqua cauſa ꝙ ab illo delegato debeat appellari ad ipſos conſules delegantes.in.l.j.§.ſi qs.nu.4. ff.de appel.fo.103.

7 Conſultor qualiter debet reſpondere ruſtico quādo vadit ad eum pro conſilio ⁊ non portat inſtrumenta ſua ſed ſimplici verbo narrat caſum ⁊ qd ſi alius iuriſperitus indiſcrete interrogaret.in.l.vt reſponſuꝫ.nume.⁊.C.de tranſac.fo.55.

7 Conſultor ſi cui commiſſa eſt cauſa conſulēda per iudiceꝫ conſulat talem fore condēnandum vel abſoluendum ⁊ iudex poſtea viſo conſilio

dicat pronuntio in omnibus ⁊ per dĩa ſm formã conſilij au videaꝛ cõdẽnaſſe vel abſoluiſſe.in.l.j.nu.7.C.ſi aduer.li.fo.91.

4 Conſules in vrbe nõ exercebant iuriſditionẽ contẽtioſam ſed pretores ⁊ tamen ad eos ſpectabat dare arbitros.in.l.ſi cui libertas.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.86.

3 **Conſignari** nõ põt equus vel animal ſed deponi.in.l.ſi mora.nu.11.ff.ſolu.ma.fo.12.

7 **Conſtitutus** in aliquo gradu vel dignitate nõ dʒ pſonaliter cõdẽnari niſi prĩo priueꝛ ⁊ ſpolieꝛ dignitate.in aut.clericus.nu.4.C.de epiſ.⁊ cle.fo.19.

2 Cõſtitutũ valebit licet illud quod deducitur in cõſtitutum non ſit ſed de acceſſorijs valebit conſtitutũ.in.l.qui autem.§.ſi quis.nu.2.ff.de cõſti.pecu.fo.71.

2 Conſtituiſti te ſoluturũ Stichum ⁊ anteꝙ eſſes ĩ mora mortuus eſt an duret actio de ꝯſtituta.ĩ.l.ſi duo.§.ait ptor.nu.2.ff.de ꝯſti.pe.fo.72.

2 Conſtitutũ qñ fit ꝑ nuntiũ tunc nuntius cõcipit verba in ꝑſonã dñi ſʒ ꝓcurator concipit in ꝑſonam ſuã.in.l.qui autẽ.§.cõſtituere.nu.2.ff.de conſti.pecu.fo.71.

2 Conſtitutũ nõ vitiaꝛ ratione incertitudinis qñ poteſt certificari ꝑ relationẽ ad aliud.in.l.qui autẽ.nu.1.ff.de cõſti.pecu.fo.71.

2 Conſtitutor poteſt ſe obligare in plus tẽpore ꝙ principalis debitor ſʒ fideiuſſor non poteſt.in.l.j.nu.10.ff.de cõſti.pecu.fo.70.

2 Conſtitutũ quibus verbis fiat.in.l.j.nu.15.ff.de ꝯſti.pecu.fo.70.

2 Cõſtituẽti qñ detur actio negotiorũ geſtorũ vel mãdati ad repetẽdũ ⁊ qñ nõ in.l.vtrũ preſente.nu.2.ff.eo.fo.73.

2 Conſtitutum ab herede vbi trãſfertur in fideicõmiſſariũ vniuerſalem reqritur ceſſio ⁊ ſi heres agat poterit debitor opponere de iure tertij.in.l.ſi poſt.nu.2.ff.eo.fo.73.

2 Conſtituti qñ ſunt plures in vno officio an cenſeatur qlibet conſtitutus inſolidum vt in iuriſditione pluribus tutoribus ⁊ curatoribus ⁊ ĩ pluribus magiſtris prepoſitis negotijs naualibꝰ.ĩ.l.j.§.ſi plures.nu.4.ff.de exer.act.fo.88.

Quid in pluribus executoribus vltime voluntatis.remiſ.ibi.nu.5.

2 Conſtitutor licet poſſit ſe in plus obligare tꝑe ꝙ principalis ſit obligatus nõ tñ re ⁊ ſic plus eſt re ꝙ tꝑe.in.l.hactenus.§.ſi quis.nu.2.ff.de cõſti.pecu.fo.71.

2 Cõſtituere ꝙ poſſis te ſoluturũ qđ ego debeo illud debet intelligi dũmodo cõſtituas tanꝙ debitũ a me ⁊ de mea voluntate.in.l.eũ q.§.qđ exigimus.nu.5.ff.de cõſti.pecu.fo.71.

Conſtitutũ an poſſit fieri inter preſentes ꝑ epiſtolã.in.l.eũ qui.§.iulianus.nu.2.ff.eo.

Cõſtitutor tenebiꝛ ſi apparet de debito ⁊ de qualitate licet non appareat de mãdato.ibi.nu.3.

8 Conſtitutio epiſcopi ſi dictat ꝙ executores teſtamẽtorũ exequãtur infra annũ alias executio deuoluatur ad eũ an habebit locum ſi teſtator mãdauit ꝙ executio deuoluatur ad alios ſi primi eſſent negligentes.in.l.vna.nu.5.C.de cadu.tol.fo.105.

7 Cõſtitutio reſpiciẽs litis ordinationẽ locũ habet in litibꝰ futuris ſuꝑ negotijs preteritis ⁊ in litibꝰ pendentibus quo ad ea q̃ reſtãt.in.l.ſi.§.ſic enim.nu.2.C.de iura.ca.fo.112.

4 Cõſtitutio collegij vel canonicorũ ſi dicat ꝙ qui recipitur in collegiuʒ vel canonicatũ ſoluat.x.diuidẽda inter illos de collegio an etiã ille qui dat ⁊ recipitur debet habere partem ſuã.in.l.ab oĩbꝰ.§.ſi a tityo.nu.3.ff.de leg.j.fo.42.

1 **Conſuetudo** diciꝛ ius ſed mores in facto cõſiſtũt.in.l.de qbus.nu.5.ff.de legi.fo.13.

Uide latius de multiplici ſpecie conſuetudinis.ibidem nu.6.10.11.14.15.16.17.19.20.⁊.21.

1 Conſuetudo licet ſit vt qlibet poſſit de tua lapidicina ſumere lapides ſicut interpretaꝛ ſine dãno tuo ꝙtũ ad pretiũ ita ⁊ ꝙtũ ad hoc quatenꝰ ex illis lapidibus tibi neceſſariũ eſt nõ auferaꝛ.in.l.vẽditor.§.ſi cõſtat.nu.3.ff.com.pred.fo.184.

1 Conſuetudo vel ſtatutũ ciuitatis debet ſeruari in terris comitatus niſi ſit ibi ſtatutuʒ contrariũ approbatũ per ciuitatẽ.in.l.ex ea cauſa.nu.3.ff.de poſtu.fo.84.

7 Conſuetudo vel ſtatutum nõ valet de vſuris ꝑſtãdis.in.l.eos qui.§.ſuper vſurarum.nu.2.C.de vſur.fo.219.

4 Conſuetudo ſi eſt lex vel ſtatutũ vt canonicus receptus nouiter vel doctor nouiter receptus in collegio ſoluat tantum ⁊ illud diſtribuaꝛ ĩter omnes an ille q recipiꝛ habeat partẽ.ĩ.l.q heredi.§.plautius.nu.2.ff.de condi.⁊ demõ.fo.86.

8 Cõſuetudo nõ vincit legẽ quãdo expreſſe reprobaꝛ.ĩ aut.nauigia.nu.2.C.de fur.fo.10.

7 Conſuetudo inducꝛ ex duabꝰ vicibus.in.l.nemo.nu.7.C.de epiſ.⁊ audien.fol.23.

4 Cõſuetudo ꝙ dos ꝓfectitia mortua vxore cuʒ liberis remaneat apud maritũ debet intelligi cũ liberis ex illo marito.in.l.cũ vir.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.82.

8 An dicatur ſolitũ qđ ſemel tantũ factũ eſt ⁊ qđ dicaꝛ cõſuetũ.in.l.j.nu.4.C.quõ ⁊ qñ iu.fo.129.

2 Conſuetudo mandãtis inſpicitur vt ſm illam debeat mandatũ interpretari.in.l.ſolutum.§.ſed ſi.nu.8.ff.de pig.act.fo.82.

Conſuetudo teſtatoris inſpicitur vt ſm illam debeãt verba eius ĩtelligi ſic ⁊ cõſuetudo principis ⁊ quid in cõſuetudine loquẽtis.ibi.nu.9.

1 Conſuetudo que nõ eſt cõtra ius ſcriptum extẽditur de ſimilibus ad ſimilia idem in ſtatuto ⁊ quando nõ extẽdiꝛ.in.l.de quibus.nu.2.ff.de legi.folio.13.

4 Conſuetudo regionis inſpicitur circa nummos non circa alias qualites vt vinũ ⁊ frumẽtũ ⁊ ſimilia.in.l.ſi ſeruus pluriuʒ.§.ſi numerus.nu.4.de lega.j.fo.25.

1 Cõſuetudo qñ dicatur contra legẽ.in.l.paciſci.nu.2.ff.de pac.fo.70.

1 Conſuetudo quare nõ tollitur per legem generalẽ.ibidem.nu.3.

4 Conſuetudo ſeu ordinamentũ ꝙ panni forenſes nõ immittantur in ciuitatem iſtam ſub certa pena debet intelligi de illis qui intromiterent vt hic operarentur ſecus ſi per tranſitum ad aliũ locũ.in.l.cetera igiꝛ.§.ſed ⁊ ſi quis.nu.4.ff.de leg.j.fo.20.

1 Conſuetudo induciꝛ ex frequẽtatis actibus.in.l.iura conſtitui.nu.4.ff.de leg.fo.10.

7 Cõſuetum ad hoc vt qđ dicatur quid requiratur.in.l.nemo.nu.8.C.de epi.aud.fo.23.

2 Cõſuetudo ſi vincit legẽ ſed vinciꝛ a lege qñ expreſſe reprobaꝛ a lege.ĩ l.deprecatio.nu.2.ff.ad.l.rho.de iac.fo.90.

2 **Conſumptio** dicitur interueniẽte facto ꝯſumẽtis.in.l.indebiti.§.ſed ⁊ ſi.nu.6.ff.de cõdi.indeb.folio.47.

2 Conſumptio facta mala fide non recõciliat ſolutionẽ ad iſtum finem ad quem facta eſt ⁊ qua actione tunc agatur.in.l.ſi filius.nu.4.⁊.5.ff.ſi cer.peta.folio.10.

3 **Continuo** exponitur.i.ſtatim ſine medio.in.l.qui vxorẽ.nu.2.ff.de iniu.rup.⁊ irri.te.fo.64.

3 **Contemplatione** mei diciꝛ duobus modis ⁊ qualiter.ĩ.l.ſed ſi plures.§.ad ſubſtitutos.nu.6.ff.de vul.⁊ pupil.fo.78.

2 **Contractus** an ſit locationis et cõductiõis an emptionis ⁊ venditionis in quibꝰ caſibus dubitatur ⁊ qs effectus reſultet.in.l.j.§.adeo autẽ.nu.2.ff.loca.fo.127.

2 Qđ venit de natura contractus vel de ſubſtãtia cenſetur actũ ab vtraꝙ parte qñ preſumaꝛ aliquid actũ vel dictũ inter partes.in.l.cũ quid nu.10.ff.ſi cer.peta.fo.5.

7 Cõtractus bonefidei qñ reddãtur nulli propter dolũ dantẽ cauſaʒ cõtractui.in.l.ſi maior.nu.2.C.de dolo.fo.84.

Cuius nature eſt contractꝰ eiuſdem debet eſſe diſtractus.ibi.

5 Cõtractus celebrati per officiales publicos an poſſint retractari ꝑ ſequentes officiales ⁊ an per principem.in.l.dotẽ.§.agri.nu.1.ff.de publi.⁊ vecti.fo.30.

2 Cõtractus vbicũꝙ poteſt fieri inter abſentes requiritur nuntius vel epiſtola.in.l.qui autẽ.§.cõſtituere.nu.3.ff.de cõſti.pecu.fo.71.

2 Contractus dolo factus valet ex parte eius q paſſus eſt dolũ ſi vult ſʒ ex parte committẽtis non.in.l.iulianus.§.ſi quis.nu.3.ff.de act.empt.⁊ vendi.fo.122.

Contractus quo caſu claudicet fauore pupilli ſed iudiciũ nõ dʒ claudicare.ibi.nu.4.

1 Cõtractus ſtricti iuris an informent pactũ incõtinenti appoſitũ.in.l.iuriſgentium.§.quinimo.nu.15.ff.de pac.fo.59.

5 Cõtractꝰ innominati qualiter cognoſcanꝛ.ĩ.l.mortis cauſa.la.ij.nu.2.ff.de do.⁊ mor.cau.ca.fo.40.

7 Cõtractus ſi eſt factus ĩ fraudem alterius nõ poteſt ipſe cõtrahẽs hoc allegare ꝙ fecerit in fraudẽ ſed ille in cuius fraudẽ factus eſt bene põt in.l.ſi.nu.2.C.plus vale.qđ agi.fo.198.

An heres eius poſſit hoc allegare.ibi.nu.3.

Quid ſi contractus eſt ſimulatus.ibidem.

2 In cõtractibus vltro citroꝙ obligatorijs liberato vno ꝑter voluntatẽ alterius alter cenſeꝛ liberatus ⁊ qđ ſi liberaꝛ ab altero.in.l.bonafides.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.126.

7 Cõtractũ ſimulatũ allegãs debet exprimere ſpeciem ſimulationis.ĩ.l.ſi.nu.5.C.plus va.quod agi.fo.199.

2 Contractꝰ qñ dicaꝛ certus:⁊ qñ continere incertũ.in.l.certi condictio.nu.5.⁊.6.ff.ſi cer.peta.fo.7.

2 Contractus innominatus poteſt fieri per ſi ſicut per vt.in.l.ſolent qui.nu.3.ff.de ꝑſcrip.ver.fo.143.

7 Contractus locus inſpici debet ad ſolẽnitateʒ contractus non autem locus vbi fuit collata ſolutio.in.l.vna.nu.2.C.vbi cõue.qui cer.lo.promi.folio.135.

2 Cõtrahẽtes nõ excuſanꝛ ſi ignorãt ſub qua forma qua lege fuerit inſtitor prepoſitus ſi contrahãt non ſeruata forma vel lege.ĩ.l.ſed ⁊ ſi.§.conditio.nu.2.ff.de inſti.act.fo.92.

2 Contraho tecũ contẽplatione alicuius mãdati qđ puto te habere cuʒ non habeas tñ obligaꝛ dñs virtute alterius mãdati qđ vere habes licet ignorauerim.in.l.habebat.nu.5.ff.eo.fo.eo.

2 Contractus non poteſt fieri re ⁊ verbis vt oriatur actio ex duplici materia.ſ.re

ria.ſ.re ⁊ verbis.in.l.certi condictio.§.quoniam.nu.6.ff.ſi cer.pe.fo.8.

2 Cõtrahens ſufficit ꝙ dicat procurator talis licet nõ adijciat procuratorio nomine.in.l.ſi.nu.4.ff.de inſti.act.fo.93.

7 Contractus qñ preſumaꝛ ſimulatus.in.l.ſi.nu.8.C.plus va.quod agi.folio.199.

2 Contractus populi vel eius qui habet autoritatem legis condende in quibus habeatur pro lege quo ad ſingulares ꝑſonas.in.l.ciuitas mutui.nu.7.ff.ſi cer.peta.fo.15.

2 Contractus innominatus eſt do vt des ſi tradidi tibi rem meam vt eãdem reſtitueres ⁊ tranſtuli dominium.in.l.ij.nu.10.⁊.11.ff.ſi cer.pe.fo.3.

2 Contrahentes ꝙ non debeant decipi in his que pendent ex voluntate noſtra adiectio contra naturam actus facit aliũ tranſire in aliam ſpeciem.in.l.ſed ⁊ ſi.§.conditio.nu.4.ff.de inſti.act.fo.92.

1 Contractus factus in fraudẽ alterius valet mero iure ſed poteſt reſcĩdi ⁊ firmatur iuramento ſed ꝯtractus ſimulatus eſt ipſo iure nullꝰ nec iuramento firmatur.in.l.contra legem.nu.5.⁊.6.ff.de legi.fo.13.

2 Cõtractus celebrati in preiudiciũ eccleſie per intruſum prelatum nullum ius habentem in prelatura non valent ſed in fauorẽ eccleſie valẽt ſecus in alijs non priuilegiatis.in.l.iuſiurãdũ.§.pupillus.nu.9.ff.de iureiur.fo.27.

2 Contractus innominatus dicitur eſſe de iuregentium ſicut ipſi contractus nominati.in.l.ſi operas.nu.3.ff.de preſcri.ver.fo.144.

5 Contractus per legem reprobati in quibus caſibus nullam producãt actionem.in.l.cum lex.nu.2.ff.de fideiuſ.fo.62.

2 In contractu quem pupillus vel minor gerit nomine alterius non requiritur tutoris vel curatoris autoritas ſi ex illo nõ obligatur.ĩ.l.quicũꝙ.§.ſi ab alio.nu.4.ff.de inſti.act.fo.91.

4 Contrahentes poſſunt a primo contractu recedere.in.l.ſi mihi.§.in legatis.nu.2.ff.de leg.j.fo.9.

2 Contractus innominati iudicantur ſecundum naturam contractuum nominatorum quibus aſſimilantur.in.l.j.§.ſi quis ſeruum.nu.3.ff.depoſi.folio.113.

2 Quando ex natura contractus non venit niſi leuis culpa tũc ſuſceptio periculi facit venire leuiſſimã nõ caſuʒ fortuitũ:ſed qñ venit leuiſſima facit venire caſum.in.l.in naue.nu.5.ff.loca.fo.133.

4 Contrahens ſuper re quam communem habet cum alio an videaꝛ cõtrahere ſuper tota re an vero ſuꝑ parte ſua tãtum.in.l.ſerui.§.cum fundus.nu.3.ff.de leg.j.fo.4.

7 Contractus cuius eſt natureita debet eſſe diſtractus.in.l.de tutela.nu.5.C.de in inte.reſti.mino.fo.85.

5 In cõtractibus ſemper veniunt ea que ſunt de conſuetudine licet non exprimatur per contrahentes.in.l.ſi prius.§.placuit nõ talis.nu.2.ff.de aqua plu.arcen.fo.28.

2 Contractus locationis et cõductionis ad hoc vt dicatur quando do vt aliquid facias duo requiruntur:⁊ que.in.l.naturalis.§.at cum do.nu.2.ff.de preſcrip.ver.fo.140.

2 In cõtractu innominato etiam do vt des non poteſt quis preciſe compelli ad dandũ ſed liberatur preſtando intereſſe ſicut in obligatiõe faciendi.in.l.naturales.§.⁊ ſi quidam.nu.6.ff.de preſcrip.ver.fo.140.

Contractum qui impleuit ſi ſibi nõ impletur habet cõdictionẽ ob cauſam ad repetendum datum ⁊ iſta non oritur extra contractum ſed extra id qđ agitur ſi ad reſoluendum.ibidem.nu.8.

7 Contractus ſi non valet an tamen valeat iuramẽtum in eo interpoſitum.in aut.ſi qua mulier.nu.4.C.ad velle.fo.206.

2 Contractus permutationis rei interuentu perficitur ⁊ anteꝙ alter cõtrahentium impleat tradendo non parit actionem ſi nõ interueniſſet ſtipulatio.in.l.j.nu.5.ff.de re.permu.fo.139.

6 Contractus quando firmatur iuramento qr de ſui natura non eſt illicitus nec reſpectu creditoris nec reſpectu debitoris non poteſt peti abſolutio a iuramento nec debet concedi.in.l.ſi quis pro eo.nu.6.ff.de fideiuſſo.folio.64.

1 Contractus dotis eſt de iure gentium idem in cõtractibꝰ innominatis repe.l.ex hoc iure.nu.31.C.de iuſti.⁊ iu.fo.8.

Et quid in ſucceſſione hereditaria.ibidẽ.

Quaſi contractus ſunt iuriſgentium ibi.

5 Cõtractus vnus poteſt eſſe partim nominatus ⁊ partim innominatꝰ ⁊ cuius nature ſit.in.l.ariſto ait.nu.3.ff.de dona.fo.35.

Quid ſi expreſſe dixerim ꝙ vendidiſti librũ pro libro tuo et pro deceʒ.ibidem.nu.5.⁊.6.

7 Contrahentes non debẽt remanere decepti autoritate legis vel reſcripti principis quibus confiſi cõtraxerũt cũ aliquo.in.l.j.nu.4.C.de his qui ve.eta.impe.fo.97.

1 Contractus aliqui licet ꝯtrahanꝛ re aliqui verbis aliqui rei interuentu tamen in omnibus requiritur conſenſus in ſubſtantia.in.l.j.§.ꝯuẽtionis.nu.2.ff.de pac.fo.55.

1 Contractus quando dicatur ſimulatus.in.l.iuriſgẽtiũ.§.dolo malo.nu.1.ff.de pac.fo.61.

7 Cõtractꝰ innominatus ſi ordinaꝛ ad nominatũ vel eſt miſtus cũ noĩato nõ habet locũ penitentia.in.l.quãuis eũ.nume.2.C.de trãſact.fo.62.

2 Contractus a principio ſunt volũtatis ⁊ ex poſtfacto neceſſitatis.in.l.in cõmodato.§.ſicut.nu.2.ff.cõmo.fo.78.

Contractum modificare poteſt q non poteſt nõ contrahere.ibidem.numero.3.

8 Contractus factus ſub cõditione impoſſibili vitiatur.in.l.reprehẽdẽda.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſti.fo.52.

7 Contractus innominatus qñ ex vna parte venit datio ex altera factũ an ſit contractus facio vt des an vero do vt facias ⁊ q̃ actio deꝛ.in.l.cũ mota.nu.6.C.de tranſac.fo.54.

2 In contractu emptionis et venditionis non agitur ad reſolutionẽ ſʒ vt cõtractus impleatur vel ad intereſſe poſt moram eſt poſt mortẽ.ĩ.l.ſi.nu.6.ff.de cõdi.cau.da.fo.44.

Cõtractus valet de rigore iuris ⁊ non poteſt reſcindi etiã propter deceptionẽ vltra dimidiã iuſti pretij dũmodo emptor velit ſupplere vſꝙ ad iuſtũ pretiũ nec ſufficeret ſupplere vſꝙ ad quãtitatẽ ꝙ deceptio nõ ſit vltra dimidiam iuſti pretij ⁊ hoc niſi interuenit dolus emptoris.in l.ij.nu.1.2.3.4.⁊.5.C.de reſcin.vendi.fo.227.

Qualiter dicaꝛ deceptio eſſe vltra dimidiã iuſti pretij.ibi.nu.2.⁊.17.

7 Si partes ſimpliciter egerũt ꝙ contractus concluſus inter eos fiat in ſcriptis quid importent hec verba.in.l.contractus.nu.3.⁊.4.C.de fi.inſtrumen.fo.194.

Uide latius de eadẽ materia.ibidẽ.nu.6.7.9.⁊.10.

6 Cõtractus tota vtilitas ſi peruenit ad vnum ex reis debendi an alter q eque principaliter ſe obligauit poſſit petere ꝙ ille prius excutiatur.in.l.in duobus reis.§.vbi duo.nu.2.ff.de duo.re.ſtipu.fo.51.

Rei debendi an hodie habeant beneficiũ diuiſionis.in.d.l.in duobus §.vbi duo.nu.3.ff.de duo.re.ſtipu.fo.51.

Si vnus ex reis ſoluit partem an pro reſiduo poterit equaliter cõueniri cum altero.ibi.nu.8.

Reum debendi quemlibet an creditor poſſit inſolidũ cõuenire.in.d.l.in duobus reis.§.vbi duo.nu.4.ff.de duo.re.ſtipu.fo.51.

7 Contractus primus ſi erat conditionalis ⁊ ſic cõditione pendẽte nulla erat nata obligatio vel actio ſed naſcitur ex poſtfacto conditiõe exiſtente an tũc pactũ iuxta illam appoſitũ veſtiaꝛ ab ea.in.l.potẽs.nu.13.C.de pac.fo.50.

2 Contractꝰ initiũ inſpiciꝛ qñ dubitatur cui cõpetat actio idem qñ dubitaꝛ an detur vel q̃ deꝛ.in.l.j.§.ſi qs.nu.2.ff.depo.fo.113.

5 Contractus vltimus attenditur qñ quis eandem rem primo conduxit poſtea precario rogauit vel econuerſo ⁊ per ipſum videtur receſſuʒ a primo ⁊ quid ſi fiant in eodem inſtãti.in.l.nõ ſolum.§.pignori.nu.3.ff.de vſuca.fo.69.

6 Contractus eo caſu quo poteſt conferri in arbitrium alterius etiaʒ ſi conferaꝛ per verba importantia liberam voluntatem an tñ debeat reſtringi ad arbitrium boni viri.in.l.centeſimis.§.ſi ita ſtipu.nu.3.ff.de verbo.oblig.fo.18.

7 Contractum quem non poteſt ſeruus pro me facere ⁊ ad ſuam vtilitatẽ ſi eſſet liber non poſſet facere exiſtens ſeruus ad vtilitatem meã etiã ſi ego per meipſum poſſem illum contractũ facere.in.l.vnica.nu.2.C.ſi ſer.exter.fo.224.

7 Contractus factus contra prohibitionem legis non valet.in.l.eos qui §.ſuper vſurarum.nu.3.C.de vſur.fo.219.

Quid ſi contra prohibitionem conſuetudinis.ibi.nu.3.

1 Contractus vltro citroꝙ obligatorius vt locationis vel venditionis licet non valeret niſi a pricipio eſſet actum ꝙ vterꝙ teneretur vnus ad rem alter ad pretium vel penſionem ſi tamen fuit cõuentũ lʒ ex poſtfacto agatur ꝙ cõductor vel emptor non teneatur ad penſionem vel ad pretiũ nõ annihilaꝛ contractꝰ in.l.ſi cõuenerit.nu.2.ff.de pact.fo.76.

5 Contractus innominatus poteſt fieri per ſi.in.l.hoc iure.§.labeo ait.nu.2.ff.de dona.fo.35.

1 Contractus innominatus poteſt fieri per ſi et quando fiat per vt.ĩ.l.ſi intra.nu.4.ff.de pac.fo.73.

Contractus innominati dijudicãtur ſm modum ineundi non ſm modum implendi.ibi.nu.5.

3 Contractus ſi fuit celebratus cum colono partiario vt colat fundũ et habeat dimidiam fructuum intelligitur ꝙ colat ſuis ĩpẽſis nõ deducendis de fructibus.in.l.fructus.nu.8.ff.ſol.ma.fo.7.

Quid cõtractu ſocietatis ſi vnus ponat pecuniã et alter operã.ibideʒ.

7 Contractus ſubſtãtia an poſſit committi in voluntatem vel arbitriũ tertij ⁊ an etiam in arbitrium alterius ex contrahentibus.in.l.in vẽdẽtis.nu.3.C.de ꝯhen.emp.vel ven.fo.225.

2 Contractus locationis ⁊ conductionis in quibus aſſimilaꝛ cõtractui emptionis venditionis.in.l.j.nu.1.ff.loca.fo.177.

2 Ex contractu celebrato cum inſtitore ſi vnus ex preponentibꝰ ſoluit in ſolidum recuperat ab omnibus per actionem pro ſocio vel cõmuni diuidundo ⁊ ſi ceſſarent ambe iſte actiones dareꝛ actio contra quẽlibet pro parte.in.l.habebat.§.ſi duo.nu.2.ff.de inſti.act.fo.92.

1 Contractus quãdo eſt celebratus dolo non poteſt ex eo agere doloſus ſed dolum paſſus ſic.in.l.iuriſgentiũ.§.pretor ait.numero.2.ff.de pactis.folio.60.

2 Contractus qualiter poſſint celebrari inter patrem ⁊ filium.remiſſiue in.l.frater a fratre.nu.32.ff.de condi.inde.fo.55.

2 Contractus mandati dz eſſe plenior ꝙ contractus depoſiti.in.l.j.§.ſi te rogauero.nu.4.ff.depo.fo.133.

Cōtractus primus inſpicitur quando duo contractus circa idem ꝯcurrunt.ibi.nu.5.

2 Contrahens cū filiofa.in cā peculiari pōt ſibi ſoluere ⁊ liberať a patre niſi ſciebat ademptum peculium.in.l.ſi nō ſortem.§.q filiofa.nu.2.ff.de cōdi.inde.fo.49.

Contrahens cum monacho cōſtituto ſyndico a monaſterio ignorans eū eſſe fugitiuum ⁊ ſic mandatū reuocatū an habeat actionē ꝯtra monaſterium.ibi.nu.3.

1 Cōtractus eo caſu quo eſt bonefidei ſilr ⁊ diſtractus dolus dans cauſam contractui bonefidei ſicut reddit ipſum nullum ipſo iure ita ⁊ diſtractum.in.l.ab emptione.nu.14.ff.de pac.fo.77.

2 Cōtrahentes nō recuſať ſi ignorant conditionē ſub qua ille cuz quo cōtraxerūt fuit appoſitus.in.l.j.§.ſi plures.nu.2.ff.de exer.act.fo.88.

1 Cōtractus ſi fuit celebratus alš tpe quo quis erat in aliquo loco pōt vt aduena nec vt viator tñ habebat pergulā vel armariū ⁊ nunc non reperitur ibi vt tñ ex cauſa neceſſaria an habebit priuilegiū reuocādi domum.in.l.ij.§.oēs.nu.3.ff.de iudi.fo.127.

2 Contractus innoīati pñt fieri per ſi ſicut per vt.in.l.ſi quis cum.nu.5.ff.de iurein.fo.35.

2 Contraxi cū ſeruo ⁊ teneť mihi in.c.cū nō ſit nata actio de pecu.cū non ſubſit perſona cōtra quā dať lz ex poſtfacto veniat ad caſuz ī quo pōt dari nō tñ actio naſciť. idem ſi fuit nata ⁊ poſtea extincta.in.l.⁊ ancillarum.§.ſi ſeruus.nu.6.ff.de pecu.fo.102.

3 In cōtractibus in qbus quis teneť de leui culpa tñ nō de leuiſſima:ſi tñ leuiſſima cōmittať in faciendo de illa tenetur ſicut de leui.in.l.ſi mora.nu.15.ff.ſolu.matri.fo.12.

2 In cōtractibus q celebrātur gratia vtriuſqꝫ ad qd teneať q tradidit rē vitioſam.in.l.in rebus.§.itē qs.nu.2.ff.cōmo.fo.79.

2 Contractus ꝙ debeat reſcindi de liberatione publicata ſi aliqs de ꝯſiliarijs ciuitatis tpe cariſtie cū ſciret deliberatum eſſe inter eos ꝙ ponať certū pretiū in frumēto ⁊ deliberatione adhuc non publicata vendidit magnā quantitatē frumēti cariori pretio.in.l.j.§. venditor.nu.3.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.118.

3 Contractus innoīatus aliqñ habet ſimilitudinem cū noīato ⁊ tunc facit venire vſuras ſicut veniunt in.l.de diuiſione.nu.12.ff.ſoluto matrimo.fo.6.

2 Contractus qñ nō vz ex eo ꝙ vna pars fuit decepta vel per dolū inducta valebit tñ ſi pars decepta vult.in.l.j.nume.7.ff.de pignor. actione folio.80.

1 Quaſi contractus aditionis hereditatis cenſeť celebrari in loco vbi ē maior pars hereditatis niſi teſtator mādauerit alibi ſolui.in.l.ſi fideicōmiſſum.nu.3.ff.de iudi.fo.139.

2 Contractus nō diciť celebratus gratia vtriuſqꝫ qñ principaliter actū fuit ab vna parte licet in conſequētiā altera pars ſentiat commodum ſed bene quando principaliter hoc actum fuit ab vtraqꝫ parte ⁊ tunc venit etiam leuis culpa.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndum.nu.3.ff. cōmo.folio.75.

2 Contractus de quo fuit contractum inſtrumētū guarentigie ſi non vz non valet etiā preceptū guarentigie etiā ſtāte ſtatuto ꝙ talia inſtrumēta vel precepta mittantur executioni.in.l. ſi.nu.2.ff.de conſtit.pecunia folio.74.

2 Contractus quilibet vltro citroqꝫ obligatorius large pōt dici ꝑmutatio.in.l.ij.nu.6.ff.de iurein.fo.22.

Contractus qui ſolo conſenſu contrahuntur dicuntur maioris autoritatis ꝙ illi in quibus requiritur cōſenſus.⁊ etiam alia puta res vel verba.ibi.nu.6.

2 Contractus innoīatus non erit ſi tradidi tibi decē ſimpliciter poſtea ex interuallo conuenimus ꝙ vadas pro me Romā pro illis decē:nec potero decem repetere ſi paratus es ire.in.l.ſi pecuniā.nu.7.⁊.13.ff.de condi.cau.da.fo.40.

2 Contractuū diuerſas ſpecies parere non pōt numeratio eadē vel act⁹ in.l.ij.nu.2.ff.ſi cer.pe.fo.3.

1 Contractus conditionalis vtrū veſtiat pactū purū vt faciat ex eo ſtatim actionem preſcriptis verbis competere.in.l.iuriſgentium.§. quinimo.nu.11.ff.de pac.fo.58.

1 Contractus innoīatus quando eſt factus gratia vnius ꝙ nō poſſit renocari ⁊ ꝙ ſecus ſit ſi gratia vtriuſqꝫ.in.l.ſi cuz fundū.nu.4.ff.de pac.folio.72.

Contractus innoīatus non dicitur niſi qñ in eodem inſtanti do vel facio vt des vt facias.ibi.nu.5.

7 Cōtractus an dicať perfectus ante rogitū ſi prius erat facta certa connentio inter partes.in.l.cū res.nu. 4.C.de ꝓba.fo.182.

2 Contractus innoīati interdū fiunt ꝑ ſi.ꝓprie tñ cōtrahuntur per vt affirmatiue vel negatiue.in.l.naturalis.num̄.4.ff.de preſcriptis verbis folio.140.

1 In cōtractib⁹ nō videtur actū ꝙ vna res ſeruiat alteri niſi dicatur expreſſe.in.l.via.§.quecūqꝫ.nu.2.ff.de ſerui.ruſti.predi.fo.181.

4 In cōtractibus ſi quis ꝓmiſit tibi aliquid vt aliud facias ⁊ tu petis an tenearis cauere de faciendo: vt alš poſſim te repellere.in.l.quibus.§.termilius.nu.5.ff.de condi.⁊ demon.fo.85.

Quid ſi eſſet celebratus in loco hoſtili vt inter ſaracenos.ibi.

7 Cōtractū tranſactionis lz nō videať implere ille qui ꝓmiſit nō petere vel nō moleſtare perfecte quouſqꝫ viuit vt poſſit agere ex cōtractu trāſactionis facere pacto nudo tāqꝫ ex contractu innoīato bene tñ poteſt habere ſi interuenit ſtipulatio q̄ eſt cōtractus veſtit⁹ ⁊ qualr ⁊ ad quid in.l.cum ꝓponas.nu.2.C.de pac.fo.47.

Ex cōtractu quē quis impugnat vel nō ſeruat ſe iurare nō poteſt quatenus durat impugnatio ſed ea finita ſic.ibi.nu.3.

2 Statutum vel conſuetudo loci vbi agitur inſpicitur ad petendū reſtitutionem aduerſus contractum non vbi contractus fuit celebratus.ī l.ij.nu.8.ff.de eo quod cer.lo.fo.67.

7 Si agitur vt res ſit inempta ſi pretium non ſoluatur tūc hec reſolutio cōtractus nō dicitur nouus contractus ſed diſtractus.ī.l.j.nu.2.C.de pac.inter emp.⁊ vendi.fo.234.

1 Cōtractus ſeu queſtionis initium inſpicitur quātum ad hoc vt ſciať quatenus vel inquantum detur actio,ſic ⁊ quādo queritur de qua moneta debeat fieri ſolutio.in.l.pomponius.nu.5.ff.de neg.geſt. fo.117.

2 Contractus poteſt ex pacto naturā ſuam ⁊ nihilominus remanere in ſuo nomine.in.l.naturalis.§.ſed ſi facio.nu.2.ff.de preſcri. ver.fo.141.

Contractus innominati habent naturam contractuū nominatorum quibus aſſimilantur ⁊ in quo.ibi.nu.3.

7 Contractus qñ reſoluitur reſtituitur res vendita cū fructibus perceptis etiam ante morā ſed in retrouenditione nō reſtituitur fructus ante moram percepti.in.l.j.nu.3.C.de pac.inter emp.⁊ ven.fo.234.

8 Non admittitur quis ad retractandum contractum factū de ſua volūtate quando voluntas fuit rite interpoſita.in.l.venditioni.nu.2.C.de vſuca.pro emp.fo.122.

2 Contractus innominatus qñ dicať .in.l.eum qui rē.§.ſi rē.nu.2.3.4.⁊ 5.ff.cōmo.fo.78.

1 Cōtractū poteſt quis dicere nullū ⁊ ſi quod eſt petere ſe reſtitui aduerſus ipm̄ qr leſus.in.l.papi.§.ſi quis.⁊ nu.3.ff.de inoffi. teſta.folio.150.

2 Contractus ſtricti iuris non veſtit pactum vſurarū ſicut cōtractus bonefidei ⁊ quid ſi cōtract⁹ ſtricti iuris aſſimiletur bonefidei.in.l.titius ſempro.nu.4.ff.de preſcrip.ver.fo.144.

4 **Contrariorum** eadem debet eſſe iuris diſciplina.i.l.ſi heres.nu.6.ff.ad.l.fal.fo.199.

4 Contrariorū eadem debet eſſe ratio.ī.l.ſi ex toto.nu.3.ff.de leg.j.fo.5.

2 Contrariorū quando non ſit eadem ratio.in.l.ſi venditor. nu.2.ff. de act.emp.⁊ vendi.fo.125.

4 Ad poſitionem vnius de contrarijs ſequiť appoſitio alterius.in.l. pater ſeueri.nu.2.ff.de cōdi.⁊ demon.fo.94.

6 Cōtrariorum non ſemper eſt eadem ratio.in.l.inter ſtipulantem.§.ſacram rem.nu.5.ff.de ver.obli.fo.25.

8 Contraria duo in eodē ſubiecto ſtare nō poſſunt.in.l.precibus.nu.14.C.de impu.fo.56.

5 In actibus factis eodē inſtanti non preſumitur quis velle ſibi ipſi cōtrariari ſed in factis ex interuallo ſic.ī.l.ſi quis ante.nu.2.ff.de acquir.poſſeſ.folio.48.

3 Contrariorū eadem debet eſſe ratio.in.l.ex duobus.§.etiā.nu.4.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.83.

3 Contradicit quis facilius alteri in abſentia ꝙ ipſo prenſete.in.l.ſi cuz dotem.§.eo autem.nu.3.ff.ſolu.ma.fo.17.

1 Contradicere expreſſe plus eſt ꝙ no conſentire ꝙ tenet medium inter contradicere ⁊ conſentire.in.l.pomponius.§.in his autem.nu.2.ff. de procurato.fo.100.

1 Contradictor legitimus diciť ille quem negotiū principaliter tangit.in.l.non ſolū.§.ſi ſtatus.nu.6.ff.de procu.fo.98.

1 Contradicente vel pro conſentiente an habeatur qui nō contradicit ſi ſcit ⁊ patitur.in.l.filiuſfa.§ innitus.nu.3.ff.de procu.fo.91.

3 Contradictio alicuius in his que dependent mere ex eius volūtate attenditur etiam ſine aliqua eius cauſa ſed in his que nō dependent ex eius volūtate requiritur iuſta cauſa cōtradicēdi.in.l.dotē.nu.2.3.⁊.4.ff.ſolu.matri.fo.27.

7 Contrauenire quibus modis quis dicatur.in.l.ſi quis maior.nu.3.C.de tranſact.fo.63.

1 **Controuerſie** motio in iudicijs particularibus nō facit poſſeſſorem reputari male fidei ſed litis cōteſtatio ⁊ quid in rei vendicatione.in.l.ſed ⁊ ſi ante litem.nu.2.⁊ 5.ff.de peti.here.fo.165.

7 **Cōtubernales** qui dicantur et qualiter vnus ex eis prepoſitus ad emēdū expēſas omnibus ex pecunia ſoluta pro rata teneatur ad reddēdū rationē eius ſucceſſori.in.l.j.nu.2.C.vbi de ratioci.agi opor.fo.137.

1 Controuerſiam alteri facere quis dicitur non ſolum cum agendo illuz moleſtat ſed etiam cum excipiendo ſibi reſiſtit.in.l.nō ſolū.§.ſi ſtatus.nu.3.ff.de procu.fo.98.

1 Controuerſia dicitur etiā ante litem conteſtatā idē in querimonia.in.l.diu us pius.nu.6.ff.de peti.here.fo.157.

6 Controuerſia dicitur fieri ēt ante litē conteſt.porrecto libello ⁊ parte citata.in.l.ſtipulatio iſta.§.ſi qs forte.nu.2.ff.de ver.ob.fo.15.

1 **Contumax** verus qs dicať.in.l.vna.§.is vř.nu.4.ff.ſi quis ius di.nō obtemp.fo.26.

1 Contumacia vt purgeť facilius qs admittiť ante tenutā ꝙ poſt.in.l.ō die.§.tutor.nu.5.ff.qui ſatiſda.cog.fo.37.

Cōtumacia dicitur delictū ⁊ bannitus ex ꝯtumacia pōt offendi ex forma ſtatuti de bannito ꝓpter delictum.in.l.vna.§.hoc iudiciuz.nu.7.ff.ſi qs ius di.non obtem.fo.28.

7 Contnmax ſi cōpareat incontinenti poſt contumaciā an tunc purgať ꝯtumacia.in.l.ſancimus.nu.2.C.de iudi.fo.121.

Plura de contumace.vide ibi.nu.4.5.6.⁊.12.

7 Propter contumaciā in nō comparēdo an poſſit qs parere iure ſuo in.l.ſi.§.ꝙ ſi actor.nu.4.C.de iuramē.ca.fo.111.

1 Contumax verus pōt mulctari ⁊ diceť ꝯdemnatus pro maleficio ſeu delicto.in.l.pleriqꝫ.nu.9.ff.de in ius vo.fo.30.

1 Contumax lz habeať ꝓ preſente ⁊ conſequente ⁊ eſt cā in qua poteſt ꝓcedi ſummarie de plano tamen abſens contra quem fuit proceſſuz ad diffinitiuam ꝑ iudicē incōpetentē non habeť pro preſente ⁊ contumace . nec diciť ꝯſentire.in.l.ij.nu.5.ff.de iudi.fo.126.

1 Contumax ſi nō fuit citatus peremptorie ſnīa lata etiam ꝓ eo non vz in.l.⁊ poſt edictum.nu.2.ff.de iud.fo.144.

1 Contumacia ꝓcuratoris nocet dño in his q̄ ſunt modici preiudicij vt perueniatur ad primū decretuz nō ad ſecundū.in.l.ſi cum vſufru.nu.2.ff.ſi ex noxa.cā aga.fo.40.

6 Contumacia filij an noceat patri ſtante ſtatuto ꝙ pater teneatur ſoluere ꝯdēnationē pro filio deliquēte ⁊c.⁊ an valeat tale ſtatutum.in.l.cum filius.nu.3.⁊.4.ff.de ver.ob.fo.19.

8 Contumax ſi qs fuerit in rñdendo poſitionibus ⁊ ſic habeať pro confeſſo ꝙ tamen poſſit probare contrarium.in.l.ij.nu.5.C.qui teſta.facere poſ.fo.37.

8 Contumax ver⁹ in cauſis ſummarijs non appellat.in.l.j.nu.5.C.quo.appel.reci.fo.148.

Contumacia vera procuratorum an auferat domino poteſtatem appellandi.ibidem.

5 Contumax ad hoc vt qs dicať requiriť ꝙ ſit citatus trib⁹ edictis:vel citationib⁹ vel vna ꝓ oībus cū peremptorijs quod ad tres effect⁹ extra quos ſufficit vnica citatio.in.l.ꝯtumacia.nu.2.ff.de re iu.fol.82.

8 Contumax verus nō appellat etiā ſi fuit ſolū citatus gñaliter ad ꝓcedendū in cā ⁊ qs dicatur verus ꝯtumax ⁊ ſi cōpareat poſt latā ſnīam iudice adhuc ſedente ꝓ tribunali an purget contumaciam : vt audiať appellans.in.l.j.nu.3.C.quo.app.non reci.fo.148.

1 Contumacia nō relinquiť in non reſtituēdo ad mādatum iudicis ad deferendū iuramētum in litem in actionibus bonefidei ſed ſufficit dolus in deſinendo poſſidere ⁊ qd in actionibus ſtricti iuris.in.l.ſz ⁊ ſi.§.ſi ante.nu.5.ff.de peti.here.fo.165.

1 Contumax verus nō appellat.⁊ quis dicať verus ꝯtumax.in.l.⁊ poſt edictum.§.ſciendū.nu.1.ff.de iudi.fo.144.

7 Contumax verus nō appellat ⁊ qs dicať verus ꝯtumax ⁊ qs fictus ⁊ quid ſi fuit citatus per edictū in valuis palatij.in.l.properandū.§.cū aūt.nu.2.3.⁊.4.C.de iudi.fo.119.

5 Contumacia cōmiſſa in vna re nō extēdiť ad aliā rem ſic ⁊ cōmiſſa in vno articulo non extēditur ad alium ſed dz iterū citari.in.l.damni infecti.§.ſi vicinas.nu.1.ff.de dam.infec.fo.22.

8 Contumax fictus appellat in.l.ab eo iudicato.nu.2.C. quo.⁊ quando iudex.fo.129.

1 **Conuentio** oīs aut veſtitur a iure gentium aut ciuili et que ſint iſta veſtimēta.in.l.iuriſgen.§.quinimo.nu.13.ff.de pac.fo.59.

2 Cōuētio nuda non dr qñ ſit ꝯtemplatione certe cauſe explicande ꝑ eū cui ſit ꝓmiſſio etiā ſi ꝑ viā conditionis ſiat ⁊ ſecuta cauſa naſciť actio que eſt natiua non datiua.in.l.ſolent q.nu.4.ff.de preſcriptis verbis.folio.143.

8 Conuentio inter patronū ⁊ liberum vt ꝓ operis aliqd preſtetur an valeat.in.l.j.nu.4.C.de ope.lib.fo.14.

3 Conuētio ꝙ nō poſſis facere feneſtrā in tuo pariete ꝑ quā poſſis inſpicere in curte mea valet ſi mea intereſt.in.l.quoties.nu.3.ff.de ſerui.folio.175.

1 Conuentio legitima diciť ea que coadiuuatur lege.vt ipſo iure tollat quod non eſt de natura pacti.in.l.ſi tibi decem.§.quedā.nu.2.ff.de pactis.folio.64.

2 Conuentione facta de vendendo cū pacto de locando domū venditori coherētia ꝯctus veſtito ⁊ ſequať conuentio penalis ſi nō fieret qō in pacto deuenit ⁊ ſic ſint tres conuentiones que actiones tūc oriať.in l.predia.nu.2.ff.de act.emp.⁊ ven.fo.123.

1 Conuētio de litigādo corā iudice incōpetenti preſente iudice ⁊ cōſentiente vel tacente valet.⁊ eo abſente quid opereť:⁊ ꝙ etiā tunc valeat ſi pars iurauit.in.l.ſi cōuenerit.nu.2.⁊.8.ff.de iuriſd.om.iu.fo.22.

1 Conuētio liberatoria non nouať per ꝯuentionē ſtipulationis penalis ⁊ quid de conuentione obligatoria.in.l.reſcriptum.§.ſi pacto.nu.2.ff.de pact.fo.62.

1 Conuentio precedens liberatoria non nouatur per ſtipulationem penalem etiam poſtꝙ eſt commiſſa.⁊ quid de obligatoria.in.l.qui fidem nu.5.ff.de tranſac.fo.84.

1 Conuentio qñ de ſui natura eſt nuda ſed per legem coadiuuať ⁊ parit actionem ꝙ adhuc poſſit dici legitima lz non fuerit a lege inuēta ⁊ q̄liter dupliciter dicatur legitima.in.l.legitima.numero.3.ff.de pactis.folio.57.

6 Conuētio facta de nauigando de tali loco ad talem infra talem terminum an intelligať de incipiendo nauigare an de perficiendo iter.in.l.qui rome.§.callimachus.nu.2.ff.de ver.ob.fo.38.

1 Conuētio ſimplex de ſtando iudicatis ꝙ habeat executionē paratam ſicut ſnīa diffinitiua lz regulariter ſecus.in.l.tale pactum.§.q ꝓuocauit.nu.2.3.⁊.4.ff.de pac.fo.73.

7 Cōuentio de permutādo de qua in.l.ſi pacto.C.de pac.ꝙ fuerit nuda.⁊ lz ſit nuda ꝙ tñ ſi non ſeruatur faciat cōmitti ſtipulationem penalez ſicut ſi eſſet veſtita.in.l.ſi pacto.nu.4.C.de pac.fo.46.

7 Conuentio ꝑ quā retineť ꝯcordia fratrū ⁊ tollitur votū captande mortis eſt ꝓbabilis.in.l.ſed fideicōmiſſo.nu.2.C.de tranſac.fo.55.

7 Conueniri dr ille q citať.in.l.j.nu.4.C.de iu.⁊ fac.ign.fo.28.

1 Conueniri lz qs poſſit ꝑ ſolū pactū extra preſentiam iudicis in loco in quo nō ſortiebatur forꝫ non tñ forum acquiret.in.l.heres.§.ſi quis.nu.3.ff.de iudi.fo.131.

1 Conueniri an debeat qs in loco domicilij qō habet de nouo : an in eo qō habebat tempore ꝯctus.in.l.ij.nume.7.C.de iuriſdi.omnium iud.folio.130.

Conueniri vbi poſſit aliqs cōſinatus de patria.ibi.nu.9.

1 Conueniri q non pōt inuitus in aliquo loco ſi ipſe agat reconueniet ab illo contra quem agit ⁊ ſi poterat mero iure ibi cōueniri ſed ex priuilegio nō ꝙ perdat priuilegium quo ad oēs alios.in.l.ꝯ.§.ſed ſi agāt nu.2.ff.de iudi.fo.127.

7 Conueniri an poſſit ſagiacenſis Lugduni.in.l.j.nu.10.C.de ſum. trinitate. fo.4.

7 Conueniri pōt qs in loco domicilij etiā ſi ibi reperiať perſonaliter.in l.ij.nu. 4.C.de iuriſdi.om.iu.fo.132.

7 Conuenire qñ qs vult aliquem dz ire ad locū vbi reus ſortitur forum in.l.ij.nu.2.C.de iuriſdi.om.iu.fo.131.

1 Conueniri faciliter non diciť exiſtēs in caſtello forti.in.l.fideiuſſor.nume.4.ff.q ſatiſda.cog.fo.34.

1 Conuenti in loco in quo ſortiunť forꝫ alia rōne ꝙ ꝓprij domicilij: ſeu contractus qr ibi reperiunť lz mero iure cōueniri poſſim ſed habent priuilegium reuocandi domū qr reperiuntur ex cā neceſſaria neceſſe habent allegare hoc priuilegium.in.l.ij.§.omnes. nume.2.ff.de iudi.folio.127.

6 Conuētus ſuo noīe an hodie ſatiſdet de iudicato ſoluendo.in.l.ſi eum hoīem.nu.3.ff.de fideiuſſ.fo.60.

1 Conuentus ad penā liberať cedendo illam contra tertiū impedientez in.l.ij.§.ſi quis tñ.nu.4.ff.ſi quis cau.fo.43.

1 Cōuentus lz non teneať niſi inqꝫtum facere poteſt tñ libellus admittiť ſi petiť inſolidum et ſi perueniet ad pinguiorem fortunam poterit executio fieri etiā virtute eiuſdem ſententie.in.l.pater filio.nume.2.ff.qō cum eo.fo.95.

1 Conuentus ſiue a principio ſeu ex poſtfacto mittat ꝓcuratorem ipſe ꝓcurator qui eſt preſens cōdemnatur.in. l.furti.§.ſi qs alieno.nu.3.ff.de infa.fo.86.

1 Conuentus ex ſuo contractu vel quaſi ex delicto vel quaſi pōt compelli preciſe iudicium ſuſcipere.i.reſpondere libello ⁊ litem conteſtari per capturam perſone vel per capturam pignorꝫ vel indictionem mulcte ⁊ qd in conuento ex defectu vel delicto rei.in.l.ſeruum quoqꝫ.§.defendere.nu.2.ff.de procu.fo.96.

Quid in procuratore comparente.ibi.nu.3.

5 **Conuerſum** an poſſideat eccleſia.in.l.cū heredes.§.itez quero.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.52.

6 **Copulatiua** poſita inter plura inter que ſit ordo iuris: nō derogat illi ordini ſz intelligiť ſm ipm in.l.in his vero.§.imperator.nu.3.ff.de ſolu.fo.74.

4 Copula cadit inter diuerſa ſic ⁊ alternatiua.in.l.ſi is q.nu.2.ff.de reb⁹ dubijs.fo.75.

3 Copula poſita inter perſonas diſpares nō ꝯtingit ſed potius diſiūgit in.l.gallus.§.quidam.nu.8.ff.de lib.⁊ poſth.fo.55.

Sic etiā qñ poniť inter incompatibilia.ibidem.

Sic econuerſo interdum diſiuncta ꝑponitur pro coniuncta.ibi.

1 Copula qñ ſequiť aduerſatiuam ſed inducit aduerſationem in his q̄ ſunt facti.ſed non in deciſione iuris.in.l.ſi pupilli.§.ſed ⁊ ſi.nu.2.ff.de neg.geſt.114.

3 Copulatiua ad ei⁹ veritatē reqrit ꝯcurſum ſz ad veritatē diſiunctiue ſufficit alterꝫ.in.l.ſi heredi.nu.2.ff.de condi inſti.fo.88.

5 Copulatiua attribuit actum cuilibet ꝓ parte ⁊ qualr hoc intelligatur in.l reos ꝓmi.§.cum in tab.nu.2.ff.de duo.reis ſtip.fo.53.

1 Copia producta cum die ⁊ conſule ꝙ faciat fidem contra partem que

eam dedit.in.l.j.§.editiones.nu.3.4.⁊.6.ff.de eden.folio.51.
7 Copia accuſationis vel inq̃ſitionis dʒ mitti in criminalibus.in autẽ. offeratur.nu.5.C.de li.conteſt.fo.127.
7 Copia articuloꝝ vel poſitionũ an ſit danda pti cũ termino ad deliberãdũ vt poſſit ſe inſtruere cũ aduocato ſuo ꝙ habeat reſpondere in.l.cum ⁊ iudices.nu.4.C.de iur.cal.fo.108.
2 **Correo** quãdo teneat̃ cõmunicare vnus ex duobus reis credendi exigens debitũ.in.l.frater a fratre.nu.23.ff.de condi.inde.fo.54.
5 Corrigere ſe incontinenti non videt̃ qs velle.ſʒ ex interuallo ſic.in.l.ſi quis ante.nu.2.ff.de acq.poſ.fo.48.
7 **Corpus** humanũ ſi ſepelitur in tua poſſeſſione an poſſis ꝓpria autoritate illud amouere.in.l.ij.nume.3.C.de aleato.fo.178.
1 **Corrumpens** vel remouens picturã factã de aliquo ĩ pariete publico.an ipſa repu.occaſione alicuius delicti in rempu.cõmiſſe incidit in penã edicti ⁊ põt ꝯueniri a quolibet de populo ⁊ ꝯdẽnatur in quingẽtis aureis.in.l.ſi qs id.nume.2.ff.de iuriſ.om.iu.fo.19.
8 **Craſſatores** qui dicãtur.in aut̃.ſʒ nouo iure.nu.9.C.de ſer.fu.fol.4.
3 **Creditores** poſſunt mitti in poſſeſſionem iuris qđ habʒ debitor ſupra liberas perſonas ⁊ ſic in iure ſuperioritatis vel iuriſditionis.in.l.pro herede.§.ſi qd.nu.7.ff.de acqui.here.fo.99.
5 Creditor ſi recipiat pignora vel fideiuſſores ꝓ executione ſnĩe an ꝓhibeatur executionem petere in alijs rebus et etiã per capturã perſone in.l.ſi ſe.non obtulit.§.ſi ex conuentione.numero.3.ff.de re iudicata.folio.74.
6 Creditor lʒ occupet oĩa bona ꝓ debito: tñ fideiuſſores nõ liberant̃. in l.fideiuſſores.§.ꝓ aurelio.nu.2.ff.de fideiuſ.fo.66.
2 Creditor in hypothecaria vtili nõ hʒ neceſſe probare rem fuiſſe ĩ bonis debitoris tpe obligationis ſʒ ſufficit ꝙ ꝓbet incepiſſe eſſe in bonis poſt obligationẽ ſecus in directa.in.l.rem alienã.nu.3.⁊.7.ff.de pigno.act.fo.86.
6 Creditor ſicut põt quẽlibet ex duobus reis cõuenire ꝓ parte.ita ⁊ debitor põt cuilibet ex duobus reis credẽdi ſoluere partẽ debiti.in.l.qui hoĩem.§.ſi duo rei.nu.3.ff.de ſolu.fo.77.
Si ſoluit totũ vni an ille teneat̃ cõmunicare cũ altero.ibi.nu.4.
Creditor ꝙ aliquãdo lucret̃ fructus pignoris pretorij.i.l.titia.cũ nu.4.ff.de ſolu.fo.81.
5 Creditor conuentus qualiter poterit iudiciũ euitare.in.l.ſerui nomine.nu.3.ff.de vſuca.fo.63.
8 Creditor ſi ꝓmiſit debitori reſtituere inſtr̃m debiti cancellatum cũ ille ſoluerit.ſi illud poſtea perdat an debitor iuſte delegabit ſoluere lʒ creditor paratus ſit facere inſtrumentum quietationis.in.l. inſtrumẽta.nu.6.C.de fideicõ.fo.93.
2 Creditor lʒ apponat penam minorẽ q̃ ſit res principalis.vel q̃ ſit intereſſe non videt̃ illi pluri renũtiare.in.l.predia.nu.6.de act.emp.⁊ vẽdi.folio.123.
7 Creditor qñ reddit tibi debitori inſtr̃m cancellatũ ꝓpter ſolutionem põt petere ꝙ ſibi fiat inſtr̃m ꝙ illud qñ ſoluit debitor erat debitũ.in.l.plures.nu.4.C.de fide inſtru.fo.195.
7 Contractus ſi non implet̃ qua actione agatur ad arrhas ⁊ ſi aliqs eſt paſſus dãnũ arrhaꝝ an nihilominus teneatur ad intereſſe.in.l.contractus.nu.13.C.de fi.inſtru.fo.194.
7 Creditor nõ põt aliqd opponere poſt.xxx.dies.ꝙ pecunia non fuerit numerata cõtra confeſſionem que emanauit ad deliberandũ.in.l. in contractibus.nu.2.C.de nõ nu.pe.fo.211.
7 Creditor hʒ actionẽ ꝯ debitorẽ quã põt in aliũ trãſferre etiã inuito debitore ſʒ debitor non põt eã trãſferre in aliũ.⁊ ſe a creditore liberare.in.l.ij.nu.2.C.de here.vel act.ven.fo.226.
6 Creditor recipiẽdo rẽ deterioratam an videat̃ deteriorationẽ remiſiſſe.in.l.q ſibi.§.q ſtichũ.nu.2.de ſolu.fo.77.
8 Creditor qñ cogatur inuitus accipere bona inſolutũ.in.l.ordo rei.nume.2.C.de execu.rei iu.fo.138.
2 Creditoribus ſuccurritur replicando ⁊ excipiendo cõtra iuramentũ delatum in fraudẽ creditorum.in.l.nã ⁊.§.ſed ⁊ ſi.nu.1.ff.de iureiurando.fo.24.
Creditores an debeant prius facere reuocari iuramentum preſtitũ in fraudem anteq̃ agant vel replicent.ibi.nu.2.
7 Creditor in re pignorata hʒ ciuilẽ ⁊ naturalem poſſeſſionẽ ⁊ ad cuiꝰ cõmodum.in.l.nec creditores.nu.2.⁊.4.C.de pig.act.fo.200.
2 Creditor tenet̃ partẽ debiti ꝯfeſſatã ⁊ oblatã recipere ⁊ de reliqua pte põt litigare.in.l.quidã.nu.1.ff.ſi cer.pe.fo.13.
2 Creditores filij vel ſerui nõ pñt petere ꝙ pater vel dñs tradat eis veſtes ſerui vel filij.in.l.peculium.nu.2.ff.de pecu.fo.103.
5 Creditor ſi elegit vnã viam qꝛ fecit debitorem incarcerari an poſſit etiã vti alia via vel econuerſo.in.l.ſi ſe non obtulit.§.ait pretor.nume.5.ff.de re iudi.fo.74.
8 Creditores anteq̃ poſſint venire contra poſſidentẽ alienata in fraudem ꝙ debeãt prius excutere bona debitoris.in.l.ignoti.nu.2.C.de reuo.his que per frau.fo.153.
6 Creditor an poſſit cõuenire debitorẽ eadẽ die qua celebratus eſt ꝯctꝰ.in.l.liber homo.§.decẽ.nu.2.ff.de ver.ob.fo.37.
2 Creditũ quod quis facit vt ſe liberet ab aliqua obligatione qua tenebatur credere non eſt proprie creditũ.in.l.ſi tibi pecuniã.nu.2.ff.ſi cer.peta.fo.13.
1 Contrarietates iuriſcõſultoꝝ ꝙ ſint reducende ad ꝯcordiam.in.l.illud quoqꝫ.nu.3.ff.de peti.he.fo.167.
2 Creditores penali ſi me conueniãt an poſſim deducere quod mihi debetur anteq̃ venderem ſeruum et quid ſi conueniat̃ emptor q non deduxit quod ſibi debebatur.in.l.ſi noxali.§.quod autem.nu.3.⁊.4.ff.de pecu.fo.100.
8 Creditor cũ ſuccedit debitori an hodie ſi ſit inuẽtariũ ꝯfundãt̃ actiões remiſſiue.in.l.in imponẽda.nu.2.C.ad legẽ falſi.fo.103.
2 Creditor ſi fuit impeditus accedere ad locũ deſtinatũ ſolutiõi illa die fienda erat ſolutio dꝛ per eũ ſtetiſſe quominus reciperet ⁊ ſic dicitur ĩ mora.lʒ ſecus eſſet in reo ⁊ ꝙ illa mora creditoris excuſet reũ a mora.in.l.itẽ illa.nu.9.ff.de conſti.pe.fo.72.
1 Creditores hereditatis habẽt intẽtionẽ ſuã fundatã ꝯ illũ qui poſſidet bona hereditaria.lʒ non appareat ꝙ ſit heres.in.l.cõtrouerſia nume.5.ff.de tranſac.fo.82.
Creditoꝝ onera qualiter ſuſtinere debeant ſi nõ apparet q̃ quota peruenerit ad vnum ⁊ que ad alium heredẽ.ibi.nu.6.
7 Creditor ꝙ poſt ſolutionem faciat inſtr̃m quietationis nõ ſufficit imo ſi debitor vult tenetur reddere inſtr̃m cancellatũ in aut̃.caſſa.nu.6.C.de ſacroſan.eccle.fo.7.
6 Creditor ante diem cogitur recipere.in.l.ſolidũ non.numero.2.ff.de ſolu.fo.84.
1 Creditor ſi liberauit mulierem vel filiumfam..per pactum a fideiuſſione vel mutuo ꝙ ipſo iure liberentur ab omni obligatione.⁊ ꝙ etiã tollatur actio ipſo iure que ante pactum nõ erat cũ pactum iſtud ſuccedat cũ diſpoſitione ſenatuſcõſulti in.l.legitima.nu.10.ff. de pactis.folio.57.
7 Creditor qñ ſuccedit debitori an actio extinguat̃ per ſucceſſionẽ iure confuſionis an iure ſolutionis.in.l.debitori.numero.2.⁊.3.C.de pactis.fo.44.
3 Creditoꝝ intentio an ſit fundata eoipſo ꝙ ꝓbauerit illum eſſe filiũ defuncti lʒ nõ probauerit illũ ſe immiſcuiſſe.in.l.neceſſarijs.nu.2. ff. de acq.here.fo.107.
1 Creditor qñ paciſcit̃ vt non poſſit agere vſqꝫ ad certum tempus vel incertũ interim contra ipſum non curret preſcriptio.in.l.item qꝛ.nu.7.ff.de pac.fo.56.
7 Creditor eccleſie compellitur recipere inſolutũ rẽ ꝓ pecunia ⁊ cõpellitur recipere rẽ mediocrẽ addita in pretio.decima parte eſtimationis: vltra illud qđ reperit̃ in ſubhaſtatione ſed regulariter ſecus.in aut̃.hoc ius.nu.6.C.de ſacroſan.ec.fo.10.
2 Creditor nõ cogit̃ ſolutionẽ alibi recipere q̃ in loco deſtinate ſolutionis niſi offeratur ſibi onus damnũ ⁊ intereſſe quatenꝰ intereſt ſua potius recipere in loco deſtinate ſolutionis.in.l.j.nu.5.ff.de.eo qđ certo loco.fo.66.
2 Creditor qñ agit poſt annũ de peculio an habeat neceſſe in libello facere inuentionẽ ꝙ res fuit verſa in vtilitatẽ patris.in.l. filiuſfa.nu.2.ff.de in rem verſo.fo.106.
1 Creditoris conditio nõ dicit̃ fieri melior ſi ſoluat̃ ſibi ante terminũ ſi veriſimiliter ſit pecuniã ꝯſumpturꝰ vel dilapidaturus.al's ſecus.in.l.cum hi.nu.11.ff.de tranſac.fo.80.
4 Creditor ſi dicit debitori.ego indigeo pecunia quã tu debes vel libenter vellem ꝙ ſolueres mihi vel bene faceres vti diſcretione ⁊ mihi ſoluere an per hoc debitor conſtituatur in mora.in.l.⁊ eo modo. nu.2. ff.de leg.j.fo.48.
4 Creditor ſi leget debitori pignus qd importet hoc legatũ.in.l.creditorem.nu.2.ff.de leg.ij.fo.68.
2 Creditoris in qbus magis interſit habere obligatos aliquos vt principales in quibus vt fideiuſſores.in.l.ſed iulianus. nu.4.ff.ad mace.folio.96.
4 Creditoris agentis intentio contra filium tanq̃ cõtra heredẽ non eſt fundata niſi etiaʒ probet ꝙ ſe immiſcuerit.in.l.filio patre.nu.4. ff.de lega.j.fo.39.
2 Creditor dʒ eſſe curioſus ꝙ in rẽ cõuertat̃ qñ hʒ actionẽ ex eo ꝙ conuerſa eſt.⁊ non aliter ⁊ ꝙ nõ ſic qñ conſequitur actionem ratione taciti mandati vel expreſſi.in.l.qđ ſi ſeruus.§.in rem autem.nu.3.ff.de in rem verſo.fo.104.
1 Creditoꝝ maior pars alicuius mercatoris qui cõfugit vel defecit velit facere remiſſionẽ de parte debiti an tales preiudicẽt minori parti.ĩ l.⁊ ſuũ heredẽ.§.hodie.nu.2.ff.de pac.fo.61.
2 Creditor dʒ ꝓbare pecuniã verſam in vtilitatẽ in ꝯctibus mutui depoſiti ⁊ vẽditionis rei eccl'ie vel ciuitatis ꝓ ſoluẽdo es alienũ.ſecꝰ ĩ alijs ꝯctibus.in.l.ciuitas mutui.nu.11.ff.ſi cer.pe.fo.15.

Creditores an

3 Creditores an pendente cõditione ſub qua quis eſt inſtitutus poſſint petere eorum credita a curatore dato hereditati iacẽti ⁊ que debita vtilius ſit ꝙ talis curator ſoluat et de quibus bonis.in.l.ſi quis.§.ſed ſi.nume.3.ff.de here.inſti.fo.73.
8 Creditor hereditarius an preferatur legatario in re hereditaria.in.l.ſi poſtq̃.nu.2.C.vt in poſ.lega.fo.108.
4 Creditores etiam hypothecam nõ habentes preferũtur legatarijs habentibus.in.l.reſcriptum.nu.4.ff.de pact.fo.13.
6 Creditor ſi accepit ſolutionem debitore non eligente et poſtq̃ habet in manibus dicit velle cedere in vnam cauſam ⁊ debitor qui ſoluit cõtradicit quid fiet.in.l.j.nu.4.ff.de ſolu.fo.73.
4 Creditor ſi mãdauit meuio debitori ſuo vt titio cui mortis cauſa donabat pecuniam debitam ſolueret et meuius mortuo creditore ſoluit an donatio perficiatur.in.l.cum pater.§.meuio.nu.6.ff.de leg.ij.fo.65.
6 Creditor prior in tempore prefertur poſteriori licet ipſe habeat generalem hypothecam et poſterior ſpecialem.in.l.qui res ſuas.nu.2.ff.de ſolutionibus.fo.88.
4 Creditori poſſum offerre quod ei debetur quãdo habeo ius in re vt eſt legatarius qui eſt dominus rei et per viam agẽdi petere ceſſionẽ actionis vt.in.l.ſi res.nu.3.ff.de leg.j.fo.28.
3 Creditores ſi ſe inueſtiũt de bonis mariti nõ poteſt vxor pro dote ſua eos impedire niſi prius faciat pronũtiari locum eſſe conſignationi dotis quia maritus vergit ad inopiam.in.l.ij.nu.3.ff.ſol.ma.fo.3.
3 Creditorũ intentio non eſt fundata contra filium tanq̃ heredem niſi probent ꝙ ſponte adiuerit vel ſe immiſcuerit.in.l.ſi filius.nume.4.ff.de vulga.et pupil.fo.78.
2 Creditori creditoris habẽti bona mea obligata ſi ſoluo liberor ipſo iure etiam ſi ſoluam contra voluntatem creditoris mei:et quid ſi ille non haberet me vel bona mea obligata.in.l.ſolutum.§.ſolutam.nu.3.ff.de pigno.act.fo.81.
7 Creditor qui recepit vſuras ſi eas poſtea reſtituat ex cauſa donationis non poterit debitor poſtea aliquid repetere per condictionẽ indebiti a creditore nec ab eius heredibus poſtq̃ ſemel fuerunt reſtitute licet ex cauſa donationis.in.l.ſi.nu.2.C.de vſur.fo.219.
2 Creditor non cogitur recipere ſpeciem pro alia ſpecie:genus pro genere:nec factum pro facto.in.l.ij.§.mutui datio.nu.13.14.⁊.15.ff.ſi certum petatur.folio.6.
8 Uno ex creditoribus immiſſo in poſſeſſionem quando nõ cenſeantur immiſſi alij.in.l.ſi.nu.2.C.de bo.auto.iudi.poſſi.folio.151.
8 Creditor non cogitur ſuam obligationem nouare etiam ſi ſua interſit licet debitor bene cogatur ſe alteri obligare ad inſtantiam creditoris ſi ſua non intereſt.in.l.ij.nu.2.C.de colla.fo.27.
4 Creditor qui rem ſibi debitam legauit debitori ſi eam exigit cenſetur tunc in legato ipſa res.in.l.idem iulianus.nu.2.ff.de lega.j.fo.18.
Quid ſi legetur actio vel nomen debitoris vel quãtitas ſeu aliquid in quem.ibidem.nu.2.et.3.
7 Creditor qualiter punitur nõ reſtituẽs pignus vel plus exigẽs.ĩ aut̃.ad hec.C.de vſur.ibidem.nu.2.fo.217.
3 Creditor ſi dicat debitori amice ego indigereʒ illa pecunia ꝙ videatur ipſum interpellaſſe et in mora conſtituiſſe.in.l.ſi quis mihi.§.ſed quid.nu.5.ff.de acqui.here.fo.
2 Creditor vendens pignus ꝙ poſſit habere fidem de pretio ⁊ facere terminum de ſoluendo vt debitor teneatur habere ratum.in.l.eleganter.§.ſi vendiderit.nu.2.⁊.4.ff.de pig.act.fo.84.
8 Creditores qui poſtea contraxerunt an preferantur in bonis poſtea queſitis per illum qui ceſſit bonis.in.l. ex contractu.nu.2.C.de bonis auto.iudi.poſſi.fo.151.
7 Creditores contra quem agant quando eſt cõtrouerſia de hereditate.in.l.ſi.nu.3.cum ſequen.C.de peti.heredi.fo.157.
2 Creditor non poſſidens ſi non agit hypothecaria contra tertium poſſeſſorem ⁊ ab eo recepit litis eſtimationem:quia nõ reſtituit quare ille non efficiatur dominus.in.l.ſi conuenerit.nu.7.ff.de pigno.act.fo.80.
Creditor ſi tempore quo vendit rem obligatam non poſſidet ſed inducat emptorem in predium ꝙ transferat dominium.ibidem.nu.8.
Si dixit vendo ius quod habeo in hac re nõ tranſfert dominiũ rei ſed ius pignoris.ibidem.nu.9.
2 Creditor quando vendidit ꝙ de euictione tenetur pretium perceptum non liberat debitorem ſed eſt in pendenti an ſequatur euictio ea ſecuta an agitur actione prima.in.l.ſi pignore.§.ſi creditor.nu.5.ff.de pigno.actione.fo.84.
4 Creditor quando ſuccedit debitori et non habeat pignus omnis actio et obligatio tollitur etiam ſi ſit rogatus de reſtituẽdo ſed habet aduerſus fideicommiſſarium ius retentionis vt poſſit ante omnia deducere et ſi non retinuit per errorem qualiter ſibi cõſulatur.in.l.debitor.nu.2.ff.ad trebel.fo.133.
Quid ſi habeat pignus.ibidem.
1 Creditor ſi de debito habet teſtes ſed non inſtrumentũ publicũ ⁊ vult ꝙ fiat inſtrumentum poterit debitor ad hoc compelli ſi ſibi nihil nocet al's ſecus:quia forte ex forma ſtatuti haberet executionem paratam.in l.in omnibus.nu.4.ff.de iudi.fo.138.
3 Creditor an lucretur fructus pignorũ.in.l.in inſulam.§.vſuras.nu.4.ff.ſolu.matri.fo.28.
8 Creditor prior habens hypothecam poteſt reuocare ſolutionẽ factam per debitorem poſteriori creditori.in.l. pecunia.nu.2.C.de priuilegio fiſci.folio.152.
1 Creditores plures alicuius ceſſantis.et fugitiui capientis ⁊ vendẽtes bona ſua ſolent conſtituere ſyndicũ licet nõ faciant ſocietatem vel collegium.in.l.j.§.quibus.nu.8.ff.quod cuiuſqꝫ vniuer.fo.108.
2 Creditor non cogitur ante diem eius fauorem appoſitum ſolutionem recipere nec ad locũ ſolutionis accedere niſi debitor offerat ſortem cuʒ intereſſe.in.l.item illa.nu.10.14.⁊.15.ff.de conſtitu.pecu.fo.72.
4 Creditores qui non poſſunt reddere inſtrumenta ꝙ nihilominus admittantur et ſufficiat liberare debitorem per inſtrumentum.in.l.huiuſmodi.§.ſi ita.nu.2.ff.de leg.j.fo.37.
6 Creditor nõ poteſt liberare vnum ex fideiuſſoribus in preiudicium alterius.in.l.ſi ſtipulatus.§.ſi ex duobus.nu.2.ff.de fideiuſ.56.
2 Creditori an poſſit dari licẽtia ꝙ rẽ obligatã vel debitã capiat ⁊ qualiter illa licẽtia intelligatur.in.l.qui ratiario.nu.2.ff.de pigno.act.fo.85.
3 Creditoribus hereditarijs qualiter ſuccuratur ſi inſtitutus ſub conditione non petat bon.poſ.ſecundũ tab.in.l.ſi quis inſtituatur.§.ſed ſi bonorum.nu.1.et.2.ff.de here.inſti.fo.73.
5 Creditor qui habet debitorem cõdẽnatum ꝙ poſſit facere auferri rem alteri obligatam licet ſibi obligata non ſit et facere eam vendi.in.l.a diuo pio.§.ſed et illud.nu.3.ff.de re iudi.fo.78.
1 Creditor anteq̃ moueat iudicium quare debeat prius interpellare debitorem.in.l.ſi reus.nu.4.ff.de procur.fo.107.
2 Creditum ſe habet in plus q̃ mutuum quia omne mutuũ eſt creditũ non econuerſo.in.l.ij.§.creditum ergo.nu.1.ff.ſi cer.pet.fo.4.
Creditum differt a mutuo vt genus a ſpecie.ibi.nu.2.
Creditum conſtitui poteſt etiam ſi tradens non ſit dominus ſeu de voluntate domini non tradat.ibi.nu.5.
2 Uie due quando ſunt inuente ad cautelam et ſecuritatem creditoris licet elegerit vnam viam que ſibi non prodeſt non prohibetur ad alterã redire.in.l.quamuis.nu.5.ff.de pigno.act.fo.80.
Creditor quo caſu cogatur vendere.in.d.l.quamuis.nu.6.ff.de pigno.actione.folio.80.
Creditor non debet percipere vtilitatem ex pignore ſed fructus perceptos computat in ſortem.in dicta.l.quamuis.§.ſi creditor.numero.2.ff.eodem.
3 Creditorum intentio agentium contra filum tanq̃ heredẽ patris niſi doceat vel alleget ſe abſtinuiſſe vel abſtinere an ſit fundata.in.l.ſi cum dotem.§.tranſgrediamur.nu.3.ff.ſol.ma.fo.17.
8 Creditoribus ſuperuenientibus pretendentibus hypothecaʒ anteriorem ⁊ nõ habeant hypothecam ſed ſunt priores in actione perſonali qualiter ſuccuratur.in.l.ſi.§.licentia.nu.4.C.de iur.deli.fo.70.
2 Creditor agens ad debitum ſi non offert rem quam habet pignori repellitur exceptione etiam a iudice ex officio ſi eſt notoria exceptio.in.l.ſi rem alienam.nu.3.ff.de pigno.act.fo.81.
6 Creditoris an ſit in arbitrio ꝙ debitũ cõuertat pretium pignoris.in.l.pupilli debitor.§.cum in eodem.nu.2.ff.de ſolu.fo.88.
2 Creditor ſi agat contra fideiuſſorem vel pignorum detentorem non excuſſo principali et fiat excuſſio poſt lit.conteſt.⁊ reperiatur non ſoluendo poterit ſequi cõdemnatio.in.l.ſi rem.§.qui ante.nu.4.ff.de pigno.actione.fo.81.
2 Creditor ſi ſolueret pẽſionem habenti directum dominiũ ſolueretur ius obligantis et per conſequens ipſius creditoris recipientis.in.l.tutor.§.etiam.nu.5.ff.de pigno.act.fo.83.
Creditor habens nomen debitoris obligatum habet cõtra ipſum nomen actionem vtilem perſonalem et pro rebus vtilem hypothecariam in.l.ſi conuenerit.nu.2.ff.eo.
An tunc debeat fieri excuſſio principalis debitoris obligantis anteq̃ agatur contra nomen obligatum.ibidem.nu.3.
2 Creditor ſi pignoratur res immobilis cui debentur ſeruitutes tenetur illis ſeruitutibus vt ne per nõ vſum perdantur al's tenebitur pigneratitia.in.l.creditor.nu.2.ff.de pigno.act.fo.82.
2 Creditor cõditione pendente largo modo dicitur creditor.in.l.ij.§.creditum.nu.10.ff.ſi cer.pet.fo.4.
2 Creditor ꝙ poſſit incipere conueniri quem vult ex reis debendi ſi tamẽ ſunt ſoluendo habent beneficium diuiſionis vt neuter cõueniatur niſi pro parte: et quid ſi tota vtilitas cõtractus ad alterum ipſorum peruenit.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.19.ff.cõmo.fo.77.
2 Creditori ſi ſit data res vt eam apud alium pignori poneret in quo differat a re data creditori pro pignore.in.l.petẽti.numero.2.ff.de pigno.act.fo.85.
1 Creditores plures ex eadem cauſa poſſunt agere eodeʒ libello.in.l.nõ idcirco.nu.5.ff.de iudi.fo.138.
2 Creditoribus quibus ſatiſfieri prius debet ſi in bonis mercatorum fugitiuorum dantur ſyndici vel curatores qui habeant ea bona vendere et ſatiſfacere creditoribus per ſolidum ⁊ libram.in.l.ſi hominẽ.§.quoties.nu.2.ff.de poſi.fo.115.

2 Creditor miſſus in poſſeſſionem bonorum ſi debitor adhuc non ſoluit non prohibetur ipſum capi facere ſi ſtatutum dicat ꝙ mittatur inſtrumentum executioni realiter ⁊ perſonaliter.in.l. quamuis.nu.6.ff.de pigno.act.fo.80.

2 Creditor qui vendidit pignus plus ꝙ̄ ſibi debebatur et habuit fidem de pretio an et quando debitor teneatur recipere ceſſionem a creditore pro eo pluri contra emptorem.in.l.creditor.nume.2.ff.de pignoratitia actione.fo.87

2 Creditor vendens iure creditoris vel procurator fiſci an poſſit habere fidem de pretio.remiſſiue in.l.quicumqꝫ.§.nō tamen. nume.6.ff.de inſti.actione.fo.91.

2 Creditor cum recipit ſortem non poteſt per proteſtationem reſeruare ſibi petitionem intereſſe quod eſt in officio iudicis mercenario niſi ſoluēs acquieſcat proteſtationi.in.l.fina.numero.6.ff.de eo quod certo loco.folio.70.

2 Creditor non cogitur recipere vinum rubeum pro albo mutuo dato.in l.cum quid.nu.6.ff.ſi cer.pet.fo.5.

2 Creditor qui mutuo dedit pecuniā in antiqua forma non cogitur eam recipere in noua forma niſi ſit in eadem bonitate et intrinſeca:⁊ quid ſi redditur melior moneta.in.l.cum quid.numero.5.et.6.ff.ſi certum petatur.folio.5.

1 Creditores qui cum mercatore puta florētino tenente ibi tabulam occaſione tabule contraxerunt preferuntur alijs creditoribus in alijs bonis:et quando poſſint petere ſibi ſolui de bonis alibi ſitis.in.l.ſi fideicommiſſum.§.tractatum.nu.3.ff.de iudi.fo.140.

2 Creditor agens ad debitum debet offere rem ſibi pignoratam.in.l.iulianus.§.offerri.nu.4.ff.de act.⁊ vendi.fo.121.

3 Creditori ſi fuit data licentia vt propria autoritate poſſit ingredi poſſeſſionem rei debite vel pignorate ꝙ poterit vti hac licentia non ſoluʒ contra debitorem qui eam dedit ſed etiam contra heredes eius.in.l.ſi poſt.nu.3.ff.ſolu.mat.fo.23.

2 Creditor in decem ꝙ poſſit petere quinqꝫ tantum ⁊ ea quinqꝫ debeat petere tanꝙ̄ ex decem debitis.in.l.in commodato.§.duabus.nu.2.⁊.3.ff.commoda.fo.79.

2 Creditor ſi dicit in libello ꝙ res erat in bonis debitoris ⁊ non dicit qd̄ poſſideret videtur intentaſſe hypothecariam tantum ſi autem dixit ꝙ poſſidebat tempore obligationis nec dixit ꝙ eſſet in bonis videtur intentaſſe ſaluianum interdictum:et quādo videatur intentaſſe vtrūqꝫ.in.l.rem alienam.nu.10.ff.de pig.act.fo.87.

8 Creditor an preferatur legatario in re ſpecialiter legata ꝙ ſic ſi hereditas non eſt ſoluendo:al'.ſecus.in.l.j.nu.4.C.cōmu.de lega.fo.95.

2 Creditor qui fecit expenſas circa rem pignorataʒ quos expenſas recuperet a debitore.in.l.ſi ſeruos.nu.4.et.5.ff.de pigno.actio.fo.85.

1 Creditor ſi pecuniam obligatam noluit recipere et poſtea debitorem reperit et ſoluere non valentem ipſum interpellat non prodeſt ſibi interpellatio nec debitorem in mora conſtitui.in.l.ſi reus.nu.8.ff.de procuratoribus.fo.107.

2 Creditor illud quod per indebiti cōdictionem conſecutus eſt a debitore an imputetur in debitore.in.l.ſi pignore. numero.3.ff.de pignoratitia actione.fo.83.

1 Creditor licet poſſit ius ſuum inuito debitore tranſferre in alium per viam ceſſionis non ſic debitor inuito creditore ius paſſiuum.in.l.inter debitorem.nu.5.ff.de pactis.fo.74.

1 Creditores vſurarum ꝙ poſſint remittere vſurarū cautioneʒ vt ſic valeat teſtamētum vſurarij et habeat liberam ſepulturā.in.l.pactū inter.nu.3.ff.de pactis.fo.77.

6 Creditor quando eſt in dolo inducendo illum qui inefficaciter obligatur ad fideiubendum perdit beneficiuʒ quod haberet contra cōfideiuſſorem in cōueniendo ipſum inſoliduʒ ſi nō fuiſſet in dolo.in.l.ſi titius.nu.3.ff.de fideiuſſo.fo.62.

2 Creditor debet eſſe diligens et curioſus quando contrahit cum perſona prohibita contrahere in cauſaʒ regulariter prohibitam licet in certis caſibus permiſſam:quia non ſufficit ꝙ credat ſed ꝙ debeat inueſtigare:ſecus in cauſam regulariter promiſſam.in.l.vir vxori.nu.2.ff.ad velleianum.fo.108.

5 Creditor ſi eſt miſſus ex primo decreto in hypothecis non auditur debitor de poſſeſſione ſi creditor eſt paratus probare incontinenti de hypothecis.in.l.ſi finita.§.ſi plures.nu.12.ff.de damno infec.fo.16.

Et quid in rei vendi.ibidem.nu.13.

8 Creditores habentes priuilegia realia vel perſonalia:qualiter ſe habeant inter ſe:et que dicantur priuilegia realia.in.l.vna.nu.4.et.5.C.de priuilegio dotis.fo.152.

5 Creditor ſi eſt contumax in cauendo fit miſſio in poſſeſſionem ex primo et ſecundo decreto contra eum:et quis ſit effectus huius ſecundi decreti.in.l.quid de creditore.numero.2.ff.de dam.infec.fo.14.

1 Creditor ſi vendat rem debitoris iure pignoris:licet non ſit dominus non transfertur dominium in emptorem.in.l.epiſtola.§.ſi inter.nu.2.ff.de pactis.fo.27.

5 Creditores ſi faciunt capi ſuos debitores tanꝙ̄ ſuſpectos et fugitiuos preſtito ſolo iuramento vel ſuſpectione et non facta fide ꝙ cauſa ſuſpitionis de nouo ſuperuenit quod fieri debet et contra vnam capturam an debeat admitti querela.in.l.iuſto.nu.3.ff.de vſuca.fo.67.

5 Creditor licet poſſideat tamen talis poſſeſſio non debet ſibi eſſe vtilis niſi quo ad vnum effectum vt poſſit pignori incumbere quouſqꝫ ſibi ſatiſfiat.in.l.j.§.per ſeruum.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.44.

2 Creditor cum venderet pignus ſi pactus ſit ꝙ quandocūqꝫ vellet reſtituere pretium teneretur emptor retrouendere poterit tamen debitor agere vt creditor ſibi cedat.in.l.ſi cum venderet.numero.4.ff.de pigno.act.fo.82.

Creditor ꝙ non poterat hoc pactum remittere inuito debitore.ibideʒ.numero.5.

8 Creditores ſi offerant ſe daturos dilationeʒ ne debitor cedat bonis nō cogitur debitor talē dilationem acceptare ſi non vult ſed potius velit cedere.bo.in.l.ſi.nu.2.C.qui bo.cedere poſ.fo.151.

Si detur dilatio ipſi debitori an tunc teneatur dare fideiuſſores de ſoluendo adueniente termino et ſi non ſoluat an poterit incarcerari vel cedere bonis.ibi.nu.1.et.3.

2 Creditor ſi fecit condemnari vnum ex duobus reis debendi non tamē facta ſit executio poterit agere contra alium.in.l.ſi ego decem.nu.11.ff.ſi cer.pet.fo.21.

5 Credulitatis cauſam iuſtam habet qui cedit ſuo procuratori vel ſeruo de eo quod commiſerat illi fiendum.in.l.quod vulgo.numero.2.ff.pro empto.fo.71.

Quid ſi credat alteri cuicumqꝫ qui videatur fidedignus.ibidem.

2 Credere idem eſt quod fidem habere.in.l.j.nu.12.ff.ſi cer.pet.fo.2.

4 Non eſt imputādnm alicui ſi crediderit cui erat veriſimiliter credendū in.l.titio fundus.nu.3.ff.de condi.et demon.fo.91.

1 **Credulus** propter publicam vocem et famam ꝙ excuſetur in.l.j.§.dolū.nu.2.ff.de eo per quē fac.eſt.fo.41.

1 Credulitas nimia excuſat a dolo.in.l.j.§.dolum.nu.5.ff.de eo per quē fac.eſt.fo.41.

7 Credulitas reſultat ex perfecta probatione.in rubr.nume.5.C.de proba.folio.179.

7 **Criminoſi** ſi dimittuntur impuniti turbantur gaudia ⁊ letitie hominū.in.l.nemo.nu.4.C.de epiſco.audientia.folio.22.

2 Criminoſus vel particeps non meretur premium pro indicatione etiā ſi miſſum ſit preconium ꝙ qui reuelauerit tale maleficiuʒ habeat certū premium et ſi recipit ꝙ teneatur reſtituere danti.in.l.idem et ſi.§.ſi tibi nu.2.ff.de condi.ob tnr.cau.fo.45.

4 Criminoſus ſi ſubijcit accuſatorem ⁊ facit ſe accuſari in curia vbi ponitur minor pena per hoc nō liberatur quominus poſſit accuſari in alia curia vbi minor pena imponiť licet de delicto eiuſdē hominis pluries queri nō debeat.in.l.ſi ſeruus plurium.§.ſi quis.nu.6.ff.de leg.j.fo.25.

7 Criminoſus quādo ducitur ad iuſtitiam ſi obuiat alicui cardinali an ille cardinalis poſſit illum liberare.in.l. addictos.numero.9.C.de epi.audi.folio.23.

1 Criminis perſecutio non poteſt fieri per procuratorem ſed generaliter conſtitutus admitetur ad opponendas exceptiones nō tangentes crimen.in.l.ſeruum.§.publice.nu.10.ff.de procur.fo.96.

7 Crimen quod cōmittitur culpa ⁊ non dolo ita poteſt puniri criminaliter pena applicanda fiſco et ſic pecuniaria ſicut quando committitur dolo nō tamen punitur corporaliter propter culpam.in.l.j.nu.2.C.vbi ſena.vel clariſ.ciuiliter vel criminaliter cōue.fo.138.

3 Crimen leſe maieſtatis non extinguitur morte et poteſt proceſſus inchoari poſt mortem quantum ad damnandum memoriam ⁊ quantuʒ ad confiſcationem bonorum.in.l.pantonius.§.rei.nu.2.ff.de acqui.here.fo.115.

7 Crimen poteſt eſſe et tamen impunibile.in.l.decuriones.nu.4.ex quibus cau.infa.irro.fo.68.

7 Crimen et reatus excludit omnem honorem:intellige poſtꝙ̄ eſt probabatum.in.l.j.nu.6.C.vbi ſena.vel clariſ.ciuili.fo.138.

7 Crimen leſe maieſtatis nō ſolum committitur aduerſus principeʒ vel papam ſed etiam aduerſus inferiores dominos terrarum per eorum ſubditos et quando ſeu qualiter committatur.in.l.nemo.nume.6.C.de epiſ.audi.fo.23.

1 Quādo de crimine agitur ciuiliter tūc agitur per modum actionis ſed quando criminaliter tūc per accuſationem.in.l.ſeruuʒ quoqꝫ.§.patronus.nu.2.ff.de procur.fo.96.

7 Crimina eccleſiaſtica que ſint et quis iudex de eis cognoſcat in aut.clericus.nu.5.C.de epi.et cle.fo.19.

8 Crimen conſiſtens in non faciendo non poteſt imputari minori.xxv.annis:et a pena talis criminis minor ipſo iure conſeruatur illeſus:nec indiget reſtitutione.in.l.minoribus.nu.2.C.de his quib.vt indi.fo.79.

7 Crimina ordinaria que dicantur et que extraordinaria:⁊ quando quilibet admittatur ad accuſandum:et quando pena pecuniaria impoſita pro crimine applicetur fiſco.in.l.j.nu.3.C.vbi de cri.agi opor.fo.134.

3 Crimen capitale dicitur quando pena que imponitur perimit ſtatum hominis.et in quo conſiſtat ſtatus hominis.in.l.eius qui.§.ſi cui.nu.2.ff.de teſta.fo.38.

1 Crimen quando dicatur notorium.in.l.ictus fuſtium.nume.3.ff.de infa.folio.79.

2 Crimen publicum non efficitur quando per ſtatutum de aliquo crimine priuato imponitur aliqua pena capitalis ſolita imponi pro crimine publico.in.l.cum ſeruus.nu.11.ff.de condi.cau.data.fo.44.

2 **Culpa** quid ſit et an dolū cōprehendat.in.l.quod nerua.nu.2.ff.depoſi.fo.117.

Culpa lata eſt nō facere illud quod quilibet alius facit vel facere ſolet.ibidem.nu.5.

Culpa leuis eſt non facere illud quod diligens paterfa.faceret ⁊ leuiſſima eſt quod diligentiſſimus faceret.ibidem.nu.6.

6 Culpa interdum toleratur in facto proprio ⁊ in ſui preiudiciū que non toleraretur in preiudiciū alterius.in.l.j.nu.8.ff.de ſolu.fo.73.

3 Culpa quando poſſit imputari marito quare nō exegit ab eo qui promiſit dotem vt teneatur ad reſtitutionem ac ſi exegiſſet. in.l.nupta.§.quoties.nu.2.ff.ſolu.matri.fo.23.

2 Culpa quando eſt ordinata ad caſum:quia ex illa poſſit caſus cōtingere tenetur quis de caſu:al's ſecus.in.l.ſi.§.ſi ea.nu.2.ff.ad legem rhod.de iactu.fo.91.

2 Culpa leuiſſima eſt non facere illud quod diligentiſſimus paterfamił.faceret.et quid ſit leuis vel lata culpa.in.l.in rebus.numero.2.ff.commodati.fo.79.

2 Culpa quādo preceſſit caſum non dicitur proprie caſus fortuitus.in.l.in rebus.nu.4.ff.cōmo.fo.79.

1 Culpa quando non noceat quando propter eam caſus nō euenit:⁊ an committatur ſtipulatio.in.l.ſi eum.§.qui iniuriaruʒ.nume.3.ff.ſi quis cautio.folio.47.

2 Culpa hominis ſcilicet ſerui commodati cum re quare non ita excuſat cōmodatariū ſicut dolus.in.l.ſi vt certo.§.ſiue rogaſti.numero.7.ff.commodati.folio.76.

4 Culpa ex parte conductoris quot modis poſſit committi.in.l. videamus.nu.2.ff.loca.fo.128.

2 Culpa leuis venit in contractu locationis et conductionis qui celebratur gratia vtriuſqꝫ vt fullonis vt habeat mercedē et domini vt habeat operas fullonis.in.l.ſi fullo.nu.2.ff.de condi.ſine cauſa.fo.61.

1 Culpa lata futura poteſt remitti ſicut ⁊ leuis vel leuiſſima.in.l.ſi vnus §.illud nulla.nu.2.ff.de pac.fo.69.

7 Culpa lata in quo differat a culpo latiori.remiſſiue.in.l.j.numero.2.C.depoſiti.fo.220.

2 Culpa lata in penis criminalibus nō ſemper equiparatur dolo.in.l.in actionibus.nu.14.ff.de in lit.iur.fo.37.

2 Culpa vnius ex correis quando preponderat qualiter et inꝙ̄tum debeat actio cedi alteri ſoluenti ⁊ qui ex facto alterius conuenitur ⁊ an ſine ceſſione habeat vtilem.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus. numero.22.ff.cōmodati.folio.77.

4 **Cumulatio** non admittitur quādo ſunt plures actiones que electione tollūtur ⁊ quādo.in.l.cū filius.§.varijs.nu.1.ff.de leg.ij.fo.64.

6 Cumulatio an admittatur quādo due actiones ſic ſe habent vt lata ſententia cōdemnatoria in vna facta executione obſtaret exceptio rei iudi.in alia an admittatur cumulatio.in.l.cum querebatur.nu.2.ff.iudicatū ſolui.folio.96.

1 **Curator** ad litem poteſt ante litem conteſtatam libere reuocari ſicut procurator et poſt litem conteſt.cum cauſa.in.l.ſi quis cum.§.iulianus.nu.4.ff.de procura.fo.94.

1 Curator poteſt dari abſenti ſicut etiam abſens poteſt dari curator preſenti:⁊ an iudex ex officio debeat dare ſicut furioſo vel ꝓdigo.in.l.mutus.§.is qui.nu.3.ff.de ꝓcura.fo.101.

1 Curator datus hereditati iacenti poteſt res hereditarias alienare que ſeruando ſeruari non poſſunt et ſibi ſoluere.in.l.debitor.nu.3.ff.de negotijs geſtis.fo.117.

8 Curatorem habens maior pupillo:an poſſit teſtari ſine licentia curatoris ꝙ ſic nec equiparatur pupillo quo ad hoc.in.l.ſi frater.nu.5.C.qui teſta.fa.poſ.fo.38.

3 Curator furioſi ꝙ poſſit adire vt ſit aditio iuris.in.l.inſtitutus.§.in libris.nu.2.ff.de acqui.here.fo.109.

7 Curator an poſſit dari in teſtamento.in.l.curatorem.nu.2.C.de nego.geſtis.fo.77.

8 Curator et etiam tutor ad litem pupilli vel adulti conſtituit actorem ante litem conteſtatam poſt vero etiam procuratorē.in.l.ſi actor.nu.2.C.de appellationibus.fo.144.

Qd̄ conſtituat cum decreto iudicis ibidem.

Qd̄ poſſit etiam conſtitui a iudice ad requiſitionem tutoris vel curatoris.ibidem.

5 Curator in quo caſu datur bonis preſentis et viuentis.in.l.a diuo pio.nu.3.ff.de re iudi.fo.78.

6 Curatoris autoritas non ſufficit pupillo ad adeundum hereditatem ſed adulto ſic.in.l.cum in vna.§.tutor.nu.2.ff.de appel.fo.107.

7 Curator poteſt dari non ſolum hereditati que eſt quid vniuerſale ſed etiam alicui rei ſingulari.in.l.ſi.§.ſin autem.numero.6.C.de bo.que libe.folio.120.

6 Curator poteſt dari ad vnum actum.in l.⁊ ſi ad ſpecies.nu.1.ff.rem pupil.ſal.fore.fo.94.

4 Curator quibus caſibus non poſſit autorari etiam quo ad extraneum in.l.j.§.fuit queſituʒ.nu.2.ff.ad treb.fo.113.

3 Curator datur in bonis viuentis quando abeſt ex iuſta cauſa vel ignoratur vbi ſit nec aliter cōtra eum ad venditionem per ipſos creditores in.l.ſi quis.§.et ideo.nu.8.⁊.9.ff.de here.inſti.fo.74.

1 Curatoribus pluribus datis ſimul ad litem ſi non fuit dictum ⁊ quemlibet eorum inſolidum an cēſeantur inſolidum dati.in.l.pluribus.nu.9.ff.de procur.fo.95.

5 **Curia** poſita inter duas domos eſt cōmunis pro diuiſo.in.l.ij.§.apud labeonē.nu.3.ff.de aqua plu.arcen.fo.25.

6 Curioſus non debet eſſe quis de factis alienis.in.l.doli mali.nu.5.ff.de noua.fo.71.

1 **Cuſtos** carceris punitur eadem pena quo carceratus ſi eius dolo vel culpa aufugit.in.l.fideiuſſor.§.in fideiuſſorē nu.§.ff.qui ſatiſd.cog.fo.34.

7 Sacriſte quorum cuſtodie ſunt res commiſſe poſſunt agere pro earum recuperatione ceſſantibus alijs implorando officium iudicis idem in alijs quibus cōmiſſa ſit rei cuſtodia. in.l.ſancimus nemini.nu.3.C.de ſacroſanc.eccle.folio.12.

3 Deputatus ad cuſtodiam caſtri pro certo tempore ſi ipſo elapſo requirat dominum ꝙ recipiat caſtrum ſuum et ille negligat et poſtea perdatur non tenetur niſi de dolo vel lata culpa ⁊ quid ſi dominus nō fuiſſet in mora.in.l.ſi mora.nu.7.ff.ſol.ma.fo.11.

Circa hominem regulariter nō tenetur quis de cuſtodia quia ſcit ſe cuſtodire niſi ratione etatis vel ex forma commodati appareat de cōtrario eſſe actum.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndum.nu.10.ff.cōmo.fo.75.

1 Cuſtos carceris nō debet captum relaxare ſine licentia iudicis.in.l.neqꝫ im.§.qui in ius.nu.2.ff.de in ius vo.fo.30.

3 Cuſtodiri diligentius debet qui eſt in cauſa condemnationis et ecōtra qui eſt in cauſa abſolutionis pōt ſine culpa latius cuſtodiri.in.l.ſi quis §.eius.nu.4.ff.de iniuſt.rup.et irri.teſta.fo.63.

2 Cuſtodis poſitione facta a deponente quando liberetur depoſitarius a cuſtodia.in.l.ſi vt certo.§.ſi de me.nu.2.ff.commo.fo.76.

### ¶De litera.D.

5 **Damnum** dare alicui ſi cōtingat aliquē ſtipēdiarium pōt damnum paſſus petere ꝙ capitaneus faciat omnes cōparere coram ſe.in.l.cum ſi exhibuiſſent.nu.3.ff.de publi.fo.29.

2 Damnū cōtingens ex humore preſtito parieti domus locate per terram appoſitam per actionē ex locato purgatur.in.l.qui domum.nu.2.et.3.ff.loca.fo.137.

4 Damnatur aliquis et omnes deſcendētes eius vel liberi vſqꝫ in tertiā generationem propter crimen leſe maieſtatis an etiam baſtardi naturales vel ſpurij intelligantur damnati.in.l.ex facto.§.ſi quis.nu.4.ff.ad treb.fo.120.

2 Damnum non extrinſecum non conſideratur ratione temporis etiam in cōtractibus bonefidei.in.l.quod ſi epheſi.nume.3.ff.de eo quod cer.lo.fo.68.

4 Damna cōtingentia in rebus hereditarijs ante diem fideicommiſſi cedētis ſupplētur ex fructibus perceptis iudicio teſtatoris.in.l.balliſta filium.nu.2.ff.ad treb.fo.127.

2 Damnū nominis debitoris effecti nō ſoluēdo ꝑtinet ad adminiſtratorē qui in agēdo fuit negligēs.in.l.periculum.nu.1.ff.ſi cer.pet.fo.17.

2 Damnum intolerabile quando dicatur et quādo dicatur ſterilitas.in l.ex conducto.§.ſi vis.nu.5.ff.loca.fo.129.

5 Damnum qui recepit habet interdictum de ruderibus tollēdis vt tollantur vel pro derelicto habeātur.in.l.pretor ait.§.vnde queritur.nu.5.ff.de dam.infec.fo.13.

2 Damnum ſatis dicitur ille pati cui aufertur quod ſibi placet licet damnum pecuniarium non ſentiat.in.l.cuʒ ſeruus.nu.13.ff.de cōdictio.cau.data.folio.44.

7 Damnum recipere an dicatur ille qui perdit quaſi debitū.in.l.ſi emancipata.nu.3.C.de iuris et fac.igno.fo.28.

3 Damnum quando habet originem a lucro iuris ignorantia non prodeſt in damnis vitādis ſicut nō prodeſt in lucris querēdis.in.l.ſi duo.nu.3.ff.de acqui.here.fo.104.

7 Damnum paſſi an ſit in electione an agat contra dominū ciuiliter:an accuſet ſeruum criminaliter.in.l.ſi ſeruum.nu.3.C.de noxa.fo.177.

6 Damnum omne quod contingeret ex ruina domus ſi promiſiſti emēdare intelligitur de illo quod contingeret vitio operis vel ſoli.in.l.in conuentionalibus.nu.2.ff.de verbo.obli.fo.19.

2 Damnū ſi dediſti in re pignorata tibi cum incepiſti mihi teneri pignoratitia licet illam poſtea dem tibi inſolutum remanes tamē obligatus ad illud ītereſſe etiā ſi illa res a te euincatur.in.l.eleganter.nu.10.ff.de pigno.act.fo.84.

5 Damnum quando contingit ante cautionem interpoſitã an poſſit agi preciſe ad emendationem damni.in.l.ſi finita.§.eum tamen.nu.3.ff.de dam.infec.fo.19.

Alij quatuor caſus in quibus poteſt agi preciſe ante cautionem interpoſitam.ibidem.nu.4.⁊.5.

2 **Dare** compellitur preciſe qui tenetur ad dandum indiſtincte.in l.j.nu.5.ff.de act.emp.et vendi.fo.117.

Dare qui tenetur taliter dare tenetur ꝙ auferri nõ poſſit:⁊ ſic tradẽdo nõ liberatur niſi caueat de euictione.et quid operetur talis cautio licet poſſit adhuc res euinci.in.l.fina.numero.10.ff.de cõdi.cau.da.fo.44.

4 Dare non dicitur qui remittit ⁊ quid ſi pecunia eſt parata ſolutioni.in l.iulianus.nu.2.ff.de condi.demonſtra.fo.86.

2 Datum ob cauſam in contractu tranſactionis non poteſt ex capite penitentie repeti re integra:licet ſecus ſit in alijs contractibus innominatis.in.l.dedi tibi.nu.4.ff.de cõdi.cau.data.fo.37.

2 Datio ordinata ad factum ꝙ reputetur ꝓ facto et factũ cuius finis eſt datio,reputetur datio.in.l.naturalis.§.ꝙ ſi faciam.nu.2.ff.de preſcrip.verbis.fo.141.

2 Datum tibi ob cauſam implendam per tertium et non impleatur vel vt aliquid cõtingat:⁊ illud nõ euenerit poteſt repeti per cõdictionẽ ob cauſam.in.l.j.§.ſi parendi.nu.4.ff.de cõdi.cau.da.fo.37.

2 Datio inſolutum habet vim emptionis ⁊ venditionis.in.l.eleganter.nu.2.ff.de pigno.actio.fo.84.

2 Datuꝫ ob turpem cauſam iam impletam non repetitur tanq̃ ſpõte donatum.in.l.j.§.ob rem.nu.3.ff.de condi.ob tur.cau.fo.45.

2 Datum heredi putatiuo gratia cõditionis implẽde an et a quo poſſit peti hac actione.in.l.et iam.§.quod ſi quis.nume.4.et.6.ff.de petitio.hereditatis.fo.162.

2 Datum ob cauſam de futuro ſicut nõ poteſt repeti ſi cauſa fuit ſecuta.ita ſi nondum eſt ſecuta et poſtea ſequi niſi recipiens fuit in mora implendi et tradens re integra poteſt penitere.in.l.non omnis.nu.6.ff.ſi certum peta.fo.12.

7 Dato ꝙ non expedit ſequitur ꝙ non oportet.in.l.de cõtractu.nu.2.C.de reſcin.vendi.fo.228.

7 Datum gratia conditionis implende an computetur in quartam trebellianicam vel falcidiam ſeu legitimam.in.l.filium queꝫ.nu.4.5.⁊.7.C.famil.heriſcun.fo.172.

1 Datum gratia conditionis implende hodie non imputatur in legitimam.in.l.papinianus.§.ſi conditioni.nu.2.ff.de inoffi.teſta.fo.149.

4 Datio quando eſt principaliter in conditione factum ſecundario tunc inſpicitur potius datio q̃ factum.in.l.cum ſeruus.nu.4.ff.de condi.et demonſtratio.fo.93.

2 Datio. In datione inſolutuꝫ ſi fuit actum expreſſe ꝙ non diſcederetur ab obligatione prima niſi res fieret accipiẽtis tunc ſecuta euictione poteſt creditor redire ad actionem primam.in.l.eleganter.nu.8.ff.de pig.actione.fo.84.

4 Datum gratia conditionis implende ꝙ non ſit hereditarium computatur tamen in trebellianicã.in.l.qui heredi.§.cum heredes.nu.3.ff.de condi.et demon.fo.86.

2 Datum ob cauſam dotis poteſt ex penitentia repeti ab eo qui dedit ſi res eſt integra non ab eius herede.in.l.ſi pecuniaꝫ.nu.3.4.12.⁊.18.ff.de cõdi.cau.da.fo.39.

1 Datio ſi eſt in obligatione principali tunc niſi totum detur cõmittitur ſtipulatio penalis inſolidum et exigitur non ſolum contra principaleꝫ ſed ⁊ contra heredes qui dederunt pro parte ſua ſi vnus non dedit pro partibus hereditarijs.in.l.ſi ſeruus.§.ſi plurium.nu.7.ff.ſi quis cautio.fo.47.

3 **Debitor** meus ex contractu vel quaſi mecum celebrato non poteſt me inuito liberari volẽdo mihi cedere actionem contra debitorem ſuum et ipſum dare inſolutum ſecus ſi teneatur mihi propter hoc ſolum ꝙ habet cõtra alium actioneꝫ.in.l.ſi maritus.nu.3.ff.ſolu.ma.fo.29.

2 Debitum contractum per filium vel ſeruum quare dicitur onus peculij.in.l.frater a fratre.nu.8.ff.de condi.indebi.fo.52.

4 Debitum per errorem ſolutuꝫ quo caſu non repetatur.in.l.codicillis nu.4.ff.de leg.ij.fo.70.

2 Debitor in quem vel in quantitate ſoluens procuratori qui nunq̃ habuit mandatum nõ liberatur ⁊ quid in debitore certe ſpeciei.in.l.ſi procuratori.nu.8.ff.de condi.cau.da.fo.43.

3 Debitor ex cauſa neceſſaria.i.ex diſpoſitione legali que ipſum inuituꝫ obligat videtur in dubio relinquere animo compẽſandi cum tali debito ſecus quando ex cauſa voluntaria vt ex contractu vel quaſi.in.l.ſi cũ dotem.§.ſi pater.nu.2.ff.ſol.ma.fo.16.

2 Debitum pure ſi cõſtituatur ſub conditione an poterit agi actione prima que erat pura.in.l.ad quod.nu.2.ff.de cõſti.pecu.fo.73.

2 Debitum quo tenetur ſeruus domino compenſatur cum dolo cõmiſſo per dominum vſq; ad concurrentem quantitatem.in.l.ſi ſemel.nu.2.ff.de pecu.fo.101.

2 Debitor pro quo mulier interceſſit conſeruat eam indemnem tradẽdo ſibi pecuniam quam pro eo promiſit nõ habet mulier exceptioneꝫ velleiani et quid ſi eam aliter conſeruat indemnẽ.in.l.ſi mulieri.nu.2.ff.ad velleia.fo.108.

4 Debitor non conſtituitur in mora per interpellationeꝫ licet incontinẽti nõ ſoluat ſed cum aliquo interuallo.in.l.j.§.iteꝫ ſi ita.nu.2.ff.ad leg.falc.fo.97.

1 Debitor ex cõtractu vel quaſi vel in diem vel ſub cõditione cogitur ex legitima cauſa cauere de ſoluendo adueniente die vel conditione ⁊ que ſit iuſta cauſa.in.l.inter omnes.nu.2.ff.qui ſatiſ.cog.fo.38.

6 Debitor an liberatur indiſtincte ſi res debita pereat ante moram debitoris.in.l.ſi ſeruum.nu.2.ff.de ver.obli.fo.28.

7 Debitor meus in centum ſi non poterat ſoluere partem debiti me inuito ⁊ decedat duobus heredibus relictis an vnus ex eis poterit mihi inuito ſoluere partem ſuam tantum.in.l.ſiue pro fratre.nu.3.C.de nego.geſt.fo.77.

1 Debitor ſoluens procuratori virtute directe actionis ꝙ liberetur non tamen cogitur ſoluere.in.l.ſi procurator.nu.5.ff.de procur.fo.93.

8 Debitorem meum receptãs ne poſſim ab eo exigere an teneatur mihi ad omne debitum.in.l.ſi.nu.2.C.de ope.liber.fo.15.

8 Debitor tuus ſi ſum et per nuntium meum mitto tibi quod debebam et nuntius intercipit in ſui vtilitatem cõuertendo an ſim a te liberatus in.l.ſi is cui.nu.4.C.de furtis.fo.8.

3 Debitor in diem delegatus alteri ſi promittat per iſta verba ꝓmitto ꝙ tali debeo cenſetur promiſiſſe ſub eadem die.in.l.ſi prior.nu.3.ff.ſol.ma.fo.24.

1 Debitore inuito ꝙ poſſit quis pro eo ſoluere et liberare creditore volẽte et etiã iudicium ſuſcipere animo nouandi.in.l.tale pactum.§.poſt diuiſionem.nu.3.ff.de pact.fo.73.

8 Debitor ſi liberauit debitorem ſuum in fraudem creditoruꝫ an reſciſſa liberatione infra annum poſſit talis liberatus conueniri niſi quatenus facere põt ⁊ nõ vltra.in.l.ſi.nu.2.C.de reuocã.his que per frau.fo.153.

6 Debitor ſi offert non ſolum ſortem ſed etiam emolumẽta que creditor haberet ſi ſolueretur in loco et termino appoſito in ſtipulatione an creditor compellatur recipere in alio loco et ante terminum.in.l.qui rome nu.3.4.⁊.5.ff.de ver.obli.fo.37.

4 Debita ſua ſi quis mandauit ſolui et addidit pro exoneratione cõſciẽtie an ſint ſoluẽda debita preſcripta.in.l.quibus.§.dominus.nu.2.ff.de condi.et demon.fo.85.

1 Debitor prelature vel beneficij non tenetur ſoluere quando probabiliter dubitat an petens ſit prelatus vel habeat ius in beneficio niſi foret in quieta poſſeſſione.in.l.ſi debitor.nu.3.ff.de peti.here.fo.167.

5 Debitor vere non poſſidet rem pignorataꝫ ſed fingitur poſſidere quo ad effectum.remiſ.in.l.j.§.per ſeruum.nu.3.ff.de acqui.poſ.fo.44.

2 Debitum ex vna cauſa quo caſu conuertatur in alteram licet nõ ſit parata ſolutioni.in.l.eleganter.nu.5.ff.de pigno.act.fo.84.

2 Debitor ex vna cauſa ſi credens ſe teneri ex altera ſoluit non repetit:⁊ quid ſi ex nulla cauſa erat debitor.in.l.ſi non ſorteꝫ.§.libertus.nu.7.ff.de condi.indebi.fo.50.

6 Debitor an euitet penam propter prorogationem termini.in.l.cum ſtipulatus.nu.2.ff.de ver.obli.fo.33.

2 Debitor tuus ſoluendo alteri tuo nomine recipienti:ſed nullum mandatum habenti:et cui poſtea te eidẽ ſucceſſiſti liberatur:et quando nõ tenearis ratificare.in.l.ſolutum.§.ſolutam.nume.2.ff.de pignoratitia actione.fo.31.

2 Debitor meus tibi ſoluẽdo de mãdato meo eſt a me liberatus:et quid ſi tunc ſolum promittat.in.l.ſi me et titiũ.nu.24.ff.ſi cer.peta.fo.17.

2 Debitores ſoluentes procuratori reuocato ſi ignorant reuocationem liberatur:⁊ quid ſi nunq̃ habuit mandatũ:ſed credunt ipſum habuiſſe in.l.eius qui.nu.8.et.9.ff.ſi cer.pet.fo.20.

An liberentur ipſo iure:an ope exceptionis.ibidem.nu.9.

6 Debitor licet teneatur ex natura obligationis rem debitam nõ interuenire:tamen ex iuſta cauſa ſuperueniente poteſt hoc facere impune.in l.qui ſeruum.nu.2.ff.de verb.obli.fo.29.

2 Debiti pars vbi poteſt peti non debet peti tanq̃ promiſſa vel principaliter debita:ſed tanq̃ de maiori ſumma.in.l.quidã.nu.11.ff.ſi certum petatur.fo.13.

6 Debitor quando decedit ſine herede an liberet̃ fideiuſſor de rigore.in l.ſtichum autem.§.tametſi.nu.2.ff.de ſolu.fo.86.

2 Debitori meo ſi mandaui ꝙ tibi ſolueret tunc ſtipulando ab illo non inducitur nouatio:nec ille a me liberatur.i.l.ſi me et titij.nu.4.ff.ſi certum petatur.fo.17.

4 Debita legalia ducũtur quaſi debita vt legitima filij et dos.in.l.que ſi deicom.nu.4.ff.de lega.ij.fo.68.

Qđ iſta quaſi debita non ſint ita fortia ſicut vera debita.ibidem.

1 Debitum.pro debito conditionali quando pendente cõditione poſſit agi et quando etiam executio geri.in.l.non quẽadmodum.nu.6.ff.de iudicijs.fo.134.

2 Debeo tibi decem ⁊ ſolutio venit fienda de certo corpore pecunie vel fructuum:et de illa pecunia vel fructibus dono tibi tantum ꝙ ſufficiat ad debitum videor donare animo compenſandi cum debito:et quid ſi de certo corpore nõ eſſet fienda ſolutio.in.l.frater a fratre.nu.29.ff.de condictione indebiti.fo.54.

4 Debitor cum ſoluit ſi dicat ſoluo cẽtũ in quibus tm̃ tibi teneor ⁊ creditor mihi dicat ꝙ teneat̃ in plus:tamen non preiudicat ſibi quominus poſſit agere ad illud plus ſecus ſi creditor dixiſſet debitorem teneri in centum tãtuꝫ.in.l.lucius.§.heres eius.numero.2.ff.ad trebellianum.folio.140.

2 Debitor poteſt mihi auferre ius pignoris transferendo materiã obligatã in ſpecie q̃ nõ ſic põt mihi auferre alienã rẽ obligatam.in.l.ſi conuenerit.§.ſi quis.nu.4.ff.de pigno.act.fo.83.

Debitor ſi nõ eſſet ſoluẽdo an in ſubſidiũ poſſit agi hypotecaria pro ſpecie confecta ex materia obligata ⁊ qualiter debitor teneat̃ pignoratitia contraria.ibi.nu.5.⁊.6.

Debitum ciuile ⁊ naturale per exceptionẽ eliſum dicitur magis inefficax cum de ipſo non poſſit obijci compenſatio q̃ debitũ naturale tm̃:ꝙ nunq̃ fuit coniunctũ cum ciuili ⁊ de illo poteſt obijci.in.l.quecũq;.nu.2.ff.de compenſa.fo.112.

2 Debitum duobus reis credendi ſi contractũ ſit de pecunia vnius tm̃ ⁊ debitor illi ſoli ſuccedat liberat̃ ab altero.in.l.frater a fratre.nu.22.ff.de condi.inde.fo.54.

6 Debes mihi decem poſſum petere quinq; ⁊ an ad petitionem ſuam poſſim cogi totam ſummam petere.in.l.cum debitore.nu.2.ff.rem ra.haberi.fo.100.

2 Debitores ſoluentes prelato intruſo nullum ius habente in prelatura qñ liberentur.in.l.iuſiurandum.§.pupillus.nume.11.ff.de iureiurã.folio.27.

7 Debitum ex futura cauſa cõuertatur in mutuũ ⁊ illa nõ ſequat̃ an habeat locum exceptio non nume.pecu.vel cauſe non ſecute.in.l.aduerſus.nu.2.C.de non nu.pecu.fo.208.

6 Debitor ꝑ ſeipſum offerendo conſignãdo ⁊ deponẽdo ſi creditor non vult recipere liberatur ipſo iure ac ſi ſoluiſſet incontinenti ⁊ qđ ſi aliquis tertius hoc facit pro debitore.in.l.ſolutionẽ.nu.3.ff.de ſolutioni.folio.76.

2 Debitor pignorans ſeruum quẽ inceperat ponere ad artificiuꝫ ad diſcendum dicitur tacite voluiſſe ꝙ etiam creditor ita faciat.in.l.ſi ſeruꝰ.nu.2.ff.de pigno.act.fo.85.

Debitoris vel dñi voluntate dicitur facere faciẽs illud qđ dñs vel eiꝰ debitor facere incepit.ibi.nu.3.

2 Debitor quantitatis ſoluẽs alteri q̃ vero creditori nõ liberat̃ cedendo actionem vero creditori licet non fuerit in dolo vel culpa.ſecus in debitore certe ſpeciei.in.l.cum fundus.§.ſeruum tuũ.nu.10.ff.ſi certuꝫ peta.fo.16.

4 Debitor reipublice licet habeat vnde ſoluat nõ poteſt iniuncta edibꝰ ſeparare vt vendat ⁊ ſoluat.in.l.cetera.§.hoc ſenatus.nu.1.ff.de leg.j.folio.20.

6 Debitor per ſolutionẽ nunq̃ liberat̃ ipſo iure qñ dominium rei ſolute ab eo non recedit.in.l.cum quis.ſi debitorem.numero.6.ff.de ſolut.folio.78.

6 Debitor q tradidit ſtatuliberum ſi repetat per condictionẽ indebiti ꝙ poteſt nõ eſt liberatus an creditor poterit retinere loco pignoris quouſq; alius homo recte ſoluatur.in.l.cum quis.§.qui hominem.nu.2.ff.de ſolu.fo.79.

1 Debitor non liberatur interitu ſpeciei ꝯtingente facto debitoris etiã ante moram ⁊ illud factũ pro mora habetur.in.l.ſi euꝫ.§.homo.nu.2.ff.ſi quis cautio.fo.47.

7 Debitor meus in diem vel ſub ꝯditione:ꝙ teneat̃ mihi ſatiſdare de ſoluẽdo aduenĩete die vel ꝯditione iuſta cauſa ſubſiſtente.in.l.ij.nu.3.⁊.5.C.de here.vel act.vendi.fo.226.

6 Debitor meus ſi efficiat̃ non ſoluendo anteq̃ ſoluat.lꝫ tibi creditori meo feciſſet promiſſionẽ an damnũ erit meum.in.l.ſi debitorem.nu.3.ff.de noua.fo.71.

1 Debitor qui tp̃e contracte obligationis erat eiuſdem cõditionis ⁊ ſtatus vt eſt nunc lꝫ pauper:non tñ poteſt vt ſuſpectus capi.in.l.arbitro nu.8.ff.qui ſatiſda.cog.fo.37.

1 Debitor qui ſoluit non põt cõpellere creditorem ad faciendũ ſibi generalem quietationem de omni eo in quo ſibi tenet̃ niſi de eo qđ ſoluit in.l.aquiliana.nu.3.ff.de tranſac.fo.79.

1 Debes trecẽta an vt poſſim te ꝯuenire coram magiſtratu municipali poſſim a te petere.xl.tm̃ hac intentione vt ſi obtineam iterũ petã alia xl.corã eodem.in.l.ſi idẽ.nu.5.ff.de iuriſ.om.iu.fo.20.

2 Debitoris res ſi occaſione illius debiti peruenit ad manuꝫ creditoris lꝫ non ſit obligata ꝓ illo debito põt detineri quouſq; illud ⁊ etiã aliud debitum ꝓ quo erat obligata ſoluat̃.in.l.ſi non ſortem.§.ſi cẽtũ.nu.5.ff.de condi.inde.fo.49.

5 Debitorem meum ſi liberaui per pactum gratis vel per acceptilationem:an dicatur ꝓprie donatio ⁊ requiratur inſinuatio.in.l.j.nu.5.ff.de dona.fo.32.

2 Debitor qui ſoluit pecuniã reprobã ſi poſtea ſoluat ꝓbam anteq̃ rehabeat reprobã poterit reprobã per condictionẽ ſine cã recuperare.in.l.eleganter.C.qui reprobos.nu.5.ff.de pigno.act.fo.48.

6 Debitor ſi ſoluit partẽ rei ꝓmiſſe an etiã cõmittatur ſtipulatio penalis in totum an pro parte non ſoluta.in.l.in executione.§.ſi ita ſtipu.nu.2.ff.de ver.obli.fo.27.

4 Debitor q nõ tenet̃ ad certum tp̃s lꝫ nõ habeat accedere ad creditorẽ tñ ille qui ſemel fuit in mora ſi vult purgare eã dꝫ ad creditorem accedere ⁊ etiã ille q vult actionẽ conſequi.in.l.tales cõditio.§.priſcus.nume.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.96.

2 Debitorem ſi quis liberauit ob cauſam qualr ꝓuideat̃ ei cã nõ ſecuta.in.l.ſi quis.nu.2.ff.de condi.cã da.fo.39.

7 Debitor ſi eſt abſens qualiter fiat venditio pignoris ſi dederat creditori licentiã vendendi.in.l.ſi cum militaribꝰ.nu.2.C.de reſtit.mil.fo.101.

2 Debitores illius cuius bona ſunt confiſcata habẽti ſoluere fiſco ⁊ illi ſoluendo non liberant̃.in.l.bona fides.nu.6.ff.de poſ.fo.117.

6 Debitor an liberetur per interitum vnius ex alternatiue debitis.in.l.ſi ex legati.nu.2.3.⁊.5.ff.de ver.ob.fo.12.

7 Debitor ſi ex forma ſtatuti poſſit capi pro debito an eccleſia non debeat talem defendere ſed ipſum exhibere.in rubri.nu.4.C.de his q ad eccle.confu.fo.24.

7 Debitor ſi ſibi nihil nocet tenet̃ aliqñ alteri promittere ad inſtãtiam creditoris.in.l.debitorũ.nu.3.C.de pac.fo.48.

3 Debitoris mei inſtrumẽtũ qñcumq; tibi trado ex aliquo titulo habili ad tranſlationem dominij vt ex renditione vel donatione vel ex titulo dotis videor tibi actionem cedere.in.l.meuiã marito.nu.2.ff.ſoluto ma.fo.31.

Quid ſi ſine tali titulo.ibi.

2 Debitor ſoluẽdo ſibi liberatur ex cõtractu celebrato cũ predone.in.l.ſi vrbana.nu.2.ff.de condi.inde.fo.57.

Debitor ex ꝯctu celebrato cũ predone ſi adhuc nõ ſoluit nõ poterit verus dñs agere contra illum debitorem niſi dñs ſit perſona priuilegiata vt miles vel eccleſia.ibi.nu.4.

4 Debitũ ex obligatione nouãte cenſet̃ deberi etiã ex nouata.in.l.cuꝫ filius.§.heres.nu.1.ff.de leg.ij.fo.64.

8 Debitoribus alicuius ſi fuit conceſſum per principeꝫ ꝙ nõ poſſint cõueniri a creditore vſq; ad quinquẽnium ⁊ inter duos ſit aliquis q erat obligatus ad ſoluendum poſt triennium qđ habebat ex conuentione.in.l.ſi.nu.4.C.de repu.here.fo.74.

2 Debitor ſi vni ex fideiuſſoribus tradidit pecuniam vt ſolueret creditori ⁊ ille nõ ſoluit ſi creditor ꝯueniat aliũ fideiuſſorẽ ⁊ ille hoc allegat ⁊ offerat ſe paratum oſtendere qs debeat prius conueniri.in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.nu.18.ff.cõmo.fo.77.

1 Debitor ad quãtitatẽ ſi poſſit etiã ꝓ illa q̃titate dare terrenũ tũc lite conteſt.ſuper pecunia tollit̃ facultas ſoluendi terrenũ.in.l.item veniũt §.idem recte.nu.2.ff.de peti.here.fo.162.

2 Qñ vnũ eſt in obligatione ⁊ aliud in ſolutione fauore debitoris:tunc ante li.cõteſt.ſup eo qđ eſt in obligatione debitor põt ſoluere id qđ eſt in ſolutione etiã inuito creditore ſed poſt lit.conteſt.non poteſt.in.l.ſꝫ adeſt.§.ſi dñs.nu.2.ff.loca.fo.130.

1 Debitor ſi iurauit nullã exceptionẽ obijcere ⁊ poſtea ſuperior ꝯceſſit ſibi dilationẽ tẽporalem an poterit eam exceptionẽ obijcere.in.l.ſi.nu.3.ff.qui ſatiſda.cog.fo.40.

2 Debitor dando pignori rem ereã ſi affirmauit auream an teneat̃ crimine falſi cum decepit creditorem remiſſiue.in.l.j.nu.10.ff.de pig.act.folio.80.

Debitor qui rem pignoratam ſed non traditã alteri vendidit ⁊ tradẽdo transfert dñium.in.l.ſi debitor.nu.2.ff.eo.

2 Debitor putatiuus ſi iuſſu mulieris tm̃ ignoranter ſoluit dotem pro futuro matrimonio ex non ſecuto dabitur mulieri repetitio ſoluti ſꝫ ſi vltra iuſſuꝫ ꝓmiſiſſet ipſe non mulier repetet.in.l.q ſe debere.nu.2.ff.de cõdi.cau.da.fo.41

Debitor verus ꝓmittẽs ⁊ ſoluens dotẽ ꝓ futuro matrimonio quare ipſo iure non liberetur a muliere ⁊ ipſe non ſecuto matrimonio repetit.ibi.nu.5.

4 Si quis nõ habeat in bonis niſi nomen debitoris ꝙ teneat̃ in.cccc.⁊ legauit illi liberationem ⁊ alij legauit.cccc.qualiter fiet diuiſio iſtius debiti inter ipſum debitorẽ ⁊ aliuꝫ legatariũ ⁊ heredem.in.l.querebatur nu.2.ff.ad.l.fal.fo.110.

Quid ſi teſtator non hꝫ niſi vnum fundũ quem leget titio.⁊.c.ſempronio.ibi.nu.3.

8 Debitores expulſi de ciuitate ſi fuerunt coacti ſoluere fiſco.an liberẽt̃ ab illo.in.l.ſi te bonis.nu.4.C.de iure deli.fo.64.

8 Debitor meus cum eſſet ſub vſuris ſi iudex te condẽnauit ad ſortem ⁊ etiã ad vſuras quouſq; ſolueris:⁊ ſic ad vſuras decurſuras durante quadrimeſtri an hec ſententia valeat.in.l.j.nu.2.⁊.4.C.de ſentẽ.que ſine cer.quanti.fo.134.

2 Debitor ſi vere ſoluit vni ex duobus reis credẽdi nõ tenebit̃ iſte cõicare alteri correo qñ debitũ fuerat ꝯctum pecunia iſtius cui ſit ſolutum in.l.frater a fratre.nu.19.ff.de condi.inde.fo.53.

1 Debitor ſi denegat reſtituere offerẽs ſe paratũ ſemper ſoluere vſuras an tunc poſſit conſtringi ad ſoluendum ſortem.in.l.item qr.nu.9.ff.de pactis.fo.56.

7 Debitores fiſcales qui ſoluerunt poſſunt petere a fiſco vel officialibꝰ

fiſci vt eis cōficiant ſcripturā de ſoluto ꝙ que dicitur apocha.in.l.illate.nu.2.de fide inſtru.fo.191.

Si non habent ſcripturam de ſoluto quia non fuit confecta ⁊ moleſtentur ad iterum ſoluendum poſſunt petere a fiſco edi librum fiſcalem in quo deſcribuntur ſoluentes ad exceptionem probandam vel fundandam ſicut debitores aliorum priuatorum.ibi.nu.3.

6 Debitor moroſus an teneatur de interitu ſi res debita fuiſſet eodē modo peritura penes creditorem.in.l.ſi procuratori.§.ſi poſt moram.nume.2.ff.de verb.obli.fo.25.

5 Debitor ſi curauit ſeruum debituʒ an recuperet expēſas a creditore.in l.ſi ſeruum.nu.5.ff.de verb.obl.fo.28.

7 Debitor quantitatis ad hoc vt ſoluēdo liberetur an requiratur ꝙ dominium pecunie transferat in creditorem.in.l. acceptam.nume.9.C.de vſur.folio.218.

1 Debitor liberatur ipſo iure per acceptilationem ſed propter errorem debet agi condictione ſine cauſa vt ſe reponat in priſtinaʒ obligationē in.l.ſi cum te ex.nu.3.ff.de pact.fo.76.

3 Debitor qui ſoluit creditori qui vniuerſaliter erat cōſumpturus in aliquem certum et determinatum malum vſum non liberatur ſecus ſi in incertum.in.l.ſi cum dotem.§.ſi poſt.nu.4.ff.ſol.ma.fo.16.

7 Debitor qualiter liberetur ſi poſt oblationem et depoſitionem de qua in.l.acceptam.C.de vſur.pecunia perdatur ⁊ an ope exceptionis ⁊ quid ſi ſola oblatio facta fuit ibidem.nu.4.⁊.9.fo.217.

8 Debitor fiſcalis vel reip.an poſſit cedere bonis.i.l.ij.nu.3.C.qui bo.ce.poſ.fo.150.

7 Debitum quod petitur ſi non eſt adhuc liquidatum poteſt reus apponere exceptionem compenſationis de alio debito non liquido ⁊ etiam de proprio non liquidando.in.l.ſi velut.nu.5.C.de compenſa.fo.214.

2 Debitor hominis in quem ſi credens ſe preciſe teneri ad Stichum cuʒ dederit repetere pōt ⁊ ī quibus ſit ſimilis ei qui hominē aut decē ꝓmiſit.in.l.cū is qui.§.qui hominē.nu.2.ff.de cōditio indebiti.fo.51.

Debitor in obligatione alternatiua credens ſe poſſe compelli ad alterā ſi illam tradat non repetit.ibi.nu.3.

6 Debitor pupilli ſoluēs tutori an liberetur a pupillo ſi ſciat ipſuʒ tutorem non debere cōuertere in vtilitatē pupilli.in.l.pupilli debitor.nu. ff.de ſolu.fo.88.

2 Debitum conditionale vel in diem ſolutum ante conditioneʒ vel ante diem tanꝗ̄ purum quando poſſit repeti tanꝗ̄ indebitum et que in hoc ſit differentia inter contractus et vltimas voluntates.in.l.ſub cōditione.nu.4.ff.de condi.indebi.fo.48.

Debitor ſi liberatur ex aliqua diſpoſitione legali in penam creditoris tunc ſolutum per errorem facti repeti poteſt.in.l.ſi pene.nu.2.ff.ex.

2 Debitor qui ſemel ſoluit ſi iterum conueniatur vt ſoluat cum non poſſit probare ſolutionem et iterum ſoluit et poſtea ſuperueniant ei probationes puta inſtrumentū ſolutionis an poterit ſolutum repetere.in l.eleganter.nu.9.ff.de condi.indeb.fo.49.

3 Debitor ſoluendo fiſco in quem tranſiuerūt bona creditoris liberatur in.l.ſi maritus.nu.4.ff.ſo.ma.fo.26.

Quid ſi non tranſiuerūt et fuit debitor compulſus ſoluere fiſco ibideʒ.

7 Debitum ſi non ſit vſurarium an fiat compenſatio ipſo iure.in.l.ſi cōſtat.nu.2.C.de compenſa.fo.213.

7 Debitor quare cuʒ ſuccedit creditori vel ecōtra extinguatur actio etiā contra fideiuſſores.in.l.debitori.nu.4.C.de pactis.fo.44.

7 Debitor qui promiſerat vſuras ſi dedit etiam fideiuſſorem ⁊ fideiuſſor interpellať a creditore ⁊ ſoluit ſibi vſuras:an poſſit eas repetere a debitore et an debitor poſtea a creditore.in.l.cōſtitutionibus.nu.2.3.⁊.4.C.de vſur.fo.218.

6 Debitor ſi ante moram contractam deſinat poſſe dare vel facere an ſtipulatio penalis annihiletur.in.l.ita ſtipulatus ſum.§.itaqꝫ pōt.nu.2.ff.de verb.obli.fo.50.

1 Debitor ſi prius rogauit emptorem vt emeret a creditore et reſtitueret quouſqꝫ ſolueret pretium computatis etiā fructibus quos emptor perceperit et deinde reſtitueret quo iure teneatur emptor ſeruare tale pactum.in.l.epiſtola.§.ſi inter.nu.2.⁊.3.ff.de pact.fo.76.

6 Debes mihi centū an poſſim petere quinquaginta et qualiter debeaʒ petere.in.l.in duobus reis.§.vbi duo.nu.8.ff.de ver.obli.fo.51.

2 Debitor qui dedit pignora ſi iterum dat alia pignora vel fideiuſſores non liberantur priora pignora et quid ſi fuerit dictum contrarium.in.l.ſi rem alienam.§.omnis.nu.4.ff.de pig.act.fo.81.

2 Quando id quod pure debebam promiſi ſub conditione animo nouandi ſi interim ſoluam non potero repetere cum in omnem euentum ſim debiturus.in.l.iulianus.nu.15.ff.de condi.indeb.fo.60.

2 Debitor ſoluendo partem quotam liberatur ipſo iure ab illa ſi vero nō quotam tunc non ipſo iure ſed ope exceptionis liberatur.in.l.ſi ſeruus §.bone.nu.4.ff.de condi.furt.fo.64.

2 Debitor ſeu interpellatus vt cōſtituatur in mora requiritur ꝙ habeat facultatem tradendi vel dolo fecerit quominus habeat.in.l.quod te mihi.nu.4.ff.ſi cer.pet.fo.6.

Vide latius.ibi.nu.5.7.8.9.10.13.⁊.14.

2 Debitor quādo eſt captus ab hoſtibus an valeat conſtitutū.in.l.hactenus.nu.2.ff.de conſti.pecu.fo.71.

Debitor ſi eſt deportatus ꝙ non valeat conſtitutum et quid ſi debitor deceſſit ſine herede.ibi.nu.3.

2 Debitum ex vna obligatione concepta in plures conſtitutiones ſi ſoluatur an repeti poſſit.in.l.iulianus.nu.5.et.6.ff.de cōdi.indebi.fo.58.

2 Debitorem ſe non eſſe ſciens ſi promittat pro futuro matrimonio an poſſit compelli ad ſoluendum.in.l.qui ſe debere.nu.6.ff.de condi.cauſa da.fo.42.

4 Debitores plures ſi habeo ⁊ vnuʒ libero an mihi preiudico in alijs.in l.ab omnibus.nu.5.ff.de lega.j.fo.42.

4 Debitor alternatiuus nō poteſt partē ſoluere de vno partem de altero:et ſi ſoluat partem in vno etiam ab illa parte non liberatur quouſqꝫ alteram partem ſoluat in eodem.in.l.ſi ex toto.§.ſi ita legatuʒ.nu.2.ff.de lega.j.fo.6.

2 Debitor ſi in fraudeʒ creditorum liberat aliquem debitorem ſuū:puta deferendo ei iuramentū tunc creditoribus competit actio vtilis aduerſus liberatum que erat directa apud liberātem.in.l.nam ⁊ poſtea.§.ſed et ſi.nu.2.ff.de iureiuran.fo.24.

2 Debitum ex vna cauſa ab alia vel a te poteſt conuerti in cauſaʒ mutui ſola conuentione noſtra:et erit mutuū naturale:licet nō fuerit factū de meo tuū vere.⁊ licet nulla proceſſerit a me numeratio vera:ſed ſaltem ficta.in.l.ſingularia.nu.1.5.et.22.ff.ſi cer.pet.fo.10.

Vide latius de eodem.ibidem.numero.4.5.10.15.17.18.19.22.⁊.23.

1 Debitum ex vna cauſa ꝙ poſſit conuerti in aliam cauſam per ſtipulationem non ſic per pactū niſi pecunia ſit parata ſolutioni.in.l.ſi vnus.§.pactus ne peteret.nu.4.ff.de pactis.fo.68.

4 Debitori an incumbat onus offerre partem confeſſatā vt non conſtituatur in mora in illa parte:an vero creditori offerre ſe paratum recipere vt oneratus conſtituatur in mora.in.l.qui ſolidum.nu.2.ff.de lega.ij.fo.67.

2 Debitum licet non poſſum recipere quod patri debetur ex alio contractu ꝗꝫ meo etiam ſi vellem cauere de rato licet poſſim agere ad compēſationem fiendam tanꝗ̄ coniuncta perſona preſtita cautione fictam tñ ſolutionem bene poſſum recipere.in.l.ſi cum filio.numero.4.ff.de compenſationibus fo.112.

3 Debitor meus ſi dedit mihi in expromiſſorē aliquem campſorem aīo nouandi qui infra paucos dies fefellit an mihi detur recurſus contra debitorem.in.l.ſi cum dotem.§.ſi mulier.nu.2.ff.ſolu.ma.fo.16.

2 Debitores eccleſie qui contraxerunt cum prelato intruſo ſoluēdo ſibi doloſe ſcientes eum intruſum de breui remouēdum nō liberātur.in.l.ſi pro parte.§.verſum.nu.2.ff.de in rem verſo.fo.105.

6 Debitum ſi eſt liquidum an creditor cogatur partem recipere.in.l.ſi ſtipulatus.nu.2.ff.de ſolu.fo.74.

1 Debitum principale quando remittitur cenſetur remiſſum pignus ſi remiſſio debiti fuit valida:et quid ſi inualida.in.l.ſi tibi decem.§.de pignore.nu.3.ff.de pactis.fo.64.

4 Debitoris bona licet alienentur perſonalis actio competens cōtra eū non tranſit contra illos in quos tranſeunt bona titulo ſingulari.in.l.j.§.ſi heres.nu.2.ff.ad trebel.fo.114.

7 Debitor qui fuit confeſſus habuiſſe ⁊ recepiſſe ſi renuntiauit exceptioni non numerate pecunie:an hoc obſtante poterit eam opponere.in.l.ſi ex cautione.nu.6.C.de non nu.pecu.fo.207.

Quid ſi interuenit iuramentum.ibidem.

4 Debitum quando eſt purum lʒ non valeat legatum quantuʒ ad hoc vt poſſit peti actione ex teſtamento continet tamen aliam vtilitatem:quia debitor legando cenſetur debitum recognoſcere:et ſic interrumpitur preſcriptio.in.l.ſi creditori.nu.5.6.⁊.7.ff.de lega.j.fo.13.

7 Debitor ſi dicit nunꝗ̄ feciſſe ſcripturam vel notariū falſo eā ſcripſiſſe poteſt probare falſitatem per teſtes:⁊ idem ſi vellet infringere preſumptionem iuris.in.l.generaliter.nu.2.C.de non nume.pecu.fo.210.

6 Debitor in diem certum an poſſit diem preuenire in ſoluendo etiā inuito creditore.in.l.quod in diem.nu.1.ff.de ſolu.fo.83.

Debitum naturale ſolutum an repetatur.in.l.ſi ſeruo.numero.1.ff.eodem.fo.44.

4 Debitor ſi ſpeciem debitam ſibi legatam tradidit creditori leganti nō cenſetur creditor legatum reuocaſſe etiam ſi ab ipſo inuito exegit.in.l.apud iulianum.§.ſi titius.nu.3.ff.de lega.j.fo.18.

Quid ſi debebatur quātitas vel aliud in quem:⁊ quid ſi obligatio erat alternatiua.ibi.nu.4.

6 Debitor ſi dedit primo fideiuſſores vel pignora poſtea dat alios fideiuſſores vel pignora:an liberentur primi vel prima.in.l. valerianus.nu.5.ff.de preto.ſtipula.fo.93.

2 Debitum in quo mihi teneris pure ſi ſperať tolli ſub cōditione qñ interim poſſim te conuenire.in.l.pecuniam.nu.4.ff.ſi cer.peta.fo.17.

3 Debitor inuitus in quibus caſibus poſſit alteri denegari.in.l.ij.nu.5.ff.ſo.ma.fo.3.

1 Debitor ſpeciei ſicut per interitum ipſius ſpeciei cōtingenteʒ ante morā ſine dolo ⁊ facto ſuo liberatur ipſo iure ita ⁊ debitor facti ſi ante moram deſinit poſſe fieri.in.l.ſi deceſſerit.nu.2.ff.qui ſatiſda.cogan.fo.35.

6 Debituʒ illud dr̄ antiquius cuius dies primo ceſſit.in.l.ſi ex pluribus §.lucius titius.nu.2.ff.de ſolu.fo.86.

4 Debitor ſi eras cum fideiuſſore ⁊ dediſti rem inſolutum que fuit euicta an poſſim redire contra fideiuſſorem.in.l.non quocūqꝫ.nume.2.ff.de lega.j.fo.35.

4 Debitum qui ſoluit liberalitatem nō exercet.in.l.vnū ex famu.§.ſi de falcidia.nu.5.ff.de leg.ij.fo.61.

7 Debitor qui ſoluit an poſſit compellere creditorem ad reſtitutionem inſtrumenti debiti vel ad faciendum inſtrumentū de ſolutione.in.l.plures.nu.3.C.de fi.inſtru.fo.195.

6 Debitori ſoluendo licet ſit liberatꝰ tñ poteſt adhuc petere ſe liberari ꝑ publicum inſtrm̄.in.l.ſi pupillus.nu.2.ff.de noua.fo.70.

6 Debitor ſoluendo nō liberatur niſi transferat dominiū in creditorem in.l.ꝙ ſi forte.§.pupillū.nu.3.ff.de ſolu.fo.74.

2 Debitor ſi cōfitetur rem quam mihi ignorauerat prius pignoraſſe tibi ſi aliter de hoc non apparet iſta cōfeſſio mihi nō nocet.in.l.ſeia.nu.§.ff.ad velleia.fo.110.

7 Debiti probatio quot teſtes requirat.in.l.cōparationes.nu.5.C.de fide inſtru.fo.146.

1 Debitorū pluralitas nō attēditur qñ eſt vna tñ perſona cui debeť.in l.ſi plures.nu.3.ff.de pact.fo.61.

7 Debitor ſuſpectus ⁊ fugitiuus pōt capi die dominica ⁊ quacūqꝫ die feſtiua facta prius fide iudici ꝙ ſit ſuſpectus.in.l.dies feſtos.nu.5.C.de ferijs.fo.131.

6 Debitor ſi ſoluit ⁊ poſtea conuentus ⁊ non valens probare ſolutionē condemnatus eſt ⁊ iterum ſoluit deinde peruenit ad manus eius inſtrumentū ſolutionis an ſit dare remediū quo poterit repetere.in.l.ſi ſine iudice.§.ꝙ ſi procurator.nu.2.ff.rem ra.habe.fo.101.

4 Debitor ſicut in obligatione alternatiua non admittitur ſi vult ſoluere partem in vno partem in alio ita quando vnum eſt in obligatione aliud in ſolutione.in.l.ſi quando.§.heres cuius.numero.2.ff.de lega.j.fo.44.

5 Debitor etiam ſi ſciat ſe debitorem an preſcribat cōtra creditorem ſpatio.xxx.annorū vel minori ſi per ſtatutum redigitur ad minus tp̄s.in l.ſequitur.§.ſi viam.nu.5.ff.de vſuca.fo.60.

An tale ſtatutum valeat.ibi.nu.6.

4 Debitor quantitatis reſpectu certe ſpeciei perempta illa ſpē ſine eius dolo vel culpa vel mora liberatur a quātitate.in.l.ſi pluribus.nu.8.ff.de lega.j.fo.14.

7 Debitum tuū ſi petis anteꝗ̄ adeas hereditatem nō videris hereditatem repudiare ſi ignorabas hereditatē tibi delatam ⁊ quid ſi ſciebas.in.l.debitori.nu.9.C.de pac.fo.44.

1 Debitum ſi ſoluiſti creditori meo in quo tenebaris illi meo nomine ꝙ habes hanc actionem contra me ⁊ quid ſi ſoluiſti nomine tuo credens te debitorē tanꝗ̄ heredem alicuius.in.l.ſi pupilli.§.item queritur.nu.6.ff.de nego.geſt.fo.114.

3 Debitor non compellitur eſſe procurator vel negotio.ſi geſtor creditoris vt curaʒ habeat ita nec lucroſa ⁊ quid in mora debitoris.in.l.ſi mora.nu.4.ff.ſol.ma.fo.11.

Debitor ad hoc vt liberetur ab obligatione qua tenetur ſufficit ſola oblatio in iudicio ſed extra iudicium requiritur conſignatio ⁊ depoſitio.ibi nu.10.

5 Debitor ſoluens ſcienter ꝓcuratori falſo vel reuocato vr̄ donare.in.l.qui fundū.§.ſeruus meus.nu.3.ff.ꝓ empto.fo.71.

8 Debitor an teneať accedere ad creditorem nec ſit in mora.in.l.ſi.nu.6.C.de condi.inter.fo.110.

4 Debitor meus ſoluēdo ſeruo meo nō liberatur a me niſi de voluntate mea ſoluat vel ratū habeā.in.l.cum incertus.nu.4.ff.de lega.j.fo.9.

8 Debitor captus in executione inſtrumēti ex forma ſtatuti ſi appellat ab ipſa captura an debeat ſtatim relaxari.in.l.ab executione.nu.4.⁊.5.C.quo.appel.reci.fo.149.

8 Debitor ſi ſcribat ſcripturam continentē qualiter eſt debitor an ſit perinde ac ſi totam ſcripſiſſet manu propria.in.l.hac conſultiſſima.nu.4.C.de teſta.fo.43.

1 Debitor non euitabit iudicium propter moram commiſſam extra iudicium lʒ offerat ſolutionem ante litem conteſtatam ⁊ quid ſi offerat expenſas factas a creditore poſt ⁊ ꝓpter moram.in.l.ſi reus.nu.2.ff.de procura.fo.107.

7 Debitor ſi probatur inſtrm̄ debiti ſubtraxiſſe lʒ tenor eius non ꝓbetur ad plenum ſufficit iuramentū creditoris ad eius cōdemnationem in.l.ſi de poſſeſſione.nu.3.C.de proba.fo.185.

Quid ſi per tertium fuiſſet ſubtractum.ibi.nu.4.

1 Debitoruʒ pluriū coaceruatio ſit in fauorabilibus ſecus in odioſis.in l.ſi plures.nu.6.ff.de pact.fo.61.

6 Debitor ſi ſuſcepit in ſe peculium vel ſui culpa ruit ꝙ fecerat an teneatur iterū reficere pro eadem pecunia ⁊ ſuis expenſis.in.l.ſi ita ſtipulatus.nu.3.ff.de ver.obli.fo.10.

2 Debitor vel creditor pupilli in parua ꝗ̄titate non prohibeť eſſe tutor.in.l.ſi quis.§.ſed ⁊ ſi nu.3.ff.de pigno.act.fo.89.

7 Debitū ſi petitur ex inſtr̄o ⁊ allegatur falſitas inſtrumēti que ſit forma ſententie contra reum.in.l.cū ciuili.nu.2.C.de ordi.iudi.fo.126.

2 Debito ſoluto pro recuperanda tenuta quam creditor habet ex primo decreto poteſt agi pignoratitia.in.l.ſi pecuniaʒ.numero.3.ff.de pigno.act.fo.86.

3 Debitor eſt cliens ⁊ quodāmodo ſeruus creditoris.in.l.alia cauſa.§.eleganter.nu.2.ff.ſol.ma.fo.13.

2 Debitor ſi ante dieʒ que eius fauore appoſita eſt vult ſoluere debet denuntiare creditori ꝙ veniat ad locum deſtinatū ſolutioni.in.l.itē illa.nu.2.⁊ nu.20.ff.de conſti.pecu.fo.72.

2 Debitor primus poteſt ſe iuuare ne in ipſum detur vtilis actio quādo conſtat ꝙ mulier que interceſſit animo donandi nō vult vti velleiano ⁊ quid ſi nō conſtaret nō poſſet dicere expectemus quouſqꝫ videamus an mulier velit vti velleiano.in.l.ſi mulier.§.ſi mulier.numero.2.ff.ad velleia.fo.110.

2 Debitor ſoluto ꝓ pignore pretorio recuperando poteſt agi pignoratitia ⁊ quid ecōtra.in.l.non eſt mirum.nu.5.ff.de pigno.actio.fo.85.

2 Debitor promittens in inſtrumento ſoluere vbiqꝫ locorum vel vbi creditor voluerit vel vbi ipſum debitorem reperiet poterit in quocūqꝫ locorum cōueniri ⁊ quid ſi dixiſſet ſe velle cōueniri vbiqꝫ.in.l.lucius.nu.3.ff.depoſi.fo.116.

1 Debitor ſi habet a lege dilationē ad ſoluendū etiam ſi nulla cauſa de nouo interueniat tenetur ſatiſdare de ſoluendo adueniente termino.in l.in omnibus.nu.3.ff.de iudi.fo.138.

Idem ſi a principe.ibi.

Idem ſi ex vltima voluntate.ibi.

Quid in dilatione ad litigandum.ibidem.

4 Debitor non nihil vr̄ lucrari ſi remittatur ſibi pignus ⁊ non debitū.in l.ſi mulier.§.ſi rem.nu.6.ff.de leg.iij.fo.72.

2 Debitor titij ſi ſum ego in centum ⁊ mandaui debitori meo in centum titio abſente ⁊ ignorante quod illa centuʒ que mihi debet ſolueret titio pro me ⁊ cancellauit me de libro ſuo ⁊ poſuit titium pro creditore an potero mandatum reuocare antequam ſoluat.in.l.vtrum pn̄te.nu.4.ff.de conſti.pecu.fo.73.

1 Debitorem meum ſi feci citari quo caſu interrupta eſt preſcriptio.xxx.annorum ſi poſtea renūtio citationi etiam perinde eſt ac ſi preſcriptio nō fuiſſet interrupta alias non tollitur interruptio lʒ nō fuerim ꝓſecutus litem.in.l.nam ⁊ ſi pa.§.heredi.nu.2.ff.de inoffi.teſta.fo.131.

7 Debitor meus ſi es ⁊ ego facio alteri pactum de non petendo a te non prodeſt tibi vt ex eo queratur exceptio pacti vel doli.in.l.ſi actionem.nu.4.C.de pact.fo.48.

3 Debitor qui diſſipauit eius bona an perdat beneficiū cedendi bonis.in.l.etiam.§.lʒ.nu.2.⁊.3.ff.ſol.mat.fo.15.

1 Debitor in diem vel ſub conditione vbi ex iuſta cauſa tenetur iterum cauere de ſoluendo adueniente die vel conditione ⁊ non cauet poteſt creditor mitti in poſ.bonorū ⁊ poſtea adueniēte termino procedere ad venditionem.in.l.in omnibus.numero.5.ff.de iudi.fo.138.

4 Debitor ex contractu qui habet electionē poteſt poſt electionem ſemel factam variare ⁊ quid ſi ex vltima voluntate.in.l.ſerui.nu.2.ff.de lega.j.folio.4.

8 **Deceſſiſſe** ſine liberis nō dicitur qui vnicū filium vel nepotem reliquit.in.l.cū vxori. nume.C.quando dies lega.folio.107.

1 Decedens relicto filio qui eſt frater minor vel aliter incapax ad ſuccedendum ꝙ talis filius nō poſſit querelare.in.l.j.nume.5.ff.de inoffi.teſta.folio.146.

1 Decedere ex poſt facto poteſt quis pro parte teſtatus ⁊ pro parte inteſtatus licet non a principio.in.l.nam ⁊ ſi pa.§.filius.nu.4.ff.de inoffi.teſta.fo.153.

7 Decedere ex poſtfacto poſſit quis ꝑ parte teſtatus ⁊ pro parte inteſtatus.in.l.cū duobus.nu.2.C.de inoffi.teſta.fo.144.

6 Deceſſiſſe ſine herede ad hoc vt quis dicatur quid requirať.in.l.ſi quis §.ſi reus.nu.2.ff.iudi.ſolui.fo.95.

3 Decedere ſine liberis non dr̄ qui liberos habere non poteſt.in.l.centurio.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.79.

6 Deceſſiſſe ſine herede qualiter quis dicatur.in.l.ſtichum auteʒ.§.tamet ſi nu.3.ff.de ſolu.fo.89.

1 Decedens relictis liberis ex pluribus vxoribus qualiter iſti ſuccedāt in.l.j.§.interdum.nu.2.3.⁊.4.ff.ſi pars he.pet.fo.170.

4 Decedere ſine liberis an dicatur qui decedit cū filijs deportatis vel exiſtentibus in religione fratrum minorum vt ſic admittatur ſubſtitutus.in.l.ex facto.§.ſi quis.nu.3.ff.ad treb.fo.120.

8 Decedens ſine deſcendētibus relicto auo paterno ⁊ materno in ꝗ̄ſitis ex latere materno prefeřt auus maternus ⁊ in queſitis a paterno prefertur paternus.in.l.ij.§.ſi naūt.nu.3.C.de bo.que libe.fo.116.

2 **Deceptis** ⁊ non decipientibus iura ſubueniūt.in.l.j.nu.7.ff.ad velleia.fo.106.

2 Decipi quis non debet ex beneficio ſeu legis autoritate.in.l.in commodato.§.ſicut aūt.nu.4.ff.cōmoda.78.

7 Decipere non poteſt quis illum qui ſecum contraxit.in.l.ſi quis.nu.8.C.de pact.fo.51.

2 Deciſio qñ non reperitur in aliqua lege ſed argumentum ad vtramqꝫ

partē videt velle decidere pro vltima parte.in.l.bona fides.nu.5.ff.de poſit.fo.117.

5 Deciſio an cenſeatur cōmiſſa ſi alicui cō mittitur cognitio.in.l.a diuo pio.nu.3.ff.de re iudi.fo.76.

3 **Declarationes** que fiunt per papam circa gratias factas per euꝫ preiudicāt alijs quibus erat ius queſitum niſi declaratio conſiſtat circa id ꝙ non eſt dubiuꝫ in iure.in.l.heredes.§.ſi quid.nu.4.ff.de teſta.fo.42.

3 Declaratio trahitur retro ad tempus diſpoſitionis facte.in.l.heredes §.ſi quid.nu.3.ff.de teſta.fo.42.

4 Declaratio de qua in.l.cum quidam.ff.de lega.ij.non poteſt fieri niſi poſt aditionem per quam omnia in teſtō diſpoſita robur accipiunt et quando.in.l.cum quidam.nu.10.ff.fo.53.

2 Declaratio ad regulam nemo condicit rem ſuam.in.l.indebiti.§.ſed ⁊ ſi.nu.2.ff.de condi.indebi.fo.47.

1 Declaratio ſemel facta amplius variari non pōt.in.l.ſi quis intentione.nu.5.ff.de iudi.fo.143.

6 Declaratio verbi obſcuri prolati in libello ſi non eſt facta per actorem an poſſit fieri per eius heredem.in.l.inter ſtipulātem.§.ſi ſtichū.nu.6.

6 ff.de verb.obli.fo.25.

Quid in verbo obſcuro prolato a iudice an poſſit declarari per eius ſucceſſorem.ibi.nu.7.

3 Declarari ſniam vel teſtamentū vel contractum aut aliquid aliud an quis habeat neceſſe petere eſſe nullum.in.l.quis ſub cōdi.§.de hoc iure.nu.11.ff.de condi.inſti.fo.89.

**Decretum** iudicis iniuſtū ſemp eſt nullum.in.l.ius pluribus.nu.6.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.10.

5 Decretum ſecūdū qñ det cauſam preſcribendi.in.l.pretoris.nu.1.ff.de dam.infec.fo.13.

1 Decretum qꝺ interponitur in tranſactione de qua.in.l.cum hi.ff.de trāſact.dr interponi inter cōſentiētes ⁊ ſi eſt actus volūtarie iuriſditionis ⁊ an poſſit interponi die feriato.in.d.l.cū hi.nu.4.fo.80.

1 Decretum ſcōm interponitur contra abſentem etiam non latitantem in actione noxali.in.l.ij.§.ſi abſens.nu.3.ff.ſi ex noxa.cau.aga.fo.40.

Idem in cauſa damni infecti.⁊ qñ prius exponatur res venalis anteꝙ̄ fiat miſſio ex ſecundo decreto.ibi.

1 Decretum iudicis vbi reperit interpoſitum cuꝫ cauſe cognitione ceſſat preſumptio fraudis doli ⁊ metus.in.l.cum hi.§.ſi pretor.nu 3.ff.de tranſact.fo.80.

7 Decretum deciſiuū negotij interpoſitum ex falſa cauſa eſt nullū ipſo iure.in.l.ij.nu.6.C.ſi con.ius vel vtilita.fo.35.

1 Decretum iudicis ꝙ interponitur in alienatione rei minoris ſi precedit contractum ꝙ dicatur quedam licētia alienandi lꝫ autoritas tutoris debeat interuenire in ipſo actu non ante vel poſt.in.l.item eorꝫ.§.ſed ſi.nu.4.ff.ꝙ cuiuſqꝫ vniuer.fo.109.

5 Decretum primū quid ſit ⁊ an idem ſit decretum ⁊ iuſſus ⁊ miſſio.in.l.ſi finita.§.ſi plures.nu.3.ff.de dam.infec.fo.15.

7 Decretum pri.contra hereditatem iacentem poteſt perueniri ad primum decretum premiſſa proclamatione.vt.in.cum debitoris.nu.3.C.de iudi.fo.114.

1 Decretum ſecundum tam reſpectu cognitionis ꝙ̄ realis miſſionis eſt de imperio miſto ⁊ non poteſt delegari nec competit magiſtatibus municipalibus etiam in cauſa damni infecti.in.l.iubere.nu.4.⁊.5.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.18.

3 Decretum an debeat interponi ante vel poſt ⁊ ꝙ non poſſit interponi vel epiſtolam.in.l.ſi quis mihi.§.iuſſum.numero.5.ff.de acqui.heredi.folio.101.

1 Decretum interponi petens debet allegare ⁊ ſpecificare cauſam ⁊ etiā probare alias non auditur.in.l.cū hi.§.vult ergo.nume.3.ff.de tranſact.fo.80.

1 Decretum iudicis poteſt ſtare in pendenti lꝫ Iaco.de are.tenuerit cōtrarium.in.l.mutus.§.is qui nu.4.ff.de procur.fo.101.

1 Decretum decurionum ex quo alteri eſt ius queſitum licet eo inuito reuocari non poſſit tamen actor conſtitutus ab or.decu.ex eius decreto poteſt ab eodem reuocari.in.l.item eorum.§.ꝙ ſi.nume.2.⁊.4.ff.ꝙ cuiuſqꝫ vniuer.fo.110.

Decretum iudicis debet interuenire qñ ante litem conteſt.curator ad litem reuocatur.ibi.nu.4.

7 Decretum iudicis facit ceſſare preſumptionem metus ⁊ doli.in.l.trāſactionem nu.2.C.de tranſact.fo.61.

7 **Defendendus** eſt quilibet in ſua quaſi poſſeſſione ⁊ ei qui non poſſidet incumbit onus probandi ⁊ ſi non conſtat quis litigantium ſit in poſſeſſione q̄ quid iuris in.l.ſi in poſſeſſione.nu.2.C.vbi cau.ſta.agi.debe.fo.137.

7 Defenſor an iuret de calumnia.in.l.ſi §.ſin autem. nume.5.C.de iura.calum.fo.111.

6 Defenſio eſt indiuidua ⁊ vno defendente pro parte ſua committitur ſtipulatio duple contra omnes pro hereditarijs portionibus.in.l.ex executione.nu.10.ff.de ver.obli.fo.27.

Defendere ſe an quis poſſit de iure tertij.in.l.j.nume.2.ff.de excep.rei iudi.fo.87.

1 Ad defendendum admittitur aliquis non ſolum inuito eo qui defendit ſed etiam inuito actore quando venit ad defendendum ſimpliciter non animo transferendi in ſe iudicium animo nouandi.in.l.iulianus.nu.5.ff.qui ſatiſ.cog.fo.38.

6 Defenſio non poteſt diuidi.in.l.iam tamen.§.ſi tamen.numen.2.ff.iudi.ſolui.folio.96.

1 Defenſor ſine mandato condemnatus licet non repetat ſumptus ab eo quem defendit repetit tamen ſortem principalem quam ſoluit virtute condemnationis.in.l.de qua re.§.cum abſentem. numero.2.ff.de iudi.folio.144.

5 Defenſor ſi ſine mādato ſatiſdedit ⁊ poſtea mādatū ſuperuenit ⁊ actor proſecutus eſt litem ⁊ obtinuit eum condemnari an committatur hec ſatiſdatio.in.l.ſi ante acceptā.nu.2.ff.iudi.ſolui.fo.99.

1 Defendere aliquem promittens ſi non ſuſcipit iudicium dr tamen defendere ſi hoc erat vtilius ei quem defendere debebat.in.l. recte defendi.nu.2.ff.de iudi.fo.142.

1 Defenſio eſt de iure naturali ⁊ nō ſolum extra iudiciuꝫ ſed etiā in iudicio.in.l.j.§.ius gentium.nu.4.7.⁊.8.ff.de iuſti.et iure.fo.3.

6 Defenſor ſi habeat mandatum an tūc preſtat ſatiſdationē de iudicato ſoluendo ei cuius vtilitatis ſit tunc iſta ſatiſdatio.in rubr.nu.4.ff.iudi.ſolui.fo.94.

Quos fideiuſſores debebit dare iſte defenſor vel procurator. ibi nu.5.

5 Defendere dr etiam ille largo modo qui cām ſuam proſequitur etiam agendo ⁊ alium prouocando.in.l.de pupillo.§.ſi procurator.nu.3.ff.de ope.no.nūti.fo.7.

1 Defenſio nō ſolum conſiſtit in obuiando ne fiat iniuria ſed etiā in vindicādo iam factam ſi eſt perſona publica ſecus in priuato.in.l.vna.nu.6.ff.ſi quis ius di.nō obtempe.fo.26.

1 Defendendi licentia de iure poſitiuo limitatur vt fiat cum moderamine inculpate tutele.in.l.j.§.ius gentiū.nu.8.ff.de iuſti.et iure.fo.3.

Defenſio affluenter ⁊ copioſe danda eſt vnicuiqꝫ.in.l.omnes qui.nu.5.C.de epi.⁊ cle.fo.18.

1 Defenſor alterius qñ poſſit vti defenſione competenti ipſi dño ⁊ qñ poſſit vti competēti ex perſona ipſius defenſoris.in.l.minor.§.qm̄.nu.2.ff.de procur.fo.103.

1 Defenſio eſt de iure naturali ⁊ an de iure diuino.in repe.l.ex hoc iure.nu.8.de iuſti.⁊ iure.fo.8.

1 Defenſor ſine mandato ſi fuit cōdemnatus ⁊ ſoluit an poterit repetere a defenſo.in.l.plautius.nu.5.ff.de procur.fo.105.

Defenſor ſine mandato ꝙ poſſit etiam poſt litem conteſtatam remoueri a domino niſi defendat animo donandi.in.l.is cuius.nu.2.ff.de procur.

1 Defenſor rei ſi ſatiſdedit de iudicato ſoluendo loco dñi.i.loco principalis huius cauſe habetur nec periculū pertinet ad abſentem queꝫ defendit ſine mandato ideo de paupertate illius non eſt curandum: pōt tamen reuocari.in.l.titius.nu.2.ff.de procur.fo.108.

7 Defenſio non eſt licita vbi per legem vel ſtatutum permittitur offenſa.in.l.j.nu.6.C.qñ lic.vni.fo.140.

1 Defendens aliquem in cauſa capitali ⁊ obtinuit ſi aduerſus ſententiā petatur reſtitutio quare etiam teneatur in illa cauſa defendere in.l.qui proprio.§.item queritur.nu.6.ff.de procur fo.102.

1 Defendens ſponte poteſt vnam cauſam tantum defendere ⁊ ſi recepit inſtrumentū procuratoris ſimpliciter vel cōparet cum mandato an ſi poſtea nō defendit teneatur dño ad intereſſe.in.l.qui proprio.§.ei qui defendit.nu.2.ff.de procur.fo.102.

Defenſor alterius nō tenetur ſatiſdare de iudicato ſol.ſi ſit releuatus a dño in inſtrumēto procurationis vel niſi apponatur ante lit.cōteſt.⁊ quid ſi non habebat mandatum et ſponte ſe obtulit liti.in.l.qui proprio.§.qui alium.nu.3.ff.eo.

7 Defendere inuitum qualiter quis poſſit.in.l.exigendi.numero.2.C.de procur.fo.72.

1 Defenſor vnus quo caſu caneat alteri defenſori ⁊ caſus in quo defenſor cauet de rato.in.l.qui abſentem.nu.2.ff.de procur.fo.107.

8 Defendere ſi aliquis videt alium coram ſe interfici ⁊ non iuuat euꝫ cū poſſit an puniatur.in.l.ſi.nu.2.C.de his quibus vt indi.fo.80.

1 Defenſor qui venit ad plenam defenſionem ſi contra eum feratur iuſta ſententia ⁊ ab ea non appellat non eſt ſibi imputandum vel etiam ſi ſententia tranſiuit in rem iudicatam ſine ſui culpa ⁊ ad quid agat contra defenſum.in.l.liberto.§.litem.nu.4.ff.de nego.geſt.fo.120.

8 **Defunctus** apud hoſtes fingitur mortuus prima hora captiuitatis ⁊ ſic habere potuit heredem ab inteſtato ante captiuitatē.i.l.apud hoſtes.nu.2.C.de ſuis ⁊ legi.fo.109.

4 Defuncti cōtra voluntatem faciens nō admittitur ad commodū conſequendū ex ea.in.l.cum pater.§.libertis.nu.5.ff.de leg.ij.fo.66.

4 Defunctus ſi mutuauit pecunias ⁊ ſtipulatus eſt vſuras vel locauit domum et fuit ſtipulatus penſiones que non fuerunt per heredē exacte ſed adhuc debētur cuꝫ hereditas reſtituitur an iſte actiones veniāt in reſtitutione ⁊ quid de fructibus perceptis poſt aditam hereditateꝫ.in.l.poſtulāte.§.ſed ⁊ ſi.nu.2.ff.ad treb.fo.129.

7 Defunctus quando fuit interfectus heres non debet adire hereditatē niſi prius accuſet occiſores ⁊ faciat eos puniri ⁊ quid ſi hoc non faciat.in.l.j.nu.2.C.in qui.cau.in integ.reſtitutio nō eſt neceſ.fo.94.

8 Defunctus ſi nō potuit vſucapere vel preſcribere longo tempore propter malā fidem ſuā an eius heres qui eſt bonefidei poterit vſucapere in.l.ij.nu.5.⁊.6.C.de vſuca.pro here.fo.123.

1 **Delegari** poſſunt q̄ ſunt de infimo gradu imperij vt eſt modica coertio verbalis ⁊ que veniāt in hac coertione ⁊ an dicatur potius iuriſditionis ꝙ̄ imperij.in.l.j.§.qui mandatā.nu.6.ff.de offi.eius cui māda.eſt iuriſ.fo.15.

8 Delegatorum vnus ſi fuit corruptus an valeat ſententia lata ab omnibus ſimul.in.l.venales.numero.2.C.quando prouo.non eſt neceſſe.folio.148.

7 Delegatus dꝫ bene cuſtodire reſcriptū nec de ipſo crederetur ſibi ſi nō oſtenderet.in.l.vna.nu.2.C.de man.princi.fo.28.

1 Deleg.Ea que ſunt de foro committētis vt articulus ſpiritualis puta matrimonij an tranſeant in delegatum vel ordinariū.in.l.ij.nu.8.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.18.

1 Delegatus ordinarij ꝙ poſſit procedere contra tertium impedientem citatum comparere quando hoc facit ad impediendum iuriſditionem eius et pena non applicatur parti.in.l.j.numero.2.ff.ne quis euꝫ qui.folio.32.

1 Delegans an coram delegato poſſit teſtificari.in.l.pretor ſicut.nu.4.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.22.

1 Delegati poſſunt aſſumere aliquem in aſſeſſorem ⁊ de qua burſa poſſunt illi aſſignare ſalarium.in.l.ſi.nu.2.ff.de offi.aſſeſ.fo.17.

1 Delegatū iudicem ſi impetraui contra titium tunc lite cōteſtata trāſit iuriſditio delegati ⁊ inſtantia contra heredē titij ſecus ſi lis nō ſit conteſtata.in.l.ſi deceſſerit.nu.10.ff.qui ſatiſd.cog.fo.35.

1 Delegationis copia ſi non inſeritur in citatione iudicis delegati non tenetur citatꝰ credere ꝙ ſit iudex ſuus.in.l.nu.2.9.ff.ſi quis in ius voc.non ierit.fo.31.

1 Delegatus ab ordinario non ſubdelegat fallit.in.l.mandatuꝫ.nu.1.ff.de offi.eius cui man.eſt iuriſ.fo.16.

Et quid in delegato proconſulis.ibi.

7 Delegati a principe vel ad vniuerſitatem cauſarum poſſunt ſibi aſſumere nuntios ⁊ executores quos volunt et ipſos remouere ⁊ pecuniariter punire ⁊ quid in alijs delegatis.in.l.j.nu.3.C.de ſportu.⁊ ſump.in diuer.iudi.ſi.fo.122.

7 Cauſe cognitio ſi alicui delegata eſt videtur etiaꝫ mādata diffinitio.in l.j.nu.2.C.ſi con.ius vel vtil.pub.fo.34.

7 Executio ſi cui mandata eſt ſuper negotio nondum diſcuſſo an etiam poſſit cognoſcere.in.l.j.nu.2.C.ſi con.ius vel vtil.pub.fo.34.

1 Delegati ſi ſunt plures ſufficit ꝙ vnus pronuntiet alijs preſentibus ⁊ conſentientibus.in.l.ſi quis ex.§.cogant.nu.4.ff.de eden.fo.53.

8 Delegatus ſi erat liber ⁊ reputabatur ſeruus ꝙ tunc valeant acta corā eo.in.l.ſi arbiter.nu.3.C.de ſen.⁊ interlocu.om.iudi.fo.132.

8 Delegatio cauſe dicitur ſentētia interlocutoria.in.l.ſi.nu.4.C.de ſen.⁊ interlo.om.iudi.fo.133.

7 Delegatus que fecit cēſentur fieri a delegante.in l.ſi.nu.3.C.vbi ⁊ apud quem cogni.fo.98.

7 Ille ad cuius inſtantiam fuit delegatus non poteſt recuſare ⁊ an poterit appellare ab eius ſententia.in.l.apertiſſimi. numero.9.C.de iudic.folio.122.

1 Delegatus licet non poſſit totam cauſam ſubdelegare poteſt tamen vnum articulum vt teſtium receptionem.in.l.ſi.nu.2.ff.de offi.eius cui man.eſt iuriſ.fo.16.

Delegatus principis poteſt ſubdelegare.ibi.nu.3.

7 Delegatꝰ licet aliquādo poſſit ſubdelegare ⁊ quādo tamē cauſam reſtitutionis in integrū alteri delegare nō pōt.in.l.ſi.nu. 4.vbi ⁊ apud quē cog.folio.98.

9 Delegatus quando facit partem citari in prima citatione debet inſerere copiam reſcripti nec tunc comparens poteſt petere copiam reſcripti nec terminum ad contradicendum in aut.qui ſemel.nu.6.C.quomodo ⁊ quando iu.fo.131.

Delegatus principis poteſt citare per edictum de expreſſa cōmiſſione principis ſed delegatus ab inferiore nō pōt ordinarius vero ſic ⁊ quid de iure canonico.ibi nu.9.

7 Delegatus ab ordinario licet non poſſit totaꝫ cauſam ſubdelegare an poſſit certū articulum.in.l.a iudice.nu.7.C.de iudi.fo.114.

In delegato a principe ſi fuit electa induſtria perſone an tunc poterit ſubdelegare.ibi nu.8.

Si alicui delegantur omnes cauſe que vertuntur inter titium ⁊ ſeium vel inter mercatores non poteſt vnā ſubdelegare nec dicitur delegatus ad vniuerſitatem cauſarum.ibi.nu.10.

7 Delegatus vſum iuriſditionis quē habet transferre non poteſt niſi ſit delegatus a principe.in.l.a iudice.nu.2.3.6.⁊.10.C.de iudi.fo.114.

8 Delegatus ſuper vna cauſa vltra illam iuriſditionē nō habet niſi ratione dependentie ab illa ſuper qua fuit delegatus.in.l.j.nu.2.⁊.3.C.ſi a non compe.iudi.fo.134.

7 Delegari an poſſint ea que ſunt meri ⁊ mixti imperij.in.l.placet nobis nu.2.C.de peda.iudi.fo.123.

7 Delegatio facta ab inferiore a principe que requiruntur vt valeat.in.l.vnica.numero.2.C.qui pro ſua iuriſditione dare darive poſſunt.folio.123.

Delegatio facta ab eo qui eſt electus ad officium conſulatus anteꝙ̄ ingrediatur prouinciam qualiter confirmetur eo poſtea regrediente ibi numero.3.

8 Delegati ſi ſint plures in vna cauſa ⁊ vnus eorū deficiat vt quia moriatur an expiret iuriſditio oīm.in.l.cum magiſtratus.nu.2.3.⁊.4.C.qñ prouo.non eſt neceſ.fo.18.

5 Delegatus vnus ex pluribus delegatis ad vnam cauſam ſi moriatur an poteſtas remaneat apud ceteros.in.l.ſi vni.numero.2.ff.de re iudi.folio.80.

Vide latius de eodē:ibidē nu.3.4.5.⁊.6.

6 Delegatio proprie dr quando id qꝺ mihi debes de mandato meo promittis creditori meo quo caſu duplex obligatio permitit.in.l.ſi vſuſfructus.nu.2.ff.de noua.fo.69.

Quid ſit quaſi delegatio.ibi nu.3.

5 Delegatus ſi quis fuit inter aliquos vtrum ſtatim ſit ſibi queſita iuriſditio anteꝙ̄ reſcriptum vel litere preſententur.in.l.abſenti ſane.nume.3.ff.de dona.fo.33.

8 Delegato impetrato qualiter reſcriptū principis debet inſinuari iudici ⁊ infra quantum in aut.qui ſemel.numero.5.C.quomodo ⁊ quando iu.folio.130.

7 Delegatus dicitur extraordinarius. in.l.ij.numero.2.C.de dila. folio.128.

5 Delegatio ſit per ſtipulationeꝫ.in.l.delegare eſt.numero.2.ff.de noua.folio.70.

2 Delegatum ſi impetraui contra te ſuper contractu conditionali tanꝙ̄ puro ⁊ lite coram eo conteſtata ſuperuenit conditio quare non poterit delegatus te condemnare.in.l.ſi rem.§.qui ante.numero.2.ff.de pign.act.fo.81.

Quādo ſuperaenit ius nō ex cauſa de preterito ſed ex illa q̄ habet originem poſt litem cōteſt.an poſſit ſequi cōdēnatio ⁊ quid ſi fuit actū nulla cauſa expreſſa.ibi nu.3.

7 Delegatus debet ſeruare in procedendo illum modum et ordinem quem deberet ſeruare delegans.in.l.cum a nobis.numero.6.C.de dila.folio.130.

8 Delegatio an ſit nulla ſi narro principi me fuiſſe inſtitutū in teſtamēto condito a pupillo ⁊ ꝙ iure cauetur tale teſtamentum eſſe validum cum contrarium ſit ⁊ petij delegatum ſuper executione talis teſtamēti.in.l.ij.nu.7.C.ſi contra ius.fo.35.

8 Delegatus an poſſit procedere ſecundū rei veritatem licet impetrans errauerit in narratione facta principi.in.l.ij.numero.12.C.ſi cōtra ius.folio.35.

7 Delegatus principis an poſſit ſubdelegare cauſam que non erat delegabilis niſi ex ſpeciali priuilegio principis.in.l.vnica.nu.8.C.qui pro ſua iuriſ.dare dari ve.poſ.fo.121.

Delegatus principis non vtitur omni priuilegio principis.ibi.

1 Delegati plures quando ſunt ſine clauſula ꝙ ſi non omnes ꝙ quilibet eorū habeat iuriſditionē in ſolidum tunc quilibet eorum habeat iuriſditionē in habitu nō in actu licet oēs ſimul habeant in actu.in.l.ij.§.cōuenire.nu.5.ff.de iudi.fo.126.

2 Delegatio non dicitur niſi quando aliquis tanꝙ̄ debitor delegantis ⁊ de ipſius delegantis mandato alteri promittit ⁊ eſt verus debitor ⁊ an etiam ſi non ſit verus debitor. in.l.quamuis.§.ſi mulier.numero.3.ff.ad velleia.fo.107.

1 Delegatus an ſubſiſtente iuſta cauſa poſſit lite conteſtata reuocari.in l.ſi longius.nu.5.ff.de iudi.fo.130.

2 Delegari non dicitur ſolum ille cui mulier iuſſit vt promitteret ſꝫ etiā ille cui iuſſit vt ſolueret ⁊ quando iuuetur velleiano.in.l.tutor pupilli.§.cum heres.nu.3.ff.ad velleia.fo.109.

1 Delegans ſi fuit remotus ab officio vel excōmunicatus an expiret iuriſditio delegati.in.l.more maiorum.numero.6.ff.de iuriſ.omniū iudi.folio.19.

Vide latius de materia delegationis.ea.l.nu.8.9.⁊.10.

7 Delegatio an valeat quando cauſa non erat de iuriſditione delegātis tamen delegatus bene erat.in.l.vna.nu.4.⁊.5.C.qui pro ſua iuriſdi.dare dari ve poſ.fo.123.

7 Acta an valeant ſi aliquis tanꝙ̄ delegatus cum non eſſet proceſſit in cauſa ⁊ poſtea ordinarius hoc ſciens ratificauit.in.l.vna.nu.6.C.qui pro ſua iuriſdi.dare dari ve poſ.fo.123.

1 Delegatum ſi impetraſti in vna cauſa licet poſſim te conuenire coram eodem in alia cauſa non tamen tu poteris iterum me coram eo in altera cauſa reconuenire.in.l.illud deleganter.numero.3.ff.ꝙ quiſqꝫ iur.folio.26.

7 Delegatus contra vnū nō poteſt vti iuriſditione contra alterū.in.l.ad officium.nu.3.C.cōmu.diui.fo.173.

2 Delegantis mortis ignorantia quando faciat cenſeri iuriſditionē non eſſe finitam

eſſe finitam ⁊ ſic vt acta valeant.in.l.in.l.eius qui.nu.11.ff.ſi certum peta.folio.20.
1 Delegari poſſunt ea que requirunt cauſe cognitionem ſi expediuntur iudicis officio mercenario deſeruiente actioni prepoſite.in.l.arbitro.nu.5.ff.qui ſat.cog.fo.37.
8 Delegatus licet de cauſa ſtatus non poſſit cognoſcere quãdo vtitur de ſeruitute ⁊ ingenuitate ſecus tamen eſt qñ in ea diſputatio de libertinitate ⁊ ſeruitute.in.l.ij.nu.2.C.de liber.⁊ eo.libe.fo.16.
5 Delegans an conſeruet ſibi ꝓprietatē iuriſditionis ⁊ quid de iure canonico.in.l.j.nu.5.ff.de dam.infec.fo.11.
7 Delegatus in quib⁹ caſibus poſſit a principe impetrari.in.l.j.nu.3.C.vt lit.pen.fo.33.
1 Delegationē reuocans alteri cauſam delegare nõ põt princeps tamen poteſt.in.l.iudiciũ.nu.4.ff.de iudi.fo.142.
1 Delegatus ſi nõ eſt infamis vt qꝛ non eſſet de caſu cõdēnat⁹ licet eſſet crimino ſus vt homicida vel fur non poſſit contra eũ opponi hec exceptio criminis.in.l.cũ pretor.§.non aũt.nu.3.ff.de iudi.fo.129.
1 Delegatus per litis conteſtationē factam coram eo non efficitur dñs litis.in.l.iudiciũ.nu.2.ff.de iudi.fo.142.
1 Delegatus etiã poſt litem conteſta.non efficitur dñs ſed poteſt impartiri ſuum officium ita in his que emergũt ante litem conteſt.ſicut poſt.in.l.ſi reus.nu.11.ff.de procu.fo.129.
1 Delegatus poteſt poſt prorogationē factam reuocare iuriſditionē etiã poſt litem conteſtatam.in.l.ij.§.ſed ſi.nu.5.ff.de iudi.fo.126.
2 Si vni ex plurib⁹ dominis vel iudicibus vnius caſtri committatur ꝙ habeat cognoſcere de aliqua cauſa ille dicitur cognoſcere vt delegat⁹ ⁊ appellatur ad condominos vel cõiudices.in.l.j.§.ſi plures.nu.4.ff.de exerci.act.fo.89.
1 Delegãs ſicut põt totã iuriſditionē delegatã reuocare ita ⁊ interlocutoriam latam a delegato ſicut etiam poſſet ſuam.in.l.iudicium.nu.10.ff.de iudi.fo.142.
1 Delegatus iudex hʒ iuriſditionē delegatã ⁊ exercitiũ ordinarie iuriſditionis ſed notionē hʒ arb.in.l.j.nu.8.ff.de poſtu.fo.83.
1 Delegatus de iure ciuili ꝙ nõ poſſit mulctam indicere ⁊ ꝙ de iure canonico.in.l.vna.nu.2.ff.ſi quis ius di.non obtempe.fo.25.
1 Delegatus ab ordinario nõ poteſt tangere corpus vt torquere teſtes nec miſſionem in poſſeſſionē re ipſa facere etiã ex primo decreto.in.l.ij.nu.6.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.18.
1 Delegatio facta ab aliquo iudice ordinario an non expiret licet expirauerit officium ipſius delegantis.in.l.venditor.§.iudices.nu.1.ff.de iudi.folio.139.
1 Delegatus poſtq̃ acceptauit delegationem cogitur pronũtiare ⁊ ſi eſt ſubditus delegãti cogitur delegationem ſuſcipere.in.l.venditor.§.iudices.nu.2.ff.de iudi.fo.139.
7 Delegatus a principe an poſſit cõtra ſentētiã reſtituere.in.l.aduerſus.nu.1.C.ſi aduer.rem iud.fol.88.
Delegatus an poſſit cognoſcere de nullitate ſententie.ibi nu.3.
1 Delegatus vel arbiter ſi inceperunt cognoſcere de cauſa in vno loco poſſunt eam mutare ⁊ eam terminare in alio loco ⁊ tunc quãdo citatur pars ad ſententiã debet exprimi locus ſecundus ⁊ quid in iudice ſubrogato.in.l.vbi ceptum.nu.3.⁊.4.ff.de iudi.fo.134.
Iudex ordinarius qui habet certum tribunal vbi incepit cognoſcere ibi debet determinare nec poteſt mutare locum ſine conſenſu partium ibi.numero.4.
1 Delegatus principis ſi allegatur ſuſpectus an poſſit tunc cauſaʒ ſubdelegare ſicut ordinarius.in.l.pretor ſicut.numero.2.ff.de iuriſ.om.iudi.folio.22.
1 Delegatio vt valeat quatuor ſunt neceſſaria.in.l.eum qui.nu.4.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.21.
3 Delegatio an in dubio preſumatur facta cõſulte vel inconſulte.in.l.j.§.ſed conſulto.nu.6.ff.de his que in teſta.delen.fo.66.
6 **Delicati** ſunt nimis reprehenſibiles.in l.continuus.§.cum ita ſtipu.nu.4.ff.de verb.ob.fo.45.
3 **Delictum** commiſſum in faciendo putatur maius q̃ commiſſum in nõ faciendo.in.l.ſi mora.nu.15.ff.ſol.matri.fo.12.
8 Delictum maius eſt vel offenſa cõſiſtens in faciendo q̃ cõſiſtēs in nõ faciendo.in.l.ij.nu.2.C.de liber.⁊ eorum libe.fo.17.
4 Delictum an poſſit alicui fieri peius q̃ occidere filium vel adulterare vxorem.in.l.codicillis.§.matre.nu.2.ff.de leg.ij.fo.71.
1 Delictum ſeu mora principalis an noceat fideiuſſori.in.l.ſi qs.§.ſi is.nu.4.ff.qõ quiſqꝫ iur.fo.25.
7 Delictuʒ quando ſit grauius qõ publice cõmittitur q̃ qõ occulte.in.l.nemo.nu.4.C.de ſum.tri.fo.4.
7 Delictum illius qui tenet primũ gradũ ꝙ non debeat ſequentibus in gradu eſſe lucroſum.in aut.ſi captiui.nu.2.C.de epi.⁊ cleri.fo.20.
1 Delictum vnũ qñ quis cõmittit per plures annos an dicatur vnũ delictũ vel plures.in.l.põponius.nu.7.de nego.geſt.fo.117.
7 Delictum cõmiſſum in faciendo maius eſt qꝛ põt cadere in minore q̃ in nõ faciēdo.in.l.fi.nu.2.C.ſi aduer.delic.fo.92.
1 Delictum põt eſſe aliqđ ⁊ tamen impunitũ vt in ſtatutis de offendendo bannitũ.in.l.j.nu.4.ff.ne quis eũ qui.fo.32.
1 Delictuʒ maius eſt in faciendo q̃ in non faciendo.in.l.qui ſine.nu.2.ff.de nego.geſt.fo.122.
1 Delictũ maioris partis vniuerſitatis in forma eligendi prelatũ preiudicat toti vniuerſitati vt tota veniat priuanda.in.l.ſicut.§.in decurionibus.nu.3.ff.qõ quiſqꝫ vniuer.fo.110.
1 Delictũ patris nõ nocet filio in his que filius non hʒ a patre ſed a lege in.l.adoptiuũ.nu.3.ff.de in ius voc.fo.27.
1 Delictum per ignorantiã ⁊ fortuito vel ſine culpa cõmiſſum non punitur ⁊ quid ſi culpa interueniat.in.l.j.nu.9.ff.de legi.fo.10.
7 Delictũ ſi florentinus cõmiſit bononie ⁊ iudex bononienſis incohauit proceſſum contra eũ ⁊ poſuit ipſum in banno ⁊ condēnauit ad penam capitalem quãdocũqꝫ peruenerit in fortiam cõmunis an iudex florentinus poſſit contra eundē ſimiliter procedere ratione originis vel domicilij.nu.5.C.vbi de crimine agi opor.fo.134.
8 Delinquenti an etiam poſt delictum perpetratũ ⁊ conſummatũ parcitur ſi ſe deferat in aut.nouo iure.numero.2.C.de pe.iudi.qui ma.iudi.folio.135.
7 Delinquere ſi quis pluries conſueuit in eodem genere delicti grauius punitur ⁊ ſi ſemel de primo delicto gratiam cõſecutus eſt amplius ſibi non parcitur.in.l.nemo.nu.7.C.de epi.audi.fo.23.
6 Delinquentes in portu an poſſint puniri ab illo qui habet iuriſditionem in territorio.in.l.ceſar.nu.5.ff.de publi.⁊ vec.fo.31.
8 Delinquēs contra aliquē pluries eadē ſpecie vel genere delicti an debeat pluries puniri.in.l.quicũqꝫ.nu.3.C.de ſer.fugi.fo.4.
Delictum tutoris non facit pupillũ incurrere penã.ibi nu.6.
Quid ſi committatur in adminiſtrando.ibi.
2 Delinquendi occaſio dari non debet.in.l.j.nu.2.ff.ad mace.fo.
1 Delinquens ſi bannitur habita prius pace cuʒ heredibus occiſi ꝙ nõ poſſit debãniri virtute ſtatuti dicentis ꝙ banniti propter homicidiuʒ debanniantur habita pace cum heredibus occiſi.in.l.cum lex.nu.3.ff.de legi.fo.12.
1 Delinquentem lex punit ⁊ iudex miniſter legis ⁊ ꝙ etiã ipſum delictuʒ puniat eum.in.l.legis.nu.4.ff.de legi.fo.11.
1 Principalis faciens mentionem licet non delinquat quia non faciat dolo tamen mandans qui fuit in dolo tenetur ⁊ quid ſi maleficium denominatur ab ipſo iure.in.l.j.§.feciſſe.numero.2.ff.de eo per quem fac.eſt.folio.41.
2 Delinquēs non preſumit̃ cõſentire in pena vt ad illam obligetur.in.l.quã tuberonis.§.in peculio.nu.4.ff.de pecu.fo.99.
2 Delinquens principaliter ſicut dʒ primo accuſari criminaliter ꝙ cõueniatur alius ciuiliter ex illo delicto ita dʒ etiã prius conueniri ciuiliter in.l.cũ in plures.§.veſtimenta.nu.3.ff.loca.fo.137.
1 Delinquētes plures ſimul ſi ſint ⁊ eodem tempore occidēdo vel percutiendo aliquē tunc delictũ reputatur vnum vt omnia poſſint deduci in vna accuſatione ſed quãtũ ad penas imponēdas reputant̃ plura.in.l.ſi familia.nu.4.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.20.
1 Delinquētes pluraliter qñ ſunt plures ſicut quilibet tenetur inſoliduʒ ⁊ vno ſoluente non liberat̃ alter ita ⁊ ſi ſunt plures mandantes qui tenentur acceſſorie ⁊ qñ vno ſoluente alij liberētur.in.l.ſi quis id.nu.14.ff.de iuriſ.om.iudi.fo.20.
7 Delinquens in officio debet illo priuari nec ad tale officium amplius debet aſſumi ⁊ idē in prelato ſi priuaretur prelatura ſi diſſiparet bona.in.l.iubemus.§.ſane.nu.6.C.de ſac.ſan.eccle.fo.10.
1 Delinquēs eoipſo ꝙ deliquit videtur conſentire vt ſibi imponat̃ pena a iure prefixa.in.l.j.§.beſtias.nu.5.ff.de poſtu.fo.83.
1 Delinquit plus qui delinquit in ſe ⁊ in alium ſimul ⁊ plus punitur ille qui in ſe tantum.in.l.athletas.§.ait.nu.2.ff.de infa.fo.85.
3 Delinquere qui intendit nõ intendit cõtrahere vel quaſi cõtrahere.in l.ſi quis extraneus.nu.2.ff.de acqui.here.fo.100.
1 Delinquere non videtur qui inuitus patitur.in.l.j.§.remouet.nu.2.ff.de poſtu.fol.83.
6 Delinquens an debeat in pluribus facinoribus prouenientibus ex diuerſis factis de quolibet puniri ⁊ quid ſi ex eodē facto.in.l.vna.§.ſi qs ex plu.nu.2.ff.nil noua.appel.interpo.fo.110.
1 Delinquēs cenſetur cõſentire ad penã legalem ficte.in.l.ſi tibi decem.§.quedam.nu.3.ff.de pac.fol.64.
1 **Demens** non eſt qui eſt quaſi demēs.in.l.hoc colore.nu.4.ff.de inoffi.teſta.fo.146.
4 **Demonſtratio** falſa perimit legatum quatenus reperitur deficere ſubſtantia rei legate in l.ſi ſeruus.§.qui quinqꝫ.nu.2.ff.de le.j.fo.43.
4 Demonſtratio falſa quo caſu vitiet legatum.in.l.demonſtratio.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.81.
De hoc latius in.d.l.nu.3.4.6.⁊.8.
4 Demonſtratio falſa non vitiat quãdo nõ deficit ſubſtantia demõſtrationis ⁊ cõſtat de corpore.in.l.ſi ſit.§.ſi mihi.nu.3.ff.de lega.j.fo.33.
4 Demonſtratio duplex.ſ.nominis proprij ⁊ confinium vel qualitatis rei quando apponitur preponderat ⁊ magis inſpicitur demonſtratio
confinium

confinium vel qualitatis q̃ nominis proprij.in.l.ſi quis in fundi.nu.2.ff.de leg.j.fo.3.
2 Demõſtratio falſa impedit ſtipulationē factaʒ a ſciente.in.l.ij.§.creditum.nu.11.ff.ſi cer.pe.fo.4.
2 **Denuntiationes** tres qñ requirunt̃ q̃tum interuallũ reqratur tunc inter vnam denũtiationē ⁊ alterã q̃tum inter tertiã ⁊ vēditiones pignoris.in.l.ſi cõuenerit.nu.11.ff.de pign.act.fo.80.
1 Denuntiatio facta ꝓcuratori poſſeſſoris nõ cõſtituit poſſeſſorē in mala fide niſi procurator hoc retulit poſſeſſori.in.l.item veniũt.§.aptãda nu.4.ff.de peti.here.fo.163.
Denuntiatio a quo debet fieri.ibi.nu.5.
7 Denũtiatio ſi nõ fuit facta dño ſed a quodam tertio an ꝯſtituat emptorē in mala fide.in.l.ſi fundum.nu.2.C.de rei ven.fo.161.
6 Denuntiari dʒ emptori ⁊ eius heredib⁹ mota lite vt poſſit agi de euictione ⁊ quid denuntiet̃ ⁊ ſumptib⁹ cuius teneat̃ venditor defendere.in.l.in executione.nu.8.⁊.9.ff.de ver.obli.fo.27.
1 **Deportatus** põt conueniri lʒ perdiderit ciuitatē et bona qꝛ poſt deportationē põt acquirere: et dʒ ſe defendere per procuratorem.in.l.ſed ſi hac.§.liberos.nu.4.ff.de in ius voc.fo.28.
3 Deportare aliquē an poſſit inferior a principe.in.l.ſi quis.§.eius.nu.1.ff.de iniu.rup.fo.63.
6 Deportatus ⁊ confiſcatus an remaneat tñ naturalr̃ obligat⁹ ⁊ nõ ciuiliter.in.l vbicũqꝫ.nu.2.ff.de fideiuſ.fo.65.
Quid in capite diminuto.ibi.
6 Deportatus quo caſu habeat heredē ab inteſtato.in.l.ſi debitori.nu.3.ff.de fideiuſ.fo.62.
4 Deportatus quo caſu poſſit habere heredem.in.l.qõ traditũ.nu.8.ff.de condi.⁊ demõ.fo.93.
4 Deportatus põt habere heredem legitimum ſi fiſcus nõ vult acceptare bona ſua.in.l.ſi ſeruus plurium.§.ſi quis.numero.5.ff.de legatis.j.folio.25.
4 Deportatus põt habere ſeruum duobus cõcurrentibus.in.l.ſi deportati.nu.3.ff.de leg.iij.fo.72.
8 Deportati dicunt̃ peregrini.i.alieni ⁊ an peregrini poſſint capere hereditatē.in.l.j.nu.2.C.de here.inſti.fo.47.
5 **Deponens** ſi vendit vel donat rem depoſitã depoſitario ſtatim efficitur verus poſſeſſor etiã ſi rē non moueat iſta dimiſſio habet̃ pro traditione.in.l.poſſideri.§.ſi rē apud.nu.3.ff.de acq.poſ.fo.47.
1 Depoſitarius cõmodatarius ⁊ conductor: lʒ teneant̃ cuſtodire rē ne perdatur.⁊ ſi ꝓpter negligentiam perditur depoſitarius tenetur de lata ꝯductor de lata ⁊ leui ⁊ cõmodatarius etiã de leuiſſima culpa nõ tñ tenet̃ adhibere diligentiã ne corrumpat̃ ab alio.in.l.non poſſibile.nu.5.ff.de pac.fo.76.
6 Depoſitarius ſi erat talis ꝙ in proprijs rebus frequēter cõmittebat latam culpam an iſta culpa tolleret̃ in re depoſita.in.l.j.numero.9.ff.de ſolu.fo.76.
4 Depoſitarius an teneatur vni reſtituere ſi duo deponunt rem cũ pacto ꝙ eis vel alteri eoꝝ reſtituatur.in.l.ſi fundum.§.his verbis.nu.5.ff.de leg.j.fo.35.
7 Licet ex depoſito nõ transferatur dñium nec poſſeſſio.nec vſucapiēdi condictio.dicitur tñ prebere titulum largo modo.in.l.ſi quis.nu.4.C.depoſi.fo.220.
Depoſitarius propter impenſas factas in re depoſita poteſt retinere eam quouſqꝫ ſibi refundantur.ibi.nu.5.
2 Depoſitum ſi ſit gratia accipientis periculum interitus ad depoſitarium pertinet.in.l.ſi quis nec cãm.nu.1.2.⁊.3.ſi cer.pe.fo.5.
2 Depoſitarius in quibus caſibus teneat̃ de caſu fortuito.in.l.j.§.ſi euenerit.nu.2.ff.depo.fo.114.
7 Depoſitione facta de qua in.l.acceptã.C.de vſu.ſi creditor pnĩa duct⁹ vellet habere pecuniã oblatam ⁊ depoſitam qualiter agere debeat cõtra depoſitarium nõ aũt cõtra debitorem q liberatus eſt: niſi debitor eam receperit.in.l.acceptã.nu.5.C.de vſu.fo.217.
2 Depoſitarius rei animate non tenetur preſtare cibaria ⁊ ſi ſpõte preſtat repetet per contrariam actionem depoſiti qꝛ non põt vti opera.in l.j.§.ſi quis ſeruum.nu.5.ff.depo.fo.113.
2 Depono rē meam tuo noĩe videor tibi dare ſi es coniuncta perſona vl̃ affinis al̃s ſecus.in.l.publia.nu.4.⁊.5.ff.depo.fo.116.
7 Si depoſuiſti penes titium aliquã rem dicens in inſtrumento ꝙ illã rem habuiſti a me in depoſitum lʒ illud inſtr̃m ſit factum inter te ⁊ titium an tñ probet intentionem meam contra te.in.l.deſyderium.nu.2.C.depo.fo.220.
2 Depoſitarius ſimplex qñ non poſſit ſtatim reſtituere rem inuito deponente ſicut econuerſo.in.l.ei apud quem.§.in ſequeſtrũ.nu.2.ff.depoſi.folio.114.
2 Depoſitarij heres qui vendidit rem depoſitaʒ qua actione tenebitur reſtituere pretium.in.l.j.§.quod autem.nu.2.C.depoſi.fo.eodē.
2 Deponens ſi promittit depoſitario vti pecunia ſi volet quare non cõuertatur depoſitum in cauſam mutui anteq̃ pecunia mota ſit.in.l.certi condictio.nu.3.ff.ſi cer.pe.fo.9.
2 Depoſitarius ꝙ in duobus caſibus teneat̃ de dolo ⁊ lata culpa ⁊ quãdo etiã de caſu.in.l.ſi vt certo.§.nunc videndum.nume.2.ff.commod.folio.75.
7 Depoſitarius q recepit depoſitũ ſine iudicis autoritate ſi creditori denuntiauit qualiter hʒ tantam pecuniã ad ſui petitionē ⁊ creditor non recuſauit nõ dʒ poſtea reſtituere deponēti ſine creditoris volũtate.in l.ſi acceptã.nu.6.7.8.10.⁊.11.C.de vſur.fo.217.
2 Depoſitum repetēs tanq̃ heres deponētis dʒ oſtēdere ſe eſſe talē nec ſufficit offerre cautionē de defendendo depoſitariũ aduerſus aliũ pretendentem ſe heredē.in.l.ſi qs.in fi.nu.4.ff.depo.fo.115.
7 Deponēs cõdemnatus actione depoſiti contraria ꝓ expēſis factis in re depoſita an efficiatur infamis.in.l.qui depoſitum.nu.2.C.depoſiti.folio.220.
2 Depoſitum ꝓprie non dicitur ſi dico pono hãc rē penes te ⁊ per q̃ verba fiat.in.l.j.nu.2.⁊.4.ff.depo.fo.112.
2 Deponens rem continentē videt̃ deponere res ꝯtentas.in.l.j.§.ſi iſta.nu.2.ff.depo.fo.114.
Et qđ ſi deponitur iſta clauſa ⁊ redditur aperta.ibi.nu.3.
1 Depoſitari⁹ quare teneat̃ ſolũ de dolo ⁊ lata culpa.in.l.ſi negotia.nu.2.ff.de neg.geſt.fo.116.
7 **Deprehenſus** quis dicat̃ ⁊ qđ ſi ſtatutũ dicat ꝙ depꝛ̃henſus cũ armis puniat̃ tali pena an locũ habeat ſi ille non fuit captus.in.l.j.nu.4.C.vbi ſena.vel clariſ.ciuili.fo.138.
8 **Deſcendentibus** ſuis cõcipiendis poſt eius mortē an poſſit qs acquirere ꝓ contractum.in.l.fi.nu.14.C.vnde lib.fo.24.
4 Deſcendēs per lineam femininã nõ põt ſtipulari aſcēdēti nec econtra niſi ſuper re ſua que durat ſua ⁊ qđ fauore libertatis vel dotis.in.l.debitor.§.ea q̃.nu.2.ff.ad treb.fo.133.
8 Deſcēdens in quē ſit tranſmiſſio lʒ adeat hereditatē trãſmittētis: an efficiatur heres in hereditate trãſmiſſa ſine noua aditiõe.in.l.vna.nu.6.C.de his qui ante aper.tab.fo.107.
7 Deſcēdens cui debebat̃ legitima ſi ſit inſtitutus vniuerſaliter in maiori portione q̃ ſit legitima ⁊ rogatus ꝑ fideicõmiſſum reſtituere ſub cõditione vel ad tp̃s quo vel qua aduenīēte reſtituat retenta legitima que non cadit in fideicõmiſſo põt detrahere legitimã de corporib⁹ rerum hereditariarũ nec cõputat in ea fructus interim ꝑceptos.in.l.ſcimus.nu.8.9.C.de inof.teſta.fo.151.
5 **Detentatio** ex primo decreto qđ operet̃.in l.ſi finita.§.ſi qs aũt.nu.2.ff.de dam.infe.fol.17.
4 **Deſtinata** ad aliquid faciendũ anteq̃ fiat nõ habent̃ ꝓ factis ⁊ qñ habeant̃ ꝓ impoſitis.in.l.cetera igit̃.§.ſed ſi parauit.nu.2.ff.de leg.j.fo.20.
8 **Determinatio** vna ſi reſpicit plura dʒ ea pariter determinare niſi ſubſit rõ in contrariuʒ qꝛ non pariter ſed diſpariter determinet.in.l.fi.nu.4.C.de ſentē.⁊ interlo.om.iu.fo.133.
8 Determinatio vna qñ reſpicit plura determinabilia dʒ ea pariter determinare non diſpariter.in.l.in teſtõ.nu.3.C.de teſta.mil.fo.34.
8 Determinatio vna qñ determinat plura determĩabilia dʒ ea pariter determinare ⁊ non impariter.in.l.hereditatem.nume.3.C.de impub.folio.54.
4 **Detracito** oĩs que ſit de legatis vel fideicõmiſſis ꝑ treb.vel falc.dicitur fieri cõtra voluntatē teſtatoris: quando non cauit expreſſe qꝛ fieret in.l.titia teſtamēto.nu.3.ff.ad legē fal.folio.110.
4 **Dictio** vt denotat modũ.in.l.a teſtatore.nu.3.ff.de cõdi.⁊ demon.fo.96.
3 Dictio principaliter denotat tp̃s ſecũdario conditionē.in.l.ſi qs inſtituatur.nu.2.ff.de here.inſti.fo.73.
7 Dictio culpa qđ cõprehendat.in.l.dolũ.nu.4.C.de dolo fo.84.
6 Dictio triticũ qđ importet ⁊ quid de verbo blado.in.l.triticuʒ.nu.5.ff.de ver.obli.fo.29.
7 Dictio ſiligna qđ importet.remiſ.in autē.ſed hodie.nu.2.C.de epiſ.et cleri.fo.16.
4 Dictio hoc amplius cuius nature ſit.in.l.libertis oĩbus.nu.2.ff.de cõdi.⁊ demon.fo.95.
1 Dictio principaliter põt ſumi pluribus modis.in.l.j.§.huius.nu.9.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.2.
3 Dictio aliud ꝙ exponatur.i.contrarium.in.l.j.nu.3.ff.de condi.inſtit.folio.87.
4 Dictio hoc amplius non vitiat legatũ lʒ non reperiat̃ qs habeat repetere ⁊ quid aliud importet dictio amplius vel hoc amplius.in.l.ſi ſeruus.§.ſi ita.nu.2.ff.de leg.j.fo.43.
2 Dictio officiũ qđ importet.in l.j.nu.6.C.de neg geſt.fo.43.
7 Dictio ablata qualr̃ ſit generalior q̃ dictio rapta vel erepta ⁊ qualr̃ differant.in.l.j.nu.2.C.qõ met.cau.fol.80.

4 Dictio ſcilicet eſt reſtrictiua.in.l.cum ita.§.in fideicommiſſo.nu.4.ff.de leg.ij.folio.54.
2 Dictio quoqꝫ ſcōꝫ legiſtas eſt vniuerſalis ſicut dictio oīs ⁊ quid de dictione.in.l.quiſquis ſi neceſſarias.§.ſi annua.nu.3.ff.de pig.act.fo.81.
3 Dictio tam ⁊ quam quid importent.in.l.pro herede.nu.7.ff.de acqui.here.folio.99.
2 Dictio.e.eſt propoſitio deſeruiens ablatiuo caſui ⁊ exponitur pro ex in.l.j.nu.19.ff.ſi cer.pet.fo.3.
1 Dictio niſi qn̄ procedit diſpoſitio vel oratio negatiua ponit.in.l.diuus pius.nu.3.ff.de peti.here.fo.157.
4 Dictio preter quid importet.in.l.ſi ita legatum.numero.3.ff.de lega.j.folio.29.
3 Dictiones iſte venditus donatus vel legatus ſignificat titulum ⁊ verificantur ex actu momentaneo ſed verbū hereditariū verificetur ex ſucceſſiuo.in.l.heres.nu.3.ff.de acqui.here.fo.105.
4 Dictio cum denotat extremitateꝫ temporis.in.l.ſi cui legetur.§.ergo.nu.5.ff.de leg.j.fo.24.
4 Dictio ex proprie ſignificat cauſam proximā ſed dictio propter remotam.in.l.cum filius.§.heres meus.nu.3.ff.de leg.ij.fo.64.
1 Dictio prouincia ſi ſimpliciter profertur de qua intelligatur in repe.l.ex hoc iure.nu.14.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.8.
6 Dictio ſolutio quando iungitur cum dictione obligationis vel ponitur ſimpliciter ſine adiuncto ponitur pro omni liberatione ab obligatione.in.l.ſolutam.nu.2.ff.de ſolu.fo.81.
1 Dictio liber in ſingulari ⁊ in ſubſtātiuo ponitur pro filio.in.l.ius aūt.nu.2.ff.de pact.fo.71.
3 Dictio fructus quādo intelligatur deducta impenſa.in.l.fructus.nu.8.ff.ſolu.matri.fo.7.
Dictio mox non ſemper intelligitur eodem inſtanti ſed poteſt importare interuallum temporis.ibi nu.9.
1 Dictio iterum quid importet.in.l.veluti.§.hec vox.nume.1.ff.de eden.folio.53.
4 Dictio vna poteſt poni pro alia quando expedit ad ſanum intellectuꝫ colligendū ⁊ ſecundum ſubiectam materiam.in.l.eas cauſas.nu.3.ff.de condi.⁊ demon.fo.92.
2 Dictio ſi principaliter denotat cōditionem, ſecūdario tempus ⁊ dictio cum principaliter tēpus ⁊ ſecundario conditioneꝫ.in.l.ſi res dn̄o.§.ꝙ ſeruus.nu.3.ff.de in rem verſo.fo.104.
8 Dictio ex ſignificat cauſam propinquam.in.l.j.numero.6.C.de cōdi.inſer.fo.99.
Dictio heres debet ſumi pro herede vniuerſali.ibi nu.7.
7 Dictio iudiciū quot modis ſumat̄ in rub.nu.2.C.de iudi.fo.112.
2 Dictio pecunia poteſt ſumi large pro omni re mutuabili cōſiſtēte pondere numero vel mēſura.in.l.ſingularia.nu.2.⁊.6.ſi cer.pet.fo.19.
7 Dictio imo quid importet.in.j.conſti.C.nu.16.fo.2.
7 Dictio taxatiua negat reſiduum.in.l.rationes ver.eiuſdem.nu.2.C.de proba.fo.181.
2 Dictio deinde ꝙ non importet de ſui natura interuallū temporis imo verificetur in eo ꝙ incontinenti fit.in.l.rogaſti me.§.ſi prediuꝫ.nu.2.ff.de preſcrip.ver.fo.143.
3 Dictio appendices quid importat.in.l.ſi quis heres.nu.3.ff.de acquir.here.fo.104.
3 Dicio in quid importet remiſ.in.l.gallus.§.ille caſus.nu.2.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.61.
4 Dictio hoc amplius eſt repetitiua precedentis legati tam in perſona eiuſdem ꝗ̄ alterius ⁊ non ſolum repetit ſubſtantiam precedētis legati ſed etiam qualitatem illius repetit in ſequenti legato.in.l.legata.nu.2.ff.de leg.j.fo.10.
Quid ſi non apponatur pronomen hoc.ibi.nu.3.
2 Dictio mox non ſemper ſignificat incontinenti ⁊ quid importet.in.l.j.nu.13.ff.ſi cer.peta.fo.2.
1 Dictio parentes latior eſt ꝗ̄ verbum patet.in.l.quiqꝫ litigādi.nu.3.ff.de in ius voc.fo.27.
8 Dictio pecunia ꝙ largiſſime ponatur pro omnibus bonis mobilibus ⁊ immobilibus.in.l.teſtandi cauſa.nu.2.C.de teſta.fo.42.
8 Dictio forma quot modis ſumatur.in.l.mancipia.numero.2.C.de ſer.fugi.folio.5.
5 Dictio item an repetat in ſequēti ꝙ dictum eſt in precedenti.in.l.j.nu.2.⁊.3.ff.de publi.⁊ vecti.fo.28.
2 Dictio ſi principaliter facit conditionem ſecundario diem incertum ⁊ econuerſo dictio cum facit principaliter diem ſecundario conditionem in.l.ſub conditione.nu.3.ff.de condi.indebi.fo.48.
4 Dictio ad facit modum ſicut dictio vt in.l.quibus.§.termilius.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.85.
7 Dictio titulus qualiter ſumatur.in.l.cogi.numero.5.C.de peti.hered.folio.157.
7 Dictio donec facit conditionem extinctiuam.in.l.ambiguitatem.nu.6.C.de vſufruc.fo.164.
8 Dictio quiſquis eſt diſtributiua.in.l.fi.nu.3.C.de impub.fo.58.
7 Dictio alienatio quid comprehendat in.l.fi.numero.2.C.de re.alie.nō alienan.folio.234.
2 Dictio niſi an ponat.in.l.ſi ſterilis.§.ſi tibi.numero.2.ff.de act.empt.⁊ vendi.folio.123.
De dictione maxime.in.l.pacta nouiſſima.nu.3.C.de pact.fol.45.
3 Dictio alius verificatur etiā in duobus ſed regulariter requirit plures ⁊ dictio alter que regulariter requirit duos tn̄ verificatur in pluribus.in.l.cū ex filio.§.filio.nu.2.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.83.
4 Dictio heredibus ſicut quando ponitur in conditione reſtringit̄ ad liberos ne ſequatur incōueniens ꝙ conditio nunꝗ̄ exiſtat an ita quādo apponeretur in diſpoſitione ſi ſequeretur incōueniens quod ſumeretur pro extraneis heredibus.in.l.ex facto.§.ſi quis ita.nume.3.ff.ad trebel.folio.121.
Quid in conceſſione emphyteoſis feudi vel precarie.ibi nu.4.
4 Dictio dena importat bis decem.in.l.ſi quis teſtamento.numero.3.ff.de leg.j.folio.34.
3 Dictio poſtea poteſt denotare ordinem intellectus ⁊ non temporis.in l.quoties.§.ſi quis.nu.2.ff.de here.inſti.fo.73.
7 Dictio ſtatim qualiter intelligat̄.in.l.petens.nu.4.C.de pact.fol.48.
3 Dictio taxatiua excludit alterum caſum.in.l.nam hoc iure.nu.2.ff.de vulga.⁊ pupil.fo.76.
5 Dictio olim ſignificat tria tempora ⁊ poteſt dici aliqs filius olim ſempronij licet ſempronius adhuc viuat vel filius ſempronij licet ſempronius ſit mortuus.in.l.j.§.hoc autem.nu.2.ff.de ope.no.nun.fo.2.
2 Dictiones donec tamdiu ⁊ quouſqꝫ inducūt conditioneꝫ extinctiuam in.l.ſufficit.nu.7.ff.de condi.indebi.fo.57.
1 Dictio vix quid ſignificet.in.l.vix certis.nu.3.ff.de iudi.fo.140.
7 Dictio conditio ponitur pro toto fideicōmiſſo conditionali.in.l.j.nu.2.C.de pac.fo.42.
4 Dictiones collectiue ambo ⁊ vterqꝫ ꝙ faciant orationem vniuerſalem que ſi in vno eſt falſa in alio reddatur falſa.in.l.heredes.§.cum ita.nu.2.ff.ad trebel.fo.132.
2 Dictio quondā ſubintelligitur in inſtrumento in quo dicit̄ titius fili⁹ petri.in.l.eius qui.nu.6.ff.ſi cer.pe.fo.20.
2 Dictio quia non ſemper ſignificat ſimultatem temporis vt intelligatur etiam ſucceſſiue ⁊ idem in dictione pariter.in.l.in operis.nu.5.ff.loca.folio.133.
3 Dictio eque quid importet.in.l.interdum.numero.1.⁊.3.ff.de here.inſti.folio.71.
6 Dictio mox quid importet.in.l.vero procu.nu.5.ff.de ſolu.fo.74.
3 Dictio reciproca quid importet ⁊ ꝙ magiſtraliter appelletur breuiloqua in.l.nam hoc iure.§.ꝙ ius.nu.3.ff.de vulga.⁊ pupil.fol.76.
1 Dictio qualicūqꝫ qualiter reſtringatur.in.l.fideiuſſor.§.pretor.nu.3.ff.qui ſatiſ.cog.fo.34.
2 Dictio familias adiecta filio importat.i.in patris poteſtate.in.l.filium habeo.nu.3.ad mace.fo.98.
1 Dictio cōmercium quid importet in repe.l.ex hoc iure.nu.28.ff.de iuſti.⁊ iur.folio.7.
1 Dictio manus quid importat ⁊ ſi concedo tibi aliquam rem cuꝫ pacto ꝙ nō exeat manus tuas ſub pena qualiter poſſis eā locare vel pignorare.in.l.manumiſſiones.nu.4.ff.de iuſti.⁊ iure.fo.4.
4 Dictio filiabus eſt nomen collectiuum ⁊ inducit inter eas coniunctionem verbalem que cauſat ius accreſcendi.in.l.qui quartā.§.ſi quis.nu.ff.de lega.j.fo.10.
1 Dictio quinimo ꝙ augeat effectum precedentium.in.l.iuriſgentiuꝫ.§.quinimo.nu.8.ff.de pact.fo.58.
1 Dictio relicta pertinet ad vltimas voluntates nō ad cōtractus.in.l.cū hi.nu.6.ff.de tranſact.fo.80.
1 Dictio autem an ponatur aduerſatiue.remiſ.in.l.ſed ⁊ ſi numero.2.ff.de peti.here.fo.164.
3 Dictio ⁊c.abbreuiata poſita in protocollis vel imbreuiaturis notariorū quid importet.in.l.gallus.§.idem credendū.nu.3.ff.de lib.⁊ poſthu.folio.56.
Quid de dictione ⁊ cetera non abbreuiata que eſt nomen.ibi.
1 Dictio te appoſita in pacto liberatorio qn̄ non reddit pactum perſonale.in.l.tale pactū.nu.4.ff.de pac.fo.73.
7 Dictio ſtirps ponitur pro deſcendentibus.in.l.ſi quis.nu.4.C.de inoff.teſta.folio.149.
Idem in dictione poſteritas.ibi.
Idem in dictione ſoboles.ibi.
Idem in dictione proles.ibi.
Idem in dictione proſapia.ibi.
4 Dictio vt facit modum ⁊ non conditionem.in.l.cum pater.§.titio.nu.5.ff.de leg.ij.fo.67.
7 Dictio niſi quid importet.in.l.actione.nu.6.C.de tranſact.fo.54.
3 Dictio vterqꝫ ꝙ ſit collectiua ⁊ nō poteſt preiudicari niſi de duobus de proprio ſignificatu ſed dictio vter eſt diſtributiua ⁊ poteſt predicari de vno ⁊ de duobus ⁊ qualiter differat a dictione ſi quis.in.l.titius.nu.2.ff.de here.inſti.fo.74.
4 Dictio tunc ſignificat extremitatem temporis.in.l.ſi his legatum.§.ſi ita.nu.2.ff.de condi.⁊ demon.fo.79.

4 Dictio plura ⁊ plurima quot requirent.in.l.fina.numero.2.ad trebel.folio.141.
3 Dictio ſi quid importet plerūqꝫ ponitur pro vero quod eſt in opinione ⁊ aliquando pro quia.in.l.cōmodiſſime.numero.5.ff.de libe.⁊ poſthu.folio.50.
1 Dictio imo qn̄ ſit correctiua ⁊ quando ponitur copulatiue.in.l.ſi qua.nu.2.ff.ſi ſerui.vendi.fo.188.
6 Dictio cū principaliter denotat tēpus ſecūdario conditionē ⁊ quid in dictione ſi.in.l.centeſimis.§.ſi ita ſtipu.nu.4.ff.de ver.obli.fo.18.
1 Dictio competenti ꝙ importet idem quod donec.in.l.ſi debitori.nu.8.ff.de iudi.fo.132.
4 Dictio cum ſi ponitur inter res legatas coniungit acceſſorie ⁊ facit cenſeri vnum tantum legatum de principali cum acceſſoria ⁊ extincto primo extinguitur ſecundum ⁊ quid ſi ponatur inter res quarum vna non poteſt accedere alteri ⁊ quid in dictione ⁊.in.l.titie.§.nihil differt.nu.2.ff.de leg.j.fo.17.
Dictio cū ſi ponitur inter perſonas honoratas facit ſimul vocari ſicut dictio ⁊ facit eos vocari ordine ſucceſſiuo.ibi nu.3.
1 Dictio donec an faciat modum vel conditionem.in.l.ſeruitutes.nu.8.ff.de ſerui.fo.172.
3 Dictio tertia et dictio quarta quid denotent.in.l.ſi quis ita.nu.1.ff.de here.inſti.folio.72.
3 Dictio dos interdum ſumitur pro re dotali.in.l.ſi mora.nu.3.ff.ſolu.matri.folio.11.
Dictio taxatiua dūtaxat non excludit aliud ſimile.ibi.
1 Dictio mox quid ſignificet.in.l.ad peremptorium.numero.8.de iudic.folio.143.
1 Dictio in ſignificat valde ⁊ etiā non.in.l.ſi merces.§.vis maior.nu.5.ff.loca.fo.130.
8 Dictio familia quibus modis ponatur.in.l.fina.nu.1.C.de verb.ſigni.folio.87.
7 Dictio ex denotat cauſam proximā ſed dictio ob cauſam remotā ⁊ qd in dictione de in.l.non dubiū.nu.11.C.de legi.fo.27.
4 Dictio cura relata a tempus pupillaris etatis an ſumatur ꝓ tutela.in l.pater ſeueri.§.conditionū.nu.3.ff.de condi.⁊ demō.fo.95.
Dictio cuilibet ꝙ attribuat actum vnicuiqꝫ inſolidum.in.l.pluribus.nu.8.ff.de procu.fo.97.
2 Dictio ſecundum ꝙ non faciat conditionem.in.l.admonendi.nu.16.ff.de iureiur.fo.31.
8 Dictio ꝗ̄diu facit conditionem.in.l.j.nu.2.C.de leg.fo.82.
1 Dictio tota qualiter capiatur.in.l.ſi vnus.§.ſed ſi ſtipu.nume.4.ff.de pact.fo.69.
2 Dictio a denotat ſeparationem.in.l.ratio poſſeſ.§.ſi per venditorē.nu.4.ff.de act.empt.⁊ ven.fo.118.
8 Dictio ſcōm non facit conditionē licet non appareat de cōditione quā pollicetur.in.l.ſi teſtm̄.nu.2.C.de inſti.⁊ ſubſtit.fo.53.
7 Dictio ſuſcipiens an importet tranſlationē dominij.in.l.cū mota.nu.2.C.de tranſact.fo.54.
8 Dictio etiam includit cauſam magis dubitabilem.in.l.cū antiquioribus.nu.2.C.de iure deli.fo.67.
8 Dictio calculum quid importet.in.l.ſi actor.nu.3.C.de appel.fo.144.
3 Dictio inteſtabilis plus importat ꝗ̄ non poſſe facere teſtamentū.in.l.cum lege.nu.3.ff.de teſta.fo.45.
8 Dictio altera eſt diſtributiua trium ſed de ꝓprio ſignificato diſtribuit tantum inter duo.in.l.ancille.nu.5.C.de furtis.fo.9.
8 Dictio ⁊ copulat eque principaliter ſed dictio cum acceſſorie.in.l.j.nu.6.C.de ver.ſigni.fo.87.
Dictio cautio quādo intelligatur cum fideiuſſore vel pignore.in.l.ſancimus.nu.2.C.de verbo.ſigni.
1 Dictio directa ſumitur duobus modis.ſ.reſpectu contrarie ⁊ reſpectu vtilis.in.l.j.nu.6.ff.de nego.geſt.fo.111.
2 Dictio dūtaxat non excludit illud quod eſt de natura rei.in.l.j.§.ſi veſtimenta.nu.2.ff.depo.fo.113.
4 Dictio qd vel aliquid lꝫ de ſe ſit particularis ꝙ aliqn̄ reſoluat̄ in vniuerſalem.in.l.ſi is qui.§.vtrum.nu.5.ff.de reb.dub.fo.75.
7 Dictio rebus an tantum importet quantū dictio bonis.in.l.licet inter.nu.3.C.de pact.fo.47.
1 Dictio forſitan ꝙ non inducat dubitationē ſed temperamentū loquēdi.in.l.mutus.nu.2.ff.de procur.fo.101.
1 Dictio quaſi eſt nota improprietatis.in.l.hoc colore.nu.4.ff.de inoffi.teſta.fo.146.
1 Dictio decretum ꝙ interdum ponatur pro deliberatione ⁊ interdum pro autoritate que interponitur per magiſtratum que in pendenti ſtare non debet.in.l.item coruꝫ.§.ſed ſi.numero.3.ff.quod cuiuſqꝫ vniuer.folio.109.
4 Dictio omnis eſt vniuerſalis collectiua ⁊ non attribuit actum cuilibet ſed omnibus ſimul ſi profertur in plurali ſi vero in ſingulari vniuerſalis diſtributiua ⁊ actum inſolidū attribuit ⁊ quid in dictione quilibet.in.l.ſi pluribus.nu.3.ff.de leg.ij.fol.56.
4 Dictio alius quid implicet.in.l.paulus.nu.2.ff.de re.du.fo.73.
4 Dictio inſuper an ſit repetitiua legati.in.l.ſi ſeruus.§.ſi ita.nu.4.ff.de lega.j.fo.43.
2 Dictio ſi principaliter facit conditionem ſecundario tempus et dictio cum econuerſo.in.l.qui promiſit.nu.2.ff.de condi.indebi.fo.56.
7 Dictio ex quid importet in auten.contra.numero.8.C.de non nu.pecu.folio.208.
3 Dictio tunc que ſtatim ſequitur nam qn̄ ſignificet extremitatē tēporis.in.l.in ſubſtitutione.nu.3.ff.de vulg.⁊ pupil.fo.81.
Dictio quiſquis eſt diſtributiua ⁊ facit cōiunctos haberi ꝓ diſiunctis.in.l.qui cum.numero.2.ff.eo.
2 Dictio pecunia in materia odioſa ſumit̄ ſtrictiſſime pro pecunia numerata ⁊ in qua materia ſumatur largiſſime ⁊ qn̄ large.in.l.ſed iulianus.§.ſed ⁊ ſi.nu.4.ff.ad mace.fo.96.
4 Dictiones apud te ⁊ penes te an differāt inter ſe.in.l.titia.§.caius.nu.2.ff.de leg.ij.fo.54.
3 Dictio palam quid importet.in.l.heredes.nume.5.ff.de teſta.fo.42.
3 Dictio etiam eſt implicatiua.in.l.j.nu.3.ff.ſol.ma.fo.2.
4 Dictio quis quando ponitur diſtributiue ꝙ proprie non verificet̄ niſi in vno.in.l.eum qui.nu.2.ff.ad treb.fo.127.
2 Dictio preter quando ponatur incluſiue vel excluſiue.remiſ.in.l.j.nu.7.ff.de pigno.act.fo.80.
5 Dictio quodāmodo eſt nota improprietatis.in.l.ſi me in vacuā.nu.2.ff.de acqui.poſ.fo.55.
4 Dictio quoad ⁊ dictio donec quid operentur.in.l.ſeruo alieno.nu.2.ff.de lega.j.fo.45.
2 Dictio tamdiu inducit conditionem extinctiuam.in.l.ſiue manifeſtis.§.tamdiu.nu.2.ff.de condi.fur.fo.63.
2 Dictio taxatiua dumtaxat ſi nō fuit appoſita in conſtituto de ſoluēdo vna de rebus alternatiue debitis nō perditur facultas ſoluendi alterā in.l.illud aūt.nu.2.ff.de conſti.pecu.fo.73.
7 Dictio prouincia qualiter ſumatur.in.l.j.nu.4.de dila.fo.128.
7 Dictio prout quid importet.in.l.edita actio.numero.14.C.de eden.folio.40.
3 Dictio actū in inſtrumēto appoſita ſignificat reꝫ perfectā.in.l.ſi is qui.nu.4.de teſta.fo.45.
2 Dictio per coniuncta tempori ſignificat continuationē temporis.in.l.ſtichus.nu.2.ff.de condi.indebi.fo.60.
7 Dictio alij non facit relationeꝫ qn̄ reſultaret abſonus intellectus.in.l.fi.nu.3.C.de tempo.in integ.fo.103.
4 **Dicta** in vno capitulo.l.vel ſtatuto an cenſeātur repetita in alio capitulo.in.l.talis ſcriptura.nu.2.ff.de leg.j.fo.13.
1 Dicta in vno capitulo legis non intelligunt̄ in ſequenti ⁊ immediato capitulo in his que pertinent ad facti narrationē.in.l.in actionib⁹.nu.2.ff.de infa.fo.87.
1 Dicta in vno capitulo an cenſeātur in alio repetita.in.l.ſi idem cuꝫ.§.ſi vna.nu.4.ff.de iuriſ.om.iudi.fol.21.
5 Dictū legis vel ſtatuti generalis reſtringitur per rationem contentam in ea.in.l.ſi is qui.nu.3.ff.de acqui.poſ.fo.53.
7 Dicta in precedentibus nō intelliguntur repetita in ſequētibus factis ex interuallo ſecus ſi incontinenti.in.l.per retentionem.nu.2.C.de vſu.folio.215.
1 Dicere plus eſt ex hereditate ꝗ̄ dicere rem hereditariā.in.l.ſi poſſeſſor.§.ait ſena.nu.2.ff.de peti.here.fo.163.
Dicere an ſit plus iſte eſt de peruſio ꝗ̄ dicere iſte eſt peruſinus.ibi.
1 Dicta in contractu ⁊ in prefationibus intelligunt̄ repetita in his que poſtea incontinenti aguntur.in.l.j.§.ſed conuentionē.nu.4.ff.de pact.folio.55.
6 Dicta in precedentibus an cenſeant̄ repetita in ſequentib⁹.in.l.ſi quis ita ſtipu.§.chryſogonus.nu.12.ff.de verbo.obli.fo.41.
3 Dicta in poſthumo ⁊ iam nato preterito vt per eorum mortem confirmetur teſtamentū nullum an procedat in caſu.l.ſi filius.ff.de lib.⁊ poſthu.quando precedebat aliud teſtamentū validū.in.l.ſi filius.nu.9.ff.de libe.⁊ poſthu.fo.48.
3 **Dies** tacita interpellat ſicut expreſſa.in.l.ſi mora.nu.12.ff.ſolu.matri.fo.12.
4 Dies legati facti ſeruo legato quare nō cedit a morte teſtatoris ⁊ dies legati facti ſeruo ſic.in.l.ſeruo.nu.2.ff.de leg.j.fo.30.
7 Dies naturalis.xxiiij.horarū more romano incipit in media nocte et finitur in media nocte ſequēti.in.l.nō minorē.nu.2.C.de tranſact.fo.58.
8 Dies legati dicit̄ cedere quātum ad quatuor effectus de quibus.in.l.vna.nu.7.C.de cad.tol.fo.105.
5 Dies vbi apponitur in cautione damni infecti qualiter debeat adhiberi cauſe cognitio.in.l.qui bona.§.huic ſtipulationi.nu.3.ff.de dam.infec.folio.16.
Qui ſe obligauit hac cautione ad diem ſi iterum timetur dānum nō liberatur.ibi nu.4.
6 Dies omnino incerta.ſ.an ⁊ qn̄ etiam in contractibus facit cōditioneꝫ in.l.ſtipulatio iſta.§.inter incertam.nu.2.de ver.obli.fo.16.
Dies certa an ſed incerta qn̄ in vltimis volūtatibus ꝗ̄tū ad tranſmiſſionem legati an faciat cōditionem ⁊ quid in cōtractibus.ibi nu.3.